

Ellen G. White Estate

ເສັ້ນທາງແຕ່ງຄວາມຫວັງ

ELLEN G. WHITE

ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຫວັງ

ບົດທີ

1—ຄວາມຮັກຂອງພະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດ.... 3

ບົດທີ

2—ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນບາບຂອງພຣະຄຣິດ..... 18

ບົດທີ 3—ການກັບໃຈ..... 30

ບົດທີ 4—ການສາລະພາບ..... 59

ບົດທີ 5—ການອຸທິດຕົນ..... 69

ບົດທີ 6—ຄວາມເຊື່ອແລະການຍອມຮັບ.
81

ບົດທີ

7—ການທົດສອບການເປັນສານ, ສິດ..... 95

ບົດທີ 8—ການເຕີບໃຫຍ່ໃນພຣະຄຣິດ..
114

ບົດທີ 9—ວິກລະຊີວິດ..... 134

ບົດທີ 10—ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພະເຈົ້າ..
149

ບົດທີ

11—ສິດທິພິເສດຂອງການອະທິຖານ..164

ບົດທີ
 12—ຈະເຮັດແນວໃດກັບຄວາມສົ່ງໄສ.....190

ບົດທີ
 13—ຄວາມບົ່ງຢືນໃນພຣະຜູ້ເປັນ
 ຈື່ງ.....208

<https://m.egwwritings.org/lo>

ບົດທີ

1—ຄວາມຮັກຂອງພະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດ

ທ່ານມະຊາດ ແລະ

ການເປີດເຜີຍຄືກັນເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຮັກຂອງພະເຈົ້າ.

ພຣະບົດຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເປັນແຫຼ່ງຂອງຊີວິດ, ຂອງບັນຍາ, ແລະຄວາມສຸກ.

ເບິ່ງສິ່ງທີ່ມະຫັດສະຈັນແລະສວຍງາມຂອງທ່ານມະຊາດ.

ຄິດເຖິງການບັບຕົວອັນອັດສະຈັນຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການແລະຄວາມສຸກ,

ບໍ່ພົງແຕ່ຂອງມະນຸດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຂອງທຸກສິ່ງມີຊີວິດ.

ແສງແດດແລະຝົນ,

ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຜີນດົນໂລກມີຄວາມສຸກແລະສົດຊື່ນ, ເນື້ອນພູ,

ທະເລແລະທົ່ງພົງ,

ທັງຫມົດເວົ້າກັບພວກເຮົາເຖິງຄວາ

ມຮັກຂອງຜູ້ສ້າງ.

ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການປະຈຳວັນຂອງ creatures ຂອງພຣະອົງທັງຫມົດ.

ໃນຖ້ອຍຄໍາທີ່ສວຍງາມຂອງຜູ້ຂັບຄໍາເພງ—

“ຕາຂອງທຸກຄົນລໍຖ້າພຣະອົງ; ແລະພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃນລະດູການ.

ເຈົ້າເປີດມືຂອງເຈົ້າ,

ແລະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງທຸກສິ່ງມີຊີວິດ.” ຄໍາເພງ 145:15, 16.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍຢ່າງສົມບູນບໍລິສຸດແລະມີຄວາມສຸກ; ແລະແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຍຸດຕິທໍາ, ຍ້ອນວ່າມັນມາຈາກມືຂອງຜູ້ສ້າງ, ບໍ່ໄດ້ເກີດຄວາມເດືອດຮ້ອນຫຼືເງົາຂອງຄໍາສາບແຊ່.

ມັນເປັນການລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະເ

ຈື່ າ—ກົດແຫ່ງຄວາມຮັກ—ທີ່ ໄດ້
 ນຳຄວາມວິບັດແລະຄວາມຕາຍ.
 ເຖິງແມ່ນວ່າໃນທຳມະກາງຄວາມທຸກ
 ທໍລະມານທີ່ ເກີດຈາກບາບ,
 ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກເປີດ
 ຜິ້ຍ. ມີລາຍລັກສະໜອງ
 ພຣະເຈົ້າສາບແຊ່ ງພື້ນດິນເພື່ອ
 ຫັນແກ່ ມະນຸດ. ຕົ້ນເດີມ 3:17. ໜາມ
 ແລະ ຕົ້ນຫຍ້າ—ຄວາມຍາກລ່າບາກ ແລະ
 ການທົດລອງທີ່ ເຮັດໃຫ້ ຊີວິດຂອງລາ
 ວເປັນໜຶ່ງໃນຄວາມລ່າບາກ ແລະ
 ຄວາມເປັນຫວັງເປັນໄຍ—ໄດ້ຖືກແຕ່ງ
 ຕັ້ງເພື່ອຄວາມດີຂອງລາວເປັນສ່ວນ
 ໜຶ່ງຂອງການຜຶກອົບຮົມທີ່ ຈຳເ
 ພັນໃນແຜນຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບການຍົ
 ກລາວໃຫ້ ພື້ນຈາກຄວາມພິນາດ ແລະ
 ຄວາມເສື່ອມໂຊມທີ່ ບາບໄດ້ເຮັດ. ໂລກ,
 ເຖິງແມ່ນວ່າຕົກ,
 ບໍ່ແມ່ນຄວາມໂສກເສື້າ ແລະຄວາມທຸ
 ກທໍລະມານ ທັງຫມົດ.
 ໃນລັກສະນະຕົວຂອງມັນເອງແມ່ນຂໍ້ຄ

ວາມຂອງຄວາມຫວັງແລະຄວາມສະດວກສະບາຍ. ມີດອກໄມ້ຢູ່ເທິງຕົ້ນຫຍ້າ,
ແລະ

ໜາມຖືກປົກຄຸມດ້ວຍດອກກຸຫຼາບ.

“ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ”

ຖືກຂົນໄວ້ຢູ່ເທິງທຸກຕາດອກ,
ເທິງຕົ້ນຫຍ້າທີ່ແຕກດອກອອກມາ.
ນົກທີ່ໜ້າຮັກຮ້ອງເພງໃນອາກາດດ້ວຍສຽງເພງທີ່ມ່ວນຊື່ນຂອງມັນ,
ດອກໄມ້ທີ່ອ່ອນໄຫວໃນອາກາດທີ່ດິດ
ເລັດຂອງມັນ,
ຕົ້ນໄມ້ສູງຂອງບ່າໄມ້ທີ່ມີໃບຂົວສູດໃສ່ທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງມັນ—
ທັງໝົດເປັນພະຍານເຖິງຄວາມອ່ອນໄຫວ
ນ,

ການດູແລຈາກພໍ່ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາແລະ

ຄວາມປາຖະຫນາຂອງພຣະອົງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້
ຫຼັກຂອງພຣະອົງມີຄວາມສຸກ.

ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍລັກສະ
ນະຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງເອງໄດ້ປະກາດຄວາມຮັກອັນເປັນ
ນິດ ແລະຄວາມສົ່ງສານຂອງພຣະອົງ.

ເມື່ອໂມເຊໄດ້ອະທິດຖານວ່າ,

“ຈົ່ງສະແດງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໃ
ຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ,”

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ,

“ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມດີທັງໝົດ
ຂອງຂ້ານ້ອຍຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າທ່ານ.”

ອົບພະຍົບ 33:18, 19.

ນີ້ແມ່ນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຜ່ານໄປຕໍ່

ໜ້າໂມເຊ, ແລະໄດ້ປະກາດວ່າ,

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ພຣະອົງຊົງພຣະເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ,

ຄວາມອົດທົນ, ແລະ

ອຸດົມສົມບູນໃນຄວາມດີ ແລະ

ຄວາມຈິງ,
 ຮັກສາຄວາມເມດຕາຫລາຍພັນຄົນ,
 ໃຫ້ອະໄພຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະ
 ການລ່ວງລະເມີດແລະບາບ." ອົບພະຍົບ
 34:6, 7 ພະອົງ
 "ຊື່ໃນການຄົດຮ້າຍແລະມີຄວາມເມດຕາ
 ອັນຍິ່ງໃຫຍ່"
 "ເພາະພະອົງພໍໃຈໃນຄວາມເມດຕາ." ໂຢນາ
 4:2; ມີເກ 7:18.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຜູກມັດໃຈຂອງເຮົາໄວ້ກັບ
 ພຣະອົງດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍທີ່ບໍ່
 ມີຈຳນວນຢູ່ໃນສະຫວັນ
 ແລະໃນແຜ່ນດິນໂລກ.
 ຜ່ານສິ່ງຂອງທຳມະຊາດ, ແລະ
 ຄວາມສຳພັນທາງໂລກທີ່ເລິກຊື່ນ
 ແລະອ່ອນໂຍນທີ່ສຸດ
 ທີ່ໃຈມະນຸດສາມາດຮູ້
 ພຣະອົງໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະເປີດເຜີຍ
 ພຣະອົງໃຫ້ເຮົາຮູ້
 ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ສະແດດ

ງເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ. ເຖິງແມ່ນ
ວ່າຫຼັກການທັງຫມົດນີ້ໄດ້ຮັບ
ການໃຫ້, ແຕ່ສັດຕູຂອງຄວາມດີ
ໄດ້ blinded ຈິດໃຈຂອງມະນຸດ, ສະ
ນັ້ນພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງພຣະ
ເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ;
ເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງພຣະອົງວ່າຮ້າຍແ
ຮງແລະບໍ່ໃຫ້ອະໄພ.

ຊາຕານໄດ້ນໍາພາມະນຸດໃຫ້ຖືວ່າພະເຈ
ົ້າເປັນຕົວທີ່ມີລັກສະນະສໍາຄັນ
ຄືຄວາມຍຸຕິທໍາທີ່ເຄັ່ງຄັດ,—
ຜູ້ຕັດສິນຢ່າງໜັກໜ່ວງ,
ເປັນເຈົ້າໜີ້ທີ່ແຂງກະດ້າງ
ແລະແນ່ນອນ.

ພຣະອົງວາດພາບຜູ້ສ້າງວ່າເປັນຜູ້
ທີ່ເຜົາເບິ່ງດ້ວຍຕາອິດສາເພ
ອແນມເບິ່ງຄວາມຜິດແລະຄວາມຜິດພາ
ດຂອງມະນຸດ
ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ໄປຢາມການພິພາກສາ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ມັນແມ່ນການລົບລ້າງເງື່ອນໄຂນີ້,

ໂດຍການເປີດເຜີຍໃຫ້ໂລກຮູ້ເຖິງຄວາມ
ມັກສົນເປັນນິດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາມືຊີວິດ
ຢູ່ໃນບັນດາມະນຸດ.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຈາກສະຫວັນ
ນເພື່ອສະແດງພຣະບິດາ. “ບໍ່ມີຜູ້
ໃດໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ;
ພຣະບຸດອົງດັ້ງທີ່ຖືກກຳເນີດ,
ຊຶ່ງຢູ່ໃນອົກຂອງພຣະບິດາ,
ພຣະອົງໄດ້ປະກາດພຣະອົງ.” ໂຢຮັນ 1:18.
“ທັງບໍ່ຮູ້ຈັກຜູ້ໃດເຖິງພຣະບິດາ,
ນອກຈາກພຣະບຸດ, ແລະ
ພຣະບຸດຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ເຖິງຜູ້
ໃດກໍຕາມ.” ມັດທາຍ 11:27.

ເມື່ອສາວົກຄົນໜຶ່ງຂໍຮ້ອງວ່າ,
“ຈົ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນພະບິດາແກ່ພວກ
ເຮົາເຖິງ,” ພຣະເຢຊູເຈົ້າຕອບວ່າ,
“ເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າດົນປານນັ້ນແລ້ວ
ແລະເຈົ້າຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາບໍ່,
ພິນັບ?”

ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນເຮົາກໍໄດ້ເຫັນພຣະ
ບິດາ; ແລ້ວເຈົ້າເວົ້າແນວໃດວ່າ,
ຈຶ່ງສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ເຮົາເບິ່ງ?”
ໂຢຮ 14:8, 9.

ໃນການອະທິບາຍພາລະກິດຂອງພຣະອົງ
ທົ່ງໂລກ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
“ໄດ້ເຈັມຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອປະກາດພຣະ
ກິດຕິຄຸນກັບຄົນທຸກຍາກ;
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເຮົາມາເພື່ອປື່ນ
ປົວຄົນທີ່ມີໃຈເສຍໃຈ,
ເພື່ອປະກາດການປົດປ່ອຍແກ່ພວກຊະເ
ລົຍເສົາ,
ແລະໃຫ້ຄົນຕາບອດພື້ນຄົນມາ,
ເພື່ອປົດປ່ອຍຄົນທີ່ຖືກຕິດ້ວ
ຍຄວາມອິດສາ.” ລູກາ 4:18.

ນີ້ແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະອົງ.
ພະອົງໄດ້ເຮັດຄວາມດີແລະປື່ນປົວ
ທຸກສິ່ງທີ່ຊາຕານບັບບັງຄັບ.
ໃນນັ້ນມີໝູ່ບ້ານທັງໝົດທີ່

ບໍ່ມີຄົນເຈັບບໍ່ວຍຢູ່ໃນບ້ານໃດ
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຜ່ານເຂົ້າເຈົ້າໄປ
ແລະບໍ່ມີຄົນເຈັບບໍ່ວຍທັງໝົດ
ຂອງເຂົາໃຫ້ຫາຍດີ.

ວົງການຂອງພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຫລັກຖານ
ຖືກການຊົ່ວເຮັດມອນສູງສົ່ງຂອງພຣະ
ອົງ. ຄວາມຮັກ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ
ຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈໄດ້ຖືກເປີດ
ຜິ້ມໃນທຸກໆການກະທຳຂອງຊີວິດຂອງ
ພຣະອົງ;

ຫົວໃຈຂອງພຣະອົງໄດ້ອອກໄປດ້ວຍຄວາມ
ເຫັນອົກເຫັນໃຈອັນອັນໂຍນຕໍ່ລູກ
ກຫລານມະນຸດ.

ພຣະອົງໄດ້ເອົາທຸກໆມະຊາດຂອງມະນຸດ,
ເພື່ອພຣະອົງຈະບັນລຸຄວາມປາຖະຫນາຂອງ
ມະນຸດ.

ຄົນທຸກຍາກທີ່ສຸດແລະຖ້ອມຕົວ
ທີ່ສຸດບໍ່ຢ້ານທີ່ຈະເຂົ້າຫາພຣະ
ອົງ.

ແມ່ນແຕ່ເດັກນ້ອຍກໍຖືກດຶງດູດໃຫ້
ເຂົ້າຫາພຣະອົງ.

ເຂົ້າເຈົ້າມັກບິນຫົວເຂົ້າຂອງພຣະ
ອົງ

ແລະຫລົວເບື້ອງໃບໜ້າທີ່ດູຖູກ,
ອ່ອນໂຍນດ້ວຍຄວາມຮັກ.

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະກັດກັ້ນພຣະຄໍາຂອງຄວາມຈິງຫນຶ່ງ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວມັນສະເຫມີດ້ວຍຄວາມຮັກ. ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດ tact ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດແລະຄວາມຄິດ, ເອົາໃຈໃສ່ໃນຄວາມເມດຕາໃນສາຍພົວພັນຂອງພຣະອົງກັບປະຊາຊົນ.

ລາວບໍ່ເຄີຍເວົ້າຫຍາບຄາຍ, ບໍ່ເຄີຍເວົ້າຄໍາເວົ້າຮ້າຍແຮງ, ບໍ່ເຄີຍໃຫ້ຄວາມເຈັບປວດທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕໍ່ຈິດວິນຍານທີ່ອ່ອນໄຫວ.

ພະອົງບໍ່ໄດ້ກ່າວໂທດຄວາມອ່ອນແອຂອງມະນຸດ. ພະອົງເວົ້າຄວາມຈິງແຕ່ມີຄວາມຮັກສະເໝີ. ລາວປະນາມການໜ້າຊື່ໃຈຄິດ,

ຄວາມບໍ່ເຊື່ອ, ແລະຄວາມຊື່ວຮ້າຍ;
ແຕ່ນໍ້າຕາຢູ່ໃນສູນລະສົງຂອງພຣະອົງ

ຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຄໍາຕໍານິ
ອັນໂຫດຮ້າຍຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ວິເສດຊາ
ເລີ່ມ, ເມື່ອງທີ່ພຣະອົງຮຸກ,
ເຊື່ອງປະຕິເສດທີ່ຈະຮູບເອົາພຣະອົງ,
ຫົນທາງ, ຄວາມຈິງ, ແລະຊີວິດ.

ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງ,

ພຣະຜູ້ຊົ່ວຍໃຫ້ລອດ,

ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຖືພວກເຂົາດ້ວຍຄວາ
ມເມດຕາສົງສານ.

ຊີວິດຂອງລາວແມ່ນຫນຶ່ງໃນການປະ
ຕິເສດຕົນເອງແລະຄິດເຖິງການດູແລ
ຄົນອື່ນ.

ຈິດວິນຍານທຸກຄົນມີຄໍາໃນສາຍຕາຂ
ອງພຣະອົງ.

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງເຄີຍແບກຫາບຕົນ
ອງດ້ວຍກົດສັກສິເຫ່ງສະຫວັນ,
ພຣະອົງໄດ້ກົ່ມຫົວດ້ວຍຄວາມຮັກ

ທີ່ ສຸດຕໍ່ ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນຄອບ
ຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຜູ້ ຊາຍທຸກຄົນ
ພຣະອົງໄດ້ ເຫັນຈິດວິນຍານທີ່ ລົ້ມ
ລຸ້ນ
ເຊິ່ງມັນເປັນພາລະກິດຂອງພຣະອົງ
ທີ່ ຈະຊ່ວຍປະຢັດ.

ດັ່ງນັ້ນແມ່ນລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ
ທີ່ ໄດ້ເປີດເຜີຍໃນຊີວິດຂອງພຣະອົງ.
ນັ້ນແມ່ນລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.
ມັນແມ່ນມາຈາກໃຈຂອງພຣະບິດາທີ່ ສາ
ຍນັ້ນແຫ່ງຄວາມເມດຕາອັນສູງສົ່ງ,
ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນພຣະຄຣິດ,
ໄຫວອອກມາສູ່ ລູກຫລານມະນຸດ.

ພຣະເຢຊູ,
ພຣະຜູ້ ຊ່ອຍໃຫ້ ລອດທີ່ ອ່ອນໂຍນ,
ສົງສານ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າ
"ສະແດງອອກໃນເນື້ອຫນັງ." 1 ຕີໂມເຕ
3:16.

ມັນເປັນການໄຫຼ່ພວກເຮົາທີ່ພຣະເຢ
ຊູໄດ້ມີຊີວິດແລະທົນທຸກແລະຕາຍ.
ພະອົງໄດ້ກາຍເປັນ“ຄົນທຸກໄສກ”
ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງຄວາມສຸ
ກອັນເປັນນິດ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະບຸດ
ທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ,
ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ,
ມາຈາກໂລກແຫ່ງລັດສະໝີພາບທີ່
ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍ,
ໄປສູ່ໂລກທີ່ຫ່ວັດແຫ້ງໄປດ້ວຍຄວາ
ມບາບ,
ມີດມົວໄປດ້ວຍເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍ
ແລະຄໍາສາບແຊ່ງ.

ພຣະອົງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະອົງອອກຈາ
ກອົກຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ,
ການເຄົາລົບນັບຖືຂອງເທວະດາ,
ເພື່ອທົນທຸກຄວາມອັບອາຍ,
ການດູຖູກ, ຄວາມອັບອາຍ,
ຄວາມກົດຊຶງ, ແລະຄວາມຕາຍ.

“ການຕີສອນຄວາມສະຫງົບຂອງພວກເຮົາ

ແມ່ນຢູ່ກັບພຣະອົງ;
ແລະດ້ວຍເສັ້ນດ່າງຂອງພຣະອົງ
ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການປື່ນປົວ.”

ເອຊາຍາ 53:5.

ຈົ່ງເບິ່ງພຣະອົງໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ
ກັບນານ, ໃນເຄັດເຊມາເນ,
ຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ!

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີມືນ
ລະພິດໄດ້ຮັບພາລະພາລະຂອງຄວາມບາບມາ
ສູ່ພຣະອົງເອງ.

ຜູ້ທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດົວກັບ
ບພຣະເຈົ້າ,

ໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່
ໜ້າຢ້ານກົວໃນຈິດວິນຍານຂອງພຣະ
ອົງທີ່ບາບເຮັດໃຫ້ລະຫວ່າງພຣະ
ເຈົ້າກັບມະນຸດ.

ອັນນັ້ນດຶງຂຶ້ນຈາກປາກຂອງພຣະອົງ
ດ້ວຍຄວາມທຸກໂສກທີ່ຮ້ອງວ່າ,

“ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ

ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍເອີ້ນ

ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້ານ້ອຍ

ອຍ? ມັດທາຍ 27:46.

ມັນເປັນພາລະຂອງຄວາມບາບ,
ຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງ
ມັນ,

ຂອງການແຍກຈິດວິນຍານອອກຈາກພຣະເຈົ້າ—ມັນແມ່ນການເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແຕກ.

ແຕ່ການເສຍສະລະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້
ບໍ່ໄດ້ເຮັດເພື່ອສ້າງໃນຫົວໃຈຂອງພຣະບຸດ
ດາເປັນຄວາມຮັກຕໍ່ມະນຸດ,
ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເຕັມ
ໃຈທີ່ຈະຊ່ວຍປະຢັດ. ບໍ່, ບໍ່!

"ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກຫລາຍຈົນພຣະອົງ
ໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງ
." ໂຢຮັນ 3:16. ພຣະບຸດຮັກພວກເຮົາ,

ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການອະທິຖານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່,
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການ
propitiation

ເພາະວ່າພຣະອົງຮັກພວກເຮົາ.

ພຣະຄຣິດເປັນສິ່ງກາງຜ່ານທາງທີ່ພ

ຮະອົງສາມາດຖອກເທຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງອອກສູ່ໂລກທົ່ວໆມາ.

"ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ການຄົ້ນຄ້າໂລກກັບພຣະອົງເອງ." 2 ໂກລິໂນໂທ 5:19.

ພຣະເຈົ້າທົ່ວໆ, ກັບພຣະບູດຂອງພຣະອົງ. ໃນຄວາມເຈັບປວດຂອງເຄື່ອງມື, ການຕາຍຂອງຄາວາຣີ, ຫົວໃຈແຫ່ງຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດໄດ້ຈ່າຍຄ່າໄຖ່ຂອງເຮົາ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, "ສະນັ້ນພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັກຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະລະຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມັນອີກເທື່ອຫນຶ່ງ." ໂຢຮັນ 10:17. ນັ້ນຄື, "ພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັກທ່ານຫລາຍຈົນວ່າພຣະອົງຍັງຮັກຂ້າພະເຈົ້າ"

ຈົ່ງ ຫຼາຍຂຶ້ນສຳລັບການໃຫ້ ຊີວິດ
 ດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໄຫຼ່ ທ່ານ.
 ໃນການກາຍເປັນຕົວແທນແລະຄວາມແນ່ນອນ
 ຂອງທ່ານ,
 ໂດຍການຍອມຈຳນົນ ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
 ຈົ່ງ,
 ໂດຍການຮັບເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບ,
 ການລ່ວງລະເມີດຂອງທ່ານ,
 ຂ້າພະເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກແພງຂອງພຣະ
 ບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ;
 ເພາະວ່າດ້ວຍການເສຍສະລະຂອງເຮົາ,
 ພຣະເຈົ້າຊົງທຳບຶງທຳ,
 ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ເປັນຄົນ
 ທຳບຶງທຳ.”

ບໍ່ມີແຕ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່
 ສາມາດສຳເລັດການໄຫຼ່ຂອງເຮົາ;
 ສຳລັບພົງແຕ່ພຣະອົງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ
 bosom
 ຂອງພຣະບິດາສາມາດປະກາດພຣະອົງ.

ພົງແຕ່ ພຣະອົງຜູ້ ທີ່ ຮູ້ ຈັກຄວາ
ມສູງແລະຄວາມເລິກຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະ
ເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ ມັນສະແດງອອກ.
ບໍ່ມີອັນໃດໜ້ອຍກວ່າການເສຍສະລະ
ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ ເຮັດໂດຍພຣະຄ
ຣິດເພື່ອມະນຸດທີ່ ລື້ມລົງສາມາດ
ສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະບິດາທີ່ ມີ
ຕໍ່ມະນຸດທີ່ ສູນເສຍໄປ.

"ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກຫລາຍຈົນພຣະອົງ
ໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດົວຂອງພຣະອົງ
."

ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພຣະອົງບໍ່ພົງແຕ່ໃ
ຫ້ມີຊີວິດຢູ່ທີ່ ທ່າມກາງມະນຸດ
ທີ່ ານັ້ນ,
ເພື່ອຮັບຜິດຊອບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະການເສຍສະລະຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພຣະອົງກັບເຊື້ອອຊາດ
ທີ່ ຫຼຸດລົງ.
ພຣະຄຣິດແມ່ນເພື່ອກໍານົດພຣະອົງ
ເອງກັບຜົນປະໂຫຍດແລະຄວາມຕ້ອງການ

ຂອງມະນຸດ.

ຜູ້ທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດົວກັນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ພຣະອົງເອງກັບລູກຫລານມະນຸດດ້ວຍສາຍພົວພັນທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກຕັດຂາດ. ພຣະເຢຊູຊົນຮ້າຍທີ່ຈະເອົາເຂົາເຈົ້າເປັນພີ່ນ້ອງ” (ເຮບຣ໌ 2:11);

ພຣະອົງເປັນຜູ້ເສຍສະລະຂອງເຮົາ,
ພຣະຜູ້ຊ່ອຍເຫລືອຂອງເຮົາ,
ອ້າຍຂອງເຮົາ,

ເປັນມະນຸດຂອງເຮົາຕໍ່ໜ້າບັນລ້ງຂອງພຣະບໍດາ, ແລະ

ຜ່ານຍຸກນິລັນດອນທີ່ມີເຊື່ອສຸຂາດພຣະອົງໄດ້ໄຖ່—ບຸດມະນຸດ. ແລະສິ່ງທັງໝົດນີ້ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມຈິບຫາຍແລະຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງບາບເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ສະຫງົບເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ແບ່ງປັນຄວາມສຸກແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ.

ລາຄາທີ່ຈໍາເປັນລັບການໄຖ່ຂອງພວກເຮົາ,

ການເສຍສະລະທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະບໍດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກເຮົາໃນການໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເສຍຊີວິດພ້ອມພວກເຮົາ,

ຄວນໃຫ້ພວກເຮົາແນວຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາອາດຈະກາຍເປັນໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອອັກຄະສາວົກໂຢຮັນໄດ້ຮັບການດົນໃຈໄດ້ເຫັນຄວາມສູງ, ຄວາມເລິກ, ຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະບໍດາທີ່ມີຕໍ່ເຊື້ອຊາດທີ່ຕາຍໄປ, ລາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືແລະຄວາມເຄົາລົບ; ແລະ,

ໂດຍບໍ່ສາມາດຊອກຫາພາສາທີ່ເຫມາະສົມທີ່ຈະສະແດງເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງຄວາມຮັກ, ລາວຮັບຮູ້ອີງໃຫ້ໂລກເບິ່ງມັນ.

“ຈິ່ງເບິ່ງ,

ຄວາມຮັກແບບໃດທີ່ພຣະບິດາໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະຖືກເອົ້ມວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ." 1 ໂຍຮັນ 3:1. ສິ່ງນີ້ມີຄຳຫຼາຍບານໃດຕໍ່ມະນຸດ!

ຜ່ານການລ່ວງລະເມີດລູກຊາຍຂອງມະນຸດກາຍເປັນຫົວຂອງຊາຕານ.

ຜ່ານສັດທາໃນການເສຍສະລະຊິດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ

ລູກຊາຍຂອງອາດາມຈະກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂດຍສົມມຸດຕິຖານຂອງມະນຸດ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກສູງຄວາມເປັນມະນຸດ.

ຜູ້ຊາຍທີ່ລົ້ມລົງໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ຢູ່ບ່ອນທີ່,

ໂດຍຜ່ານການເຊື່ອມໂຍງກັບພຣະຄຣິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,

ເຂົາເຈົ້າອາດຈະກາຍເປັນ "ລູກຂອງພຣະເຈົ້າ."

ຄວາມຮັກດັ່ງກ່າວແມ່ນບໍ່ມີຂະຫນານ. ເດັກນ້ອຍຂອງກະສັດສະຫວັນ!

ສັນຍາອັນປະເສີດ!

ຫົວຂໍ້ສໍາລັບການຝຶກສະມາທິທິດ
ລັກເຊີ່ງທິດສຸດ!

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທິດບໍ່ມີ
ຕໍ່ໂລກທິດບໍ່ໄດ້ຮັກພຣະອົງ!

ຄວາມຄິດມີອໍານາດທິດມີອໍານາດ
ຢູ່ເທິງຈິດວິນຍານແລະນໍາເອົາຈິດ
ໃຈເຂົ້າໄປໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອພວກເຮົາສຶກສາລັກສະນະອັນສູງ
ສົ່ງໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໄມ້ກາງແຂນ,
ພວກເຮົາເຫັນຄວາມເມດຕາ,

ຄວາມອ່ອນໄຫວ,

ແລະການໃຫ້ອະໄພທິດຜະສົມຜະສານກັບ
ຄວາມທົ່ງທົ່ງແລະຄວາມຍຸດຕິທໍາ,

ແລະພວກເຮົາເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຫຼາຍຂຶ້ນ
ນວ່າພວກເຮົາສົ່ງເກດເຫັນຫຼາກຫຼານນັບ

ບໍ່ຖ້ວນຂອງຄວາມຮັກທິດບໍ່ມີຂ
ອບເຂດແລະຄວາມສົ່ງສານທິດອ່ອນໄຫວ

ກິນກວ່າ.

ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈທີ່ປາຖະໜາຂອງ
ແມ່ສໍາລັບລູກທີ່ຫຼົງທາງຂອງນາງ.

ບົດທີ

2—ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນບາບຂອງພຣະຄຣິດ

ດັ່ງເດີມມະນຸດໄດ້ຮັບອຳນາດອັນສູງ
ສົ່ງແລະຈິດໃຈທີ່ສົມດູນກັນດີ.
ລາວສົມບູນແບບໃນຄວາມເປັນລາວ,
ແລະສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຄິດຂອງລາວບໍ່ລົ້ນ, ຈຸດປະສົງຂອງລາວບໍ່ລົ້ນ.
ແຕ່ໂດຍຜ່ານການບໍ່ເຊື່ອຟັງ,
ອຳນາດຂອງລາວໄດ້ຖືກບິດເບືອນ,
ແລະຄວາມເຫັນແກ່ຕົວໄດ້ເຂົ້າມາແທນ
ຄວາມຮັກ.

ທຳມະຊາດຂອງລາວອ່ອນແອລົງຍ້ອນການ
ນຸ່ງຮອງລະເມີດທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳ
ລັບລາວ,

ດ້ວຍຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຕົນເອງ,
ທີ່ຈະຕ້ານທານກັບອຳນາດຂອງຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ.

ລາວຖືກຊາຕານຈັບເປັນຊະເລີຍ,

ແລະຄົງຈະຢູ່ ເປັນສະນັ້ນຕະຫຼອດໄປ
ບໍ່ໄດ້ມີພຣະເຈົ້າແຊກແຊງເປັນພິດ
ສດ.

ມັນເປັນຈຸດປະສົງຂອງຜູ້ລ່ວງ
ທີ່ຈະຂັດແຜ່ນແຫ່ງສະຫວັນໃນການສ້າງ
ຂອງມະນຸດ, ແລະ
ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຕັ້ມໄປດ້ວຍວິ
ບັດ ແລະ ຄວາມຮົກຮ້າງ.

ແລະລາວຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າ
ຍທັງໝົດນີ້ ເປັນຜົນມາຈາກການເຮັດ
ດວບກຂອງພຣະເຈົ້າໃນການສ້າງມະນຸດ.

ໃນສະພາບທີ່ ບໍ່ມີບາບ,
ມະນຸດມີຄວາມຍິນດີກັບພຣະອົງ
“ໃນຜູ້ນັ້ນໄດ້ເຊື່ອໆຊັບສົມບັດແ
ຫ່ຽບ ນຍາແລະຄວາມຮູ້ທັງໝົດໄວ້.”
ໂກໂລດ 2:3.

ແຕ່ຫລັງຈາກບາບຂອງລາວແລ້ວ,
ລາວບໍ່ສາມາດພົບເຫັນຄວາມສຸກໃນຄວາ
ມບໍລິສຸດອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ
ລາວໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະບົດບັງທີ່ ບໍ່

ະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ດັ່ງກ່າວຍັງເປັນເງື່ອນໄຂຂອງຫົວໃຈ

ທີ່ບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງໃຫມ່.

ມັນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ,

ແລະບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນການຮ່ວມກັບພຣະອົງ.

ຄົນບາບບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໃນທີ່

ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ;

ລາວຈະຫລຸດລົງຈາກການເປັນເພື່ອນຂອງສັດບໍລິສຸດ.

ຖ້າລາວໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນສະຫວັນ,

ມັນຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກສຳລັບລາວ.

ຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ແຫ້ງແກ່ຕົວທີ່ປົກຄອງຢູ່ທີ່ນັ້ນ—ທຸກຫົວໃຈທີ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ຫົວໃຈແຫ່ງຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ—ຈະບໍ່ມີການຕອບຮັບໃນຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງ. ຄວາມຄິດຂອງລາວ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງລາວ, ແຮງຈູງໃຈຂອງລາວ, ຈະເປັນມະນຸດຕ່າງດາວທີ່ກະຕຸ້ນ

ຜູ້ທີ່ອາໄສທີ່ບໍ່ມີບາບຢູ່
ທີ່ນັ້ນ.

ລາວຈະເປັນບັນທຶກທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ
ກັນໃນ melody ຂອງສະຫວັນ.

ສະຫວັນຈະເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງການທົ່ວ
ລະມານຂອງລາວ;

ລາວຢາກຖືກເຊື່ອງໄວ້ຈາກພຣະອົງ

ຜູ້ເປັນແສງສະຫວ່າງ,

ແລະສູນກາງຂອງຄວາມສຸກຂອງມັນ

ມັນບໍ່ແມ່ນລັດຖະດຳລັດທີ່ບໍ່

ມີອຳນາດໃນພາກສ່ວນຂອງພຣະເຈົ້າ

ທີ່ຍົກເວັ້ນຄົນຊົ່ວຈາກສະຫວັນ;

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກບົດອອກໂດຍ

unfitness ຂອງເຂົາເຈົ້າເອງສຳລັບ

ການເປັນເພື່ອນຂອງຕົນ.

ລັດສະຫມຸພາບຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນໄພ

ທີ່ບໍ່ໂພກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ພວກເຂົາຈະຍິນດີຕ້ອນຮັບຄວາມພິນ

າດ,

ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຈ

າກພຣະພັກຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອໄຫວພວກເຂົາ.

ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບຕົວເຮົາເອງ ທີ່ຈະໜີຈາກຂໍ້ມແຫ່ງຄວາມບາບທຳ ເຮົາຈົມຢູ່. ໃຈຂອງເຮົາຊື່ວຮ້າຍ, ແລະເຮົາບໍ່ສາມາດບໍ່ປົນແປງມັນໄດ້. “ໃຜຈະເຮົາສິ້ນງູ່ທີ່ສະອາດອອກມາຈາກ ສິ້ນງູ່ທີ່ບໍ່ສະອາດໄດ້? ບໍ່ແມ່ນຫນຶ່ງ.”

“ຈົດໃຈທາງການມະນຸດເປັນສັດຕູຕໍ່ ພຣະເຈົ້າ:

ເພາະວ່າມັນບໍ່ຢູ່ໃຕ້ກົດໝາຍຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ທັງບໍ່ສາມາດເປັນໄປໄດ້.”

ໂຍບ 14:4; ໂລມ 8:7. ການສຶກສາ,

ວັດທະນະທຳ,

ການປະຕິບັດຕາມຄວາມປະຕິບັດ,

ຄວາມພະຍາຍາມຂອງມະນຸດ,

ທັງຫມົດມີຂອບເຂດທີ່ເຫມາະສົມ,

ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນ

ບໍ່ມີອໍານາດ.

ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະສ້າງຄວາມຖືກຕ້ອງພາຍນອກຂອງພຶດຕິກຳ,
ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດບໍ່ປົນແປງຫົວໃຈ;

ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຊໍາລະພາກຮບິນ spring ຂອງຊີວິດ.

ຕ້ອງມີພະລັງທີ່ເຮັດວຽກຈາກພາຍໃນ, ຊີວິດໃຫມ່ຈາກຂ້າງເທິງ,

ກ່ອນທີ່ຜູ້ຊາຍສາມາດບໍ່ປົນຈາກບາບໄປສູ່ຄວາມບໍ່ລິສຸດ.

ອໍານາດນັ້ນຄືພຣະຄຣິດ.

ພຣະຄູນຂອງພຣະອົງຢ່າງດົບສາມາດເຮັດໃຫ້ວິຈານທີ່ບໍ່ມີຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານໄດ້ໄວຂຶ້ນ,

ແລະດັ່ງຄູ່ມັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ໄປສູ່ຄວາມບໍ່ລິສຸດ.

ພຣະຜູ້ຊົ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວວ່າ,

“ເວັ້ນເສຍແຕ່ຜູ້ຊາຍຈະເກີດມາຈາກເບື້ອງເທິງ,”

ນອກຈາກວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຫົວໃຈໃໝ່,

ຄວາມບາດຖະໜາ, ຈຸດປະສົງ, ແລະ
ແຮງຈູງໃຈ, ນໍາໄປສູ່ ຊີວິດໃໝ່,
“ເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະ
ເຈົ້າ.” ໂຢຮັນ 3:3, ຂອບ.

ຄວາມຄິດທີ່ວ່າມັນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ
ພໍ້ງແຕ່ເພື່ອພັດທະນາສິ່ງທີ່
ດີທີ່ມີຢູ່ໃນມະນຸດໂດຍທໍາມະຊາດ,
ເປັນການຫຼອກລວງທີ່ຮ້າຍແຮງ.

“ມະນຸດທໍາມະຊາດບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງຂອງ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ:

ເພາະພວກເຂົາເປັນຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງພຣະ
ອົງ:

ທັງພຣະອົງບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກສິ່ງເຫຼົ່າ
ນັ້ນ,

ເພາະພວກເຂົາຖືກພິຈາລະນາທາງວິນຍານ.
”

“ຢ່າປະຫລາດໃຈທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ,
ເຈົ້າຕ້ອງເກີດໃຫມ່.” 1

ໂກລິນໂທ 2:14; ໂຢຮັນ 3:7.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຂັບໄວ້ວ່າ,

“ໃນພຣະອົງມີຊີວິດ;

ແລະຊື່ວິດເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງມະນຸດ,
ດ"—ເປັນ

“ຊື່ດົວທຶນຢູ່ໃຕ້ສະຫວັນທຶນປະ
ທານໃຫ້ໃນບັນດາມະນຸດ,
ຊື່ໆໂດຍທາງນັ້ນເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບ
ຄວາມລອດ.” ໂຢຮັນ 1:4; ກິດຈະການ 4:12.

ມັນບໍ່ພົງພໍທຶນຈະຮັບຮູ້ຄວາມເມ
ດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ທຶນຈະເຫັນຄວາມເມດຕາ,
ຄວາມອ່ອນໄຍນຂອງພໍ່,
ໃນລັກສະນະຂອງພຣະອົງ.

ມັນບໍ່ພົງພໍທຶນຈະແນມເບິ່ງສະຕິ
ປັນຍາແລະ

ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງກິດຂອງພຣະອົງ,
ເພື່ອຈະເຫັນວ່າມັນຖືກສ້າງຕັ້ງ
ຂຶ້ນຢູ່ໃນຫລັກທຳນິລັນດອນຂອງຄ
ວາມຮັກ.

ອັກຄະສາວິກໂບໂລໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງ
ໝົດນັ້ນເມື່ອລາວຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ,
“ເຮົາຍອມຮັບກິດບັນຍັດວ່າດີ.”

"ກົດບັນຍັດແມ່ນບໍລິສຸດ,
ແລະພຣະບັນຍັດບໍລິສຸດ,
ແລະຍຸດຕິທຳ, ແລະດີ."
ແຕ່ລາວກ່າວຕື່ມວ່າ,
ໃນຄວາມຂົ່ມຂື່ນຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ -

ຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມສິ້ນຫວັງ,
"ຂ້ອຍເປັນມະນຸດ,
ຖືກຂາຍພາຍໃຕ້ບາບ." ໂລມ 7:16, 12, 14.

ລາວປາຖະໜາຄວາມບໍລິສຸດ,
ຄວາມຊອບທຳ,
ເຊິ່ງໃນຕົວລາວເອງລາວບໍ່ມີອຳນາດ
ທີ່ຈະບັນລຸໄດ້, ແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ,
"ໂອ້ຄົນຊົ່ວເຮື້ຍ!
ໃຜຈະບົດບ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມ
ຕາຍນີ້?" ໂລມ 7:24, ຂອບ.

ດັ່ງນັ້ນເປັນຄຳຮ້ອງທີ່ດັ່ງຂຶ້ນ
ຈາກໃຈທີ່ໜັກໜ່ວງໃນທຸກດິນແດນ
ແລະໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ.

ສຳລັບທຸກຄົນ, ມີຄຳຕອບດັບວ່າ,
"ຈຶ່ງເປັນລູກແກ້ຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຜູ້ທີ່ເອົາບາບຂອງໂລກໄປ." ໂຍຮັນ
1:29.

ຫລາຍຮູບຫລາຍແບບທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະສະແດງຄວາມຈິງນີ້, ແລະ
ເຮັດໃຫ້ມັນແຈ້ງແຈ້ງຕໍ່ຈິດວິນຍານທີ່ດົນນານທີ່ຈະໄດ້ຮັບການບົດບ່ອນຈາກພາລະຂອງຄວາມຜິດ. ເມື່ອ, ຫຼັງຈາກບາບຂອງລາວໃນການຫລອກລວງເອຊາວ, ຢາໂຄບໄດ້ຫນີຈາກບ້ານຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ລາວຖືກນໍາຫນັກດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ໂດດດ່ຽວ ບົວ ແລະ ຫຼັງໄຫຼອີກບລາວ, ແຍກອອກຈາກທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຮຸກແຮງ, ຄົນທີ່ຄິດວ່າເໝືອນກວ່າຄົນອື່ນທັງໝົດທີ່ກິດດັນໃສ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວ,

ແມ່ນຄວາມຢ້ານກົວວ່າບາບຂອງລາວໄດ້
ຕັດລາວອອກຈາກພຣະເຈົ້າ,
ວ່າລາວຖືກປະຖິ້ມຈາກສະຫວັນ.
ໃນຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ນອນ
ລົງເພື່ອພັກຜ່ອນຢູ່ເທິງແຜ່ນ
ດິນໂລກ,
ອ້ອມຮອບພຣະອົງພົງແຕ່ພູທີ່ໂດດ
ດ່ຽວ, ແລະຂ້າງເທິງ,
ທ້ອງຟ້າທີ່ສົດໃສດ້ວຍດວງດາວ.
ຂະນະທີ່ລາວນອນຢູ່,
ແສງສະຫວ່າງທີ່ແປກປະຫລາດໄດ້ແຕກ
ອອກມາໃນພາບນິມົດຂອງລາວ; ແລະ
ເບິ່ງແມ່,
ຈາກທີ່ພົງພົງທີ່ເພິ່ນວາງໄວ້,
ຂຶ້ນໄດ້ທີ່ມີຕົວອັນກວ້າງໃຫຍ່
ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະນໍາໜ້າໄປຫາປະຕູຂອງສະຫວັນ,
ແລະ
ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຜ່ານຂຶ້ນແລະ
ລົງມາເທິງພວກເຂົາ;
ໃນຂະນະທີ່ມາຈາກລັດສະຫມິພາບຂ້າງ
ເທິງ,

ສົງຄວາມສູງສົ່ງໄດ້ຖືກໄດ້ຍິນໃນ
 ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄວາມສະບາຍແລະຄວາມຫ
 ວຽດ ດັ່ງນັ້ນ
 ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຢາໂຄບຣູ້ຈັກເຖິງຄວາມ
 ຕ້ອງການ ແລະ
 ຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ—
 ພຣະເຊື້ອ ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ.
 ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມແລະຄວາມກະຕັນ
 ຍູ່ທີ່ລາວໄດ້ເຫັນໄດ້ເປີດເຜີຍວິ
 ທີ່ທາງທິລາວເປັນຄົນບາບສາມາດໄດ້
 ຮັບການພົ້ນພາບການສໍາພັນກັບພຣະເ
 ຈົ້າ.
 ຂັ້ນໄດ້ອັນລຶກລັບຂອງຄວາມຜັນຂອງລາ
 ວເປັນຕົວແທນຂອງພຣະເຢຊູ,
 ເປັນສິ່ງດ້ວຍຂອງການສື່ສານລະຫວ່າງ
 ພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ.

ນີ້ແມ່ນຮູບແບບດ້ວຍກັນທີ່ພຣະຄ
 ຮິດໄດ້ກ່າວໃນການສົນທະນາຂອງພຣະ
 ອົງກັບ Nathanael,
 ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ,

“ພວກທ່ານຈະເຫັນສະຫວັນເປີດ,
 ແລະເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດ
 ຂຶ້ນ ແລະລົງມາເທິງບູລີມະນຸດ.”
 ໂຢຮັນ 1:51. ໃນການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,
 ມະນຸດໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກພຣະເຈົ້າ;
 ແຜ່ນດິນໂລກຖືກຕັດອອກຈາກສະຫວັນ
 . ໃນທົ່ວອ່າວທົ່ວໆຢູ່ລະຫວ່າງ,
 ອາດຈະບໍ່ມີການພົວພັນກັນ.
 ແຕ່ໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ,
 ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກເຊື່ອມຕໍ່ອີກ
 ກເທື່ອຫນຶ່ງກັບສະຫວັນ.
 ດ້ວຍຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພຣະອົງເອງ,
 ພຣະຄຣິດໄດ້ຂົ່ວຂ້າມອ່າວທົ່ວໆບາບໄ
 ດ້ເຮັດ,
 ເພື່ອໃຫ້ເທວະດາຜູ້ຮັບໃຊ້ສາມາດ
 ພົວພັນກັບມະນຸດ.
 ພຣະຄຣິດເຊື່ອມຕໍ່ຜູ້ຊາຍທົ່ວ
 ລຶ້ງລຶ້ງໃນຄວາມອ່ອນແອແລະຄວາມ
 ສິ້ນຫວັງຂອງລາວກັບແຫຼ່ງພະລັງງານ
 ນທົ່ວໆບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ແຕ່ ຄວາມໄຜ່ ຜັນຂອງຜູ້ ຊາຍມີ ຄວາມ
ຄົບໝ້າຍ ງ່າຍ ບໍ່ ມີ ປະໂຫຍດຫຍັງ ເລີຍ,
ຍ,

ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດ ເພື່ອ ການຍົກ
ສູງ ບົດບາດຂອງມະນຸດ,
ຖ້າ ພວກເຂົາ ລະເລີຍ ແຫຼ່ງ ຄວາມຫວັງ
ແລະ ການຊ່ວຍແຫຼ່ງ ອື່ນຂອງເຊື້ອ ສຸກດທາ
ລື ມລື ງ.

“ຂອງປະທານອັນດີ ທຸກຢ່າງ ແລະ ຂອງປະ
ທານອັນດີ ເລີດ” (ຢາໂກໂບ 1:17)

ແມ່ນ ມາຈາກພຣະເຈົ້າ.
ບໍ່ ມີ ລັກສະນະທາດີ ເລີດທາດີ ແທ້
ຈິງ ນອກຈາກພຣະອົງ.

ແລະ ທາງດ້ວຍກັບພຣະເຈົ້າ ແມ່ນ ພຣະຄ
ຣິດ. ລາວ ເວົ້າ ງ່າຍ ງ່າຍ,

“ເຮົາ ເປັນທາງນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ
ແລະ ເປັນຊ່ວຍດີ:

ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດມາຫາພຣະບໍດາ,
ແຕ່ ໂດຍເຮົາ.” ໂຢຮັນ 14:6.

ໃຈຂອງພຣະເຈົ້າປາຖະໜາຕໍ່ລູກໆໃນໂລກຂອງພຣະອົງ
ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າຄວາມຕາຍ. ໃນການມອບພຣະບູລີຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ຖອກເທສະຫວັນທັງຫມົດໃຫ້ພວກເຮົາໃນຂອງປະທານດົບວ. ຊີວິດແລະ

ຄວາມຕາຍຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດແລະການອ້ອນວອນ, ການຮັບໃຊ້ຂອງເທວະດາ, ການອ້ອນວອນຂອງພຣະວິນຍານ, ພຣະບິດາທີ່ເຮັດວົງກຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ, ຄວາມສົນໃຈອັນບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງສັດໃນສະຫວັນ,—ທັງໝົດແມ່ນໄດ້ຖືກບັນຈຸເຂົ້າໃນການໂຖ່ຂອງມະນຸດ.

ໂອ້,
ຂໍໃຫ້ເຮົາໄຕ່ຕອງເຖິງການເສຍສະລະທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈທີ່ໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຮົາ!

ຂໍໃຫ້ເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຊື່ນຊົມໃນ
 ນການອອກແຮງງານ ແລະ
 ພະລັງທີ່ສະຫວັນກໍາລັງໃຊ້ຈ້າຍ
 ພໍອາດອາດທີ່ເສຍໄປຄືນມາ, ແລະ
 ນໍາເຂົາເຈົ້າກັບຄືນສູ່ບ້ານຂອງພ
 ຣະບິດາ. ແຮງຈູງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ,
 ແລະອົງການທີ່ມີອໍານາດຫຼາຍ,
 ບໍ່ສາມາດຖືກນໍາມາປະຕິບັດໄດ້;
 ລາງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສໍາລັບການກະ
 ທໍາທີ່ຖືກຕ້ອງ,
 ຄວາມສຸກຈາກສະຫວັນ,
 ສັງຄົມຂອງເທວະດາ, ການຮ່ວມສໍາພັນ
 ແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
 ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ການຍົກ ແລະ
 ຂະຫຍາຍອໍານາດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຕ
 ະຫລອດຍຸກນິລັນດອນ—ສິ່ງເຫຼົ່າ
 ນີ້ບໍ່ແມ່ນແຮງຈູງໃຈອັນຍິ່ງໃຫ
 ຍ່ ແລະກໍາລັງໃຈທີ່ຈະກະຕຸ້ນ.
 ເຮົາຈະມອບການຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຮັກຂ
 ອງຫົວໃຈຕໍ່ພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະ
 ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຮົາ?

ແລະ, ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ,
ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປະກາດ
ຕໍ່ບາບ,
ການແກ້ແຄ້ນທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽມ
ໄດ້,
ການເສຍອົມໂຊມຂອງລັກສະນະຂອງພວກເຮົາ,
ແລະການທົ່ວລາຍສຸດທ້າຍ,
ໄດ້ຖືກນໍາສະເຫນີໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອຕ້ອນພວກເຮົາຕໍ່ກັບກ
ານບໍລິການຂອງຊາຕານ.

ເຮົາຈະບໍ່ນັບຖືຄວາມເມດຕາຂອງພະເຈົ້າບໍ່?
ພະອົງສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ອີກ?
ຂໍໃຫ້ເຮົາວາງຕົວເອງໃນຄວາມສໍາພັນ
ທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະອົງ
ຜູ້ໄດ້ຮັກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກອັນ
ໜ້າອັດສະຈັນ.
ຂໍໃຫ້ເຮົາໃຊ້ຕົວເອງຈາກວິທີທີ່ໄດ້
ດັດຊັດໃຫ້ແກ່ເຮົາ

ເພື່ອ ອວ່າ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ບົນ ໄປ ແບ້ ນຮູບ ຮ່າ
ງຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ໄດ້ ຮູບ ການ ພື້ນ ພູ ຄື ນມາ ແບ້ ນມິດ ສະ
ຫາຍ ກໍ ບໍ່ ເທວະ ດາ ປະ ຕິ ບໍ່ ດສາ ດສະ ໜາ ກິດ,
ເພື່ອ ອຄວາມ ສາມ ກຄື ແລະ
ການ ສໍາ ພັນ ກໍ ບໍ່ ພຣະ ບິດາ ແລະ ພຣະ ບຸ ດ.

ບົດທີ 3—ການກັບໃຈ

ມະນຸດຈະທົ່ງທົ່ງກັບພະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?

ຄົນບາບຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທົ່ງໄດ້ແນວໃດ?

ມັນພົງແຕ່ຜ່ານພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາສາມາດຖືກນໍາເຂົ້າໄປໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ,

ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ;

ແຕ່ພວກເຮົາຈະມາຫາພຣະຄຣິດໄດ້ແນວໃດ?

ຫລາຍຄົນຖາມຄໍາຖາມດັ່ງກັນກັບຜູ້

ຊົນໃນວັນເພນເຕກອດ,

ເມື່ອຖືກຕັດສິນບາບ,

ເຂົາເຈົ້າຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ,

“ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ?”

ຄໍາທົ່ງອິດຂອງຄໍາຕອບຂອງເປໂຕແມ່ນ

“ກັບໃຈ.” ກົດຈະການ 2:37, 38.

ໃນເວລາອີກບໍ່ດົນ,

ເພື່ອນໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງກັບໃຈ, ...

ແລະ ບໍ່ ບົນໃຈເຫລົ່າ ອົມໃສ,
ເພື່ອ ວ່າ ບາບຂອງ ທ່ານ ຈະ ຖືກ ລົບລ້າງ.
” ກົດຈະການ 3:19.

ການ ກັບໃຈ ລວມ ເຖິງ ຄວາມ ໂສກເສົ້າ ສ່ວນ
ລັບ ບາບ ແລະ ການ ຫັນຫນີ ຈາກ ມັນ.
ພວກ ຮົາ ຈະ ບໍ່ ປະຖິ້ມ ບາບ ນອກ ຈາກ ພວກ
ຮົາ ຈະ ເຫັນ ຄວາມ ບາບ ຂອງ ມັນ;
ຈົນ ກ່ວາ ພວກ ຮົາ ຫັນຫນີ ຈາກ ມັນ
ຢູ່ ໃນ ໃຈ,
ຈະ ບໍ່ ມີ ການ ບໍ່ ບົນ ແບ່ງ ທີ່ ແທ້ ຈິ່ງ ໃນ
ນຊີວິດ.

ມີ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ລັກສະນະ
ທີ່ ແທ້ ຈິ່ງ ຂອງ ການ ກັບໃຈ.
ຜູ້ ງຸ້ນ ໂສກເສົ້າ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ
ດບາບ
ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ເຮັດ ການ ປະຕິຮູບ ພາຍນອກ
ເພາະ ຢ້ານ ວ່າ ການ ເຮັດ ຜິດ ຈະ ນໍາ ຄວາມ
ທຸກທໍລະມານ ມາ ສູ່ ຕົວ ເອງ.

ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນການກັບໃຈໃນຄວາມຫມາຍຂອງຄໍາພີໄບເບີນ.

ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມີຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍກວ່າບາບ.

ດັ່ງນັ້ນເປັນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເອຊາວ

ເມື່ອລາວເຫັນວ່າສິດກໍາເນີດຖືກສູນເສຍໄປໃຫ້ລາວຕະຫຼອດໄປ. ບາລາອາມ, ຢ້ານກົວທີ່ທຸດສະຫວັນຢືນຢູ່ໃນທາງຂອງຕົນດ້ວຍດາບທີ່ຖືກດັ່ງ, ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດຂອງຕົນຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນລາວຈະສູນເສຍຊີວິດ;

ແຕ່ບໍ່ມີການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງສໍາລັບບາບ,

ບໍ່ມີການບໍ່ປົນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງຈຸດປະສົງ,

ບໍ່ມີຄວາມກັບໃຈຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. Judas Iscariot,

ຫຼັງຈາກທີ່ທໍລະຍົດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຮັບອົງອອກມາວ່າ,

"ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບທີ່ຂ້ອຍໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ເລື້ອຍດທີ່ບໍ່ລິສຸດ."
ມັດທາຍ 27:4.

ການສາລະພາບໄດ້ຖືກບັງຄັບຈາກຈິດວິນຍານທີ່ມີຄວາມຜິດຂອງລາວໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຫນ້າຢ້ານຂອງການກ່າວໂທດແລະຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຊອກຫາການພິພາກສາ.

ຜົນທີ່ຕາມມາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ລາວຕໍ່ມໄປດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າອັນເລິກຊຶ້ງໃນຈິດວິນຍານຂອງລາວ, ທີ່ລາວໄດ້ທໍລະຍົດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີມົນລະພິດແລະປະຕິເສດອົງບໍ່ລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ. ກະສັດຟາໂຣ, ເມື່ອທົນທຸກພາຍໃຕ້ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຮັບຮູບບາບຂອງຕົນເພື່ອຈະພົ້ນຈາກການລົງໂທດຕໍ່ໄປ,

ແຕ່ກັບຄືນສູ່ການຕໍ່ຕ້ານສະຫວັນ
ນທັນທິທິໄພພິບັດໄດ້ຢູ່.
ທັງໝົດນີ້ໄດ້ໂສກເສົ້າຕໍ່ຜົນຂອງ
ບາບ,
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໂສກເສົ້າຍ້ອນບາບນັ້ນ
ເອງ.

ແຕ່ເມື່ອໃຈຍອມຮັບອິດທິພົນຂອງ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຈິດສໍານຶກຈະພົ້ນພ່ຽມ, ແລະ
ຄົນບາບຈະເຫັນບາງສິ່ງກ່ຽວກັບຄວາມ
ເລື່ອງຊຶ່ງແລະ
ຄວາມສັກສິດຂອງພຣະບັນຍັດອັນສັກ
ສິດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຮາກຖານຂອງລັດຖະບານຂອງພຣະອົງໃນສະ
ຫວັນ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
“ຄວາມສະຫວ່າງ,
ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນທິເຂົ້າມາໃນ
ໂລກ,”
ສ່ອງແສງຫ້ອງລັບຂອງຈິດວິນຍານ,
ແລະ

ສິ່ງທີ່ເຊື່ອໄວ້ແຫ່ງຄວາມມັດ
ກໍ່ຖືກປະກົດໃຫ້ເຫັນ. ໂຢຮັນ 1:9.

ຄວາມເຊື່ອຖືເອົາໃຈແລະໃຈ.

ຄົນບາບຣູ ສື່ກຖືງຄວາມຊອບທໍາຂອງ
ງພະເຢໂຫວາແລະຮູ ສື່ກຖືງຄວາມຢ້ານ
ທີ່ຈະປາກົດ,

ໃນຄວາມຜິດແລະຄວາມຊົ່ວຂອງຕົນເອງ,
ຕໍ່ຫນ້າຜູ້ຄົ້ນຫາຫົວໃຈ.

ລາວເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຄວາມງາມຂອງຄວາມບໍລິສຸດ,

ຄວາມສຸກຂອງຄວາມບໍລິສຸດ;

ລາວປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊໍາລະລ້າງ
ໃຫ້ສະອາດ

ແລະຖືກຟື້ນຟູຄືນສູ່ການຮ່ວມກັບ
ສະຫວັນ.

ຄໍາອະທິຖານຂອງ David ຫຼັງຈາກ
ການຫຼຸດລົງຂອງຕົນ, ສະແດງໃຫ້
ເຫັນລັກສະນະຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ
ທີ່ແທ້ຈິງສໍາລັບບາບ.

ການກັບໃຈຂອງພຣະອົງມີຄວາມຈິງໃຈ

ແລະ ເລີກຊື້ ງ.

ບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຂອງລາວ;

ບໍ່ມີຄວາມບາດຖະໜາທີ່ຈະໜີຈາກການຕັດສິນທີ່ຖືກຂີ້ມຂູ່,

ດີໃຈຄ່າອະທິຖານຂອງລາວ. David ໄດ້ເຫັນຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງການລ່ວງລະເມີດຂອງພຣະອົງ;

ລາວໄດ້ເຫັນຄວາມຊື່ວຮ້າຍຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ;

ລາວກັບດຶງບາບຂອງລາວ.

ມັນບໍ່ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ອະໄພພົງແຕ່ວ່າພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານ,

ແຕ່ສໍາລັບຄວາມບໍລິສຸດຂອງໃຈ.

ລາວບາດຖະໜາຢາກມີຄວາມສຸກແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ—ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການ

ພື້ນພູໃຫ້ເປັນຄວາມກົມກືວກັນ

ແລະການສໍາພັນກັບພຣະເຈົ້າ.

ນີ້ແມ່ນພາສາຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ

:

“ຜູ້ທີ່ລ້ວງລະເມີດໄດ້ຮັບການໃຫ້
 ອະໄພກໍ່ເປັນສຸກ,
 ບາບຂອງໃຜໄດ້ຖືກບົກຫຼົ້ມ.
 ພອນແມ່ນຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
 ເຈົ້າ
 imputeth ບໍ່ຊົ່ວຮ້າຍ,
 ແລະໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່
 ມີການລ້ວງໄດ້.” ຄໍາເພງ 32:1, 2.

“ຂໍໃຫ້ພຣະເມດຕາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, O
 ພຣະເຈົ້າ, ຕາມ
 ຄວາມເມດຕາຂອງທ່ານ:
 ຕາມຄວາມອ້ອນໂຍນຂອງເຈົ້າ
 ຄວາມເມດຕາລົບລ້າງການລ້ວງລະເມີດຂອງ
 ຂ້າພະເຈົ້າ
 ສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ການລ້ວງລະ
 ເມີດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ:
 ແລະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
 ບາບຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຂ້າພະເຈົ້າ
 ຈົ່ງຊໍາລະຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຮິໂຊບ,
 ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສະອາດ:

ລ້າງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະຂາວກວ່າຫົມ.
ຈົ່ງສ້າງໃຈທີ່ສະອາດໃນຕົວເຮົາ,
ໂອ້ພຣະເຈົ້າ;
ແລະຕໍ່ຈິດໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງພາຍໃນຂ້ອຍ.

ໄລ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ;
ແລະຢ່າເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າໄປຈາກຂ້ອຍ.

ພຣະພູຄວາມສຸກແຫ່ງຄວາມລອດຂອງເຈົ້າຄືນມາໃຫ້ຂ້ອຍ;
ແລະສະຫນັບສະຫນູນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ
ຈິດໃຈອົດສະຫຼະຂອງພຣະອົງ....

ປົດປ່ອຍຂ້ອຍຈາກຄວາມຜິດເລື້ອຍດ, ໂອ້ພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງ

ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມລອດຂອງຂ້ອຍ:

ແລະລື່ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຮ້ອງອອກສຽງຂອງທ່ານ

ຄວາມຊອບທ້າ." ຄໍາເພງ 51:1-14.

ການກັບໃຈເຊັ່ນນີ້,
ເກີນກວ່າອຳນາດຂອງເຮົາເອງທີ່ຈະ
ຮັດໃຫ້ສຳເລັດ;
ມັນໄດ້ມາແຕ່ພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ,
ຜູ້ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນເທິງທີ່ສູງແລະ
ໄດ້ມອບຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ມະນຸດ.

ນີ້ແມ່ນຈຸດທີ່ຫຼາຍຄົນອາດຈະເຮັດ
ຜິດ,
ແລະດ້ວຍເຫດນີ້ເຊື່ອເຈົ້າຈຶ່ງລົ້ມ
ເຫລວໃນການໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ
ທີ່ພຣະຄຣິດປາຖະໜາຈະໃຫ້.
ເຊື່ອເຈົ້າຄິດວ່າເຊື່ອາບໍ່ສາມາດ
ມາຫາພຣະຄຣິດໄດ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ
ຂ້າຈະກັບໃຈຄັ້ງທຳອິດ,
ແລະການກັບໃຈນັ້ນກະກົມສຳລັບການໃຫ້
ອະໄພບາບຂອງເຊື່ອເຈົ້າ.
ມັນບໍ່ຄວາມຈິງທີ່ວ່າການກັບໃຈ
ກ່ອນການໃຫ້ອະໄພບາບ;
ເພາະວ່າມັນບໍ່ພົງແຕ່ຫົວໃຈທີ່ແຕກ
ຫັກແລະສຳນຶກຜິດເທົ່ານັ້ນ

ທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງ
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ແຕ່ຄົນບາບຕ້ອງລໍຖ້າຈົນກວ່າລາວ
ກັບໃຈກ່ອນທີ່ຈະມາຫາພະເຍຊູ?

ການກັບໃຈຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນອຸປະສັ
ກລະຫວ່າງຄົນບາບແລະ
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດບໍ?

ຄໍາພີໄບເບີນບໍ່ໄດ້ສອນວ່າຄົນບາບ
ຕ້ອງກັບໃຈກ່ອນທີ່ເຂົາຈະເຮັດຕາມ
ຄໍາເຊື່ອເຊິ່ງຂອງພຣະຄຣິດ,

“ຈົ່ງມາຫາເຮົາ,

ທຸກຄົນທີ່ອອກແຮງ

ແລະແບກຫາບໜັກ, ແລະ

ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ພັກຜ່ອນ.”

ມັດທາຍ 11:28.

ມັນເປັນຄຸນທັງທີ່ອອກມາຈາກພຣະຄຣິດ,
ຮິດ,

ທີ່ນໍາໄປສູ່ການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງ

ເປົ້າໂຕໄດ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງນີ້ຢ່າງແ

ຈ່ມແຈ້ງໃນຖ້ອຍຄໍາຂອງເພື່ອນຕໍ່ຊາວອິດສະລາແອນ

ເມື່ອເພື່ອນເວົ້າວ່າ,

“ພຣະອົງໄດ້ຍົກມືຂວາຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນກະສັດ

ແລະເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ

ເພື່ອໃຫ້ຊາວອິດສະລາແອນກັບໃຈ

ແລະໃຫ້ອະໄພບາບ.” ກົດຈະການ 5:31.

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດກັບໃຈໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ

ຖ້າບໍ່ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ

ເພື່ອປຸກສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ

ເກີນກວ່າທີ່ເຮົາຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂດຍບໍ່ມີພຣະຄຣິດ.

ພຣະຄຣິດເປັນແຫລ່ງທີ່ມາຂອງທຸກໆແຮງກະຕູ້ນທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ພຣະອົງເປັນພົງແຕ່ຫນຶ່ງທີ່ສາມາດຜັງຢູ່ໃນຫົວໃຈ enmity ຕ້ານບາບ.

ທຸກໆຄວາມປາຖະຫນາສໍາລັບຄວາມຈິງແລະຄວາມບໍລິສຸດ,

ຄວາມເຊື່ອໜັ້ນໃນຄວາມບາບຂອງພວກ
ເຮົາເອງ,
ເປັນຫຼັກຖານວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະ
ອົງກໍາລັງເຄື່ອນຍ້າຍໄປເທິງຫົວໃຈ
ຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າ,
ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຍົກ
ຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ,
ຈະດຶງທຸກຄົນມາຫາເຮົາ.” ໂຢຮັນ 12:32.
ພຣະຄຣິດຕ້ອງຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ຄົນ
ບາບໃນຖານະເປັນພຣະເຊື້ອອຍໃຫ້ລອ
ດຕາຍເພື່ອຄວາມບາບຂອງໂລກ; ແລະ
ເມື່ອເຮົາເຫັນລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າ
ຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງ Calvary,
ຄວາມລັບແຫ່ງການໄຖ່ເລີ່ມເປີດ
ເຜີຍອອກສູ່ຈິດໃຈຂອງເຮົາແລະ
ຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າພາເຮົາໄປສູ່ກາ
ນກັບໃຈ. ໃນການຕາຍເພື່ອຄົນບາບ,
ພຣະຄຣິດໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່
ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້; ແລະ ເມື່ອຄົນ

ບາບເຫັນຄວາມຮັກນີ້, ມັນເຮັດ
ໃຫ້ໃຈອ່ອນຫວານ, ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈ
ປະທັບໃຈ, ແລະດົນໃຈຄວາມຂັດແຍ່ງ
ໃນຈິດວິນຍານ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າບາງຄັ້ງ
ຜູ້ຊາຍກາຍເປັນຄວາມອັບອາຍໃນວິທີ
ການທີ່ເຮັດບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະປະຖິ້ມນິໄສຊົ່ວບາງອັນ,
ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າພວກເຂົາ
ຖືກຊຸກນຳໄປຫາພຣະຄຣິດ.
ແຕ່ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າພະ
ຍາຍາມປະຕິຮູບ,
ຈາກຄວາມປາຖະໜາອັນຈິງໃຈທີ່ຈະເຮັດ
ຖືກຕ້ອງ,
ມັນເປັນພະລັງຂອງພຣະຄຣິດທີ່ດຶງ
ດູ້ເຂົາເຈົ້າ.
ອິດທິພົນຂອງການທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ບໍ່ມີສະຕິເຮັດວົງກຳລັງໃນຈິດວິນຍ
ານ, ແລະຈິດວິນຍານແມ່ນໄວຂຶ້ນ,
ແລະຊີວິດພາຍນອກໄດ້ຖືກປັບປຸງ.

ແລະ

ເມື່ອພຣະຄຣິດຊ໌ ກນໍາເຂົາເຈົ້າໃຫ້
ຫລົວເບິ່ງ ໄມ້ ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ,
ເພື່ອຈະໄດ້ເບິ່ງພຣະອົງຜູ້ ທີ່ ບາ
ບຂອງເຂົາໄດ້ເຈາະ,
ພຣະບໍ່ນຍັດຈະມາເຖິງຈິດສໍານຶກຜິດ.
ຄວາມຊື່ວຣ້າຍຂອງຊີວິດຂອງເຂົາເຈ
ຈົ້າ,

ຄວາມບາບທີ່ຜັງເລິກຂອງຈິດວິນຍານ
, ຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ.

ເຂົາເຈົ້າເລີ່ມເຂົ້າໃຈບາງຢ່າງກ່ຽວ
ກັບຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ
ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ບາບແມ່ນຫຍັງ,
ທີ່ມັນຕ້ອງມີການເສຍສະລະເພື່ອ
ຖືຜູ້ເຄາະຮ້າຍຂອງມັນ?

ຄວາມຮັກທັງໝົດນີ້,
ຄວາມທຸກທໍລະມານ,
ຄວາມອຸບອາຍທັງໝົດນີ້,
ໄດ້ຮັບກຮ້ອງ, ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ຕາຍ,
ແຕ່ມີຊີວິດອັນເປັນນິດ?”

ຄົນບາບອາດຈະຕ້ານທານຄວາມຮັກນັ້ນ
ອາດຈະປະຕິເສດທີ່ຈະຊຸກນໍາພຣະຄຣິດ;
ແຕ່ຖ້າລາວບໍ່ຕ້ານທານ
ລາວກໍຈະຖືກດຶງເຂົ້າຫາພະເຍຊູ;
ຄວາມຮູ້ກໍ່ບົວກັບແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ
ຈະນໍາລາວໄປສູ່ຕົ້ນຂອງໄມ້ກາງແຂນໃນ
ການກັບໃຈສໍາລັບບາບຂອງລາວ,
ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າທຸກທໍລະມານ.

ຈິດໃຈອັນສູງສົ່ງອັນດົວກັນທີ່ເຮັດ
ວົງວົກກັບສິ່ງຂອງທໍາມະຊາດແມ່ນ
ວົງກັບຫົວໃຈຂອງມະນຸດ
ແລະສ້າງຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ສາມາດສະ
ແດງອອກໄດ້ສໍາລັບບາງສິ່ງທີ່ເຂົາ
ເຈົ້າບໍ່ມີ.
ສິ່ງຂອງໂລກບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງມັນໄດ້.
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍາລັງອ້ອມ
ອອນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສະແຫວງຫາສິ່ງ
ທີ່ຜູ້ດົວສາມາດໃຫ້ຄວາມສະຫງົບ

ແລະ

ຄວາມພັກຜ່ອນ—ພຣະຄູນຂອງພຣະຄຣິດ
, ຄວາມສຸກແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ.

ຜ່ານອິດທິພົນທີ່ເຫັນແລະ
ບໍ່ເຫັນ,

ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາເຮັດວິ
ກຢູ່ສະເໝີເພື່ອດຶງດູດຈິດໃຈຂອງ
ມະນຸດຈາກຄວາມພໍໃຈທີ່ບໍ່ພໍໃຈຂອງ

ງບາບໄປສູ່ພອນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ
ທີ່ອາດຈະເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພຣະອົງ.
ຕໍ່ຈິດວິນຍານທັງໝົດນີ້

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາການດີມາຈາກ
ກອ່າງທີ່ແຕກຫັກຂອງໂລກນີ້ຢ່າງ
ບໍ່ມີປະໂຫຍດ,

ພຣະຄູາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ,
“ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຫວັງມາ.
ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາ

ນ້ຳແຫ່ງຊີວິດໄປຢ່າງເສດຖີ.”
ຄຳປາກົດ 22:17.

ທ່ານຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນໃຈບາຖະຫນາສໍາ
ລັບສິ່ງທີ່ດີກວ່າທີ່ໂລກນີ້ສາ
ມາດໃຫ້,
ຮັບຮູ້ຄວາມບາຖະຫນານີ້ເປັນສຸລະສ
ບັງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານ.

ຂໍໃຫ້ພຣະອົງມອບການກັບໃຈໃຫ້ແກ່
ທ່ານ,

ເປີດເຜີຍພຣະຄຣິດຕໍ່ທ່ານໃນຄວາມ
ຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ,
ໃນຄວາມບໍລິສຸດທີ່ສົມບູນຂອງພຣະ
ອົງ.

ໃນຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ,
ຫລັກທັງຂອງກິດໜາຍຂອງພຣະເຈົ້າ—
ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະ
ຜູ້ຊາຍ—ໄດ້ຖືກຍົກຕົວຢ່າງຢ່າງ
ສົມບູນ. ຄວາມເມດຕາ,
ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ,
ແມ່ນຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພຣະ
ອົງ.

ມັນເປັນດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເບິ່ງ

ພຣະອົງ,
ດັ່ງທີ່ຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະຜູ້ຊົ່ວຍໃຫ້ລອດມາສູ່ພວກເຮົາ,
ທີ່ພວກເຮົາເຫັນຄວາມບາບຂອງໃຈຂອງ
ພວກເຮົາເອງ.

ເຮົາອາດໄດ້ຍົກຍ້ອງຕົວເອງຄືກັບ
ນົກເດມ,
ວ່າຊີວິດຂອງເຮົາທີ່ບົ່ງບໍ່,
ມີລັກສະນະສິບທັງຂອງເຮົາຖືກຕ້ອງ,
ແລະ
ຄິດວ່າເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖ່ອມໃຈ
ຈຳພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຄືກັບຄົນບາບທີ່ໄປ:
ແຕ່ເມື່ອຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະຄຣິດ
ສ່ອງເຂົ້າມາໃນຕົວເຮົາ. ຈິດວິນຍານ,
ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າພວກເຮົາ
ບໍ່ບໍລິສູດ;
ພວກເຮົາຈະເບິ່ງເຫັນຄວາມເຫັນແກ່
ຕົວຂອງແຮງຈູງໃຈ,
ຄວາມເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,

ທົ່ວໄປ ເຮັດໃຫ້ ທຸກການກະທົບ ຂອງຊີວິດ
ດັບນັ້ນມີ ທຸກຢ່າງ.

ແລ້ວພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າ
ຄວາມຊອບທຳ ຂອງເຮົາເອງເປັນຜ້າ
ປື້ອນທຳ ເປື້ອນເປື້ອນ,
ແລະພຣະໄລຫິດຂອງພຣະຄຣິດອົງດັບວ່າ
ທຳນັ້ນທຳ ສາມາດຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ສະ
ອາດຈາກຄວາມຊື່ວຣ້າຍຂອງບາບ, ແລະ
ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຮົາບໍ່ບິນໄຫມ່ ໃນຮູບແບບ
ຂອງພຣະອົງເອງ.

ແສງອັນໜຶ່ງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງ
ພຣະເຈົ້າ,
ແສງອັນໜຶ່ງອັນໜຶ່ງຂອງຄວາມບໍ່
ລືສຸດຂອງພຣະຄຣິດ,
ເຈາະເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານ,
ເຮັດໃຫ້ ທຸກຈຸດຂອງຄວາມເສຍອິດສະ
ໄນຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງເຈັບປ່ວຍ,
ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມຜິດປົກກະຕິແລະຄວາມ
ບໍ່ກວ້າງຂອງລັກສະນະມະນຸດ.
ມັນເຮັດໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມປາຖະໜາ

ທົ່ວໄປໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອ,
ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຂອງໃຈ,
ຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງສົບ.

ການກະທຳຂອງຄົນບາບຂອງຄວາມບໍ່ສັດຊື່
ໃນການເຮັດໃຫ້ກົດຫມາຍຂອງພຣະ
ເຈົ້າເປັນໂມຄະ,
ຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ສາຍຕາຂອງລາວ,
ແລະວິນຍານຂອງລາວຖືກຂົ່ມເຫັງແລະ
ຖືກຂົ່ມເຫັງພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງ
ການຄົ້ນຫາຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ລາວກໍ່ດຳລົງຕົວເອງໃນຂະນະທີ່ລາວເຫັນ
ນັກສະນະບໍລິສຸດແລະບໍ່ມີຈຸດ
າງດຳຂອງພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອສາດສະດາດານີເອນໄດ້ເຫັນລັດສະ
ໝີພາບທີ່ອັອມຣອບທູດສະຫວັນ
ທີ່ຖືກສົ່ງມາຫາລາວ,
ລາວກໍ່ຕົກໃຈກັບຄວາມອ່ອນແອແລະ
ຄວາມບໍ່ສົມບູນຂອງຕົນ.
ໂດຍພູນລະນາເຖິງຜົນກະທົບຂອງ scene

ທີ່ ປະເສີດ, ລາວເວົ້າວ່າ,
"ບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຢູ່ໃນຂໍ້ອຍ:
ເພາະວ່າຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງຂໍ້ອຍໄດ້
ຫັນເຂົ້າໄປໃນຂໍ້ອຍເປັນຄວາມໂກດແຄ້ນ,
ແລະຂໍ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ."
ດານີເອນ 10:8.

ຈິດວິນຍານທີ່ຖືກສໍາຜັດດັ່ງນັ້ນ
ຈະກົດຊ່ອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງມັນ,
ກົດຊ່ອງຄວາມຮັກຂອງຕົນເອງ,
ແລະຈະສະແຫວງຫາ,
ຜ່ານຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະຄຣິດ,
ເພື່ອຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈທີ່ສຸດ
ອດຄ່ອງກັບກົດຫມາຍຂອງພຣະເຈົ້າແລະ
ລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ.

ໂປໂລເວົ້າວ່າ
“ການສໍາຜັດກັບຄວາມຊອບທໍາໃນກົດ
ຫມາຍ”—ເຖິງການກະທໍາທີ່ຢູ່ພາຍນອກ
ກ—ລາວກໍ່ “ບໍ່ມີຄວາມຜິດ” (ຟີລິບ
3:6);
ແຕ່ເມື່ອເຫັນລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງ

ອງກົດໝາຍ,
 ລາວກໍ່ເຫັນຕົວເອງເປັນຄົນບາບ. ຕັດ
 ສິນໂດຍຈົດຫມາຍສະບັບຂອງກົດ
 ຫມາຍດັ່ງກ່າວເປັນຜູ້ຊາຍນຳ
 ໃຊ້ມູນກັບຊີວິດພາຍນອກ, ລາວໄດ້
 ລະເວັ້ນຈາກບາບ;
 ແຕ່ເມື່ອລາວຫລົບເບິ່ງຄວາມເລິກ
 ຊຶ່ງຂອງກົດເກນອັນສັກສິດຂອງມັນ,
 ແລະ
 ເຫັນຕົວເອງຄືກັບທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
 ເຫັນລາວ,
 ລາວໄດ້ກື້ມຫົວດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ
 ແລະ ສາລະພາບຄວາມຜິດຂອງລາວ.
 ລາວເວົ້າວ່າ,
 “ຂ້ອຍໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໂດຍບໍ່ມີກົດ
 ຫມາຍເທື່ອໜຶ່ງ:
 ແຕ່ເມື່ອຄຳສັ່ງມາ
 ບາບກໍ່ຟື້ນຄືນມາແລະຂ້ອຍກໍ່ຕາຍ.”
 ໂລມ 7:9.
 ເມື່ອລາວເຫັນລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງ
 ກົດບັນຍັດ,

ບາບໄດ້ປະກົດຂຶ້ນໃນຄວາມກົດຊ້າງ
ທົ່ວເທົ່າຈຶ່ງ,
ແລະຄວາມນັບຖືຕົນເອງຂອງລາວຫາຍໄປ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືວ່າບາບທັງຫມົດ
ເປັນຂະຫນາດເທົ່າທົ່ວມາ;
ມີລະດັບຄວາມຜິດໃນການຄາດຄະເນຂອງພຣະ
ອົງ, ເຊັ່ນດັບວກັນກັບມະນຸດ;
ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ
ການກະທຳທົ່ວບໍ່ດີ
ຫຼືການກະທຳທົ່ວຜິດນັ້ນອາດເປັນ
ງົດໆໃນສາຍຕາຂອງມະນຸດ,
ບໍ່ມີບາບໃດໜ້ອຍໜຶ່ງໃນສາຍພຣະເນ
ດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການຕັດສິນຂອງພູ້ນຊາຍແມ່ນບາງສ່ວນ
ນ, ບໍ່ສົມບູນແບບ;
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຄາດຄະເນທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງຕາມທັງເຂົ້າເຈົ້າແມ່ນເທົ່າ.
ຄົນເມົາເຫຼົ່າຖືກດູຖູກແລະຖືກບ
ອກວ່າບາບຂອງລາວຈະຍົກເວັ້ນລາວຈາກ
ສະຫວັນ; ໃນຂະນະທີ່ຄວາມພາກພູມໃຈ,

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ,
 ແລະຄວາມໂລບກໍ່ມັກຈະຖືກຫ້າມ.
 ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບາບທີ່
 ບັນການກະທຳຜິດໂດຍສະເພາະແມ່ນ
 ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ;
 ເພາະວ່າມັນຂັດກັບຄວາມເມດຕາຂອງພຣະ
 ລັກສະນະຂອງພຣະອົງ,
 ຕໍ່ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ
 ນັ້ນ
 ຊຶ່ງເປັນບັນຍາກາດຂອງຈັກກະວານທີ່
 ບໍ່ໄດ້ຕົກ.
 ຜູ້ທີ່ຕົກຢູ່ໃນບາບອັນຮ້າຍແຮງ
 ບາງຢ່າງອາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມອັບອາຍ
 ແລະຄວາມທຸກຍາກ
 ແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງພຣະຄຸນຂອງພຣະ
 ຄຣິດ;
 ແຕ່ຄວາມພາກພູມໃຈບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ,
 ແລະສະນັ້ນ
 ມັນຈຶ່ງບົດໃຈຕໍ່ພຣະຄຣິດແລະ
 ພອນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ພຣະອົງໄດ້
 ດໍາສະເໜີ.

ຄົນທີ່ຮ້ອງຟ້ອງຜູ້ທຸກຍາກທີ່
 ອະທິຖານວ່າ,
 “ພຣະເຈົ້າຂໍເມດຕາຂ້າພະເຈົ້າຄົນບ
 າບ” (ລູກາ 18:13),
 ຖືວ່າຕົນເອງເປັນຄົນຊື່ວຮ້າຍຫຼາ
 ຍ,
 ແລະຄົນອື່ນເບິ່ງເຂົາໃນຄວາມສະຫ
 ວ່າງດົວກັນ;
 ແຕ່ລາວຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂ
 ອງລາວ, ແລະ
 ດ້ວຍພາລະຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ ແລະ
 ຄວາມອຸບອາຍຂອງລາວ,
 ລາວໄດ້ມາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ,
 ເພື່ອຂໍຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ.
 ຫົວໃຈຂອງພຣະອົງໄດ້ເປີດໃຫ້ພຣະວິ
 ນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກງານອັນປະເ
 ສິດຂອງພຣະອົງ ແລະ
 ບົດບ່ອນພຣະອົງໃຫ້ພື້ນຈາກອຳນາ
 ດຂອງບາບ.
 ຄໍາອວດອວດອວດອ້າງຂອງພວກຟາລິຊັບນ

ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຫົວໃຈຂອງລາວ
ຖືກປິດກັ້ນກັບອິດທິພົນຂອງພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຍ້ອນວ່າລາວຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າ
, ລາວບໍ່ມີຄວາມສະອາດຂອງຕົນ,
ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມສົມບູນຂອງຄວາ
ມບໍລິສຸດອັນສູງສົ່ງ.
ລາວຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮັບຫຍັງ.

ຖ້າເຈົ້າເຫັນບາບຂອງເຈົ້າ,
ຢ່າລໍຊ້າເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົວເອງດີ
ຂຶ້ນ.

ມີຈັກຄົນທີ່ຄິດວ່າພວກເຂົາບໍ່
ດີພໍທີ່ຈະມາຫາພຣະຄຣິດ.

ເຈົ້າຄາດຫວັງວ່າຈະດີຂຶ້ນໂດຍຜ່ານ
ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າເອງບໍ?

“ຊາວເອທິໂອເປຍສາມາດບໍ່ປົນຜົວໜັງຂ
ອງລາວໄດ້,

ຫຼືເສື້ອດາວເປັນຈຸດຂອງລາວບໍ?
ແລ້ວເຈົ້າກໍຈົ່ງເຮັດຄວາມດີ,

ທີ່ ເຄີຍ ເຮັດ ຊື່ ວ." ເຢເຣມີ ຍາ 13:23.
 ມີ ການ ຊ່ວຍ ເຫຼືອ ສ່ວນ ບໍ່ ພວກ ເຮົາ ພົງ
 ແຕ່ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ.
 ເຮົາ ບໍ່ ຕ້ອງ ລໍ ຖ້າ ການ ຊັກ ຊວນ ທີ່
 ຂໍ ມແຂງ ຂໍ ນ,
 ເພື່ອ ໂອ ກາດ ທີ່ ດີ ກວ່າ,
 ຫຼື ຄວາມ ຮ້ອນ ແຮງ ທີ່ ສັກ ສິດ.
 ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ສາມາດ ເຮັດ ຫຍັງ ໄດ້ ດ້ວຍ
 ຕົວ ເຮົາ ເອງ.
 ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ມາ ຫາ ພຣະ ຄຣິດ ຄື ກັ້ນ ກັ້ນ
 ບໍ່ ພວກ ເຮົາ.

ແຕ່ ຢ່າ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ຫລື ອກ ລວງ ຕົນ ເອງ
 ດ້ວຍ ຄວາມ ຄິດ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ,
 ໃນ ຄວາມ ຮັກ ແລະ
 ຄວາມ ເມດ ຕາ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
 ຍັງ ຈະ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ພື້ນ ເຖິງ ແມ່ນ ແຕ່
 ຜູ້ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
 ຄວາມ ບາບ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ບາບ ສາມາດ ຄາດ
 ຄະ ແນ ໄດ້ ພົງ ແຕ່ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ສະຫວ່າງ
 ຂອງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ.

ໃນເວລາທີ່ ຜູ້ ຊາຍຮົບກຮ້ອງໃຫ້ ພຣະເຈົ້າ
ຈັດ ຕຳນິບໄປທີ່ ຈະຂັບໄລ່ ຄົນບາບ,
ໃຫ້ ພວກເຂົາເບິ່ງ Calvary.

ມັນເປັນເພາະວ່າ ບໍ່ມີ ທາງອື່ນໃດ
ທີ່ ມະນຸດຈະລອດໄດ້,
ເພາະຖ້າ ບໍ່ມີ ການເສຍສະລະນັ້ນ
ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ ມະນຸດຈະພົ້ນ
ຈາກອຳນາດອັນເສຍ ອມໂຊມຂອງບາບ,
ແລະ

ພົ້ນຄົນສູງ ການສຳພັນກັບສັດບໍ່
ລືສຸດ,—ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ອີກຕໍ່ ພວກເຂົາ.

ກາຍເປັນຜູ້ ມີສິ່ງ ວຽນຮ້ວມກັບຊີວິດ
ທາງວິນຍານ,—ມັນເປັນຍ້ອນສິ່ງນັ້ນ
ທີ່ ພຣະຄຣິດໄດ້ ຮັບເອົາຄວາມຜິດຂອງ
ຄົນທີ່ ບໍ່ເຊື່ອຟ້າງ
ແລະທົນທຸກແທນຄົນບາບ.

ຄວາມຮັກແລະຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມ
ຕາຍຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທັງຫມົດ
ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຮັກແຮງຂອງ
ຄວາມບາບແລະປະກາດວ່າ ບໍ່ມີ ການຫວັດ

ບຫນີຈາກອໍານາດຂອງມັນ,
ບໍ່ມີຄວາມຫວັງຂອງຊີວິດທີ່ສູງກວ່າ,
ແຕ່ຜ່ານການຍື່ນສະເຫນີຂອງຈິດວິນຍານຕໍ່ພຣະຄຣິດ.

ບາງຄັ້ງພູ້ນບໍ່ຍອມຈຳນົນໄດ້ແກ້
ຕົວໂດຍການເວົ້າຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນ
ທີ່ມີຊື່ວ່າ,
"ຂ້ອຍຍຸຕິເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າເປັນ.
ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີການປະຕິເສດຕົນ
ເອງ, ມີສຸຂະພາບ,
ຫຼືພິເສດໃນການປະຕິບັດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຈຶ່ງຫາຍກ່ວາຂ້າພະເຈົ້າ.
ເຂົາເຈົ້າຮັກຄວາມສຸກແລະການ

indulgence

ຕົນເອງເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າ.
"

ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມຜິດຂອງຄົນອື່ນເປັນຂໍ້ອ້າງໃນການລະເລີຍໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

ແຕ່ ຄວາມຜິດບາບ ແລະ
ຄວາມບົກຜ່ອງຂອງຄົນອື່ນບໍ່ໄດ້
ກ້າວຜູ້ໃດ,
ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້
ຮ້າມິ ແບບແຜນທີ່ ຜິດພາດຂອງມະນຸດ.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີຈຸດ
ດ່າງດໍາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງ
ຂອງພວກເຮົາ,
ແລະຜູ້ທີ່ຈົ່ມກໍ່ບົວກັບສິ່ງບາງ
ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນ
ທີ່ປະກອບອາຊີບແມ່ນຜູ້ທີ່ຄວນສະ
ແດງຊົ່ວຄາວທີ່ດີກວ່າແລະຕົວຢ່າງ
ທີ່ສູງສົ່ງ.

ຖ້າພວກເຂົາມີແນວຄິດສູງໃນສິ່ງ
ທີ່ຄຣິສຕຽນຄວນຈະເປັນ,
ບາບຂອງຕົນເອງຫຼາຍແມ່ນບໍ່?
ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ,
ແຕ່ຍັງບໍ່ຍອມຮູ້.

ລະວັງການເລືອກໝາຍເວລາ.
 ຢ່າປະຖິ້ມບາບຂອງເຈົ້າ
 ແລະສະແຫວງຫາຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈ
 ໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູ.
 ນີ້ແມ່ນບ່ອນທີ່ຫລາຍພັນຄົນໄດ້
 ເຮັດຜິດຕໍ່ການສູນເສຍນິລັນດອນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
 ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້ຕາມຄວາມສັ່ນແລະຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງຊີວິດ;
 ແຕ່ມີອັນຕະລາຍອັນຮ້າຍແຮງ—ອັນຕະລາຍທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈຢ່າງພົງພໍ—ໃນການຊັກຊ້າທີ່ຈະຍອມຮັບສົງຄອນວອນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
 ໃນການເລືອກດຳລົງຊີວິດໃນບາບ;
 ສຳລັບການຊັກຊ້ານີ້ກໍ່ແມ່ນ.
 ບາບ, ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ,
 ຂະຫນາດນ້ອຍມັນອາດຈະໄດ້ຮັບການນັບຖື, ສາມາດ indulged
 ໃນພົງແຕ່ຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງການສູນ

ນເສຍທິບໍ່ມີຂອບເຂດ.
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາຊະນະ,
ຈະເອົາຊະນະພວກເຮົາແລະເຮັດວິກອອກກາ
ານທໍາລາຍຂອງພວກເຮົາ.

ອາດາມແລະເອວາຊື່ກຊວນຕົນເອງໆ
ໃນເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆເຊັ່ນການກິນ
ໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫາມັນນັບສາມ
າດສິ່ງຜົນສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງດັ່ງ
ທີ່ພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດໄວ້.
ແຕ່ເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆເຊັ່ນການ
ນລ່ວງລະເມີດຂອງພຣະບັນຍັດທີ່ບໍ່
ສາມາດບໍ່ປົນແປງໄດ້
ແລະສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ມັນໄດ້ແຍກມະນຸດອອກຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະເປີດປະຕູນໍ້າເຫຼັ່ງຄວາມຕາຍ
ແລະ
ວິບັດທີ່ບໍ່ອາດບອກໄດ້ເຖິງໂລກຂອ
ງເຮົາ.

ຍຸກຫຼັງຈາກອາຍຸສູງສຸດມີຂຶ້ນຈາ
ກແຜ່ນດິນໂລກຂອງພວກເຮົາການຮ້ອງໄ

ຫ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ແລະການສ້າງທັງຫມົດຮ້ອງໄຫ້ແລະຄວາມ
ຈຳເປັນບໍ່ມີອັນດຽວກັນເປັນຜົນມາຈາກການ
ບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງມະນຸດ.
ສະຫວັນເອງຮູ້ສຶກເຖິງຜົນກະທົບຂອງ
ການກະບຸດຕໍ່ພະເຈົ້າ. Calvary ຢືນ
ເປັນລະນຶກເຖິງການເສຍສະລະທັງ
ປະເສີດທັງຕ້ອງການເພື່ອຊື້
ໃຊ້ສໍາລັບການລ່ວງລະເມີດກົດ
ຂອງສະຫວັນ.
ຂໍໃຫ້ເຮົາບໍ່ຖືວ່າບາບເປັນເລື່ອງ
ເລັກນ້ອຍ.

ທຸກໆການລ່ວງລະເມີດ,
ທຸກໆການລະເລີຍຫຼືການປະຕິເສດພຣະ
ຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ,
ແມ່ນປະຕິກິລິຍາຕໍ່ຕົວທ່ານເອງ;
ມັນເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈແຂງກະດ້າງ,
ເຮັດໃຫ້ຄວາມປະທັບໃຈ,
ບົດເບື້ອງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ
ບໍ່ພົງແຕ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີທ່າອົງ

ທີ່ ຈະໃຫ້ ຜົນຜະລິດ,
ແຕ່ ມີຄວາມສາມາດທີ່ ຈະຍອມຮັບໜ້
ອຍລົງ,
ຕໍ່ ການອ້ອນວອນຈາກພຣະວິນຍານບໍ່
ລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຫລາຍຄົນກໍາລັງມີດຽບກັບສະຕິ
ຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ ມີບັນຫາກັບຄວາມ
ຄິດທີ່ ວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດບໍ່ປົນເຮ
ສິນທາງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວໄດ້ເມື່ອ
ຂ້າເຈົ້າເລືອກ;
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້
ນ້ອຍໃຈກັບການເຊື່ອເຊີນຂອງຄວາມເມ
ດຕາ,
ແລະຍັງປະທັບໃຈອົກເທື່ອຫນຶ່ງ.
ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າຫລັງຈາກໄດ້ເຮັດ
ຖົງແມ່ນວ່າຈະມີພຣະວິນຍານແຫ່ງພ
ຣະຄູນ,
ຫຼັງຈາກທີ່ ໄດ້ວາງອິດທິພົນຂອງ
ຂ້າເຈົ້າຢູ່ຝ່າຍຂອງຊາຕານ,
ໃນເວລາທີ່ ຮ້າຍແຮງທີ່ ສຸດ,

ເຂົ້າເຈົ້າສາມາດບໍ່ປົນເສັ້ນທາງຂອງເຂົ້າເຈົ້າ.

ແຕ່ນິ້ບໍ່ແມ່ນເຮັດໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ປະສົບການ, ການສຶກສາ, ຕະຫຼອດຊີວິດ, ໄດ້ສ້າງຕົວແບບຢ່າງຢ່າງລະອບລະອວ່າ ມີຈຳນວນຫນ້ອຍທີ່ປາດຖະຫນາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຮູບຂອງພຣະເຢຊູ.

ເຖິງແມ່ນວ່າລັກສະນະທີ່ຜິດພາດອັນຫນຶ່ງ, ຄວາມປາຖະຫນາທີ່ຜິດບາບ, ຄວາມຮັກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໃນທີ່ສຸດ, ຈະເປັນກາງອຳນາດທັງຫມົດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ທຸກ indulgence ບາບເສີມຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຈິດວິນຍານຂອງ aversion ກັບພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ສະແດງຄວາມແຂງກະດ້າງທີ່ບໍ່ສົດຊື່, ຫລືຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຢ່າງແຂງກະດ້າງຕໍ່ຄວາມຈິງແຫ່ງສະຫວັນ,

ແມ່ນແຕ່ ເກັບກໍ ບົວທິ ຕົນໄດ້ ຫວ່ານໄວ້.

ໃນພຣະຄໍາພິທັງຫມົດບໍ່ມີຄໍາເຕືອນທິ ຫນ້າຢ້ານກົວຕໍ່ກັບຄວາມຊື່ວຣ້າຍແລ້ວ ກນ້ອຍກວ່າຄໍາເວົ້າຂອງຜູ້ຊາຍທິ ມີບັນຍາທິ ວ່າຄົນບາບ

"ຈະຖືກມັດດ້ວຍສາຍເຊືອກແຫ່ງຄວາມບາບຂອງລາວ." ສ, ພາສົດ 5:22.

ພຣະຄຣິດພ້ອມແລ້ວທິ ຈະບົດບໍ່ອຍເຮົາໃຫ້ພື້ນຈາກບາບ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບັງຄັບຄວາມປະສົງ; ແລະ

ຖ້າຫາກວ່າໂດຍການລ່ວງລະເມີດຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ,

ຄວາມປະສົງຂອງມັນເອງຈະຖືກກົ້ມໄປໃນຄວາມຊື່ວຣ້າຍ, ແລະ

ພວກເຮົາບໍ່ປາຖະໜາທິ ຈະຖືກບົດບໍ່ອຍ,

ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ຍອມຮັບພຣະຄຣິດ,

ຂອງພຣະອົງ,
 ພຣະອົງຈະເຮັດຫຍັງໄດ້ອີກ?
 ເຮົາໄດ້ທຳລາຍຕົວເຮົາເອງໂດຍການປະ
 ຕິເສດຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ. “ຈົ່ງ
 ເບິ່ງ, ບຸນເບິ່ງເປັນເວລາທີ່
 ຍອມຮັບ; ຈົ່ງເບິ່ງ,
 ບຸນເບິ່ງເປັນວັນແຫ່ງຄວາມລອດ.”
 “ມັນ
 ຖ້າເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນສຸລະສົງຂອງພຣະ
 ອົງ,
 ຢ່າເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າແຂງກະດ້າງ.” 2
 ໂກລິນໂທ 6:2; ເຫບເລີ 3:7, 8.

“ມະນຸດເບິ່ງທາງນອກ,
 ແຕ່ພຣະພູເປັນເຈົ້າຫລົວເບິ່ງໃຈ
 ”—ຫົວໃຈຂອງມະນຸດ,
 ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ
 ຂອງຄວາມສຸກແລະຄວາມໂສກເສົ້າ;
 ຫົວໃຈທີ່ຫຼົງໄຫຼ, ຫຼົງທາງ,
 ເຊິ່ງເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງຄວາມບໍ່ສະອາ
 ດແລະການຫລອກລວງ. 1 ຊາມເອນ 16:7.

ພຣະອົງຮູ້ຈັກກະຕູ້ນຂອງຕົນ,
ຄວາມຕັ້ງໃຈແລະຈຸດປະສົງຂອງຕົນ.
ໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ
ນທັງຫມົດທີ່ມີຮອຍເປື້ອນດັ່ງ
ທີ່ມັນເປັນ.

ເໝືອນດັ່ງຜູ້ຂົນສົ່ງເພງ,
ຈົ່ງເປີດຫ້ອງຂອງມັນອອກສູ່ຕາ
ທີ່ເຫັນທັງປວງ, ໂດຍຮ້ອງວ່າ,
“ຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນ,
ຈົ່ງຊອກຫາຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະຮູ້ຈັກໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ:
ລອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະຮູ້ຈັກຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ:
ແລະເບິ່ງວ່າມີທາງອັນຊົ່ວຮ້າຍໃດ
ຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະນໍາໜ້າ.
ຂ້າພະເຈົ້າໃນທາງອັນເປັນນິດ.”
ຄໍາເພງ 139:23, 24.

ຫຼາຍຄົນຍອມຮັບສາສະຫນາທາງບັນຍາ,
ຮູບແບບຂອງຄວາມນັບຖືພຣະເຈົ້າ,
ເມື່ອຫົວໃຈບໍ່ໄດ້ຮັບການຊໍາລະລໍ້

າງ.

ຂໍໃຫ້ມັນເປັນຄໍາອະທິຖານຂອງທ່ານ,
“ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສ້າງໃຈທີ່ສະອາດໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ;

ແລະຕໍ່ຈິດໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງພາຍໃນຂ້ອຍ.” ຄໍາເພງ 51:10.

ຈັດການກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຢ່າງ
ແທ້ຈິງ. ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ, ອົດທົນ,
ແໜ້ນຮຸນດັ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເປັນ
ຖ້າຊີວິດມະຕະຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນບັນຫາ.

ນີ້ແມ່ນເລື່ອງທີ່ຈະໄດ້ຮັບການແກ້
ກໍ່ໄຂລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າແລະຈິດວິນຍານຂອງທ່ານເອງ,

ຕົກລົງສູ່ລູກບຸນລັດຖະມົນຕີ.

ຄວາມຫວັງທີ່ສົມມຸດຕິຖານ,
ແລະບໍ່ມີຫຍັງອີກ,
ຈະພົບສຸດຄວາມເສຍຫາຍຂອງເຈົ້າ.

ສຶກສາພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍການອະທິຖານ.

ຖ້າ ອຍຄໍານໍ້ ນມືຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າເຈົ້າ,
 ໃນກິດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
 ຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ,
 ຫລັກທໍາອໍານຍົງໃຫຍ່ ຂອງຄວາມບໍ່
 ລືສຸດ, ໂດຍບໍ່ມີການ
 “ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນ
 ນເຈົ້າ.” ເຮບເຮ 12:14. ມັນ convinces
 ຂອງບາບ;
 ມັນເປີດເຜີຍຢ່າງແຈ້ງ ມແຈ້ງເຖິງທາ
 ງແຫ່ງຄວາມລອດ.
 ຈຶ່ງລະນຶກເຖິງມັນເໝືອນດັ່ງສູນ
 ສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກ່າວກັບຈິດວິ
 ນຍານຂອງເຈົ້າ.

ເມື່ອເຈົ້າເຫັນຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງບາ
 ບ,
 ເມື່ອເຈົ້າເຫັນຕົວເຈົ້າເປັນເຈົ້າ
 າແທ້ໆ,
 ຢ່າຍອມແພ້ກັບຄວາມສິ້ນຫວັງ.
 ມັນເປັນຄືນບາບທີ່ພຣະຄຣິດມາ
 ພ້ອມຊົ່ວຍປະຢັດ.

ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງຄິນດີກັບພຣະເຈົ້າກັບພວກເຮົາ, ແຕ່—ໂອ້ຄວາມຮັກສັນປະເສີດ!—ພຣະເຈົ້າໃນພຣະຄຣິດເປັນ

“ການຄິນດີໂລກກັບພຣະອົງເອງ.” 2

ໂກລິນໂທ 5:19.

ພຣະອົງຊົງໃຜດປະທານຄວາມຮັກສັນອັນໂຍນຂອງພຣະອົງ

ໃນໃຈຂອງລູກໆທື່ ຜົດພາດຂອງພຣະອົງ

ບໍ່ມີພໍ້ແມ່ຄົນໃດທື່ ຢູ່ໃນໂລກນີ້ ຈະອົດທົນກັບຄວາມຜົດແລະຄວາມຜົດພາດຂອງລູກຂອງຕົນ, ຄືກັບພຣະເຈົ້າກັບຜູ້ທື່ພຣະອົງສະແຫວງຫາທື່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດອ້ອນວອນຜູ້ລ່ວງລະເມີດໄດ້ຢ່າງອ້ອນໂຍນກວ່າ.

ບໍ່ມີຮົມຜົບາກຂອງມະນຸດໃດທື່ຖອກເທຄໍາອ້ອນວອນອັນອ້ອນໂຍນຕົນຢ່າງບໍ່ໄປກວ່າພຣະອົງ.

ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງທັງຫມົດ,

ຄໍາເຕືອນຂອງພຣະອົງ,
ແມ່ນແຕ່ລົມຫາຍໃຈຂອງຄວາມຮັກ
ທີ່ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້.

ເມື່ອຊາຕານມາບອກເຈົ້າວ່າ
ເຈົ້າເປັນຄົນບາບອັນໃຫຍ່ຫລວງ,
ໃຫ້ຫລົບເບິ່ງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຈົ້າ
ແລະ

ກ່າວເຖິງຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພຣະອົງ.
ສິ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້ຄືການຫລົບ
ເບິ່ງຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ.

ຮັບຮູ້ຄວາມບາບຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ບອກສັດຕູວ່າ

“ພຣະເຢຊູ ຄຣິດໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາໃນໂ
ລກເພື່ອຊ່ອຍຄົນບາບໃຫ້ລອດ”

ແລະເພື່ອເຈົ້າຈະລອດໄດ້ດ້ວຍຄວາມ
ຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ. 1

ຕີໂມເຕ 1:15.

ພະເຢຊູ ຖາມຊີໂມນກ່າວກັບລູກໜີ້ສ
ອງຄົນ.

ຄົນໜີ້ຍິ່ງເປັນໜີ້ພຣະຜູ້ເປັນ

ຈົ່າຂອງລາວເປັນຈໍານວນໜ້ອຍ,
ແລະອົກຜູ້ໜຶ່ງຕິດໜີ້ພຣະອົງ
ເປັນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ;
ແຕ່ລາວໄດ້ຍົກໂທດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າທັງ
ສອງ

ແລະພະຄວາມໄດ້ຖາມຊົມໂມນວ່າລູກ
ໜີ້ຄົນໃດຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຊົມໂມນຕອບວ່າ,
“ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ອະໄພຫຼາຍທີ່ສຸດສໍາ
ລັບພຣະອົງ.” ລູກາ 7:43.

ພວກເຮົາໄດ້ເປັນຄົນບາບອັນໃຫຍ່ຫລວງ,
ແຕ່ພຣະຄວາມໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ
ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.
ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງການເສຍສະລະຂອງພຣະ
ອົງພົງພໍແລ້ວທີ່ຈະນໍາສະເຫນີ
ຕໍ່ພຣະບໍດາໃນນາມຂອງພວກເຮົາ.

ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ອະໄພຫລາຍ
ທີ່ສຸດຈະຮັກພຣະອົງຫລາຍທີ່ສຸດ,
ແລະ

ຈະຢືນຢູ່ໃກ້ທີ່ສຸດກັບບັນລັງຂອງ
ພຣະອົງ

ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະອົງສໍາລັບຄວາມ
ຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ການເສຍສະລະອັນບໍ່ມີຂອງພຣະອົງ.
ມັນແມ່ນເວລາທີ່ເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມ
ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບຖ້ວນທີ່
ສຸດທີ່ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຜິດບາ
ບຂອງບາບໄດ້ດີທີ່ສຸດ.
ເມື່ອເຮົາເຫັນຄວາມຍາວຂອງຕ່ອງໂສ້
ທີ່ຖືກບ່ອຍໄວ້ໃຫ້ເຮົາ,
ເມື່ອເຮົາເຂົ້າໃຈບາງສິ່ງບາງຢ່າງຂ
ອງການເສຍສະລະອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່
ພຣະຄຣິດໄດ້ເຮັດໃນນາມຂອງເຮົາ,
ຫົວໃຈກໍຖືກລະລາຍໄປດ້ວຍຄວາມອ່ອນ
ໂຍນ ແລະ ຄວາມສົ່ງໄສ.

ບົດທີ 4—ການສາລະພາບ

"ຜູ້ທີ່ປົກປິດບາບຂອງຕົນຈະບໍ່
ຈະເລີ່ມຮູ້ເຮືອງ:
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ຍອມຮັບແລະປະຖິ້ມ
ຂ້າຈະມີຄວາມເມດຕາ." ສຸພາສິດ 28:13.

ເງື່ອນໄຂຂອງການໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຂອງ
ພຣະເຈົ້າແມ່ນງ່າຍດາຍແລະຍຸຕິທໍາ
ແລະສົມເຫດສົມຜົນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບກຮ້ອງໃຫ້
ເຮົາເຮັດບາງສິ່ງທີ່ໃສກເສົ້າ
ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ
ບາບ.

ເຮົາບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເດີນທາງທີ່ຍາວນານ
ແລະໜ້າອັດເມນີ້ອຍ, ຫລື
ເຮັດການແກ້ແຄ້ນທີ່ເຈັບປວດ,
ເພື່ອຍົກຍ້ອງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນຫລື
ລົບລ້າງການລ່ວງລະເມີດຂອງເຮົາ;

ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ສາລະພາບແລະປະຖິ້ມບາບ
ຂອງຕົນຈະມີຄວາມເມດຕາ.

ອັກຄະສາວົກບອກວ່າ:

“ຈົ່ງສາລະພາບຄວາມຜິດຂອງພວກທ່ານ
ຕໍ່ກັນແລະກັນ
ແລະອະທິດຖານໃຫ້ກັນແລະກັນ
ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຫາຍດີ.” ຢາໂກໂບ
5:16.

ສາລະພາບບາບຂອງເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ ທີ່ ພົງແຕ່ສາມາດໃຫ້ອະໄພເຂົາ
ຈົ່ງ,
ແລະຄວາມຜິດຂອງເຈົ້າຕໍ່ກັນແລະກັນ
ນ.

ຖ້າເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ໝູ່ເພື່ອ
ອັນຫຼີເພື່ອອັນບໍ່
ເຈົ້າຕ້ອງຮັບຮູ້ຄວາມຜິດຂອງເຈົ້າ
ໆ

ແລະເປັນໜ້າທີ່ຂອງລາວທີ່ຈະໃຫ້ອະ
ໄພເຈົ້າຢ່າງເສດຖີ.

ແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງສະແຫວງຫາການໃຫ້ອະໄ

ພຈາກພຣະເຈົ້າ,
 ເພາະພື້ນຜູ້ອົງທຳເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບ
 ຈັບແບ່ນຊັບສິນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
 ໃນການເຮັດໃຫ້ລາວຖືກບາດເຈັບ
 ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ສ້າງ
 ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພຣະອົງ.
 ກໍລະນີໄດ້ຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ຫນ້າ
 ຜູ້ໄກ່ເກ່ຍທຳເທົ່າຈົ່ງຜູ້ດົວ,
 ມະຫາປະໂລຫິດຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ທຳ
 "ຖືກລົ້ວລົງໃນທຸກຈຸດຄືກັບພວກເຮົາ,
 ແຕ່ບໍ່ມີບາບ," ແລະຜູ້ທຳ
 "ຖືກສ້າງຜິດກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມ
 ມັ່ນຜົນຂອງພວກເຮົາ,"
 ແລະສາມາດຊ່ວຍລ້າງໄດ້.
 ຈາກທຸກຮອຍເປັນຜົນຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
 າຍ. ເຮ ບເຮ 4:15.

ຜູ້ທຳບໍ່ໄດ້ຖືກອມຕົວຕໍ່ພຣະ
 ພຣະຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຮັບຮູ້ຄວາມ
 ຜິດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
 ຍັງບໍ່ທັນບັນລຸເງື່ອນໄຂທຳອິດຂອງ

ອງການຍອມຮັບ.

ຖ້າຫາກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະສົບກັບການກັບ

ໃຈທົ່ວຄວນກັບໃຈ, ແລະ

ບໍ່ມີຄວາມອັບອາຍທົ່ວແທ້ຈິງຂອງ

ຈິດວິນຍານ ແລະ

ຄວາມເສຍຫາຍຂອງວິນຍານໄດ້ສາລະພາບບ

າບຂອງເຮົາ,

ກົດຊຸ່ງຄວາມຊື່ວຮ້າຍຂອງເຮົາ,

ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະແຫວງຫາການໃຫ້ອະໄພບ

າບແທ້ໆ; ແລະ

ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍສະແຫວງຫາ,

ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍພົບເຫັນຄວາມສະຫ

ງົບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຫດຜົນດັ່ງກ່າວ ວ່າເປັນຫຍັງພວກເຮົາ

ບໍ່ມີການບົດບາບທົ່ວໄປແລະ

ມັນຍັງອັນວ່າພວກເຮົາບໍ່ຕັ້ງໃຈ

ທີ່ຈະຖອນໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະປະຕິ

ບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງພຣະຄໍາແຫ່ງຄວາ

ມຈິງ.

ມີການແນະນຳຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບ

ລື່ອງນີ້. ການສາລະພາບບາບ,

ບໍ່ ວ່າ ຈະ ເປັນ ສາທາລະນະ
 ຫຼື ເອກະຊົນ, ຄວນມີ ໃຈ ຈົ່ງ ໃຈ
 ແລະ ສະແດງ ອອກ ຢ່າງ ແສລີ.
 ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ກະຕຸ້ນ ຈາກ ຄົນ ບາບ.
 ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ຈະ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໃນ ວິ
 ທີ ການ ທີ່ ອ່ອນ ໂຍນ ແລະ careless,
 ຫຼື ບຸ່ງ ຄູ່ ບາບ ຈາກ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຄວາມ
 ຮູ້ ສຶກ ທີ່ ແທ້ ຈົ່ງ ຂອງ ລັກ ສະນະ
 ທີ່ ຫນ້າ ກົດ ຊຸ່ງ ຂອງ ບາບ.
 ການ ສາລະ ພາບ ວ່າ ເປັນ ການ ຖອກ ເທ ຂອງ ຈິ
 ດວ ືນ ຍານ ອັນ ແຕ້ມ ທີ່ ພົບ ທາງ ໄປ ຫາ ພ
 ຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ຄວາມ ສົ່ງ ສານ ທີ່ ບໍ່
 ມີ ຂອບ ແຂດ. ຜູ້ ຂັບ ນຄໍາ ເພງ ກ່າວ ວ່າ,
 “ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃກ້ ຄົ
 ນ ທີ່ ຫົວ ໃຈ ແຕກ ຫັກ;
 ແລະ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ຄົນ ດັ່ງ ກ່າວ ເປັນ ວິນຍ
 ານ ທີ່ ສໍານຶກ ຜິດ.” ຄໍາ ເພງ 34:18.

ການ ສາລະ ພາບ ທີ່ ແທ້ ຈົ່ງ ແມ່ນ ມີ ລັກ
 ສະນະ ສະເພາະ ສະເໝີ,
 ແລະ ຮັບ ຮູ້ ບາບ ໂດຍ ສະເພາະ.

ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະມີລັກສະນະດັ່ງ
ກ່າວເປັນການຖືກນໍາມາຢູ່ຕໍ່ຫນ້າ
ພຣະເຈົ້າເທື່ອນັ້ນ;

ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະເປັນຄວາມຜິດພາດ
ທີ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບການສາລະພາບກັບ
ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການບາດເຈັບໂດຍ
ຜ່ານພວກເຂົາ;

ຫຼືພວກເຂົາອາດຈະເປັນລັກສະນະສາທາ
ລະນະ,

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຄວນຈະຖືກສາລະພາບ
ຢ່າງເປີດເຜີຍ.

ແຕ່ການສາລະພາບທັງໝົດຄວນຈະເປັນ
ທີ່ແນ່ນອນແລະກົງໄປກົງມາ,
ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດບາບອັນທີ່ເຈ
ຈົ້າມີຄວາມຜິດ.

ໃນສະໄໝຂອງຊາມູເອນ
ຊາວອິດສະລາແອນໄດ້ເດີນທາງໄປຈາກພະເຈ
ຈົ້າ.

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະ
ມານຜົນສະທ້ອນຂອງບາບ;

ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ສູນເສຍສັດທາໃນ
 ພຣະເຈົ້າ,
 ສູນເສຍຄວາມພິຈາລະນາເຖິງອຳນາດ
 ແລະ
 ສະຕິບັນຍາຂອງພຣະອົງໃນການບົກຄອງປະເທດ
 ຊາດ,
 ສູນເສຍຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສາມາດບົກ
 ກບ້ອງແລະແກ້ໄຂເຫດຜົນຂອງພຣະອົງ.
 ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫັນຈາກຜູ້ບົກຄອງຈັກ
 ກກະວານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່
 ແລະປາຖະໜາທີ່ຈະບົກຄອງຄືກັບປະເທດ
 ດທິຍ໌ ອັອມຣອບເຂົາເຈົ້າ.
 ກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມສະຫງົບ,
 ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສາລະພາບທີ່ແນ່ນອນ
 ວ່າ:
 “ພວກເຮົາໄດ້ເພີ່ມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
 ອັນນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຕື່ມອີກ,
 ເພື່ອຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເປັນກະສັດ.” 1
 ຊາມູເອນ 12:19.
 ບາບຫຼ້າຍທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບໂທດ

ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສາລະພາບ.
ຄວາມເຕັມໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາ
ຫຼັງຈາກທີ່ຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະຕັດເຂົາເຈົ້າອອກຈາກພຣະເຈົ້າ.

ການສາລະພາບຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການກັບໃຈແລະປະຕິຮູບຢ່າງຈິງໃຈ.

ຕ້ອງມີການຕັດສິນໃຈບໍ່ປົນແປງໃນຊີວິດ;

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ກະທຳຜິດ
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຖືກປະຖິ້ມ.

ນີ້ຈະເປັນຜົນມາຈາກຄວາມໂສກເສົ້າ
ທີ່ແທ້ຈິງສຳລັບບາບ.

ວົງການທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃນພາກ
ສ່ວນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງວ່າ:

“ຈົ່ງລ້າງໃຫ້ສະອາດ;

ເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງການກະທຳຂອງ
ເຈົ້າໄປຈາກຕາຂອງເຮົາ; ຢູ່ດເຮັດຊົ່ວ;
ຮັບຮູ້ທີ່ຈະເຮັດໄດ້;

ສະແຫວງຫາການພິພາກສາ,
ປົດປ່ອຍຄົນທີ່ຖືກກົດຂີ່,
ຕັດສິນຄົນທີ່ບໍ່ເປັນພໍ່,
ອ້ອນວອນຫາແມ່ໝ້າຍ.” ເອຊາຍາ 1:16,
17.

“ຖ້າຄົນຊົ່ວໄດ້ຮັບຄໍາສັນຍາຄົນໃ
ໝໍ້,
ຈຶ່ງມອບໃຫ້ອົກທົ່ລາວໄດ້ບຸ້ນ,
ເດີນຕາມກົດບັນຍັດຂອງຊົ່ວວິດ,
ໂດຍບໍ່ໄດ້ກະທໍາຄວາມຊົ່ວຊ້າ;
ລາວຈະມີຊົ່ວວິດຢູ່ແນ່ນອນ,
ລາວຈະບໍ່ຕາຍ.” ເອຊາຍາ 33:15.

ໂປໂລເວົ້າວ່າ,
ໂດຍກ່າວເຖິງວິກິດການແຫ່ງການກັບໃຈ
ວ່າ:

“ພວກເຈົ້າໄດ້ໂສກເສົ້າຍ້ອນການກະ
ທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຄວາມລະມັດລະວັງອັນໃດທີ່ເຮັດຢູ່ໃ
ນພວກເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຄວາມຄົບຖ້ວນແຄ້ນອັນໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຄວາມຄົບຖ້ວນແຄ້ນອັນໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,

ຄວາມປາຖະໜາອັນຮ້າຍແຮງອັນໃດ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນອັນໃດ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການແກ້ແຄ້ນອັນໃດ!
ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ
ພ້ອມກັບຕົວເອງທີ່ຈະແຈ້ງໃນເລື່ອງ
ງານ." 2 ໂກລິນໂທ 7:11.

ເມື່ອບາບເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັບຮູ້ທາງ
ສິນທຳຕາຍໄປ,
ຜູ້ເຮັດຜິດບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມບົກ
ພ້ອງຂອງລັກສະນະຂອງຕົນ
ແລະຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງຄວາ
ມຊົ່ວທີ່ຕົນໄດ້ກະທຳ; ແລະເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າເຂົາຈະຍອມຮັບພະລັງ
ງານ convicting ຂອງພຣະວິນຍານຍານບໍ່
ລິສຸດລາວຍັງຢູ່ໃນຕາບອດບາງ
ສ່ວນກັບບາບຂອງຕົນ.
ການສາລະພາບຂອງລາວບໍ່ຈິງໃຈແລະຈິງໃຈ.

ໃນທຸກໆການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດຂອງ

ລາວ,
ລາວເພື່ອມຄໍາຂໍໂທດໃນຂໍ້ແກ້ຕົວຂອງລາວ,
ປະກາດວ່າຖ້າມັນບໍ່ແມ່ນສໍາລັບສະຖານະການທີ່ແນ່ນອນ,
ລາວຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ຫຼີ້ສິ່ງທີ່
ທີ່ລາວຖືກຕິຕົນ.

ຫຼັງຈາກອາດາມແລະເອວາໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າກໍຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມອັບອາຍແລະຄວາມຢ້ານ. ທ່ານອິດ
ເຂົາເຈົ້າຄິດພົງວິທີດົວເພື່ອແກ້ຕົວບາບຂອງເຂົາເຈົ້າແລະ
ໜີຈາກໂທດປະຫານທີ່ໜ້າຢ້ານ.
ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສອບຖາມ
ກ່ຽວກັບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ອາດາມໄດ້ຕອບ,
ໂດຍໄດ້ວາງຄວາມຜິດບາງສ່ວນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າແລະ
ບາງສ່ວນຕໍ່ເພື່ອນຂອງລາວ:

“ຜູ້ຍິງທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຢູ່ກັບ
ຂ້າພະເຈົ້າ,
ນາງໄດ້ເອົາຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກິນ.”

ຜູ້ຍິງໄດ້ກ່າວໂທດງູວ່າ,
“ງູໄດ້ລໍລວງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍກໍກິນ.” ຕົ້ນເດີມ 3:12, 13.

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງສ້າງງູ?

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຍອມໃຫ້ລາວເຂົ້າ
ມາໃນສວນເອເດນ?

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄໍາຖາມທີ່ຊື່ໃ
ຫ້ເຫັນໃນຂໍ້ແກ້ຕົວຂອງນາງສໍາລັບ
ບາບຂອງນາງ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮັບຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຈົ້າ
ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕົກຂອງພວກເຂົາ
ໆ.

ຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາໃນຕົວເອ
ງມີຕົ້ນກໍາເນີດມາຈາກພໍ່ແຫ່ງຄວ
າມຕົວະແລະ

ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍລູກຊາຍ
ແລະລູກສາວທັງໝົດຂອງອາດາມ.

ການສາລະພາບຂອງຄໍາສັ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້
ຮັບການດົນໃຈຈາກພຣະວິນຍານອັນສູງ
ສົ່ງແລະຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພະ
ເຈົ້າ.

ການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງຈະນໍາພາຜູ້ຊາຍ
ໃຫ້ແບກຫາບຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ
ແລະ

ຮັບຮູ້ມັນໂດຍບໍ່ມີການຫຼອກລວງ
ຫລືໜ້າຊື່ໃຈຄົດ.

ເໝືອນກັບຄົນເກັບພາສີຜູ້ທຸກຍາກ
ທີ່ບໍ່ຍອມຍົກຕາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ,
ລາວຈະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ,

“ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາຂ້າ
ພະເຈົ້າຄົນບາບ,” ແລະ

ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບຄວາມຜິດຂອງຕົນກໍ
ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊອບທໍາ,

ເພາະພຣະເຢຊູຈະອ້ອນວອນພຣະໂລຫິດຂອງ
ພຣະອົງ. ຈິດວິນຍານທີ່ກັບໃຈ.

ຕົວຢ່າງໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ
ຂອງການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງແລະ

ຄວາມອັບອາຍເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນ
ພຣະວິນຍານຂອງການສາລະພາບທີ່
ບໍ່ມີການແກ້ຕົວສໍາລັບການ
ບາບຫຼືຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະ
ເຫມາະສົມກັບຕົນເອງ.
ໂບໂລບໍ່ໄດ້ຊອກຫາວິທີປ້ອງກັນຕົນ
ເອງ;
ລາວທາສິບາບຂອງລາວໃນສິ່ງທີ່ມີຄວາມ
ວຸ້ນວາຍ,
ບໍ່ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄວາມຜິດຂອງລາວ
ໜ້ອຍລົງ. ລາວເວົ້າວ່າ,
“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບໄພພົນຫລາຍຄົນ
ໃນໃນຄູກ,
ໂດຍໄດ້ຮັບສິດອໍານາດຈາກປະໂລຫິດ;
ແລະເມື່ອພວກເຂົາຖືກປະຫານຊີວິດ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກສບັງຕໍ່ຕ້ານພວກ
ເຂົາ. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດພວກເຂົາເລື້ອຍ
ອຍໆໃນທຸກໆສາສະໜາ, ແລະ
ບັງຄັບພວກເຂົາໃຫ້ໝີ່ນປະໝາດ;
ແລະເປັນຄົນບໍ່ຕໍ່ພວກເຂົາຢ່າງຫລາຍ

ວຽງຫລາຍ,
 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາເທິງພວກເຂົາຈົນ
 ນຖືກເມືອງແປກໆ.” ກົດຈະການ 26:10, 11.
 ລາວບໍ່ລ້ຽງເລທຶ້ ຈະປະກາດວ່າ
 “ພະຄລົດເຍຊູສະເດັດມາໃນໂລກເພື່ອ
 ຊ່ວຍຄົນບາບ;
 ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຫົວຫນ້າ.”
 1 ຕີໂມເຕ 1:15.

ຫົວໃຈທີ່ຖືກອມຕົວແລະອົກຫັກ,
 ຖືກທຳລາຍໂດຍການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງ,
 ຈະຊຶມກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
 ແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງ Calvary;
 ແລະໃນຂະນະທີ່ລູກສາລະພາບຕົວ
 ທີ່ຮັກຄົນໜຶ່ງ,
 ຄົນທີ່ສຳນຶກຜິດແທ້ຈະນຳເອົາບາບ
 ທັງໝົດຂອງລາວມາຕົວໜ້າພຣະເຈົ້າ
 ແລະມີຄ່າຂັບໄວ້ວ່າ,
 “ຖ້າພວກເຮົາສາລະພາບບາບຂອງພວກເຮົາ
 ພຣະອົງກໍ່ສັດຊຶມ

ແລະທ່ານ ບົງທ່ານ ທີ່ ຈະໃຫ້ ອະໄພບາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ຊ່ວຍພວກເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທ່ານ
ທັງໝົດ." 1 ໂຢຮັນ 1:9.

ບົດທີ 5—ການອຸທິດຕົນ

ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຄື,
"ເຈົ້າຈະຊອກຫາເຮົາ, ແລະຊອກຫາເຮົາ,
ເມື່ອເຈົ້າຊອກຫາເຮົາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ." ເຢເຣມີຍາ 29:13.

ຫົວໃຈທັງໝົດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ຫຼືການບໍ່ປົນແປງບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນພວກເຮົາໂດຍການທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການພົ້ນພາບມາເປັນຮູບແບບຂອງພຣະອົງ.

ໂດຍທຳມະຊາດພວກເຮົາຖືກແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດພັນລະນາເຖິງສະພາບການຂອງເຮົາໃນຖ້ອຍຄໍາດັ່ງນີ້:

- “ຕາຍໃນການລ່ວງລະເມີດແລະບາບ;”
- “ຫົວທັງໝົດເຈັບປ່ວຍ,
- ແລະຫົວໃຈທັງໝົດອ່ອນເພຍ;”
- “ບໍ່ມີສິ່ງຢູ່ໃນມັນ.”

ພວກເຮົາຖືກຈັບໄວ້ໃນແຮງຂອງຊາຕາ
ນ,

“ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍໂດຍມັນຕາມຄວາມ
ປະສົງຂອງມັນ.” ເອເຟດ 2:1; ເອຊາຍາ 1:5,
6; 2 ຕີໂມເຕ 2:26.

ພຣະເຈົ້າປາຖະຫນາທີ່ຈະປົ່ນບົວພວກ
ເຮົາ,

ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເປັນອິດສະລະ.

ແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່ານີ້ຮົບກຮ້ອງໃຫ້
ມີການຫັນປ່ຽນທັງຫມົດ,

ການຕໍ່ເນື່ອງຂອງທຳມະຊາດທັງຫມົດ
ຂອງພວກເຮົາ,

ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຮັບຕົວເຮົາເອງທັງ
ຫມົດເພື່ອພຣະອົງ.

ສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຕົນເອງແມ່ນການ
ຕໍ່ສູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່
ເຄີຍຕໍ່ສູ້ມາ. ການຍອມແພ້ຕົນເອງ,
ການຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ຮົບກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕໍ່ສູ້;
ແຕ່ຈິດວິນຍານຕ້ອງຍອມຈຳນົນ

ຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ອນທີ່ມັນຈະປ່ຽນແປງໃຫມ່ໃນຄວາມບໍລິສຸດ.

ລັດຖະບານຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ, ດັ່ງທີ່ຊາຕານຈະເຮັດໃຫ້ມັນປະກົດຕົວ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍການຍອມຮັບຕາບອດ, ເປັນການຄວບຄຸມທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນ. ມັນອຸທອນກັບສະຕິບັນຍາແລະສະຕິ.

“ມາດບົວນີ້, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຫາເຫດຜົນຮ່ວມກັນ”

ແມ່ນການເຊື່ອເຊິ່ງຂອງຜູ້ສ້າງຕໍ່ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ. ເອຊາຍາ 1:18.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັງຄັບພຣະປະສົງຂອງສິ່ງມີຊີວິດຂອງພຣະອົງ.

ລາວບໍ່ສາມາດຮັບເອົາການເຄົາລົບທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຢ່າງເຕັມໃຈແລະສະຫວາດ.

ການຍອມຈຳນົນແບບບັງຄັບພົງແຕ່ຈະ

ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ການພັດທະນາທີ່
ທ້າຍຂອງຈິດໃຈຫຼືລັກສະນະ;
ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍເປັນພົງແຕ່
automaton.

ສິ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງ
ຜູ້ສ້າງ.

ພະອົງປາກຸະໜ້າໃຫ້ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ,
ວົງການອັນສູງສົ່ງຂອງອໍານາດແຫ່ງ
ການສ້າງສັນຂອງພຣະອົງ,
ຈະບໍ່ລຸກການພັດທະນາສູງສຸດ.

ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຄວາມສູງຂອງພອນໄວ້
ຕໍ່ຫນ້າພວກເຮົາທີ່ພຣະອົງປາກຸະ
ໜ້າທີ່ຈະນໍາພວກເຮົາຜ່ານພຣະຄຸນ
ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອເຊື່ອນຮົາໃຫ້ມອບ
ຕົວເອງໃຫ້ພຣະອົງ,
ເພື່ອພຣະອົງຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະອົງໃນຕົວເຮົາ.

ມັນຍັງຄົງຢູ່ທີ່ເຮົາຈະເລືອກວ່າ
ເຮົາຈະຖືກບົດບ່ອນຈາກຄວາມເປັນທາງ
ຂອງບາບ,

ເພື່ອແບ່ງບັນຍາຍສະລະພາບອັນຮຸ່ງ
ໂລດຂອງພວກລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນການມອບຕົວເອງໃຫ້ພຣະເຈົ້າ,
ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງປະຖິ້ມທຸກສິ່ງ
ທີ່ຈະແຍກເຮົາອອກຈາກພຣະອົງ.
ດ້ວຍເຫດນີ້

ພຣະຜູ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ລອດຈິ່ງກ່າວວ່າ,
“ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງເປັນໃນພວກ
ທ່ານທີ່ປະຖິ້ມທຸກສິ່ງທີ່ຕົນ
ນັ້ນ

ຜູ້ນັ້ນບໍ່ສາມາດເປັນສານ, ສິດຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້.” ລູກາ 14:33.

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຈະດຶງເອົາຫົວໃຈອອກ
ຈາກພຣະເຈົ້າກໍຕ້ອງຖືກຍອມແພ້
. Mammon ເປັນ idol ຂອງຈໍານວນຫຼາຍ.

ຄວາມຮັກຂອງເງິນ,
ຄວາມປາຖະຫນາສໍາລັບຄວາມຮັ່ງມີ,
ເປັນຕ້ອງໄສ້ທອງຄໍາທີ່ຜູ້ກມັດພວກ
ເຂົາກໍບຸກຕານ. ຊື່ສັບຶ້ງແລະ
ກົດຕື່ນທາງໂລກ

ໄດ້ ຖືກ ບູຊາ ໂດຍ ຊົນ ຊັ້ນ ອື່ນ.
ຊົ່ວ ຄື ດຳ ອາຍຸ ຄວາມ ງ່າຍ ທີ່ ເຫັນ ແກ່ ຕົວ
ແລະ ອິດສະລະ ພາບ ຈາກ ການ ຮັບ ຜົນ ຊອບ ບຸກ
ປັນ idol ຂອງ ຊົນ ຊັ້ນ ອື່ນ.
ແຕ່ ພວກ ຂ້າ ທາດ ເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງ ແຕກ
ຫາກ.

ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ສາມາດ ເປັນ ເຄື່ອງ ຫນຶ່ງ
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ເຄື່ອງ ຫນຶ່ງ
ຂອງ ໂລກ.

ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ແມ່ນ ລູກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ວິນ ແສຍ ແຕ່ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ດັ່ງ
ນັ້ນ ທັງ ຫມົດ.

ມີ ຜູ້ ທີ່ ອ້າງ ວ່າ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ
ເຈົ້າ,

ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ເພື່ອ ອາໄສ ຄວາມ
ພະຍາຍາມ ຂອງ ຕົນ ເອງ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ອຸ່ນ
ກົດ ໝາຍ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
ສ້າງ ລັກສະນະ ທີ່ ຖືກ ຕ້ອງ, ແລະ
ຮັບ ປະກັນ ຄວາມ ລອດ.

ຫົວໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ກະຕຸ້ນ ໂຕ

ຍຄວາມຮູ້ສຶກອັນເລິກເຊິ່ງຂອງຄວາມ
ມຮັກຂອງພຣະຄຣິດ,
ແຕ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມປະຕິບັດຫນ້າ
ທີ່ຂອງຊົ່ວຄຣິສຕົນທີ່ພຣະເຈົ້າ
ຈຶ່ງຮັບກຮ້ອງພວກເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ຮັບ
ບສະຫວັນ.

ສາສະຫນາດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຄ່າຫຍັງເລີຍ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງສະຖິດຢູ່ໃນຫົວໃຈ,

ຈິດວິນຍານຈະແຕ້ມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະອົງ,

ດ້ວຍຄວາມສູງກຂອງການຮ່ວມກັບພຣະ
ອົງ,ທີ່ມັນຈະຕິດຢູ່ກັບພຣະອົງ;
ແລະໃນການຄິດຕົກຕອງເຖິງພຣະອົງ,
ຕົວເອງຈະຖືກລົ້ມ.

ຄວາມຮັກທີ່ພຣະຄຣິດຈະເປັນພາກຮັບ
spring ຂອງການປະຕິບັດ.

ຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະ
ເຈົ້າຈຶ່ງກັດ,

ບໍ່ຖາມວ່າຈະໄດ້ຮັບພົ້ງເລັກນ້ອຍ

ພີ່ ອຕອບສະຫນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພ
 ຣະເຈົ້າ;
 ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍມາດຕະຖານທີ່
 ຕໍ່າທີ່ສຸດ,
 ແຕ່ມຸ່ງໄປເຖິງຄວາມສອດຄ່ອງກັບພຣ
 ະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ.
 ດ້ວຍຄວາມບາກຸະຫນາອັນຈົ່ງໃຈ
 ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຜົນຜະລິດທັງໝົດ
 ແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສົນໃຈເປັນອັ
 ດຕາສ່ວນກັບມູນຄ່າຂອງວັດຖຸທີ່
 ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາ.
 ອາຊີບຂອງພຣະຄຣິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມ
 ຮັກອັນເລິກເຊິ່ງນີ້ແມ່ນພົງແຕ່
 ການເວົ້າລົມ,
 ຮູບແບບທີ່ແຫ້ງແລ້ງ,
 ແລະຄວາມຂີ້ຄ້ານຢ່າງຮຸນແຮງ.

ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າມັນເປັນການເສຍສະລ
 ະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເກີນໄປທີ່ຈະມອບໃຫ້
 ພຣະຄຣິດທັງໝົດບໍ່? ຖາມຕົວເອງວ່າ,
 "ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານຫຍັງໃຫ້ຂ້ອຍ?"

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານທຸກ
ສິ່ງ—ຊີວິດແລະຄວາມຮັກແລະ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ—ເພື່ອການໄຖ່ຂອງ
ເຮົາ. ແລະມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ເຮົາ
ຈະຮູ້ເຖິງທັງສິ່ງທີ່ສົມຄວນຂອງຄວາມຮັກ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ຈະກິດກັນໃຈຂອງເຮົາຈາກພຣະອົງ?
ທຸກເວລາຂອງຊີວິດຂອງເຮົາ
ເຮົາໄດ້ຮັບສ່ວນໃນພອນແຫ່ງພຣະຄຸນ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະດ້ວຍເຫດນີ້
ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດສໍານຶກໄດ້ເຖິງຄວາມ
ເລິກຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າງແລະ
ຄວາມທຸກຍາກທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງພຣະອົງຜູ້ທີ່
ບາບຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຈາະ,
ແລະຍິ່ງຕຸ້ມໃຈທີ່ຈະເຮັດເຖິງວ່າຈະ
ມີຄວາມຮັກແລະການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງ
ທັງຫມົດບໍ່?

ໃນທັດສະນະຂອງຄວາມອໍບູຮາຍອັນເປັນ
ນິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະ

ະໝີພາບ,
ພວກເຮົາຈະຈຶ່ງມເພາະເຮົາສາມາດເຂົ້າໄປ
ບໃນຊີວິດໄດ້ພົງແຕ່ຜ່ານການຂັດແຍ
ຍັງກັນແລະການດູຖູກຕົນເອງບໍ່?

ການສອບຖາມຂອງຫລາຍຄົນທີ່ມີໃຈອວ
ດດີແມ່ນ,

“ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໄປໃນຄວາມ
ສ່ານກຜິດແລະ

ຄວາມອັບອາຍກ່ອນທີ່ຈະມີຄວາມໝັ້
ນໃຈໃນການຮັບເອົາພຣະເຈົ້າ?”

ຂ້ອຍຊຶ່ງເຈົ້າໄປຫາພຣະຄຣິດ.

ພຣະອົງບໍ່ມີບາບ,

ແລະຫຼາຍກວ່ານັ້ນ,

ພຣະອົງເປັນເຈົ້າຊາຍແຫ່ງສະຫວັນ;

ແຕ່ໃນນາມຂອງມະນຸດ

ພຣະອົງໄດ້ກາຍເປັນບາບສໍາລັບການເ

ຊຶ່ງອຸຊາດ. “ລາວຖືກນັບເຂົ້າກັບ

ຜູ້ລ່ວງລະເມີດ;

ແລະພຣະອົງໄດ້ແບກບາບຂອງຈໍານວນຫຼາຍ

າຍ,

ແລະໄດ້ອ້ອນວອນສໍາລັບຜູ້ລ່ວງລະເມີດ." ເອຊາຍາ 53:12.

ແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຍອມແພ້, ເມື່ອພວກເຮົາໃຫ້ທັງຫມົດ? ຫົວໃຈທີ່ເປັນມັນລະເມີດບາບ, ສໍາລັບພຣະເຊື້ອເຊື້ອລ່ວງລ້າງ, ຊໍາລະໂດຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະເພື່ອຊ່ວຍປະຢັດໂດຍຄວາມຮັກ ທີ່ບໍ່ມີຄູ່ຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ຜູ້ຊາຍຄົດວ່າມັນຍາກທີ່ຈະຍອມແພ້ທັງຫມົດ! ຂ້ອຍລະອາຍທີ່ຈະໄດ້ຍິນມັນເວົ້າ, ອາຍທີ່ຈະຂົນມັນ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາປະຖິ້ມສິ່ງໃດສິ່ງຫນຶ່ງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຮັກສາໄວ້. ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງເຮັດ, ພຣະອົງມີຄວາມສະຫວັດດີພາບຂອງລູກ

ງຂອງພຣະອົງ.

ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເລືອກພຣະ
ຄຣິດຈະຮູ້ວ່າພຣະອົງມີບາງສິ່ງ
ທີ່ດີກວ່າທີ່ຈະສະເໜີໃຫ້ເຂົາ
ຈຶ່ງຫລາຍກວ່າທີ່ເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາ
ດ້ວຍຕົນເອງ.

ຜູ້ຊາຍກໍາລັງເຮັດໃຫ້ການບາດເຈັບແລະ
ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງ
ມີອາວຸດແລະປະຕິບັດກົງກັນຂ້າມ
ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງສາມາດ
ພົບໄດ້ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຫ້າມ
ໂດຍພຣະອົງຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າສິ່ງ
ທີ່ດີທີ່ສຸດແລະຜູ້ທີ່ວາງແຜນ
ພ້ອມຄວາມດີຂອງສິດຂອງພຣະອົງ.

ເສັ້ນທາງແຫ່ງການລ່ວງລະເມີດແມ່ນ
ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານແລະ
ການທໍາລາຍ.

ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຈະບັນ
ເທິງຄວາມຄິດວ່າພຣະເຈົ້າພໍໃຈ
ທີ່ຈະເຫັນລູກໆຂອງພຣະອົງທີ່
ທຸກ.

ສະຫວັນທັງຫມົດມີຄວາມສົນໃຈໃນຄວາ
ມສຸກຂອງມະນຸດ.

ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນຂອງ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ບິດເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມ
ສຸກໃຫ້ກັບສິ່ງມີຊີວິດຂອງພຣະອົງ.

ຂໍ້ຮົບກຮ້ອງແຫ່ງສະຫວັນຮົບກຮ້ອງໃ
ຫ້ເຮົາຫລີກລ້ຽງຄວາມອິດເມື່ອຍ
ທີ່ຈະນໍາຄວາມທຸກທໍລະມານແລະ
ຄວາມຜິດຫວັງ,
ຊຶ່ງຈະບິດປະຕູແຫ່ງຄວາມສຸກແລະ
ສະຫວັນ.

ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງໂລກຍອມຮັບຜູ້ຊາຍຕາ
ມທີ່ເຂົາເຈົ້າເປັນ,
ດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການ,
ຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບ, ແລະ
ຄວາມອ່ອນແອທັງໝົດ; ແລະ

ພຣະອົງຈະບໍ່ ພົງແຕ່ ຊໍາລະລ້າງຈາກ
 ບາບ
 ແລະໃຫ້ ການໄຖ່ ໂດຍທາງພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ,
 ແຕ່ ຈະເຮັດໃຫ້ ຄວາມບາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງທຸກຄົນທີ່ ຍືນຍອມໃສ່ ແອກຂອງພຣະອົງ,
 ເພື່ອ ຮັບເອົາພາລະຂອງພຣະອົງ.
 ມັນບໍ່ມີ ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງທີ່ ຈະແບ່ງປັນຄວາມສະຫງົບແລະການພັກຜ່ອນໃຫ້ ທຸກຄົນ ມາຫາພຣະອົງສໍາລັບອາຫານຊີວິດ.
 ພຣະອົງຮັບກຮ້ອງໃຫ້ ພວກເຮົາປະຕິບັດພົງແຕ່ ຫນ້າທີ່ ທີ່ ຈະນໍາພາຂັ້ນຕອນຂອງພວກເຮົາໄປສູ່ ຄວາມສູງຂອງຄວາມສຸກທີ່ ຜູ້ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອຜົງ ບໍ່ ສາມາດບັນລຸໄດ້.
 ຊີວິດທີ່ ແທ້ຈິງ,
 ຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນການມີພຣະຄຣິດສະຕູ້ ທຸກໆຄັ້ງຂຶ້ນພາຍໃນ,
 ຄວາມຫວັງຂອງລັດສະໝີພາບ.

ຫລາຍຄົນຖາມວ່າ,

“ຂ້ອຍຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ພະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?”

ເຈົ້າບາດຖະໜາທີ່ຈະມອບຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ກັບພຣະອົງ,

ແຕ່ເຈົ້າອ່ອນແອໃນອຳນາດທາງສິນລະທຳ, ເປັນທາດຂອງຄວາມສົ່ງໄສ,

ແລະຖືກຄວບຄຸມໂດຍນິໄສຂອງຊີວິດບາບຂອງເຈົ້າ. ຄຳສັນຍາແລະ

ມະຕິຂອງເຈົ້າເປັນຄືກັບເຊື້ອກຊາຍ.

ທ່ານບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ, ແຮງກະຕຸ້ນຂອງເຈົ້າ,

ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ.

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳໝັ້ນສັນຍາ

ທີ່ແຕກຫັກ

ແລະຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຖືກປະຖິ້ມເຮັດໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງເຈົ້າອ່ອນແອ

ອລົງໃນຄວາມຈິງໃຈຂອງຕົວເອງ, ແລະ

ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າ

ບໍ່ສາມາດຮັບເອົາເຈົ້າ;

ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໝົດ
ຫວັງ.

ສິ່ງທີ່ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ
ແມ່ນຜົນບັງຄັບໃຊ້ທີ່ເທົ່າຈົ່ງຂອງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ.

ນີ້ແມ່ນອໍານາດການປົກຄອງຕາມທໍາ
ມະຊາດຂອງມະນຸດ,

ອໍານາດການຕັດສິນໃຈ, ຫຼືການເລືອກ.
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຂຶ້ນກັບກາ

ນປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງເຈດຕະນາ.
ອໍານາດແຫ່ງການເລືອກທີ່ພຣະເຈົ້າ

ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ມະນຸດ;

ມັນເປັນຂອງເຈົ້າທີ່ຈະອອກກໍາ
ລັງກາຍ.

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດບໍ່ບັນໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້,
ເຈົ້າບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ

ແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເອງ;

ແຕ່ເຈົ້າສາມາດເລືອກທີ່ຈະຮັບໃຊ້
ພຣະອົງໄດ້.

ເຈົ້າສາມາດໃຫ້ລາວຕາມໃຈປະສົງຂອງເຈົ້າ;
ຫຼືຈາກນັ້ນ,

ພຣະອົງຈະເຮັດວົງກຢູ່ ' ໃນທ່າງານເພື່ອ
 ຈະແລະເຮັດຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງ.
 ດັ່ງນັ້ນ,
 ລັກສະນະທັງຫມົດຂອງເຈົ້າຈະຖືກນໍາ
 ມາພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງພຣະວິນຍານ
 ຂອງພຣະຄຣິດ;
 ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າຈະຕັ້ງຢູ່ ' ທີ່ພຣະ
 ອົງ,
 ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຈະສອດຄ່ອງກັບພຣະ
 ອົງ.

ຄວາມປາຖະໜາສໍາລັບຄວາມດີແລະຄວາມ
 ບໍລິສຸດແມ່ນຖືກຕ້ອງເທົ່າທີ່
 ພວກເຂົາໄປ;
 ແຕ່ຖ້າທ່ານຢຸດຢູ່ ' ທີ່ນີ້,
 ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ.
 ຫຼາຍຄົນຈະສູນເສຍໄປໃນຂະນະທີ່ມີຄ
 ວາມຫວັງແລະຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນ
 ຄລິດສະຕຽນ.
 ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາເຖິງຈຸດ
 ທີ່ຈະຍອມຮັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

ໃນບັດຈຸບັນເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລືອກ
ທີ່ຈະເປັນຄຣິສຕຽນ.

ໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ
ຄວາມປະສົງ,
ການບໍ່ປົນແປງທັງຫມົດອາດຈະເກີດ
ຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

ໂດຍການຍອມຮັບຕາມຄວາມປະສົງຂອງທ່ານ
ຕໍ່ພຣະຄຣິດ,
ທ່ານຜູ້ກຳລັງຕົວທ່ານເອງດ້ວຍພະລັງ
ທີ່ຢູ່ເໜືອສິດອໍານາດທັງໝົດ.
ເຈົ້າຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຈາກເບື້ອງ
ທັງເພື່ອຍຸດໝັ້ນເຈົ້າ,
ແລະດັ່ງນັ້ນ

ຜ່ານການຍອມຮັບຈຸນິນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການດໍາລົງຊີວິດໃ
ໝ້, ແມ່ນແຕ່ຊີວິດແຫ່ງສັດທາ.

ບົດທີ 6—ຄວາມເຊື່ອແລະການຍອມຮັບ

ໃນຂະນະທີ່ຈິດສໍານຶກຂອງເຈົ້າໄດ້
ຮັບການບັບປຸງໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິ
ສຸດ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມຊົ່ວຂອງບາບ,
ອໍານາດຂອງມັນ, ຄວາມຜິດຂອງມັນ,
ຄວາມວິບັດຂອງມັນ;
ແລະເຈົ້າເບິ່ງມັນດ້ວຍຄວາມກັບໃຈຊຶ່ງ

ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າບາບໄດ້ແຍກເຈົ້າອອກ
ຈາກພຣະເຈົ້າ,
ວ່າທ່ານຕົກຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຂອງ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຍິ່ງເຈົ້າດຶງນວນທີ່ຈະຫລົບຫນີ
ຫຼາຍເທົ່າໃດ
ເຈົ້າຈະຮູ້ເຖິງຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງ
ຈົ່ງຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຈູ່ງໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ສະອາດ;
ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ສະອາດ.
ເຈົ້າເຫັນວ່າຊົ່ວຜິດຂອງເຈົ້າຕັ້ງ
ປດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວແລະບາບ.

ເຈົ້າຢາກໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ,
ໄດ້ຮັບການຊໍາລະລ້າງ,
ໄດ້ຮັບການບົດບ່ອຍ.

ຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ,
ຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບພຣະອົງ—ເຈົ້າສາ
ມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່?

ມັນເປັນຄວາມສະຫງົບທີ່ເຈົ້າຕ້ອງ
ການ—ການໃຫ້ອະໄພຈາກສະຫວັນແລະ
ຄວາມສະຫງົບແລະ

ຄວາມຮັກໃນຈິດວິນຍານ.

ເງິນບໍ່ສາມາດຊື້ມັນ,
ບັນຍາບໍ່ສາມາດຊື້ມັນ,
ບັນຍາບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້;

ທ່ານບໍ່ສາມາດຫວັງວ່າ,
ໂດຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານເອງ,
ເພື່ອຮັບປະກັນມັນ.

ແຕ່ພຣະເຈົ້າສະເຫນີໃຫ້ທ່ານເປັນຂອງຂວັນ, "ບໍ່ມີເງິນແລະບໍ່ມີລາຄາ."
ເອຊາຍາ 55:1.

ມັນເປັນຂອງທ່ານຖ້າຫາກວ່າທ່ານຈະ

ແຕ່ ເອົາ ອມອອກມາ ຂອງທ່ານ ແລະ ຈັບ
 ມັນ. ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກ່າວ ວ່າ,
 “ເຖິງແມ່ນ ວ່າ ບາບຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ
 ສິ ແດງ, ແຕ່ ມັນ ຈະ ຂາວ ຄື ກັບ ຫິມະ;
 ເຖິງແມ່ນ ວ່າ ມັນ ເປັນ ສິ ແດງ ຄື ສິ ແ
 ດງ,
 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ຄື ກັບ ຂົນ ສັດ.”
 ເອຊາຍາ 1:18.

“ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ຫົວໃຈ ໃໝ່ ໃຫ້ ເຈົ້າ,
 ແລະ ເຮົາ ຈະ ເອົາ ຈິດໃຈ ໃໝ່ ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ
 ເຈົ້າ.” ເອຊາຍາ 36:26.

ເຈົ້າ ໄດ້ ສາລະ ພາບ ບາບຂອງ ເຈົ້າ ແລ້ວ,
 ແລະ ໃນ ໃຈ ກໍ ເອົາ ມັນ ໄປ.

ເຈົ້າ ໄດ້ ຕັດ ສິນໃຈ ມອບ ຕົວ ເອງ ໃຫ້ ແ
 ກ ພະ ເຈົ້າ.

ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ,
 ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ຈະ ລ້າງ ບາບຂອງ ທ່ານ
 ອອກ ແລະ ໃຫ້ ທ່ານ ມີ ໃຈ ໃໝ່.

ແລ້ວ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເຮັດ ສິ ງົນ
 ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັນຍາ ໄວ້.

ນີ້ແມ່ນບົດຮຽນທີ່ພຣະເຊື້ອໄດ້ສອນ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນໂລກ,
ວ່າຂອງປະທານທີ່ພຣະເຈົ້າສັນຍາກັບ
ພວກເຮົາ,

ພວກເຮົາຕ້ອງເຊື່ອວ່າພວກເຮົາໄດ້
ຮັບ, ແລະມັນເປັນຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະເຊື້ອໄດ້ບົ່ງບົວປະຊາຊົນຂອງພະ
ຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເຂົາ
ຈົ່ງມີຄວາມເຊື່ອໃນອໍານາດຂອງພຣະ
ອົງ;

ພຣະອົງໄດ້ຊ່ອຍເຫລືອເຂົາເຈົ້າໃນ
ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຫັນ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງດົນໃຈເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະອົງກ່ຽວກັບສິ່ງ
ທີ່ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງບໍ່ເຫັນ—ນໍ້າພາ
ຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເຊື່ອໃນອໍານາດຂອງພຣະ
ອົງທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພບາບ.

ເລື່ອງນີ້ພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງແຈ້ງ
ແຈ້ງໃນການບົ່ງບົວຜູ້ຊາຍທີ່
ຈັບບ່ວຍເປັນໂຮກມື້ວ່າ:

“ເພື່ອເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າບໍ່, ດມະນຸດ, ດມື້

ອໍານາດເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະໃຫ້
ອະໄພບາບໄດ້,

(ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຄົນພິກາ
ນທີ່ເຈັບປ່ວຍ,) ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ,
ເອົາຕົ້ງນອນຂອງເຈົ້າ.

ແລະໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າ." ມັດທາຍ 9:6.

ດັ່ງນັ້ນ

ໂຢຮັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຍັງກ່າວ
ວ່າ,

ໂດຍກ່າວເຖິງການອັດສະຈັນຂອງພຣະຄ

ຣິດວ່າ, "ສິ່ງນີ້ຖືກຂັບໄວ້,

ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະເ

ຢຊູເປັນພຣະຄຣິດ,

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ;

ແລະການເຊື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະມີຊີ

ວິດໂດຍທາງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ." ໂຢຮັນ

20:31.

ຈາກບັນຊີທີ່ຮຽນດ້ານໃນຄໍາພີໄບເ
ບີນກ່ຽວກັບວິທີທີ່ພະເຍຊູປີ້ນ
ປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ,

ເຮົາອາດຮູ້ນຮູ້ ບາງຢ່າງກ່ຽວກັບວິ
ທີທີ່ຈະເຊື່ອໃນພະອົງເພື່ອໃຫ້ອະ
ໄພບາບ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາຫັນໄປສູ່ເລື່ອງຂອງຄົນ
ອໍາມະພາດຢູ່ເມືອງ Bethesda.

ຜູ້ທີ່ກຳລັງກຳລັງຂາດແຄນ;
ລາວບໍ່ໄດ້ໃຊ້ແຂນຂາຂອງລາວເປັນເວລາ
ສາມສິບແປດປີ.

ແຕ່ພຣະເຊື້ອເຈົ້າໄດ້ສັ່ງລາວວ່າ,
“ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ,

ເຮົາຕ້ອງນອນຂອງເຈົ້າແລະຍ່າງໄປ.”

ຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍອາດເວົ້າວ່າ,

“ພະອົງເຈົ້າເອີ້ນ

ຖ້າພະອົງເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຫາຍດີ

ພະອົງຈະເຊື່ອໝັ້ນຖ້ອຍຄໍາຂອງພະອົງ

.” ແຕ່, ບໍ່,

ລາວເຊື່ອພຣະຄໍາຂອງພຣະຄຣິດ,

ເຊື່ອວ່າພຣະອົງໄດ້ຫາຍດີ,

ແລະພຣະອົງໄດ້ພະຍາຍາມໃນທັ້ນທີ່;

ລາວຕັ້ມໃຈທີ່ຈະຍ່າງ,

ແລະລາວໄດ້ຍ່າງ.

ພຣະອົງໄດ້ ປະຕິບັດຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຄຣິດ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ ປະທານອໍານາດ.
ລາວໄດ້ ຖືກເຮັດໃຫ້ ທັງຫມົດ.

ໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວເຈົ້າເປັນຄົນບາບ.
ທ່ານບໍ່ສາມາດຊົດໃຊ້ສໍາລັບບາບ
ທີ່ຜ່ານມາຂອງເຈົ້າ;
ເຈົ້າບໍ່ສາມາດບໍ່ປົນໃຈແລະເຮັດໃຫ້
ຕົວເອງບໍ່ລົ້ນລຸ້ນ.
ແຕ່ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະເຮັດທັງຫມົດ
ນັ້ນສໍາລັບທ່ານໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ.
ເຈົ້າເຊື່ອຄໍາສັນຍານັ້ນ.
ເຈົ້າສາລະພາບບາບຂອງເຈົ້າ
ແລະມອບຕົວເຈົ້າໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.
ພໍ້ງແຕ່ຢ່າງແນ່ນອນວ່າທ່ານເຮັດ
ສິ່ງນັ້ນ,
ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະ
ອົງສໍາເລັດກັບທ່ານ.
ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຄໍາສັນຍາ,—ເຊື່ອວ່າ

າເຈົ້າໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ
 ແລະຖືກຊໍາລະແລ້ວ,—ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄ
 ວາມຈິງ; ເຈົ້າໄດ້ຫາຍດີແລ້ວ,
 ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ໃຫ້ອໍາ
 ນາດທີ່ເປັນອໍາມະພາດໃຫ້ເດີນໄປ
 ເມື່ອຊາຍຄົນນັ້ນເຊື່ອວ່າລາວໄດ້
 ຫາຍດີ.
 ມັນເປັນດັ່ງນັ້ນຖ້າທ່ານເຊື່ອມັ
 ນ.

ຢ່າລໍຊ້າທີ່ຈະຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງ
 ດີແລ້ວ, ແຕ່ໃຫ້ເວົ້າວ່າ,
 “ຂ້ອຍເຊື່ອມັ້ນ; ມັນເປັນດັ່ງນັ້ນ,
 ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້
 ສຶກມັ້ນ,
 ແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາ
 າ.”

ພະເຍຊູກ່າວວ່າ
 “ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານປາຖະໜາ
 ເມື່ອທ່ານອະທິຖານ

ຈົ່ງເຊື່ອວ່າທ່ານໄດ້ຮັບມັນ
ແລະພວກທ່ານຈະໄດ້ສິ່ງນັ້ນ."

ມາລະໂກ 11:24.

ມີເງື່ອນໄຂຕໍ່ຄໍາສັນຍານີ້—ວ່າ
ຮົາອະທິຖານຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ມັນເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ
ທີ່ຈະຊໍາລະພວກເຮົາຈາກບາບ,
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະ
ອົງ,

ແລະເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດທີ່
ສັກສິດ. ສະນັ້ນ

ເຮົາອາດຈະຂໍພອນເຫຼົ່ານີ້, ແລະ

ເຊື່ອວ່າເຮົາໄດ້ຮັບມັນ, ແລະ

ຂອບໃຈພະເຈົ້າທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບມັນ

ເປັນສິດທິພິເສດຂອງພວກເຮົາ

ທີ່ຈະໄປຫາພຣະເຢຊູ ແລະໄດ້ຮັບ

ການຊໍາລະ, ແລະຢືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າ

ກົດຫມາຍໂດຍບໍ່ມີຄວາມອັບອາຍ

ຫຼື remorse. "ເພາະສະນັ້ນ,

ບຸນນີ້ບໍ່ມີການກ່າວໂທດຕໍ່ຜູ້

ທັ້ ຢູ່ ໃນພຣະເຢຊູ ຄຣິດ,
ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ປະຕິບັດຕາມເນື້ອ
ຫນັງ, ແຕ່ ຫຼັງຈາກພຣະວິນຍານ." ໂລມ
8:1.

ຈາກນີ້ ໄປເຈົ້າບໍ່ ແມ່ນຂອງເຈົ້າເອ
ງ; ເຈົ້າຖືກຊື້ ດ້ວຍລາຄາ.
“ພວກເຈົ້າບໍ່ ໄດ້ ຖືກໄຖ່ ດ້ວຍສິ່ງ
ທັ້ ເສື້ອມໂຊມ, ເປັນເງິນ ແລະ ຄ່າ; ...
ແຕ່ ດ້ວຍພຣະໄລຫິດອັນລ້ຽງ
ພຣະຄຣິດ,
ເໝືອນດັ່ງລູກແກະທັ້ ບໍ່ ມີຕ່າງ
ນີ້ ແລະ ບໍ່ ມີຈຸດດ່າງດ່າງ.” 1 ເປໂຕ
1:18, 19.

ຜ່ານການກະທັ້ ທັ້ ລົບໆ າຍຂອງການເ
ຊື້ ອພຣະເຈົ້າ,
ພຣະວິນຍານບໍ່ ລື ສຸດໄດ້ ສ້າງຊື່ ວິດໃ
ໝໍ ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ.
ທ່ານເປັນດັ່ງເດັກນ້ອຍທັ້ ເກີດມາ
ໃນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ,

ແລະພຣະອົງຮັກທ່ານດັ່ງທີ່ພຣະອົງ
ຮັກພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

ບັດນີ້ເຈົ້າໄດ້ມອບຕົວເອງໃຫ້ແກ່
ພຣະເຢຊູ, ຢ່າຖອຍຫລັງ,
ຢ່າເອົາຕົວເອງອອກໄປຈາກພຣະອົງ,
ແຕ່ທຸກມື້ຈະກ່າວວ່າ,
“ເຮົາເປັນຂອງພຣະຄຣິດ;
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບຕົວເອງໃຫ້ພຣະອົງແລ້ວ;”

ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງແລະຮັກສາທ່ານໂດຍພຣະຄູນຂອງພຣະອົງ.

ດັ່ງທີ່ມັນເປັນໂດຍການມອບຕົວທ່ານເອງກັບພຣະເຈົ້າ,
ແລະເຊື່ອວ່າພຣະອົງ,
ທີ່ທ່ານກາຍເປັນລູກຂອງພຣະອົງ,
ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງ. ອັກຄະສາວິກກ່າວວ່າ,
“ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະຄຣິດ
ພຣະເຢຊູ ອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ດັ່ງນັ້ນ
ເຈົ້າຈຶ່ງເດີນໄປໃນພຣະອົງ." ໂກໂລດ
2:6.

ບາງຄົນເບິ່ງຄືວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງ
ຢູ່ໃນການທົດລອງ, ແລະ
ຕ້ອງພິສູດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການປະຕິຮູບ,
ກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດຂໍພອນຈາກ
ພຣະອົງ.

ແຕ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຂໍພອນຈາກພຣະເຈົ້າ
ເຖິງແມ່ນໃນບັດຈຸບັນ.

ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງມີພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ
, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ,
ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄວາມອ່ອນແອຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ຫລື
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຕ້ານທານຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ.

ພຣະຢຊູຮັກທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຮົາມາຫາ
ພຣະອົງຄືກັບພວກເຮົາ, ເປັນບາບ,
ສິ້ນຫວັງ, ເພິ່ງພາອາໄສ.

ເຮົາອາດຈະມາພ້ອມກັບຄວາມອ່ອນແອ
ທັງໝົດ, ຄວາມໂງ່ຈ້າ,
ຄວາມບາບຂອງເຮົາ, ແລະ
ລື້ມລື້ງຢູ່ທີ່ຕົ້ນຂອງພຣະອົງໃນກ
ານລື້ງໂທດ.

ມັນເປັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ
ທີ່ໄດ້ລ້ອມເຮົາໄວ້ໃນອ້ອມແຂນແ
ຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ແລະ
ການມັດບາດແຜຂອງເຮົາ,
ເພື່ອຊ່ວຍເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດ
ທັງໝົດ.

ນີ້ແມ່ນບ່ອນທີ່ຫລາຍພັນຄົນ
ລື້ມເຫລວ;
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອວ່າພະເຍຊູໃຫ້ອ
ະໄພເຂົາເຈົ້າເປັນສ່ວນຕົວ.
ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພຣະຄ
ໍາຂອງພຣະອົງ.

ມັນເປັນສິດທິພິເສດຂອງທຸກຄົນ
ທີ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ຈະ
ຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ

ການໃຫ້ອະໄພແມ່ນໄດ້ຂະຫຍາຍອອກຢ່າງ
ເລິກເລິກສູ່ລັບທຸກໆບາບ.

ຖ້າມີຄວາມສົງໄສວ່າຄວາມສັນຍາຂອງພຣະ
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າສຳລັບ
ທ່ານ.

ພວກເຂົາແມ່ນສຳລັບຜູ້ລ່ວງລະເມີ
ດກັບໃຈທຸກຄົນ.

ຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະພຣະຄຸນໄດ້ຖືກສະ
ຫນອງໃຫ້ໂດຍຜູ້ພຣະຄຣິດທີ່ຈະນໍາ
ມາໂດຍການປະຕິບັດສາດສະຫນາຈຸກເທວະ
ດາເພື່ອທຸກຄົນນຳມາທືນເຊື່ອ.
ບໍ່ມີໃຜເປັນບາບຫຼາຍຄົນບໍ່ສາມາດ
ຊອກຫາຄວາມເຂັ້ມແຂງ,

ຄວາມບໍລິສຸດ,
ແລະຄວາມຊອບທຳໃນພຣະເຢຊູ,
ຜູ້ໄດ້ຕາຍເພື່ອເຂົາເຈົ້າ. ພຣະອົງ
ໄດ້ລໍຖ້າທີ່ຈະປົດເສື້ອຜ້າ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ stained
ແລະມີນະພິດຂອງບາບ, ແລະເອົາ
ເສື້ອຄຸນສີຂາວຂອງຄວາມຊອບທຳ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ;

ພະອົງສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດແລະ
ລະບໍ່ຕາຍ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບພວກເຮົາ
ເປັນຜູ້ຊາຍຈໍາກັດກໍ່ບົວກັບກັນແລະ
ກັນ.

ຄວາມຄິດຂອງລາວແມ່ນຄວາມຄິດຂອງຄວາມ
ເມດຕາ, ຄວາມຮັກ,

ແລະຄວາມເມດຕາທີ່ອັນໂຍນທິສຸດ.

ລາວເວົ້າວ່າ,

“ໃຫ້ຄົນຊົ່ວປະຖົມທາງຂອງລາວ,

ແລະຄົນບໍ່ຊອບທໍາຄວາມຄິດຂອງລາວ:

ແລະ

ໃຫ້ລາວກັບຄືນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນ

ຈໍາ, ແລະ

ພຣະອົງຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ລາວ;

ແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,

ເພາະພຣະອົງຈະໃຫ້ອະໄພຢ່າງຫລວງຫລາຍ

”

“ເຮົາໄດ້ກໍາຈັດຄວາມຜິດບາບຂອງ

ຈໍາໄວ້ດັ່ງເມກໝອກໝາ,

ການລ່ວງລະເມີດຂອງເຈົ້າ,
ແລະບາບຂອງເຈົ້າໝ້ອນເມກ." ເອຊາຍາ
55:7; 44:22 .

"ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນການເສຍ
ຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ:
ດັ່ງນັ້ນພວກທ່ານຫັນຕົວເອງ,
ແລະທ່ານມີຊີວິດຢູ່." ເອເຊກບັນ
18:32. ຊາຕານພ້ອມທັງຈະລັກເອົາ
ຄໍາຫມັ້ນໃຈທີ່ເປັນພອນຂອງພຣະ
ເຈົ້າໄປ.

ພຣະອົງປາຖະຫນາທີ່ຈະເອົາຄວາມຫວັງ
ແລະແສງທຸກແສງສະຫວ່າງຈາກຈິດວິນຍານ;
ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ລາວ
ຮັດສິ່ງນັ້ນ. ຢ່າຟ້າງຜູ້ລໍ້ລວງ,
ແຕ່ໃຫ້ເວົ້າວ່າ,

"ພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ມີຊີວິດ.
ພຣະອົງຮັກຂ້າພະເຈົ້າ,

ແລະປະສົງບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕາຍ.
 ຂ້າພະເຈົ້າມີພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ
 ທີ່ເມດຕາ;
 ແລະເຖິງແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົ້ວ
 ງລະເມີດຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ,
 ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະພອນທີ່ພຣະອົງໄດ້
 ດັບະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຂູດ
 ຮົດ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນ,
 ແລະໄປຫາພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
 ແລະເວົ້າວ່າ,
 'ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສະຫວັນ,
 ແລະຕໍ່ຫນ້າພຣະອົງ,
 ແລະບໍ່ມີຄຳຄວນທີ່ຈະເປັນຕໍ່ໄປ.
 ເຮັດນວນລຸກຂອງເຈົ້າວ່າ
 ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນຄົນຮັບຈ້າງຂອງ
 ສິ່ງເຈົ້າ.'"

ຄຳອະນຸຍາດຂອງເຈົ້າວ່າຄົນທີ່ຍ່າ
 ງໄປນັ້ນຈະໄດ້ຮັບແນວໃດ:
 "ເມື່ອລາວຍ່າງໄປບໍ່ໄກ
 ພໍ່ຂອງລາວກໍ່ເຫັນລາວຈຶ່ງມີຄວາມເມດຕາ
 ຈຶ່ງແລ່ນໄປແລະລົ້ມ.

ຢູ່ 'ເທິງຄໍຂອງລາວ, ແລະ ຈຸບລາວ." ລູກາ 15:18-20.

ແຕ່ 'ເຖິງແມ່ນຄໍາອຸປະມານ ອັນນັ້ນ ອມແລະສໍາພັນເທິງ ທີ່ ເປັນຢູ່, ກໍ່ຂາດການສະແດງຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ ອັນເປັນນິດຂອງພຣະບໍດາເທິງສະຫວັນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກາດໂດຍສາດສະດາຂອງພຣະອົງ, "ເຮົາໄດ້ຮັກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກອັນເປັນນິດ, ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ດຶງດູດເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເມດຕາ." ເຢເລມີ 31:3.

ໃນຂະນະທີ່ ຄົນບາບຍັງຢູ່ ໄກຈາກບ້ານຂອງພຣະບໍດາ, ສູນເສຍສານຂອງຕົນຢູ່ ໃນປະເທດທີ່ ແບກປະຫລາດ, ຫົວໃຈຂອງພຣະບໍດາແມ່ນປາຖະຫນາ ຕໍ່ ພຣະອົງ;

ແລະທຸກໆຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຕົນ
ຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານເພື່ອກັບຄືນໄປ
ຫາພຣະເຈົ້ານັ້ນແນ່ນແຕ່ການອ້ອນ
ວອນອ້ອນໂຍນຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະ
ອົງ, ການອ້ອນວອນ, ການອ້ອນວອນ,
ດັ່ງເຮົາຜູ້ເດີນທາງໄປສູ່ຫົວໃຈຂອງ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ.

ດ້ວຍຄໍາສັນຍາອັນອຸດົມສົມບູນຂອງ
ຄໍາພົບເບິນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ
ເຈົ້າສາມາດໃຫ້ຄວາມສົ່ງໄສໄດ້ບໍ່?
ເຈົ້າເຊື່ອໄດ້ບໍ່ວ່າເມື່ອຄົນບາບ
ທີ່ທຸກຍາກປາຖະໜາຈະກັບຄືນມາ,
ປາດຖະໜາທີ່ຈະປະຖົມບາບຂອງລາວ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງກົດກັນລາວ
ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າມາຫາຕົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍ
ການກັບໃຈ?

ໄປກັບຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວ!

ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທໍາຮ້າຍຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າໄດ້ ຫຼາຍກວ່າການສ້າງຄວາມ
ບໍ່ເທິງເຊັ່ນນັ້ນກັບຄວາມຄິດຂອງ

ອງພຣະບໍດາເທົ່ງສະຫວັນຂອງເຮົາ.
 ພຣະອົງກົດຊຶ່ງບາບ,
 ແຕ່ພຣະອົງຮຸກຮົນບາບ,
 ແລະພຣະອົງໄດ້ມອບພຣະອົງເອງຢູ່ໃນ
 ບຸກຄົນຂອງພຣະຄຣິດ,
 ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການບັນ
 ທຶກແລະໄດ້ຮັບພອນນິລັນດອນໃນອານາ
 ຈັກແຫ່ງລັດສະຫມິພາບ.
 ພາສາອັນໃດທີ່ແຂງແຮງ
 ຫຼືອ່ອນໂຍນກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເ
 ລືອກໄວ້ເພື່ອສະແດງຄວາມຮຸກຂອງພຣະ
 ອົງຕໍ່ເຮົາ? ພຣະອົງປະກາດວ່າ,
 “ຜູ້ຢືນຢູ່ຈະລົ້ມລຸກທີ່ກໍາລັງດູດ
 ນິມນັ້ນໄດ້ບໍ່,
 ເພື່ອວ່ານາງຈະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາສົ
 ງສານລຸກໃນທ້ອງຂອງນາງ?
 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາອາດລົ້ມ,
 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ລົ້ມທ່ານ.”
 ເອຊາຍາ 49:15.

ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເຈົ້າທ່ານສົງໄສແລະຕົວສັ່ນ;
ສໍາລັບພຣະເຢຊູ ມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອ
ຮັດໃຫ້ການອ້ອນວອນສໍາລັບພວກເຮົາ.
ຂອບໃຈພະເຈົ້າສໍາລັບຂອງປະທານຂອງພຣະ
ບຸດທາຮັກຂອງພຣະອົງແລະອະທິຖານ
ນວ່າພຣະອົງອາດຈະບໍ່ໄດ້ເສຍຊີວິດ
ສໍາລັບທ່ານໂດຍໄຮ້ປະໂຍດ.

ພຣະວິນຍານໄດ້ເຊື່ອເຊິ່ນທ່ານໃນ
ມັນ.

ຈົ່ງມາຫາພຣະເຢຊູດ້ວຍສູດໃຈຂອງທ່ານ,
ແລະທ່ານອາດຈະຂໍພອນຈາກພຣະອົງ.

ເມື່ອເຈົ້າອ່ານຄໍາສັນຍາ,
ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພວກມັນເປັນການສະແດງ
ອອກຂອງຄວາມຮັກແລະ
ຄວາມສົງສານທີ່ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້.
ຫົວໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມຮັກອັນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດແມ່ນໄດ້ມຸ່ງໄປສູ່
ຄົນບາບດ້ວຍຄວາມເມດຕາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

"ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການໂຖ່ ໂດຍຜ່ານພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ, ການໃຫ້ອະໄພບາບ."

ເອເຟດ 1:7. ແມ່ນແລ້ວ, ພົງແຕ່ເຊື້ອອໍາພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂອງທ່ານ.

ພຣະອົງຕ້ອງການທີ່ຈະພົ້ນພູຮູບພາບສົມບັດສິນຂອງພຣະອົງໃນຜູ້ຊາຍ.

ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງດ້ວຍການສາລະພາບ ແລະ ການກັບໃຈ, ພຣະອົງຈະເຂົ້າໃກ້ທ່ານດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ການໃຫ້ອະໄພ.

ບົດທີ

7—ການທົດສອບການເປັນສານ, ສິດ

“ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ,
ເຂົາ ເປັນ ສິ່ງ ໃຫມ່ : ສິ່ງ ເກົ່າ
ໄດ້ ຜ່ານ ໄປ; ຈິ່ງ ເປັນ,
ທຸກ ສິ່ງ ກາຍ ເປັນ ສິ່ງ ໃໝ່ .” 2
ໂກລິນໂທ 5:17.

ບຸກຄົນ ອາດ ຈະ ບໍ່ ສາມາດ ບອກ ເວລາ
ຫຼື ສະຖານ ທີ່ ທີ່ ແນ່ ນອນ,
ຫຼື ຕິດຕາມ ທຸກ ລະບົບ ຕ່ອງໂສ້ ຂອງ
ສະຖານະການ ໃນ ຂະບວນການ ບໍ່ ບົນໃຈ ເຫລື້ອມໃສ;
ແຕ່ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ພິສູດ ວ່າ ລາວ ບໍ່
ບໍ່ ບົນໃຈ ເຫລື້ອມໃສ.
ພຣະ ຄຣິດ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ນີໂກເດມວ່າ,
“ລົມ ພັດ ໄປ ບ່ອນ ໃດ,
ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍົນ ສົງ ນັ້ນ,
ແຕ່ ບໍ່ ສາມາດ ບອກ ໄດ້ ວ່າ ມັນ ມາ ຈາກ ໃ
ສ, ແລະ ໄປ ໃສ:

ທຸກຄົນທີ່ເກີດມາຈາກພຣະວິນຍານ
ກໍຄືກັນ." ໂຢຮັນ 3:8.

ເຊັ່ນດຽວກັບລົມ,
ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ,
ແຕ່ຜົນກະທົບຂອງສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້
ຊັດເຈນແລະຮູ້ສຶກ,
ແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນການເຮັດ
ວຽກຂອງມັນທີ່ຫົວໃຈຂອງມະນຸດ.
ພະລັງທີ່ພົ້ນພານັ້ນ,
ທີ່ຕາມະນຸດບໍ່ສາມາດເຫັນ,
ຈະເກີດຊີວິດໃໝ່ໃນຈິດວິນຍານ; ມັນ
ສ້າງເປັນໃຫມ່ໃນຮູບພາບຂອງພຣະ
ເຈົ້າ.

ໃນຂະນະທີ່ວຽກງານຂອງພຣະວິນຍານແມ່ນ
ມີມິດງົບແລະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້,
ຜົນກະທົບຂອງມັນກໍໄດ້ປະກົດອອກ.
ຖ້າຫົວໃຈໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫມ່ໃດ
ຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊີວິດຈະເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ.
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດອັນໃດ
ເພື່ອປັບປຸງໃຈຂອງເຮົາຫຼືເຮັດໃ

ຫ້ ຕົວເຮົາເອງເຂົ້າກັບພຣະເຈົ້າ; ໃນ
ຂະນະທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງໄວ້
ວາງໃຈຕົວເອງທັງຫມົດຫຼືວຽກ
ງານທີ່ດີຂອງພວກເຮົາ, ຊື່ວິດ
ຂອງພວກເຮົາຈະເປີດເຜີຍອ່າພຣະ
ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວພວກ
ເຮົາ.

ການບໍ່ປົນແປງຈະເຫັນໄດ້ໃນລັກສະນະ,
ນິໄສ, ການສະແຫວງຫາ.

ກົງກັນຂ້າມຈະເຫັນໄດ້ຊັດເຈນແລະຕັດ
ສິ້ນໃຈລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ຄິດເປັນແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນ.
ລັກສະນະຖືກເປີດເຜີຍ,
ບໍ່ແມ່ນໂດຍການເຮັດດີບາງຄັ້ງຄາວ
ແລະການກະທົບຜິດບາງຄັ້ງ,
ແຕ່ໂດຍແນວໃນມືຂອງຄົນອ່າແລະກາ
ນກະທົບ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າອາດຈະມີຄວາ
ມຖືກຕ້ອງພາຍນອກຂອງການແນວເທດໂດ
ຍບໍ່ມີພະລັງງານການຕໍ່ອາຍຸຂອງພຣະ

ະຄຣິດ.

ຄວາມຮັກຂອງອິດທິພົນແລະຄວາມປາຖະ
ຫນາສໍາລັບຄວາມນັບຖືຂອງຄົນອື່ນ
ອາດຈະສ້າງຊື່ວິດທິມິດສ້າງ
ທິດ.

ການນັບຖືຕົນເອງອາດເຮັດໃຫ້ເຮົາ
ຫຼີກລ່ຽງການປາກົດຕົວຂອງຄວາມ
ຊື່ວ.

ຫົວໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວອາດຈະປະຕິ
ບັດການກະທຳທີ່ເອ້ອເພ້ອເພ້
ອເພ້. ຖ້າຫາກວ່າເປັນແນວນັ້ນ,
ພວກເຮົາຈະກໍານົດວ່າພວກເຮົາຢູ່
ຜ່າຍໃດ?

ໃຜມີຫົວໃຈ?

ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາກັບໃຜ?

ພວກເຮົາມັກສົນທະນາກັບໃຜ?

ໃຜມີຄວາມຮັກທີ່ອົບອຸ່ນທີ່ສຸດ
ຂອງພວກເຮົາແລະພະລັງງານທີ່
ສຸດຂອງພວກເຮົາ?

ຖ້າພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະຄຣິດ,

ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາຢູ່ 'ກັບພຣະອົງ
,
ແລະຄວາມຄິດທີ່ 'ຫວານຊີ' ນທີ່ 'ສຸດ
ຂອງພວກເຮົາແມ່ນມາຈາກພຣະອົງ.
ທັງຫມົດທີ່ 'ພວກເຮົາມີ ແລະມີ ແມ່ນ
ນອກ, ທີ່ດັ່ງນີ້ 'ອພຣະອົງ.
ພວກເຮົາບາງຖະໜາທີ່ 'ຈະຮັບເອົາຮູບພ
າບຂອງພຣະອົງ,
ຫາຍໃຈເອົາພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ,
ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈໃນທຸກສິ່ງ.

ຜູ້ທີ່ 'ກາຍເປັນຄົນໃໝ່' ໃນພຣະເຢຊູ
ຄິດຈະເກີດຜົນຂອງພຣະວິນຍານ,
“ຄວາມຮັກ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມສະຫງົບ,
ຄວາມອົດທົນ, ຄວາມອ່ອນໄຫວ,
ຄວາມດີ, ຄວາມສັດທາ, ຄວາມອ່ອນໄຫວ,
ຄວາມອົດທົນ.” ຄາລາເຕຍ 5:22, 23.

ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຮັດຕາມຄວາມຕ້ອງການ
ໃນອະດີດອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະບຸດຂອງພຣ

ະເຈົ້າ

ພວກເຂົາຈະເຮັດຕາມຂໍ້ນຕອນຂອງພຣະ
ອົງ,

ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະ
ອົງ, ແລະ

ຊໍາລະຕົວເອງຄືກັບທີ່ພຣະອົງບໍລິ
ສຸດ.

ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄີຍຊຶ່ງໃນບັດຈຸ
ບັນຮັກ,

ແລະສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄີຍຮັກເຂົາ
ເຈົ້າຊຶ່ງ.

ຄົນທີ່ຈອງຫອງແລະໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອ
ງກາຍເປັນໃຈອ່ອນໂຍນແລະຕໍ່າຕ້ອຍ.

ໄຮ້ສາລະແລະ

ຄວາມໂງ່າຈ້າກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຮ້າຍແ
ຮງແລະບໍ່ມີສິ່ງລົບກວນ.

ຄົນເມົາເຫຼົ່າກາຍເປັນສຸພາບ,
ແລະຄົນບໍລິສຸດທີ່ຂີ້ຄ້ານ.

ຮິດຄອງປະເພນີທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດແລະຄົ
ນອັບເດດ: ຂອງໂລກຖືກວາງໄວ້.

ຄວິດສະຕົນຈະບໍ່ຊອກຫາ

“ເຄື່ອງປະດັບທີ່ຢູ່ພາຍນອກ” ແຕ່
“ຄົນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນໃຈ,
ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ເສຍອາຍ,
ແມ່ນແຕ່ເຄື່ອງປະດັບຂອງວິນຍານ
ທີ່ອ່ອນໄຫວແລະງົບງຸງ.” 1 ເປໂຕ 3:3, 4.

ບໍ່ມີຫຼັກຖານຂອງການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນຈະເຮັດການປະຕິ
ຮູບ.

ຖ້າລາວພົ້ນພູຄ່າຫມັ້ນສັນຍາ,
ໃຫ້ອີກເທື່ອຫນຶ່ງທີ່ລາວໄດ້ລັກ
, ສາລະພາບບາບຂອງລາວ,
ແລະຮັກພຣະເຈົ້າແລະເພື່ອນມະນຸດຂອງລາວ,
ຄົນບາບອາດຈະແນ່ໃຈວ່າລາວໄດ້ຜ່ານຄວາມຕ້າຍໄປສູ່ຊີວິດ.

ເມື່ອໃນຖານະທີ່ຜິດບາບ,
ພວກເຮົາມາຫາພຣະຄຣິດແລະກາຍເປັນ
ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະຄຸນຂອງ

ການໃຫ້ ອະໄພຂອງພຣະອົງ,
ຄວາມຮັກຈະເກີດຂຶ້ນໃນຫົວໃຈ.
ພາລະທຸກຢ່າງກໍເບົາ,
ເພາະແອກທັ້ນພະຄວາມວາງນັ້ນງ່າຍ.
ຫນ້າທີ່ກາຍເປັນຄວາມສຸກ,
ແລະເສຍສະລະຄວາມສຸກ.
ເສັ້ນທາງທີ່ກ່ອນໜ້ານີ້ເບິ່ງ
ຄົວ່າບໍ່ຄຸ້ມຄຸ້ມໃນຄວາມມືດ,
ກາຍເປັນແສງໄຟຈາກແສງຕາເວັນແຫ່ງຄວ
າມຊອບທັ້ນ.

ຄວາມຮັກຂອງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ
ຈະຖືກເຫັນຢູ່ໃນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣ
ະອົງ.
ມັນເປັນຄວາມຍິນດີຂອງພຣະອົງທີ່ຈ
ະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນລັດສະໝີພາບຂອ
ງພຣະອົງ,
ເປັນອຳນາດຄວບຄຸມໃນຊີວິດຂອງພຣະ
ຜູ້ຊົ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ຄວາມຮັກໄດ້ສ້າງຄວາມງາມໃຫ້ແກ່ການ
 ກະທຳທັງໝົດຂອງພຣະອົງ.
 ຄວາມຮັກເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.
 ຫົວໃຈທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການອຸທິດຕົນ
 ນັບສາມາດກຳເນີດ
 ຫຼືຜະລິດມັນໄດ້.
 ມັນພົບເຫັນພົງແຕ່ຢູ່ໃນຫົວໃຈບໍ່
 ອຸທິດພຣະເຢຊູປົກຄອງ.
 "ພວກເຮົາຮັກ,
 ເພາະວ່າພຣະອົງທຳອິດຮັກພວກເຮົາ."
 1 ໂຢຮັນ 4:19, RV
 ໃນໃຈທີ່ໄດ້ຮັບການຕໍ່ສູ້ກັບພຣະ
 ຄຸນອັນສູງສົ່ງ,
 ຄວາມຮັກເປັນຫຼັກການຂອງການກະທຳ.
 ມັນບໍ່ບຸກລຳສະນະ, ການປົກຄອງ
 impulses ໄດ້, ການຄວບຄຸມ passions ໄດ້,
 subdues enmity, ແລະ ennobles ຄວາມຮັກ.
 ຄວາມຮັກນີ້, ຮັກແພງໃນຈິດວິນຍານ,
 ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຫວານຊື່ນ
 ແລະເຮັດໃຫ້ມີອິດທິພົນທີ່ຫລໍ່
 ຫລອມຢູ່ອ້ອມຂ້າງ.

ມີສອງຄວາມຜິດພາດທີ່ ລູກໆຂອງພຣະ
ເຈົ້າ—ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ຫາ
ກໍມາເຊື້ອຖືໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ—
ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕ້ອງປົກປ້ອງ.

ທ່າອຶດ, ຢູ່ແລ້ວ,
ແມ່ນການເບິ່ງວົບກງານຂອງຕົນເອງ,
ໄວ້ວາງໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດ
ເຮັດໄດ້,

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຂົ້າໄປໃນຄວາມ
ກົມກືວກັບພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມກາຍເປັນຄົນບໍລິ
ສຸດດ້ວຍການກະທຳຂອງຕົນໃນການຮັກ
ສາກິດໝາຍ, ພະຍາຍາມເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຜູ້ຊາຍສາມາດ
ເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພຣະຄຣິດແມ່ນ
ມີນະພິດດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວແລະ
ລະບາບ.

ມັນເປັນພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ດົວ
, ໂດຍທາງສັດທາ,

ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ລືສຸດ
.

ກົງກັນຂ້າມແລະບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດ
ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຫນ້ອຍແມ່ນຄວາມ
ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດບົດບ່ອນຜູ້ຊາຍຈາ
ກການຮັກສາກົດຫມາຍຂອງພຣະເຈົ້າ;
ເພາະວ່າໂດຍຄວາມເຊື່ອເທື່ອນັ້ນ
ເຮົາຈຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃ
ນພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ,
ວົງກຽມຂອງເຮົາບໍ່ມີຫຍັງກໍ່ບົວກັບ
ການໄຖ່ຂອງເຮົາ.

ແຕ່ໃຫ້ສັງເກດຜູ້ທີ່ນັ້ນວ່າ
ການເຊື່ອພັງບໍ່ແມ່ນພົງແຕ່ການເຮ
ຮັດຕາມພາຍນອກ,
ແຕ່ການຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຮັກ.
ກົດຫມາຍຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນການສະແດ
ງອອກຂອງລັກສະນະຂອງພຣະອົງ;
ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຫລັກທຳອັນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມຮັກ, ແລະ

ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງເປັນຮາກຖານຂອງລັດຖະບານຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ.

ຖ້າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບັບປຸງໃໝ່ໃນລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຖືກຜັງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານ,

ກິດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກປະຕິບັດໃນຊີວິດບໍ່?

ເມື່ອຫລັກທຳແຫ່ງຄວາມຮັກຖືກຜັງໄວ້ໃນໃຈ,

ເມື່ອມະນຸດໄດ້ຮັບການບໍ່ປົນໃໝ່ຫລັງຈາກຮູບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງທຸກສ່ວນພຣະອົງ,

ຄໍາສັນຍາໃໝ່ກໍ່ສໍາເລັດ,

“ເຮົາຈະເອົາກິດໝາຍຂອງເຮົາໃສ່ໃນໃຈຂອງເຂົາ, ແລະ

ເຮົາຈະຂຶ້ນມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາ..”

ເຮັບເຮີ 10:16. ແລະ

ຖ້າກິດໝາຍຖືກຂຶ້ນໄວ້ໃນໃຈ,

ມັນຈະບໍ່ເປັນຮູບຮ່າງຂອງຊີວິດບໍ່

? ການເຊື່ອຟ້າ—ການຮັບໃຊ້ ແລະ
ຄວາມສຸດຊື່ ຂອງຄວາມຮັກ—ເປັນສັນຍາ
ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງການເປັນສານ, ສິດ.
ດັ່ງນັ້ນພຣະຄໍາພີຈຶ່ງກ່າວວ່າ,
“ອັນນີ້ແມ່ນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ທີ່ເຮົາຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
.” “ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ,
ແລະບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ເປັນຜູ້ຕົວະ,
ແລະຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພຣະອົງ.” 1
ໂຍຮັນ 5:3; 2:4.

ແທນທີ່ຈະບໍ່ອຍມະນຸດອອກຈາກການເຊື່ອຟ້າ, ມັນເປັນສິດທາ, ແລະ
ຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ,
ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະ
ຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ,
ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາສາມາດເຊື່ອຟ້າ.

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍການເຊື່ອຟ້າຂອງພວກເຮົາ; ສໍາລັບຄວາມ

ລອດ ເປັນ ຂອງ ປະ ທານ ພຣີ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ, ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ໂດຍ ສັດ ທາ.
ແຕ່ ການ ເຊື່ອ ພັງ ເປັນ ຫມາກ ຜົນ ຂອງ
ສັດ ທາ. “ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ສະ ແດງ ອອກ ເພື່ອ ເອົາ ບາບ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ ໄປ; ແລະ ໃນ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ມີ ບາບ.
ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ
ບາບ:

ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຮັດ ບາບ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ
ພຣະ ອົງ, ທັງ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ.” 1
ໂຢຮັນ 3:5, 6.

ນີ້ ແມ່ນ ການ ທົດ ສອບ ທີ່ ແທ້ ຈິງ.
ຖ້າ ພວກ ເຮົາ ຍຶດ ຫມັ້ນ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຄ
ຣິດ,
ຖ້າ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃ
ນ ພວກ ເຮົາ, ຄວາມ ຮູ້ ສຶກ,
ຄວາມ ຄິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,
ຈຸດ ປະ ສົງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,
ການ ກະ ທຳ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,
ຈະ ສອດ ຄ່ອງ ກັບ ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ຕາມ ທີ່ ສະ ແດງ ອອກ ໃນ ກົດ ບັນ ຍັດ ອັນ

ສັກສິດຂອງພຣະອົງ. “ລູກນ້ອຍເອີຍ
ຍ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກເຈົ້າ:
ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊອບທ່າກໍເປັນຄົນ
ຊອບທ່າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນຄົນຊອບທ່າ.” 1
ໂຢຮັນ 3:7.

ຄວາມຊອບທ່າແມ່ນຖືກກ່າວໂດຍມາ
ດຕະຖານຂອງກິດຫມາຍອັນສັກສິດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ສະແດງອອກໃນສິນທ່າສິບ
ຂໍ້ທີ່ໃຫ້ໄວ້ຢູ່ໃນ Sinai.

ອັນທີ່ເອີ້ນວ່າສັດທາໃນພຣະຄຣິດ
ທີ່ອ້າງວ່າບົດປ່ອຍຜູ້ຊາຍອອກຈາກ
ພັນທະຂອງການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ,
ບໍ່ແມ່ນຄວາມເຊື່ອ,
ແຕ່ການສົມມຸດຕິຖານ.

“ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍພຣະຄູນໂດຍ
ຄວາມເຊື່ອ.” ແຕ່ “ຄວາມເຊື່ອ,
ຖ້າມັນບໍ່ມີຜົນ, ແມ່ນຕາຍ.” ເອເຟດ
2:8; ຢາໂກໂບ 2:17.

ພຣະເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ພຣະອົງ ເອງ ກ່ອນ
ນາມ ພຣະອົງ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ສູ່ ໂລກ,
“ຂ້າພະເຈົ້າ ດີ ໃຈ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ
ປະສົງ ຂອງ ພຣະອົງ: ແທ້ ຈິ່ງ ແລ້ວ,
ກິດ ຂອງ ພຣະອົງ ຢູ່ ໃນ ໃຈ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ.

” ຄໍາ ເພງ 40:8. ແລະ

ກ່ອນ ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ຂຶ້ນ
ສູ່ ສະ ຫວັນ ອົກ ເທິງ ອື່ນ

ພຣະອົງ ໄດ້ ປະ ກາ ດ ວ່າ,

“ເຮົາ ໄດ້ ຮັກ ສາ ພຣະບັນຍັດ ຂອງ ພຣະບິດ
າ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ

ປະ ຕິ ບັດ ຕາມ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະອົງ.”

ໂຢຮັນ 15:10. ພຣະ ຄໍາ ພີ ກ່າວ ວ່າ,

“ໂດຍ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຮົາ
ຮູ້ ຈັກ ພຣະອົງ,

ຖ້າ ພວກ ເຮົາ ຮັກ ສາ ພຣະບັນຍັດ ຂອງ ພຣະ
ອົງ...

ຜູ້ ໃດ ທີ່ ກ່າວ ວ່າ ພຣະອົງ ຈະ ຢູ່ ໃນ
ພຣະອົງ,

ຄວນ ຈະ ຍ່າ ຕາມ ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ຍ່າ.” 1
ໂຢຮັນ 2:3-6.

"ເພາະວ່າພຣະຄຣິດໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານສໍາລັບພວກເຮົາ, ບໍ່ອຍໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຕົວຢ່າງ, ໃຫ້ທ່ານປະຕິບັດຕາມຂໍ້ນຳອັນຂອງພຣະອົງ." 1 ເປໂຕ 2:21.

ສະພາບຂອງຊີວິດນີ້ລັບດອນຕອນນີ້ ເປັນຄືກັບສິ່ງທີ່ມັນເປັນຢູ່ສະເໝີ—ຄືກັບສິ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນອາທິຍານກ່ອນການຕົກຂອງພໍ່ແມ່ ຜູ້ທີ່ອາດຂອງເຮົາ—ການເຊື່ອຢັ້ງຢືນ ກໍ່ດຶກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ, ຄວາມຊອບທ້າທີ່ສົມບູນ. ຖ້າຫາກວ່າຊີວິດນີ້ລັບດອນໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ໃນຕົວອັນໃດຫນຶ່ງ ສິ່ງຂອງນີ້, ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມສຸກຂອງຈັກກະວານທັງຫມົດຈະ imperiment. ທົນທາງຈະເປີດໃຫ້ບາບ, ດ້ວຍລົດໄຟແຫ່ງຄວາມວິບາກແລະຄວາມທຸກລໍາບາກ, ທີ່ຈະເປັນອະມະຕະ.

ເປັນໄປໄດ້ທີ່ ອາດາມ,
ກ່ອນທີ່ ຈະຕົກລົງ,
ຈະມີ ລັກສະນະທີ່ ຊອບທ້າງໂດຍການ
ຊື່ ອຳນາດ ກົດໝາຍຂອງພະເຈົ້າ.
ແຕ່ ລາວບໍ່ ເຮັດສິ່ງນີ້,
ແລະ ຍ້ອນຄວາມບາບຂອງລາວທ້າມະຊາດຂອງ
ງພວກເຮົາ ຈຶ່ງລົ້ມລົງ
ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ ສາມາດເຮັດໃຫ້ ຕົວເອງ
ງເປັນຄົນຊອບທ້າງ.
ເນື່ອງຈາກເຮົາເປັນຄົນບາບ,
ບໍ່ ບໍ່ລົ້ມລົງ,
ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ ສາມາດເຊື່ອ ອຳນາດ ກົດໝາຍ
ບໍ່ລົ້ມລົງ.
ພວກເຮົາບໍ່ ມີຄວາມຊອບທ້າງຂອງພວກ
ເຮົາເອງທີ່ ຈະຕອບສະຫນອງການຮັບຮູ້
ຂອງກົດໝາຍຂອງພະເຈົ້າ.
ແຕ່ ພຣະຄຣິດໄດ້ ເຮັດໃຫ້ ວິທີທາງຂອງ
ການຫນີສູ່ າລັບພວກເຮົາ.
ພະອົງມີ ຊື່ວິດຍູ້ ເທິງແຜ່ນດິນໂລ
ກທ້າມກາງການທົດລອງແລະການລົ້ມລົງໃຈ
ຊື່ ນວ່າ ເຮົາຕ້ອງໄດ້ ພົບ.

ພຣະອົງໄດ້ດໍາລົງຊົ່ວຄິດທີ່ບໍ່ມີ
ບາບ.

ພຣະອົງໄດ້ສິ້ນຊົ່ວຄິດເພື່ອພວກເຮົາ,
ແລະ

ບໍ່ດີພຣະອົງສະເໜີທີ່ຈະຮັບເອົາ
ບາບຂອງເຮົາແລະ

ມອບຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາ.

ຖ້າຫາກທ່ານມອບຕົວທ່ານເອງໃຫ້ພຣະ
ອົງ, ແລະ

ຮັບເອົາພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້
ຫຼຸດອາໄສທ່ານ, ດັ່ງນັ້ນ,
ບາບດັ່ງທີ່ຊົ່ວຄິດຂອງທ່ານໄດ້ເປັນ,
ເພາະພຣະອົງຖືວ່າທ່ານເປັນຄົນຊອບ
ທຳ.

ຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດຢືນຢູ່ແທນ
ນັ້ນລັກສະນະຂອງເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ຄືກັບວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ

.

ຫຼາຍກວ່ານີ້,
 ພຣະຄຣິດບໍ່ປົນແບງຫົວໃຈ.
 ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
 ໂດຍຄວາມເຊື່ອ.
 ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາການເຊື່ອມຕໍ່ນີ້
 ກັບພຣະຄຣິດໂດຍຄວາມເຊື່ອແລະການຍອມ
 ຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ
 ຕໍ່ພຣະອົງ; ແລະຕາບໃດທີ່ເຈົ້າ
 ເຮັດສິ່ງນີ້, ພຣະອົງຈະເຮັດວິກ
 ຢູ່ໃນເຈົ້າເພື່ອຈະເຮັດຕາມ
 ຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ
 ເຈົ້າອາດຈະເວົ້າວ່າ,
 “ຊົ່ວຄາວທີ່ເຮົາມີຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ
 ໃນຕອນນີ້
 ເຮົາມີຊົ່ວຄາວຢູ່ໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງ
 ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
 ຜູ້ຊົງຮັກເຮົາ,
 ແລະໄດ້ປະທານພຣະອົງເພື່ອເຮົາ.”
 ຄາລາຊີ 2:20. ດັ່ງນັ້ນ
 ພຣະເຢຊູເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວແກ່ພວກສາ
 ວິກຂອງພຣະອົງວ່າ,

“ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າທີ່ເວົ້າ,
ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະບິດາ
ເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າທີ່ກ່າວໃນພວກເຈົ້າ.” ມັດທາຍ 10:20.

ຈາກນັ້ນດ້ວຍພຣະຄຣິດທີ່ເຮັດວຽກ
ຢູ່ໃນຕົວທ່ານ,
ທ່ານຈະປະກົດຈິດວິນຍານອັນດົບວກັນ
ແລະ

ເຮັດວຽກງານທີ່ດີກັນ—ວຽກງານແຕ່
ຫ່າງຄວາມຊອບທຳ, ການເຊື່ອຟ້າ.

ສະນັ້ນ
ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ມີຫຍັງໃນຕົວເຮົາທີ່
ຈະອວດໄດ້.

ພວກເຮົາບໍ່ມີພື້ນຖານສຳລັບຄວາມ
ສູງສົ່ງຂອງຕົນເອງ.

ພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມຫວັງອັນດົບວຂອງ
ພວກເຮົາແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳຂອງ
ພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ກັບພວກເຮົາ,
ແລະ

ໃນສິ່ງນັ້ນທ່ານພຣະວິນຍານຂອງພຣະ
ອົງເຮັດວົງກຢູ່ໃນແລະຜ່ານທາງເຮົາ.

ເມື່ອເຮົາເວົ້າເຖິງຄວາມເຊື່ອ,
ມີຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຄວນມີຢູ່ໃນໃຈ

ມີຄວາມເຊື່ອຊະນິດໜຶ່ງທີ່ແຕກ
ຕ່າງຈາກຄວາມເຊື່ອໜຶ່ງ.

ການມີຢູ່ແລະອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ,
ແມ່ນແຕ່ຄວາມຈິງທີ່ແມ່ນແຕ່ຊາ
ຕານແລະ

ນາຍພົນຂອງມັນບໍ່ສາມາດປະຕິເສດດ້
ວຍໃຈ. ຄໍາພົບເບິນບອກວ່າ

“ພວກມານຮ້າຍກໍ່ເຊື່ອເໝືອນກັນ
ແລະສິ່ງສະເໜີອັນ;”

ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມເຊື່ອ.

ຢາໂກໂບ 2:19.

ບໍ່ອັນທີ່ມີບໍ່ພົງແຕ່ຄວາມເຊື່ອ
ໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,

ແຕ່ການຍື່ນສະເຫນີຂອງພຣະປະສົງຂອງ

ງພຣະອົງ;
 ບໍ່ອນທົ່ວໃຈຖືກມອບໃຫ້ຕໍ່ພຣະ
 ອົງ,
 ຄວາມຮັກທົ່ວຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງ,
 ມີສັດທາ—ສັດທາທົ່ວເຮັດວຽກໂດຍຄວາ
 ມຮັກແລະຊໍາລະຈິດວິນຍານ.
 ດ້ວຍສັດທານ
 ຫົວໃຈຈະຖືກບໍ່ປົນໃໝ່ໃນຮູບພາບຂອງ
 ພຣະເຈົ້າ.
 ແລະຫົວໃຈທົ່ວຢູ່ໃນສະພາບທົ່ວ
 ບໍ່ປົນແປງໃຫມ່,
 ບໍ່ຂຶ້ນກັບກິດບັນຍັດຂອງພຣະເ
 ຈົ້າ,
 ແທ້ຈິງແລ້ວບໍ່ສາມາດເປັນໄດ້,
 ໃນບັດຈຸບັນມີຄວາມສຸກໃນສິນທໍາອັ
 ນສຸກສິດຂອງມັນ,
 ຮ້ອງອອກມາກັບຜູ້ຂັບເພງສັນລະເສີ
 ນວ່າ, "ໂອ້ ຂ້ອຍຮູ້ກິດບັນຍັດຂອງເຈົ້າ!
 ມັນແມ່ນສະມາທິຂອງຂ້ອຍຕະຫຼອດ
 ມີ." ຄໍາເພງ 119:97.
 ແລະຄວາມຊອບທໍາຂອງກິດໝາຍກໍ່ສໍາເລັດ

ລັດໃນຕົວເຮົາ,
“ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເດີນຕາມເນື້ອໜັງ
,ແຕ່ຕາມພຣະວິນຍານ.” ໂລມ 8:1.

ມີຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມຮັກທີ່ໃຫ້
ອະໄພຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະຜູ້ທີ່ບາຖະໜາເປັນລູກຂອງພຣະ
ເຈົ້າແທ້ໆ,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າລັກສະນະຂອງ
ຂົ້າເຈົ້າບໍ່ສົມບູນແບບ,
ຊົ່ວຄືຂອງເຂົາເຈົ້າຜິດພາດ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າພ້ອມທີ່ຈະສົ່ງໄສວ່າໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການບໍ່ດີໃໝ່ ໂດຍພຣະ
ວິນຍານບໍ່?

ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າເຊັ່ນນັ້ນ,
ຢ່າດຶງກັບຄືນໄປບໍ່ອນຄວາມສິ້ນຫວັງ.

ເຮົາຈະຕ້ອງກຶ້ມຂາບແລະຮ້ອງໃຫ້
ຢູ່ທີ່ຕົ້ນຂອງພະເຍຊູເລື້ອຍໆ
ເພາະຄວາມບໍ່ກພ້ອງແລະຄວາມຜິດພາດຂອງ
ເຮົາ, ແຕ່ເຮົາບໍ່ຕ້ອງຫຍັງຖອຍ.

ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຖືກສັດຕູເອົາ
 ຊະນະ,
 ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກ,
 ບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມ
 ແລະປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ. ບໍ່;
 ພຣະຄຣິດສະຖິດຢູ່ທາງຂວາມືຂອງພຣະ
 ເຈົ້າ,
 ຜູ້ທີ່ເຮັດການອ້ອນວອນເພື່ອພວກ
 ເຮົາ. ໂຢຮັນທາຼຽກໄດ້ກ່າວວ່າ,
 “ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາຂົນເຖິງເຈົ້າ,
 ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດບາບ.
 ແລະຖ້າຜູ້ໃດເຮັດບາບ
 ເຮົາກໍມີຜູ້ສະໜັບສະໜູນກັບພຣະ
 ບິດາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຊອບທຳ.” 1
 ໂຢຮັນ 2:1. ແລະ
 ຢ່າລືມພຣະຄໍາຂອງພຣະຄຣິດ,
 “ພຣະບິດາເອງຮັກທຳນາ.” ໂຢຮັນ 16:27.
 ພຣະອົງປາຖະຫນາທີ່ຈະພົ້ນພາບທຳນາ
 ກັບພຣະອົງເອງ,
 ເພື່ອເຫັນຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມ
 ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ

ຫ້ນໃນຕົວທ່ານ. ແລະ
ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຍອມຍອມຕົວເອງ
ຕໍ່ພຣະອົງ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເລີ່ມວຽກງານດີຢູ່ໃນ
ຕົວເຈົ້າຈະນໍາມັນໄປສູ່ວັນຂອງພຣະ
ຢູ່ຊູຄຣິດ. ອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າ;
ເຊື່ອຢ່າງເຕັມທີ່.
ເມື່ອເຮົາມາບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນອໍານາດຂອງ
ເຮົາເອງ,
ຂໍໃຫ້ເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນອໍານາດຂອງພຣະ
ຜູ້ໄຖ່ຂອງເຮົາ, ແລະ
ເຮົາຈະສັນລະເສີນພຣະອົງ
ຜູ້ເປັນສຸຂະພາບຂອງໃບໜ້າຂອງເຮົາ.

ຍິ່ງເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ພະເຍຊູ ຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ,
ເຈົ້າຈະປາກົດໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າເອງ
ວ່າມີຄວາມຜິດຫຼາຍເທົ່າໃດ;
ເພາະວິໄສທັດຂອງເຈົ້າຈະແຈ້ງແຈ້ງ
ຂຶ້ນ, ແລະ
ຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບຂອງເຈົ້າຈະຖືກ

ກເຫັນໃນທາງກົງກັນຂ້າມຢ່າງກວ້າງຂວາງແລະແຕກຕ່າງກັບລັກສະນະທີ່ສົມບູນແບບຂອງພຣະອົງ.

ນັບແບບຫຼັກຖານວ່າຄວາມຫຼົງຫຼາຍຂອງຊາຕານໄດ້ສູນເສຍອໍານາດຂອງມັນ; ວ່າອິດທິພົນທີ່ມີຊື່ວິດຊີວາຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນກະຕຸ້ນທ່ານ.

ບໍ່ມີຄວາມຮັກອັນເລິກເຊິ່ງຕໍ່ພະເຍຊູສາມາດຢູ່ໃນຫົວໃຈທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກບາບຂອງຕົນ.

ຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ປົນແປງໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດຈະຊົມເຊີຍລັກສະນະອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງສິນທ່າຂອງພວກເຮົາ, ມັນເປັນຫຼັກຖານ unmistakable ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ມີທັດສະນະຂອງຄວາມງາມແລະດີເລີດຂອງພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອເຮົາເຫັນຄວາມນັບຖືໃນຕົວເຮົາເອງໜ້ອຍລົງ,
ເຮົາກໍຈະເຫັນຄວາມນັບຖືໃນຄວາມບໍລິສຸດອັນເປັນນິດ
ແລະຄວາມຮັກອັນເປັນນິດຂອງພຣະຜູ້
ຊຸ້ຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາ.
ທັດສະນະກ່ຽວກັບຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາພຣະອົງຜູ້
ທີ່ສາມາດໃຫ້ອະໄພໄດ້;
ແລະເມື່ອຈົດວັນຍານ,
ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງມັນ,
ເຂົ້າຫາພຣະຄຣິດ,
ພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງໃນອ່ານ
າດ.

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາກະຕຸ້ນພວກເຮົາໄປຫາພຣະອົງ
ແລະພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍ,
ທັດສະນະທີ່ສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາຈະ
ມີລັກສະນະຂອງພຣະອົງ,

ແລະພວກເຮົາຈະສະຫນອງເຖິງຮູບພາບຂອງພຣະອົງຢ່າງສົມບູນ.

ບົດທີ 8—ການຕົບໃຫຍ່ ໃນພຣະຄຣິດ

ການບໍ່ປົນໃຈເຫລົ່າ ອມໃສ່ທົ່ວ ເຮົາກາຍເປັນ
ບັນລຸກຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຢູ່ ໃນພຣະ
ຄໍາພໍ້ໄດ້ກ່າວເຖິງການເກີດ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ,

ມັນບົບບາບກັບການແຕກກ່ອນກຂອງແມ່ດ
ທົ່ວທົ່ວ ຜູ້ລື້ ບົງ. ເຊັ່ນດັ່ງກັນ
ຜູ້ທົ່ວຫາກໍ່ບໍ່ປົນໃຈເຫລົ່າ ອມໃສ່ເປັນ
ພຣະຄຣິດ,

“ເປັນແດ່ກັນ ອຍທົ່ວ ເກີດໃໝ່,”

ທົ່ວ ຈະ “ຕົບໃຫຍ່”

ຂຶ້ນເປັນຜູ້ ຊາຍ ແລະ

ຍິງໃນພຣະຄຣິດ. 1 ເປໂຕ 2:2; ເອເຟດ 4:15.

ຫຼື ຄືກັບແມ່ດທົ່ວ ຫວ່ານຢູ່ ໃນ
ທົ່ວ ກໍ່ຈະໃຫຍ່ ຂຶ້ນແລະອອກໜ້າ

ຈາກ. ເອຊາຍາກ່າວວ່າພວກເຂົາຈະ

“ຖືກເອົາ ນວ່າຕົ້ນໄມ້ ແຫ່ງຄວາມຊອບ
ບາດ,”

ການບູກຜັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບກັບດສັກສິດ

." ເອຊາຍາ 61:3.

ດັ່ງນັ້ນຈາກຊີວິດທຳມະຊາດ,
ຮູບແຕ້ມໄດ້ຖືກແຕ້ມ,
ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາດຶກວ່າທຳ
ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທີ່ລັກລັບຂອງ
ຊີວິດທາງວິນຍານ.

ບໍ່ແມ່ນບັນຍາ

ແລະທັກສະຂອງມະນຸດທັງໝົດສາມາດສ້າງ
ຊີວິດໃນວັດຖຸທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນ
ທຳມະຊາດ.

ມັນເປັນພົ້ງແຕ່ຜ່ານຊີວິດທີ່ພຣະ
ເຈົ້າເອງໄດ້ປະທານໃຫ້,

ທີ່ວ່າພຣະສັດສາມາດດຳລົງຊີວິດ
ໄດ້. ສະນັ້ນ

ມັນເປັນພົ້ງແຕ່ຜ່ານທາງຊີວິດຈາກ
ພຣະເຈົ້າທີ່ນັ້ນ

ທີ່ຊີວິດທາງວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນໃຈ
ຂອງມະນຸດ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຜູ້

ຊາຍ "ເກີດມາຈາກເບື້ອງເທິງ," ເຂົາ
ບໍ່ສາມາດກາຍເປັນຜູ້ມີສ່ວນ

ຮ່ວມຂອງຊີວິດທີ່ພຣະຄຣິດສະ
ເດັດມາ. ໂຢຮັນ 3:3, ຂອບ.

ເຊັ່ນດຽວກັບຊີວິດ,
ສະນັ້ນມັນຂຶ້ນກັບການຂະຫຍາຍຕົວ.
ແມ່ນພະເຈົ້າທີ່ນໍາດອກໄມ້ໃຫ້ອອກ
ກອກແລະອອກດອກ.

ມັນແມ່ນໂດຍອໍານາດຂອງພຣະອົງທີ່
ມັດພຶດຈະພັດທະນາ, “ກ່ອນທີ່ມີໃບ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນຫຼາຍ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນສາລິເຕັມຢູ່ໃນຫຼາຍ.”
ມາລະໂກ 4:28.

ແລະຜູ້ພະຍາກອນໂຮເຊກ່າວເຖິງອິດສະ
ລາແອນວ່າ,

“ລາວຈະເຕີບໃຫຍ່ຄືດອກບົວ.”

“ພວກເຂົາຈະພົ້ນຄືນຊີວິດຄືກັບສາ
ລິ, ແລະເຕີບໃຫຍ່ຄືກັບເຄືອ.” ໂຮເຊອາ

14:5, 7. ແລະພະເຍຊູສັ່ງເຮົາວ່າ

“ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງດອກໄມ້ທີ່ມີ
ນິເຫຍັດຂຶ້ນ.” ລູກາ 12:27.

ພຶດແລະດອກໄມ້ບໍ່ໄດ້ເຕີບໂຕໂດຍກາ

ນດູ ແລ ຫລື ຄວາມກ້າງວົນ ຫລື
 ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ,
 ແຕ່ ໂດຍການຮູບເອົາສິ່ງທີ່ ພຣະເຈ
 ຈົ້າຈັດຕັ້ງໄວ້ ເພື່ອປະຕິບັດຊີວິ
 ດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເດັກນ້ອຍບໍ່ສາມາດ,
 ໂດຍຄວາມກ້າງວົນຫຼື ພະລັງງານຂອງຕົ
 ນເອງ, ເພື່ອມຄວາມສູງຂອງມັນ.
 ບໍ່ມີທ່າສາມາດເຮັດໄດ້,
 ໂດຍຄວາມກ້າງວົນຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມຂອ
 ງຕົວທ່ານເອງ,
 ຄວາມຫມັ້ນຄົງການເຕີບໂຕທາງວົນຍາ
 ນ. ພຶດ, ເດັກນ້ອຍ,
 ຈະເລີນເຕີບໂຕໂດຍການໄດ້ຮັບຈາກສິ່
 ງທີ່ ຢູ່ ອ້ອມຂ້າງຂອງມັນ - ອາກາດ,
 ແສງແດດ, ແລະອາຫານ.
 ສິ່ງທີ່ ເປັນຂອງປະທານຂອງທ່ານມະຊາ
 ດຫຼື ທ່ານ ແມ່ນແກ່ສັດແລະພຶດ,
 ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ນພຣະຄຣິດແກ່ຜູ້
 ທີ່ ວາງໃຈໃນພຣະອົງ. ພະອົງເປັນ
 “ແສງສະຫວ່າງອັນເປັນນິດ”
 ຂອງເຂົາເຈົ້າ, “ຕາເວັນແລະໂລ້.”

ເອຊາຍາ 60:19; ຄໍາເພງ 84:11.

ລາວຈະເປັນດັ່ງ

“ນໍ້າຕົກຂອງອິດສະຣາເອນ.”

“ພະອົງຈະລົງມາຄືກັບຜົນຕົກຢູ່ເທິງຫຍ້າ.” ໂຮເລອາ 14:5; ຄໍາເພງ 72:6.

ພະອົງເປັນນໍ້າທີ່ມີຊີວິດ,

“ເຂົ້າຈີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ...

ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ,

ແລະໃຫ້ຊີວິດແກ່ໂລກ.” ໂຢຮັນ 6:33.

ໃນຂອງປະທານທີ່ບໍ່ກົງກັນຂ້າມຂອງ

ພຣະບຸດຂອງພະອົງ,

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອ້ອມໂລກທັງຫມົດດ້ວຍ

ບັນຍາກາດຂອງພຣະຄຸນທີ່ແທ້ຈິງ

ທີ່ກັບອາກາດທີ່ໄຫຼໄປທົ່ວໂລກ.

ທຸກຄົນທີ່ເລືອກທີ່ຈະຫາຍໃຈເອົາ

ບັນຍາກາດທີ່ໃຫ້ຊີວິດນີ້ຈະມີຊີວິດ

ຢູ່ແລະ

ເຕີບໂຕຂຶ້ນເຖິງຂັ້ນສູງຂອງຊາຍ

ແລະຍິ່ງໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເມື່ອ ອາດອກໄມ້ ຫັ້ນໄປຫາດວງຕາເວັນ,
ເພື່ອ ອາດວາມສະຫວ່າງຂອງແສງສະຫວ່າງຈະ
ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ ອາດວາມງາມແລະອາດວາມສົມ
ດູນຂອງມັນສົມບູນ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາອາດນຫັ້ນໄປຫາແສງຕາ
ເວັນແຫ່ງອາດວາມຊອບທ້າ,
ເພື່ອ ອາດວາມສະຫວ່າງຂອງສະຫວ່າງຈະສະຫ
ວ່າງມາຫາພວກເຮົາ,
ເພື່ອ ອາດວາລັກສະນະຂອງພວກເຮົາຈະຖືກ
ພັດທະນາໄປສູ່ ອາດວາມຄ້າຍຄືພຣະຄຣິດ.

ພຣະເຢຊູ ຊົງສອນສິ່ງດັບວກັ້ນເມື່ອພຣະ
ອົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຢູ່ໃນເຮົາ,
ແລະເຮົາຢູ່ໃນທ່ານ.
ດັ່ງທ່ານຮູ້ວ່າ ສາມາດເກີດໝາກດ້ວຍ
ຕົວມັນເອງ,
ຍົກເວັ້ນມັນຢູ່ໃນເຄືອ;
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີອົກຕໍ່ໄປ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຈົ້າຢູ່ໃນເຮົາ....
ຖ້າບໍ່ມີເຮົາ

ເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດຮັດຫຍັງໄດ້.”

ໂຢຮັນ 15:4, 5.

ເຈົ້າເປັນທີ່ເພິ່ງອາໄສຂອງພະຄວັດ
ຄືກັນ

ເພື່ອຈະມີຊີວິດທີ່ບໍ່ລົ້ນສຸດ

ເໝືອນດັ່ງສາຂາຂອງພໍ່ແມ່ທີ່ຈະເຕີບໂຕແລະເກີດຜົນ.

ນອກຈາກພຣະອົງແລ້ວ

ເຈົ້າບໍ່ມີຊີວິດ.

ເຈົ້າບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຕ້ານທານ
ກັບການລົ້ວໄຫຼຫລັງ

ການເຕີບໂຕໃນພຣະຄຸນແລະ

ຄວາມບໍ່ລົ້ນສຸດ.

ຍິດຫມັ້ນຢູ່ໃນພຣະອົງ,

ເຈົ້າອາດຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.

ການດັ່ງຊີວິດຂອງທ່ານອອກຈາກພຣະ
ອົງ,

ທ່ານຈະບໍ່ຫຍັງແຫ້ງໄປບໍ່ມີໝາກ

ເຈົ້າຈະເປັນຄືກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ມີຜົນ
ຢູ່ແຄມແມ່ນໍ້າ.

ຫຼາຍຄົນມີຄວາມຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຕ້ອງເຮັດບາງສ່ວນຂອງວົບກງານພົບໆແ
ຕ່.

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິ
ດສໍາລັບການໃຫ້ອະໄພບາບ,
ແຕ່ໃນບັດຈຸບັນເຂົາເຈົ້າຊອກຫາໂດຍ
ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າເອງເພື່ອ
ດໍາລົງຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ແຕ່ທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມດັ່ງກ່າວຕ້
ອງລົ້ມເຫລວ. ພະເຍຊູກ່າວວ່າ:

“ຖ້າບໍ່ມີເຮົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດ
ຫຍັງໄດ້.”

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິ
ດ, ຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ,

ປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ, -

ທັງຫມົດແມ່ນຂຶ້ນກັບການຮ່ວມຂອ
ງພວກເຮົາກັບພຣະຄຣິດ.

ມັນແມ່ນໂດຍການຮ່ວມມືກັບພຣະອົງ,
ເປັນປະຈໍາວັນ, ທຸກຊົ່ວໂມງ,

ໂດຍການປະຕິບັດຢູ່ໃນພຣະອົງ,

ທົ່ວ າພວກເຮົາຈະເຕີບໂຕໃນພຣະຄຸນ.
ພຣະອົງບໍ່ພົງແຕ່ເປັນຜູ້ຂົນ
ທົ່ວ ານັ້ນ,
ແຕ່ເປັນຜູ້ສໍາເລັດຄວາມເຊື່ອຂອງ
ພວກເຮົາ.

ມັນແມ່ນພຣະຄຣິດທໍາອິດແລະສຸດ
ທໍາຍແລະສະເຫມີ.

ພະອົງຈະຢູ່ກັບເຮົາ,
ບໍ່ພົງແຕ່ໃນຕອນຕົ້ນແລະຈຸດຈົບ
ຂອງເຮົາທົ່ວ ານັ້ນ,
ແຕ່ໃນທຸກຂັ້ນຕອນ.

ດາວິດເວົ້າວ່າ,
“ເຮົາໄດ້ຕັ້ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່
ຕໍ່ໜ້າເຮົາສະເໝີ
ເພາະພຣະອົງຢູ່ເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາ
ເຮົາຈະບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ.” ຄໍາເພງ 16:8.

ເຈົ້າຖາມວ່າ,
“ຂ້ອຍຈະຢູ່ໃນພຣະຄຣິດໄດ້ແນວໃດ?”
ໃນວິທີການດັ້ງເດີມກັບທົ່ວ ານັ້ນໄດ້
ຮັບພຣະອົງໃນຕອນທໍາອິດ.

“ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບພະຄຣິດພະເຢຊູອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເດີນໄປໃນພະອົງ.”

"ຄົນຊອບທ່າຈະດ່າລົງຊົ່ວໂດຍຄວາມເຊື່ອ." ໂກໂລດ 2:6; ເຮັບເຣີ 10:38.

ທ່ານໄດ້ມອບຕົວເອງໃຫ້ແກ່ພະເຈົ້າ, ເປັນພະອົງທັງໝົດ, ຮັບໃຊ້ແລະເຊື່ອພົງພະອົງ, ແລະທ່ານໄດ້ຮັບພະຄຣິດເປັນພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ທ່ານບໍ່ສາມາດຊົດໃຊ້ຕົວທ່ານເອງສໍາລັບການບາບຂອງທ່ານຫຼືບໍ່ປົນໃຈຫລືອມໃສຂອງທ່ານ; ແຕ່ເມື່ອໄດ້ມອບຕົວເອງໃຫ້ແກ່ພະເຈົ້າ, ເຈົ້າເຊື່ອວ່າພະອົງໄດ້ເຮັດທັງໝົດນີ້ເພື່ອເຫັນແກ່ພະຄຣິດ. ໂດຍຄວາມເຊື່ອທີ່ທ່ານໄດ້ກາຍເປັນຂອງພະຄຣິດ, ແລະໂດຍສັດທາທ່ານຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນພະອົງໂດຍການໃຫ້ແລະການຮັບ.

ເຈື້ອ າຕ້ອງມອບທຸກສິ່ງ,—ໃຈຂອງເຈື້ອ
 ຈື່ງ, ຄວາມປະສົງຂອງເຈື້ອ,
 ການຮັບໃຊ້ຂອງເຈື້ອ,—ມອບຕົວເອງໃ
 ຫ້ແກ່ພຣະອົງ
 ເພື່ອຈະເຮັດຕາມຂໍ້ຮັບກຮ້ອງທັງ
 ໝົດຂອງພຣະອົງ;
 ແລະເຈື້ອ າຕ້ອງຮັບເອົາທຸກສິ່ງ,—ພ
 ຣະຄຣິດ,
 ຄວາມສົມບູນຂອງພອນທັງປວງ,
 ໃຫ້ຢູ່ໃນໃຈ, ເປັນກໍາລັງຂອງເຈື້ອ,
 ຄວາມຊອບທຳ,
 ຜູ້ຊ່ອຍເຫລືອອັນເປັນນິດຂອງເຈື້ອ
 າ,—ເພື່ອໃຫ້ເຈື້ອມີອໍານາດທີ່ຈະເ
 ຊື່ອຟັງ.

ອຸທິດຕົນເພື່ອພຣະເຈື້ອໃນຕອນເ
 ຊື່ງ;
 ເຮັດໃຫ້ນິວົບກຽນທຳອິດຂອງທ່ານ
 . ຂໍໃຫ້ຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານເປັນ,
 “ຂ້າພະເຈື້ອ, ຂ້າພະເຈື້ອ,
 ເອົາຂ້າພະເຈື້ອ,

ເປັນຂອງພຣະອົງທັງຫມົດ.
 ຂ້ານ້ອຍວາງແຜນການທັງໝົດໄວ້ທັງ
 ຕົວຂອງພຣະອົງ.
 ໃຊ້ຂ້ອຍໃນມື້ນີ້ໃນການບໍລິການຂອງ
 ຈື່ງ. ຈື່ງຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ
 ແລະໃຫ້ວົງການທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້
 ຮັບໃນພຣະອົງ.”
 ນີ້ແມ່ນເລື່ອງປະຈຳວັນ.
 ທຸກໆເຊິ່ງ
 ອຸທິດຕົນໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບ
 ມື້ນີ້.
 ຍອມຈຳນົນແຜນການທັງໝົດຂອງທ່ານ
 ທີ່ພຣະອົງ,
 ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ
 ຫຼືປະຖົມຕາມທີ່ພຣະອົງຈະຊົມ
 ອກ. ດັ່ງນັ້ນ
 ມື້ໃດມື້ເຈົ້າອາດຈະມອບຊີວິດຂອງ
 ເຈົ້າໄວ້ໃນພຣະຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ,
 ແລະດັ່ງນັ້ນຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະຖືກ
 ປັນຂຶ້ນເລື່ອຍໆຫລັງຈາກຊີວິດຂອງ
 ພຣະຄຣິດ.

ຊີວິດໃນພຣະຄຣິດເປັນຊີວິດທີ່ພັກຜ່ອນ. ອາດຈະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກ ecstasy, ແຕ່ຄວນຈະມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ສະຫງົບສຸກ.

ຄວາມຫວັງຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ; ມັນຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ.

ຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າເປັນເອກະພາບກັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະອົງ, ຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງເຈົ້າຕໍ່ບັນຍາຂອງພຣະອົງ,

ຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າຕໍ່ພະລັງທີ່ອົດທົນຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງເບິ່ງຕົວເອງ, ບໍ່ໃຫ້ຈິດໃຈຢູ່ໃນຕົວເອງ, ແຕ່ໃຫ້ເບິ່ງທີ່ພຣະຄຣິດ.

ໃຫ້ຈິດໃຈຢູ່ກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ຕາມຄວາມງາມ, ຄວາມສົມບູນແບບ, ໃນລັກສະນະຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄຣິດໃນການປະຕິເສດຕົນເອງຂອງພຣະອົງ,

ພຣະຄຣິດໃນຄວາມອັບອາຍຂອງພຣະອົງ,
ພຣະຄຣິດໃນຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມ
ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ,
ພຣະຄຣິດໃນຄວາມຮັກທົ່ວໄປກັບ
ຂອງພຣະອົງ -

ນັ້ນແມ່ນຫົວຂໍ້ສໍາລັບການຄິດຂອ
ງຈິດວິນຍານ.

ມັນແມ່ນໂດຍການຮັກພຣະອົງ,

ການຄຸ້ມຄອງພຣະອົງ,

ຂຶ້ນກັບພຣະອົງທັງຫມົດ,

ວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບການບໍ່ປົນເປັນລັກສ
ະນະຂອງພຣະອົງ.

ພະເຍຊູກ່າວວ່າ “ຈົ່ງຢູ່ໃນເຮົາ.”

ຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄ

ວາມຄິດຂອງການພັກຜ່ອນ,

ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອ

ຊົນວ່າ, “ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ... ແລະ

ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ພັກຜ່ອນ.”

ມັດທາຍ 11:28.

ຖ້າ ອຍຄໍາຂອງຜູ້ຂັບຄໍາເພງສະແດງຄວາມຄິດຄືກັນວ່າ:

“ຈົ່ງພັກຜ່ອນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະລໍອອຍພຣະອົງດ້ວຍຄວາມອົດທົນ.” ແລະ ເອຊາຍາໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາວ່າ, “ຄວາມສະຫງົບງົບບແລະຄວາມໝັ້ນໃຈຈະເປັນກໍາລັງຂອງເຈົ້າ.” ຄໍາເພງ 37:7; ເອຊາຍາ 30:15.

ສ່ວນທີ່ເຫຼືອນີ້ບໍ່ພົບເຫັນ ຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຄີຍອັນໄຫວ; ເພາະໃນຄໍາເຊື່ອເຊິ່ງຂອງພຣະຜູ້ຊົ່ວ ຍໃຫ້ລອດ, ຄໍາສັນຍາແຫ່ງການພັກຜ່ອນເປັນອັນ ໜຶ່ງດ້ວຍກັນກັບການເອີ້ນໃຫ້ອອກ ແຮງງານ:

“ຈົ່ງເອົາແອກຂອງເຮົາມາເທິງເຈົ້າ: ... ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມພັກຜ່ອນ.” ມັດທາຍ 11:29.

ຫົວໃຈທີ່ວາງໃຈໃສ່ພຣະຄຣິດຢ່າງເຕັມທີ່ ທີ່ສຸດຈະມີຄວາມຕັ້ງໃຈແລະກ

ະຕື້ລື້ລື້ນທື້ສຸດໃນການອອກແຮງງານ
ນເພື່ອພຣະອົງ.

ເມື່ອອາຈິດໃຈຢູ່ກັບຕົວເອງ,
ມັນໄດ້ຫັນໜ້າໄປຈາກພຣະຄຣິດ,
ເປັນແຫວນໆແຫວນໆຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະ
ຊີວິດ. ສະນັ້ນມັນເປັນຄວາມພະຍາ
ຍາມຕະຫລອດການຂອງຊາຕານທື່ຈະ
ຫັນເອົາຄວາມສົນໃຈຈາກພຣະຜູ້
ຊ່ອຍໃຫ້ລອດແລະສະກັດກັ້ນການ
ຮ່ວມມືແລະການຮ່ວມມືຂອງຈິດ
ວິນຍານກັບພຣະຄຣິດ.

ຄວາມສຸກຂອງໂລກ,
ຄວາມຫວັງໃຍຂອງຊີວິດແລະ
ຄວາມສຸບສົນແລະຄວາມໂສກເສື້້າ,
ຄວາມຜິດຂອງຄົນອື່ນ, ຫລື
ຄວາມຜິດຂອງເຈົ້າເອງແລະ
ຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບ—ຕໍ່ສິ່ງໃດ
ໜຶ່ງຫລືທັງໝົດນັ້ນ
ທື່ພຣະອົງຈະພະຍາຍາມຫັນໃຈ.
ຢ່າຖືກຫຼອກລວງໂດຍອຸປະກອນຂອງລາວ

ຫລາຍຄົນທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແທ້ໆ,
 ແລະຜູ້ທີ່ບາດຖະຫນາທີ່ຈະດໍາລົງ
 ຊີວິດເພື່ອພຣະເຈົ້າ,
 ລາວມັກຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມຜິດແລະຄວາມ
 ອ່ອນແອຂອງຕົນເອງ,
 ແລະດັ່ງນັ້ນໂດຍການແຍກພວກເຂົາອອກ
 ກຈາກພຣະຄຣິດ,
 ລາວຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ.
 ເຮົາບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນຈຸດ
 ໃຈກາງ ແລະ
 ເອົາໃຈໃສ່ກັບຄວາມວິຕົກກັງວົນ
 ແລະຄວາມຢ້ານກົວວ່າເຮົາຈະລອດ.
 ທັງໝົດນີ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຫວັງ
 ງໄກຈາກແຫຼ່ງກໍາລັງຂອງເຮົາ.
 ຈຶ່ງຮັກສາຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າໄວ້
 ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະວາງໃຈໃນພຣະອົງ.
 ສິນທະນາແລະຄິດເຖົ້າພຣະເຢຊູ.
 ບໍ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງສູນເສຍໃນພຣະອົງ.
 ເອົາຄວາມສົງໄສທັງໝົດອອກ;

ຍົກເລີກຄວາມຢ້ານກົວຂອງທ່ານ.
ເວົ້າກັບອັກຄະສາວົກໂບໂລວ່າ,
“ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່;
ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າ,
ແຕ່ພຣະຄຣິດຊົງພຣະຊົນຢູ່ໃນຂ້າພະ
ເຈົ້າ:

ແລະຊີວິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນບັດຈຸ
ບັນມີຊີວິດຢູ່ໃນເນື້ອຫນັງຂ້າພະ
ເຈົ້າດຳລົງຊີວິດໂດຍສັດທາຂອງພຣະ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ສະຫນອງພຣະອົງເອງສຳລັບຂ້າ
ພະເຈົ້າ.” ຄາລາຊີ 2:20.

ພັກຜ່ອນໃນພຣະເຈົ້າ.
ພຣະອົງສາມາດຮັກສາສິ່ງທີ່ທ່ານໄ
ດ້ສັນຍາໄວ້ກັບພຣະອົງ.
ຖ້າຫາກທ່ານປະຖິ້ມຕົວທ່ານເອງ
ຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານອອກຫຼາຍກ່ວາ
ເອົາຊະນະໂດຍຜ່ານພຣະອົງທີ່ໄດ້ຮັບ
ກາທ່ານ.

ໃນເວລາທີ່ ພຣະຄຣິດໄດ້ເອົາທຳມະຊາ
 ດຂອງມະນຸດມາໃສ່ພຣະອົງ,
 ພຣະອົງໄດ້ຜູກມູດມະນຸດກັບພຣະອົງ
 ເອງໂດຍການຜູກມູດຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ສາມາດ
 ທຳລາຍໂດຍອຳນາດໃດໆນອກຈາກການ
 ເລືອກຂອງມະນຸດເອງ.
 ຊາຕານຈະສະເໜີສິ່ງທີ່ລ້ຽງຢູ່
 ສະເໝີ
 ເພື່ອຊຸກຍູ້ເຮົາໃຫ້ຕັດສາຍສຳພັນ
 ນັ້ນ — ເພື່ອເລືອກແຍກຕົວເອງອອກຈາກ
 ພຣະຄຣິດ.
 ນີ້ແມ່ນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນ
 ຕ້ອງໄດ້ສັງເກດເບິ່ງ,
 ເພື່ອພະຍາຍາມ, ການອະທິຖານ,
 ທີ່ຈະບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະຊຸກຍູ້ພວກ
 ເຮົາໃຫ້ເລືອກເອົານາຍອື່ນ;
 ສຳລັບພວກເຮົາສະເຫມີມີອິດສະລະ
 ທີ່ຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນ.
 ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດເຮົາເປັນພຣະຄຣິດ,
 ດ, ແລະ

ພວກເຂົາຢູ່ກັບພຣະອົງຢູ່ໃນເຮືອນ
, ຢູ່ໂຕະ, ໃນຕູ້ເສື້ອຜ້າ,
ໃນພາກສະຫນາມ.

ເຂົາເຈົ້າຢູ່ກັບພຣະອົງໃນຖານະເປັນ
ລູກສົດກັບຄູສອນ,
ໄດ້ຮັບບົດຮຽນຄວາມຈິງອັນສັກສິດຈາກ
ປາກຂອງພຣະອົງທຸກວັນ.

ພວກເຂົາເບິ່ງຫາພຣະອົງ,
ໃນຖານະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງນາຍຂອງພວກເຂົາ,
,

ເພື່ອຮຽນຮູ້ຫນ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ
. ສານ, ສົດເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຜູ້ຊາຍ
“ມັກຄວາມມັກຮັກຄືກັບພວກເຮົາ.”

ຢາໂກໂບ 5:17.

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີການສູ້ຮົບດ້ວຍ
ກັນກັບຄວາມບາບທາງຈະຕໍ່ສູ້.

ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການພຣະຄຸນອັນດ້ວຍກັນ,
,

ເພື່ອຈະດໍາເນີນຊີວິດອັນບໍລິສຸດ,
ດ.

ແມ່ນແຕ່ ໂຍຮັນ, ສານ, ສິດທິ ຮັກ
ແພງ, ຜູ້ ທີ່ ສະຫຼຸບ ເຖິງ ຄວາມ
ຄ້າຍຄື ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ຊື່ ອຍໃຫ້ ລອດ
ໄດ້ ຢ່າງ ເຕັມທຳ, ກໍ່ ບໍ່ ໄດ້ ມີ
ຄວາມ ຮັກ ແບບ ນັ້ນ ຕາມ ທຳ ມະ ຊາດ.
ລາວ ບໍ່ ພົງ ແຕ່ ຢືນຢັນ ຕົນ ເອງ ແລະ ຄ
ວາມ ທະ ເຍີ ທະ ຍານ ສຳ ລັບ ກົດ ສັກ ສີ,
ແຕ່ impetuous, ແລະ resentful
ພາຍໃຕ້ ການ ບາດ ເຈັບ.
ແຕ່ ເມື່ອ ອາດ ນວັກ ສະ ນະ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ບັນເທົາ ໄດ້ ປະກົດ ໃຫ້ ເຫັນ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ບົກ ພ່ອງ ຂອງ ຕົນ
ເອງ ແລະ ກໍ່ ຖື ອມ ຕົວ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮູ້.
ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ແລະ ຄວາມ ອົດ ທົນ,
ພະ ລັງ ງານ ແລະ ຄວາມ ອ່ອນ ໂຍນ,
ຄວາມ ສະ ຫງ່າ ງາມ ແລະ ຄວາມ ອ່ອນ ໂຍນ,
ທຳ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ໃນ ຊີວິດ ປະ ຈຳ ົນ ຂ
ອງ ພຣະ ບຸ ດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ລາວ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ
ຊົມ ເຊີຍ ແລະ ຄວາມ ຮັກ.
ແຕ່ ລະ ມື້ ຫົວໃຈ ຂອງ ລາວ ຖືກ ດຶງ ອອກ

ມາຫາພຣະຄຣິດ,
 ຈົນກ່ວາລາວສູນເສຍການເບິ່ງເຫັນ
 ຕົນເອງໃນຄວາມຮັກຕໍ່ນາຍຂອງລາວ.
 ຄວາມຄົດແຄ້ນ,
 ຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ
 ຜົນໃຫ້ອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດ.
 ອົດທົນພົນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
 ພື້ນພູຫົວໃຈຂອງເພື່ອນຄົນໃໝ່.
 ພະລັງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້
 ບໍ່ປົນແປງລັກສະນະ.
 ນີ້ແມ່ນຜົນທີ່ແນ່ນອນຂອງການສະ
 ຫະພາບກັບພຣະເຢຊູ.
 ເມື່ອພຣະຄຣິດສະຖິດຢູ່ໃນຫົວໃຈ,
 ລັກສະນະທັງຫມົດຈະຖືກບໍ່ປົນແປງ.
 ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ,
 ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ,
 ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈອ່ອນລົງ,
 ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າອ່ອນ
 ອນລົງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດແລະ
 ຄວາມປາຖະໜາຂຶ້ນສູ່ພຣະເຈົ້າແລະ
 ສະຫວັນ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ,

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການປະທັບຂອງພຣະອົງ ຍັງຄົງຢູ່ກັບຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ.

ມັນແມ່ນການປະກົດຕົວສ່ວນຕົວ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຄວາມສະຫວ່າງ. ພຣະເຢຊູ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍ່າງແລະເວົ້າແລະອະທິຖານກັບເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເວົ້າຄວາມຫວັງແລະການປອບໂຍນກັບໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໄດ້, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າວສານຂອງສັນຕິພາບຍັງຢູ່ໃນບາກຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາຈາກເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ແລະສົບຊຸມ.

ສົບຊຸມຂອງພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນມາຫາເຂົາເຈົ້າ,

ດັ່ງທີ່ເມັກຂອງເທວະດາໄດ້ຮັບພຣະອົງ—“ເບິ່ງແມ່,

ເຮົາຢູ່ກັບພວກທ່ານສະເໝີ,
ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງໂລກ.”
ມັດທາຍ 28:20.

ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນໃນຮູບ
ແບບຂອງມະນຸດ.

ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ຕໍ່
ໜ້າບໍ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເປັນເພື່ອນແລະ

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຍັງຢູ່;

ຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈຂອງພຣະອົງບໍ່
ປ່ຽນແປງ;

ວ່າພຣະອົງຍັງຖືກລະບຸວ່າມີຄວາມ
ທຸກທໍລະມານຂອງມະນຸດ.

ລາວໄດ້ຖວາຍພຣະໂລຫິດອັນລ້ຳຄ່າຂອງ
ພຣະອົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ,
ສະແດງໃຫ້ເຫັນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ,

ເພື່ອລະນຶກເຖິງຄ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້
ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ການໄຖ່ຂອງພຣະອົງ.

ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດ

ຂຶ້ນໄປສະຫວັນເພື່ອຈັດຕັ້ງມສະຖານ
ທີ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,
ແລະວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາອີກ
ແລະພາເຂົາເຈົ້າໄປຫາພຣະອົງເອງ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັນຫວັງ
ຈາກການສະເດັດຂຶ້ນ,
ພວກເຂົາກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະນໍາສະເຫ
ນີຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະ
ບໍດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ.
ດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈທີ່ສູງເຂົາເຈ
ົ້າໄດ້ກຶ້ມຂາບຄໍາອະທິຖານ,
ກ່າວຄໍາໝັ້ນສັນຍາວ່າ,
“ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະທຸນຂໍຈາກ
ພຣະບໍດາໃນນາມຂອງເຮົາ,
ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້.
ຕັ້ງແຕ່ນີ້ມາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍຫຍັ
ງໃນນາມຂອງເຮົາ: ຈຶ່ງຂໍ,
ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ,
ເພື່ອຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຈະຕໍ່ມໄປດ້
ວຍ.” ໂຢຮັນ 16:23, 24.

ພວກເຂົາໄດ້ຍິນມື້ແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
 ອໃຫ້ສູງຂຶ້ນ
 ແລະສູງຂຶ້ນດ້ວຍການໂຕ້ຖືງອັນ
 ຍິ່ງໃຫຍ່,
 “ແມ່ນພຣະຄຣິດທົ່ວໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ
 ,ແທ້ຈິງແລ້ວ,
 ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນອີກ,
 ແມ່ນແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງ
 ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໃຫ້ອະທິຖານ.
 ສໍາລັບພວກເຮົາ.” ໂລມ 8:34.

ແລະວັນເພນເຕກອດໄດ້ນໍາພວກເຂົາມາ
 ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນ,
 ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະອົງ
 “ຈະຢູ່ໃນທ່ານ.” ແລະ
 ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕື່ມອີກ,
 “ມັນເປັນການເໝາະສົມສໍາລັບທ່ານ
 ທີ່ເຮົາຈະໄປ: ເພາະຖ້າຫາກເຮົາບໍ່ໄປ,
 ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຈະບໍ່ມາຫາທ່ານ;
 ແຕ່ຖ້າເຮົາຈາກໄປ
 ເຮົາຈະສົ່ງພະອົງໄປຫາເຈົ້າ.” ໂຢຮັນ
 14:17; 16:7.

ຈາກນີ້ ໄປໂດຍທາງພຣະວິນຍານ,
ພຣະຄຣິດຈະຢູ່ໃນໃຈຂອງລູກໆຂອງພຣະ
ອົງຕໍ່ໄປ.

ການຮ່ວມມືຂອງເຂົາເຈົ້າກັບພຣະອົງ
ແມ່ນສະໜິດສະໜົມກວ່າແມ່ນອພຣະ
ອົງຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າເປັນສ່ວນຕົວ.

ຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະຄວາມຮັກ, ແລະ
ອໍານາດຂອງພຣະຄຣິດທີ່ສະຖິດຢູ່
ນັ້ນໄດ້ສ້ອງອອກຜ່ານພວກເຂົາ,
ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຊາຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ,

“ປະຫລາດໃຈ;

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າເຂົາ
ຈົ່ງໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ.” ກິດຈະການ
4:13.

ທັງໝົດທີ່ພຣະຄຣິດແມ່ນກັບສານ,
ສິດ,

ພຣະອົງປາດຖະໜາທີ່ຈະເປັນຂອງລູກໆ
ຂອງພຣະອົງໃນທຸກມື້ນີ້;
ເພາະໃນຄໍາອະທິຖານຄັ້ງສຸດທ້າຍນັ້ນ,
ນ,

ດ້ວຍພວກສານ, ສິດກຸ່ມນັ້ນ ອຍໄດ້ມາ
ຕົ້ງໂຮມກັນກ່ອນກັບພຣະອົງ,
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ,
“ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອ
ຄົນເຫລົ່ານີ້ ຄົນດົວ,
ແຕ່ເພື່ອພວກເຂົາທີ່ຈະເຊື່ອໃນ
ຮົາດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາຂອງພວກເຂົາ.”
ໂຢຮັນ 17:20.

ພຣະເຢຊູ ໄດ້ອະທິຖານສໍາລັບພວກເຮົາ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈະເປັນ
ຫນຶ່ງດ້ວຍກັບພຣະອົງ,
ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງເປັນຫນຶ່ງດ້ວຍ
ກັບພຣະບໍດາ.
ສະຫະພັນນີ້ແມ່ນຫຍັງ!
ພຣະເຊື້ອ ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວເຖິງ
ຕົວເອງວ່າ,
“ພຣະບໍດາ ສາມາດເຮັດຫຍັງດ້ວຍຕົນ
ເອງ;”
“ພຣະບໍດາເຊື້ອສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາ,

ພຣະອົງຊົງກະທົ່ວ." ໂຢຮັນ 5:19; 14:10 .
 ແລ້ວຖ້າພຣະຄຣິດສະຖຶດຢູ່ ' ໃນໃຈຂອງ
 ເຮົາ,
 ພຣະອົງຈະເຮັດວົງກຳຍູ່ ' ໃນຕົວເຮົາ
 "ທັງເຮັດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງພຣະອົງ
 ຈຶ່ງ." ພີລິບ 2:13.
 ພວກເຮົາຈະເຮັດວົງກຳຕາມທັງ ' ພຣະອົງໄ
 ດ້ເຮັດວົງກຳ;
 ພວກເຮົາຈະປະກົດຈິດໃຈດົວກັນ.
 ແລະດັ່ງນັ້ນ,
 ການຮັກພຣະອົງແລະສະຖຶດຢູ່ ' ໃນພຣະ
 ອົງ, ພວກເຮົາຈະ
 "ໃຫຍ່ ' ຂຶ້ນເປັນພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງ
 ທຸກຢ່າງ, ຊຶ່ງເປັນປະມຸກ,
 ແມ່ນແຕ່ ' ພຣະຄຣິດ." ເອເຟດ 4:15.

ບົດທີ 9—ວົງກແລະຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງຂອງຊີວິດແລະຄວາມສະຫວ່າງແລະຄວາມສຸກກັບຈັກກະວານ. ເໝືອນດັ່ງແສງແສງຈາກດວງຕາເວັນ, ເໝືອນສາຍນໍ້າທີ່ໄຫລອອກມາຈາກລະດູໃບໄມ້ທີ່ມີຊີວິດ, ພອນທີ່ໄຫລອອກມາຈາກພຣະອົງໄປສູ່ທຸກສິ່ງຂອງພຣະອົງ. ແລະບ່ອນໃດທີ່ຊີວິດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໃຈຂອງມະນຸດ, ມັນຈະໄຫລອອກໄປຫາຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຮັກແລະພອນ.

ຄວາມສຸກຂອງພຣະຜູ້ຊົ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາຢູ່ໃນການຍົກສູງຂຶ້ນແລະການໄຖ່ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ລົ້ມລົງ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ນັບຊີວິດຂອງພຣະອົງທີ່ຮັກພຣະອົງເອງ, ແຕ່ໄດ້ທົນຕໍ່ໄມ້ກາງແຂນ,

ດູໝີ່ນປະໝາດຄວາມອັບອາຍ. ສະນັ້ນ
ເທວະດາຈຶ່ງເຮັດວົງກເພື່ອຄວາມສຸກ
ຂອງຄົນອື່ນ.

ນີ້ແມ່ນຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ.
ສິ່ງທີ່ໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຈະຖື
ວ່າເປັນການຮັບໃຊ້ທີ່ໜ້າອັບອາຍ,
ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້
ທີ່ທຸກຄົນທຸກຍາກແລະ
ຕໍ່າຕ້ອຍໃນລັກສະນະແລະຕໍ່າແໜ່ງ,
ແມ່ນວົງການຂອງເທວະດາທີ່ບໍ່ມີບ
າບ.

ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ເສຍສະລະຕົນ
ເອງຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນວິນຍານທີ່ແ
ຜ່ລາມໄປສູ່ສະຫວັນ
ແລະເປັນຈຸດສຳຄັນຂອງຄວາມສຸກຂອງ
ມັນ.

ນີ້ແມ່ນວິນຍານທີ່ຜູ້ຕິດຕາມຂ
ອງພຣະຄຣິດຈະມີ,
ວົງການທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ.

ເມື່ອຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດຖືກບັນ
ຈຸ ຢູ່ ໃນຫົວໃຈ,
ຄືກັບກິນຫອມຫວານມັນບໍ່ສາມາດ
ປິດບັງໄດ້.

ອິດທິພົນອັນສັກສິດຂອງມັນຈະຖືກ
ຮັບຮູ້ໂດຍທຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາ
ຂ້າມາພົວພັນ.

ຈິດໃຈຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ ໃນໃຈເປັນຄືກັບ
ບພາກຮບົນ spring ໃນທະເລຊາຍ,
ໄຫລໄປເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນສິດຊື່ນແລະ
ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ພ້ອມທີ່ຈະຕາຍ,
ກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະດື່ມນໍ້າຂອງ
ຊີວິດ.

ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຢຊູຈະໄດ້ຮັບການສະ
ແດງໃຫ້ເຫັນໃນຄວາມປາຖະຫນາທີ່ຈະ
ຮັດວຽກດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດວຽກ
ສໍາລັບພອນແລະການຍົກສູງຂອງມະນຸດ.
ມັນຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມຮັກ,
ຄວາມອ່ອນໄຫວ, ແລະ
ຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈຕໍ່ສັດທາງບວງ

ທີ່ ເປັນການດູແລຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.

ຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ ຊ່ອຍໃຫ້ ລອດຢູ່ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກບໍ່ແມ່ນຊີວິດທີ່ ສະດວກສະບາຍ ແລະອຸທິດຕົນຕໍ່ພຣະອົງເອງ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຈົ່ງຈົ່ງ, ພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດຊາດທີ່ ສູນເສຍໄປ. ຈາກຮາງຫຍ້າໄປຫາ Calvary ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດຕາມເສັ້ນທາງຂອງການປະຕິເສດຕົນເອງແລະສະແຫວງຫາທີ່ ບໍ່ໄດ້ຮັບການບົດບ່ອຍຈາກວົງການທີ່ ຫຍຸ້ງຍາກ, ການເດີນທາງທີ່ ເຈັບປ່ວງແລະການດູແລທີ່ ເມື່ອຍລ້າແລະແຮງງານ. ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ບຸດມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດສາດສະໜາຈັກ,

ແຕ່ ເພື່ອ ສປະຕິບັດ ສາດສະໜາ ກິດ,
ແລະ

ເພື່ອ ໃຫ້ ຊີວິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເປັນ ຄ່າ
ຖ້າ ຫລາຍ ຄົນ.” ມັດ ທາຍ 20:28. ນ

ແມ່ນ ຈຸດ ປະສົງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່
ຫນຶ່ງ ຂອງ ຊີວິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ອີ່ມ ແມ່ນ ຮອງ ແລະ
subservient.

ມັນ ເປັນ ຊີ້ນ ແລະ ເຄື່ອງ ດື່ມ ຂອງ ພຣະ
ອົງ

ເພື່ອ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ແລະ

ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ວົບ ກຽນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ສໍາ
ເລັດ.

ຕົນ ເອງ ແລະ ຜົນ ປະໂຫຍດ ຂອງ ຕົນ ເອງ

ບໍ່ມີ ສ່ວນ ໃນ ການ ອອກ ແຮງ ງານ ຂອງ ພຣະ
ອົງ.

ສະນັ້ນ

ຜູ້ ທີ່ ມີ ສ່ວນ ສ່ວນ ໃນ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ
ພຣະ ຄຣິດ

ຈະພ້ອມທີ່ຈະຖວາຍເຄື່ອງບຸຊາອັນໃດໜຶ່ງ, ເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງສະຫວັນ.

ພວກເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂລກທີ່ດີກວ່າສຳລັບການຢູ່ໃນມັນ.

ວິນຍານນີ້ເປັນການເຕີບໂຕອັນແນ່ນອນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ປົນໃຈເຫລື້ອມໃສແທ້ໆ.

ບໍ່ມີໃຜມາຫາພຣະຄຣິດໂລກວ່າການເກີດມາໃນໃຈຂອງຕົນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນເພື່ອນອັນລື້ອລື້ອທີ່ເຂົາໄດ້ພົບໃນພຣະເຢຊູ; ຄວາມຈິງທີ່ຊ່ອຍໃຫ້ລອດແລະເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດບໍ່ສາມາດຖືກປິດໄວ້ໃນໃຈຂອງລາວໄດ້.

ຖ້າຫາກເຮົານຶ່ງເຄື່ອງດ້ວຍຄວາມຊອບທ້າຂອງພຣະຄຣິດແລະ

ຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງພຣະວິນຍານ
ສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງ,
ເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ກສາຄວາມສະຫງົບຂອງເຮົາໄດ້.

ຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ຊົ່ວດິດແລະເຫັນ
ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນດີພວກເຮົາ
ຈະມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຈະບອກ.
ເໝືອນດັ່ງພິລິບ
ເມື່ອລາວພົບພຣະຜູ້ຊື່ອຍໃຫ້ລອດ,
ພວກເຮົາຈະເຊັນຄົນອື່ນເຂົ້າມາ
ທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

ເຮົາຈະຊອກຫາທີ່ຈະນໍາສະເໜີໃຫ້
ຂ້າເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ດຶງດູດໃຈຂອງ
ພຣະຄຣິດແລະ
ຄວາມເປັນຈິງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງ
ໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ.

ຈະມີຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າທີ່ຈະ
ດຶງໄປໃນເສັ້ນທາງທີ່ພະເຍຊູຍ່າງໄປ.
ຈະມີຄວາມປາຖະໜາອັນຈິງຈັງທີ່ຄົນ
ທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຮົາຈະ

“ເບີ້ ງລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ເອົາບາບຂອງໂລກໄປ.” ໂຢຮັນ 1:29.

ແລະ

ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ ຈະເປັນພອນໃຫ້ແກ່
ຄົນອື່ນ

ຈະຕອບສະໜອງໃນການໃຫ້ພອນແກ່ ຕົວ
ຮົາເອງ.

ນີ້ແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໃນກ
ານມອບພາກສ່ວນໃຫ້ເຮົາເພື່ອປະຕິ
ບັດໃນແຜນແຫ່ງການໄຖ່.

ພຣະອົງໄດ້ມອບສິດທິພິເສດໃຫ້ແກ່
ຜູ້ຊາຍໃນການເປັນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ
ໃນທຳມະຊາດແຫ່ງສະຫວັນແລະ,

ໃນເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າ,

ໄດ້ແຜ່ພອນໃຫ້ເພື່ອນມະນຸດ.

ນີ້ແມ່ນກົດສັກສິ້ນສູງສູດ,

ເປັນຄວາມສຸກທີ່ສູດ,

ທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະປະທານ
ໃຫ້ແກ່ມະນຸດ.

ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ກາຍເປັນຜູ້ເຂົ້າ

າຮ ວມໃນການເຮັດວຽກຂອງຄວາມຮັກໄດ້
ຖືກນໍາມາໃກ້ທິນສຸດກັບຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຂົາ.

ພຣະເຈົ້າອາດຈະມອບຂໍ້າວສານຂອງພຣະ
ກິດຕິຄູນ, ແລະ
ວຽກງານທັງໝົດຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດດ້ວຍຄວາມຮັກ,
ຕໍ່ທຸກສະຫວັນ.
ລາວອາດຈະໃຊ້ວິທີອື່ນເພື່ອເຮັດ
ສໍາເລັດຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ.
ແຕ່ໃນຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
ພຣະອົງ,
ພຣະອົງໄດ້ເລືອກທິນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາ
ເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານກັບພຣະອົງ,
ກັບພຣະຄຣິດ ແລະ ເທວະດາ,
ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ແບ່ງປັນພອນ,
ຄວາມສຸກ, ການເຊື່ອຊຸທາງວິນຍານ,
ຊຶ່ງເປັນຜົນມາຈາກການປະຕິບັດທິນ
ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວນັ້ນ.

ເຮົາໄດ້ຖືກນໍາເຂົ້າໄປໃນຄວາມເຫັນ
ອີກເຫັນໃຈກັບພຣະຄຣິດ
ຜ່ານການຄົບຫາກັບຄວາມທຸກທໍລະມາ
ນຂອງພຣະອົງ.

ການເສຍສະລະຕົນເອງເພື່ອຄວາມດີຂອງ
ຄົນອື່ນ

ຈະເສີມສ້າງຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມປະໂ
ຫຍດໃນໃຈຜູ້ໃຫ້,

ຜູ້ກມັດລາວໃຫ້ໃກ້ຊິດກັບພຣະຜູ້ໄ
ຖ້ຂອງໂລກ, ຜູ້ທຸກ

“ເປັນຄົນຮຽມ,

ແຕ່ເພື່ອເຫັນແກ່ຕົວເຈົ້າ...

ໄດ້ກາຍເປັນຄົນທຸກຍາກ,

ທີ່ເຈົ້າຜ່ານຜ່າໄດ້.

ຄວາມທຸກຍາກຂອງລາວອາດຈະອຸດົມສົມ
ບູນ.” 2 ໂກລົນໂທ 8:9. ແລະ

ມັນເປັນດັ່ງທີ່ເຮົາເຮັດຕາມຈຸດປະ
ສົງອັນສູງສົ່ງໃນການສ້າງຂອງເຮົາ

ທີ່ນັ້ນ

ທີ່ຊົ່ວຄາມສາມາດເປັນພອນໃຫ້ເຮົາ.

ຖ້າຫາກທ່ານຈະໄປຮັດວຽກຕາມທີ່ພຣະ
ຄຣິດໄດ້ອອກແບບທີ່ສານ, ສິດຂອງພຣະ
ອົງຈະຕ້ອງ, ແລະ
ຊະນະຈິດວິນຍານເພື່ອພຣະອົງ,
ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງ
ປະສົບການທີ່ເລິກຊື່ງແລະ
ມີຄວາມຮູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໃນ
ສິ່ງທີ່ສູງສື່ງ, ແລະຈະຫວັງ
ແລະກະຫາຍຄວາມຊອບທ້າ.
ເຈົ້າຈະອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ສັດທາຂອງເຈົ້າຈະເຂັ້ມແຂງ, ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະດຶມຮ່າງກາຍ
ທີ່ເລິກຊື່ງຢູ່ໃນນ້ຳແຫ່ງຄວາມ
ລອດ.
ການປະເຊີນກັບການຕໍ່ຕ້ານແລະການ
ທົດລອງຈະຂັບໄລ່ທ່ານໄປຫາຄໍາພີໄບເບີ
ແລະການອະທິຖານ.
ທ່ານຈະເຕີບໂຕໃນພຣະຄຸນແລະຄວາມ
ຮູ້ຂອງພຣະຄຣິດ,
ແລະຈະພັດທະນາປະສົບການທີ່ອຸດົມ
ສົມບູນ.

ຈິດໃຈຂອງການອອກແຮງງານທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວເພື່ອຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ຄວາມເລັກຊຶ້ງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ແລະຄວາມຮັກແບບພຣະຄຣິດໃຫ້ແກ່ລັກສະນະ, ແລະ ນໍາຄວາມສະຫງົບ ແລະຄວາມສຸກມາໃຫ້ຜູ້ຄອບຄອງຂອງມັນ. ຄວາມປາດຖະຫນາແມ່ນສູງ. ບໍ່ມີບ່ອນຫວ່າງສໍາລັບຄວາມຂັດ້ານຫຼືຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ. ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດພຣະຄຸນຂອງຄລິດສະຕ໌ບັນດ້ວຍວິທີນີ້ຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນ ແລະຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເພື່ອເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມຮັບຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ແຈ້ງແຈ້ງ, ມີສັດທາທີ່ໝັ້ນຄົງ, ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະມີພະລັງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນການອະທິຖານ. ພຣະວິນຍານຂອງພະເຈົ້າ, ການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງວິນຍານຂອງ

ຂົ້າເຈົ້າ,
ຮົ່ງກຮ້ອງອອກມາຄວາມກົມກຽວກັນອັນ
ສັກສິດຂອງຈິດວິນຍານໃນການຕອບສະຫ
ນອງການສໍາພັດອັນສູງສົ່ງ.
ດັ່ງນັ້ນ
ຄົນທີ່ອຸທິດຕົນໃຫ້ແກ່ຄວາມພະ
ຍາຍາມທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວເພື່ອຄ
ວາມດີຂອງຄົນອື່ນ
ແມ່ນແນ່ນອນທີ່ສຸດເພື່ອເຮັດຄວ
າມລອດຂອງຕົນ.

ວິທີດັ່ງນັ້ນຈະເຕີບໂຕໃນພຣະຄຸນຄື
ການບໍ່ສົນໃຈໃນການເຮັດວິກິດທີ່ພຣະ
ຄຣິດໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາ -
ມີສ່ວນຮ່ວມ,
ໃນຂອບເຂດຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ,
ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອແລະເປັນພອນໃຫ້ແກ່
ກຸ່ມທີ່ຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອ
ທີ່ພວກເຮົາສາມາດໃຫ້ພວກເຂົາ.
ຄວາມເຂັ້ມແຂງມາຈາກການອອກກໍາລັງກ
າຍ;

ກິດຈະກຳແມ່ນເງື່ອນໄຂຂອງຊີວິດ.
ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຮັກສາຊີວິດຄຣິສຕ
ບົນໂດຍການຍອມຮັບພຣະທັມມາໂດຍທາງພ
ຣະຄຸນ,
ແລະບໍ່ເຮັດຫຍັງເພື່ອພຣະຄຣິດ,
ແມ່ນພົງແຕ່ພະຍາຍາມດຳລົງຊີວິດໂ
ດຍການກິນເຂົ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກ.
ແລະໃນທາງອື່ນຍານເຊັ່ນດຽວກັນກັບໂລ
ກທຳມະຊາດ,
ນີ້ສະເຫມີເຮັດໃຫ້ການເສຍອົມໂຊມແ
ລະການເສຍອົມໂຊມ.
ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ຍອມອອກກຳລັງກາຍຂ
ອງແຂນຂາຂອງຕົນຈະສູນເສຍພະລັງທັງ
ໝົດໃນໄວ້ນີ້ເພື່ອໃຊ້ມັນ.
ດັ່ງນັ້ນຄລິດສະຕຽນຜູ້ທີ່ຈະ
ບໍ່ໃຊ້ອຳນາດທີ່ພະເຈົ້າປະທານ
ໃຫ້ຂອງລາວບໍ່ພົງແຕ່ຈະເຕີບ
ໃຫຍ່ເຂົ້າໄປໃນພຣະຄຣິດ, ແຕ່ລາວ
ຈະສູນເສຍກຳລັງທີ່ລາວມີຢູ່
ແລ້ວ.

ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດເປັນອົງການ
ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂອງພຣະເຈົ້າສໍາ
ລັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດ.
ພາລະກິດຂອງມັນແມ່ນເພື່ອປະຕິບັດ
ພຣະກິດຕິດ, ນັບໄປທີ່ວິໄລກ.
ແລະພັນທະແມ່ນຂຶ້ນກັບຊາວຄຣິດສະ
ຕຽນທຸກຄົນ. ທຸກຄົນ,
ໃນຂອບເຂດຂອງພອນສະຫວັນແລະ
ໂອກາດຂອງລາວ,
ແມ່ນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພຣະ
ຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ.
ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດ,
ເປີດເຜີຍຕໍ່ເຮົາ,
ເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນໜີ້ທຸກຄົນທີ່
ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ພ
ວກເຮົາ,
ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບຕົວເຮົາເອງຜູ້ດົບ
ວ, ແຕ່ໃຫ້ສ່ອງແສງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ຖ້າຫາກຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດ
ຕໍ່ນັ້ນຂຶ້ນເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່
ມັນຈະມີຫລາຍພັນຄົນໃນທຸກມື
ນ
ທີ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະກິດຕິດ, ນຢູ່
ໃນປະເທດຕ່າງໆ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກ
ບໍ່ສ່ວນຕົວ,
ຍັງຄົງຈະຮັກສາມັນດ້ວຍຄວາມເຫັນອົ
ກເຫັນໃຈ, ແລະ
ຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະຈະມີແຮງງານທີ່ຈິງຈັງຫລາຍກວ່າ
ສ່ວນບໍລິໂພກໃນປະເທດຄຣິສຕະ
ນ.

ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປທີ່ດິນຂອງ
ຊາດອື່ນ,
ຫລືແມ່ນແຕ່ອອກຈາກວົງແຄບຂອງບໍ
ງານ,
ຖ້າຫາກວ່າໜ້າທີ່ຂອງເຮົາຢູ່ບໍ່ອ
ນນັ້ນ,

ເພື່ອເຮັດວຽກເພື່ອພຣະຄຣິດ.
ເຮົາສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້ໃນວົງການ
ບ້ານ, ໃນໂບດ,
ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຮົາຮ່ວມງານ,
ແລະກັບຜູ້ທີ່ເຮົາເຮັດທຸລະກິດ.

ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຊີວິດຂອງພຣະຜູ້
ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາຢູ່ໃນໂລກ
ນີ້ແມ່ນໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນວຽກງານ
ຂອງຄົນເຈັບຢູ່ໃນຮ້ານຊ່າງໄມ້
ທີ່ເມືອງນາຊາເຮັດ.

ເທວະດາທີ່ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໄດ້
ເຂົ້າຮ່ວມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງ
ຊີວິດ

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງໄດ້ຍ່າງຢູ່ຄົງຂັ້ນ
ກັບຊາວນາແລະຄົນງານ, ບໍ່ຮູ້ຈັກ
ແລະບໍ່ມັກບົດ.

ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດພາລະກິດຂອງພຣະ
ອົງຍ່າງຊື່ສັດ

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງເຮັດວຽກງານການຄ້າ
ທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະອົງ

ເຊັ່ນດັ່ງກັບເວລາພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວ
ຄົນເຈັບປ່ວຍຫລາຍ
ຢ່າງຍິ່ງ ເທິງຄູ່ນຟ້ອງລົມພາຍ, ຂອງ
ແຂວງຄາລິເລ. ດັ່ງນັ້ນ
ໃນໜ້າທີ່ທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດ
ແລະຕໍ່າແໜ່ງທີ່ຕໍ່າສຸດຂອງຊີວິດ,
ເຮົາອາດຈະເດີນທາງແລະເຮັດວຽກກັບພະ
ເຍຊູ.

ອັກຄະສາວົກເວົ້າວ່າ,
“ໃຫ້ທຸກຄົນໃນບ່ອນທີ່ເຂົາຖືກ
ອີ້ນໃຫ້ຍູ່້ກັບພະເຈົ້າ.” 1

ໂກລິນໂທ 7:24.

ນັກທຸລະກິດອາດຈະດໍາເນີນທຸລະກິດ
ຂອງຕົນໃນລັກສະນະທີ່ຈະຍົກຍ້ອງນາ
ຍຂອງລາວຍ້ອນຄວາມຊື່ສັດຂອງລາວ.
ຖ້າລາວເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດຢ່າ
ງແທ້ຈິງ,
ລາວຈະເອົາສາສະຫນາຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນ
ທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດແລະເປີດເຜີຍໃຫ້

ມະນຸດເຫັນວ່າ ນິຍາມຂອງພຣະຄຣິດ.
ນາຍຊ່າງອາດເປັນຜູ້ຕາງຫນ້າທີ່ດີ,
ໝູ່ນແລະຊຸມສູດຂອງພຣະອົງ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຊ້ແຮງງານຢ່າງໜັກໜ່ວງ
ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຕ້ອງອຍຂອງຊີວິດ
ໃນບັນດາເນີນພູຂອງແຂວງຄາລິເລ.
ທຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຊື່ຂອງພຣະຄຣິດຄວນ
ຮູ້ວ່າ ວິກເຟີ ອາທິນອິນ, ໂດຍການເຫັນວ່າ
ການທີ່ດີຂອງພຣະອົງ,
ອາດຈະໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງພຣະຜູ້ສ່ຽງ
ແລະພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຫລາຍຄົນໄດ້ຍົກຕົວເອງຈາກການມອບຂອງ
ຂວັນໃຫ້ແກ່ການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ
ເພາະຄົນອິນໄດ້ຮັບຂອງປະທານທີ່
ດີເລີດແລະຄວາມໄດ້ປຶບ.
ຄວາມຄິດເຫັນໄດ້ຊະນະວ່າ ມີພົງແຕ່
ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນເທົ່ານັ້ນ
ທີ່ຕ້ອງອຸທິດຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຈົ່າເພີ່ ອຮັບໃຊ້ ພະເຈົ້າ.
ມັນໄດ້ ຖືກເຂົ້າໃຈໂດຍຈຳນວນຫຼາຍ
ວ່າພອນສະຫວັນແມ່ນມອບໃຫ້ພົງແຕ່
ຕໍ່ຫ້ອງຮົບທຸກເອື້ອອຳນວຍສຳລັບ
ບການຍົກເວັ້ນຂອງຄົນອື່ນ,
ແນ່ນອນວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮ້ອງໃຫ້
ແບ່ງບັນໃນ toils ຫຼືລາງວັນ.
ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກສະແດງຢູ່ໃນຄຳ
ອຸປະມາ.

ເມື່ອນາຍຂອງເຮືອນເອື້ອນຄົນຮັບໃຊ້
ຂອງຕົນ
ລາວໄດ້ມອບວຽກງານໃຫ້ທຸກຄົນ.

ດ້ວຍນ້ຳໃຈທຸກຮັກແພງ
ເຮົາອາດເຮັດໜ້າທີ່ທີ່ຖືກອມຕົວ
ທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ
“ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.” ໂກໂລດ 3:23.
ຖ້າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຫົວໃຈ,
ມັນຈະສະແດງອອກໃນຊີວິດ.
ກິນຫອມຫວານຂອງພຣະຄຣິດຈະອ້ອມຮອບ
ພວກເຮົາ,

ແລະອົດທົນພົ້ນຂອງພວກເຮົາຈະສູງ
ຂຶ້ນແລະເປັນພອນ.

ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງລຽມໂອກາດທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຫຼືຄາດຫວັງຄວາມສາມາດພິເສດ
ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະໄປເຮັດວຽກສໍາລັບພ
ຣະເຈົ້າ.

ທ່ານບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີຄວາມຄິດຂ
ອງສິ່ງທີ່ໂລກຈະຄິດກັບທ່ານ.

ຖ້າຫາກຊີວິດປະຈຳວັນຂອງທ່ານເປັນ
ປະຈຳພະຍານເຖິງຄວາມບໍລິສຸດແລະ
ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງສັດທາຂອງທ່ານ,
ແລະ

ຄົນອື່ນເຊື່ອໝັ້ນວ່າທ່ານປາດຖະ
ໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ເຂົ
າເຈົ້າ,

ຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານຈະບໍ່ສູນເສຍໄ
ປໝົດ.

ສາວົກຂອງພະເຍຊູຖ້ອມຕົວແລະທຸກຍ
າກທີ່ສຸດສາມາດເປັນພອນໃຫ້ຄົນ

ອີ່ນ.

ເຂົາເຈົ້າອາດບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າ

ກໍາລັງເຮັດຄວາມດີພິເສດ,

ແຕ່ໂດຍອິດທິພົນທິບໍ່ຮູ້ສຶກ

ຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ເຂົາເຈົ້າອາດຈະເລີ່ມຂະບວນການຂອງ

ພອນທິ ຈະກວ້າງອອກແລະເລິກຊື່ງ,

ແລະ

ຜົນທິເປັນພອນທິເຂົາເຈົ້າອາດ

ບໍ່ເຄີຍຮູ້

ຈົນກ່ວາມີຂອງລາງວັນສຸດທ້າຍ.

ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກ

ຫຼືຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າກໍາລັງເຮັດຫ

ຍັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເ

ມີອຍດ້ວຍຕົນເອງມີຄວາມກ້າງວິນ

ກໍ່ປົວກັບຄວາມສໍາເລັດ.

ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເດີນໄປໜ້າຢ່າງງົບງູ,

ເຮັດວຽກງານທິພະເຈົ້າມອບໝາຍໃຫຍ່

ຢ່າງສຸດຊື່,

ແລະຊົ່ວໂດຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເສຍຄ່າ

໑.

ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າເອງຈະນັບ
ມື້ນັບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄວາມຄ້າຍຄືຂອ
ງພຣະຄຣິດ;

ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນງານຮ່ວມກັບພຣະ
ຈົ້າໃນຊີວິດນີ້

ແລະຈຶ່ງໝາະສົມກັບວົບກງານທີ່ສູງ
ກວ່າ

ແລະຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີເງົາຂອງຊີ
ວິດທີ່ຈະມາເຖິງ.

ບົດທີ 10—ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພະເຈົ້າ

ມີຫຼາຍວິທີທາງທີ່ພະເຈົ້າສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເອງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັບພວກເຮົາ ແລະນໍາພວກເຮົາເຂົ້າມາຮ່ວມກັບພຣະອົງ.

ທ່ານມະຊາດເວົ້າກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີການຢຸດ. ຫົວໃຈເປີດຈະປະທັບໃຈກັບຄວາມຮັກແລະລັດສະຫມິພາບຂອງພະເຈົ້າທີ່ເປີດເຜີຍໂດຍຜ່ານວົງການຂອງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ.

ຫຼືພໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນແລະເຂົ້າໃຈການສື່ສານຂອງພະເຈົ້າໂດຍຜ່ານສິ່ງຂອງທ່ານມະຊາດ. ທີ່ນາສີຂົວ, ຕົ້ນໄມ້ອັນສູງສົ່ງ, ດອກຕາເວັນ, ເມກທີ່ຜ່ານໄປ, ຝົນທີ່ຕົກລົງມາ, ຫ້ວຍທີ່ລົມພັດ, ລັດສະຫມິພາບຂອງສະຫວັນ, ເວົ້າກັບຫົວໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ

ເຊື້ອເຊື້ອນຮົ່າໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະ
ອົງຜູ້ຊົງສ້າງພວກມັນທັງໝົດ.

ພຣະຜູ້ຊົງອົບອຸ່ນໃຫ້ລູກຂອງພວກເຮົາໄດ້
ຜູ້ກຳມະດີບົດຮົບນອນລໍ້າຄ່າຂອງພຣະ
ອົງໄວ້ກັບສິ່ງຂອງທຳມະຊາດ.
ຕົ້ນໄມ້, ນົກ, ດອກໄມ້ຂອງຮ່ອມພູ,
ເນີນພູ, ທະເລສາບ,
ແລະທ້ອງຟ້າທັງສວຍງາມ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຫດການແລະສິ່ງອື່ນ
ອມຂ້າງຂອງຊີວິດປະຈຳວັນ,
ທັງໝົດໄດ້ຖືກເຊື້ອອມຕໍ່ດ້ວຍ
ຄໍາເວົ້າຂອງຄວາມຈິງ,
ເພື່ອອວ່າບົດຮົບຂອງພຣະອົງອາດຈະເປັນ
ບັນເລື້ອຍໆ. ຈື່ງໄດ້ໃນໃຈ,
ແມ່ນແຕ່ທຳມະກາງຄວາມເປັນຫວັງເປັນ
ນິຍາມຂອງຊີວິດຂອງຜູ້ຊາຍທັງຫຍັງ
ຍາກ.

ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ລູກຂອງພຣະອົງຊື່
ນຊື່ມຕໍ່ວົບກາງຂອງພຣະອົງ

ແລະມີຄວາມສຸກໃນຄວາມງາມທີ່ລົບບງ່າຍ
ແລະງົບບສະຫງົບ
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະດັບເຮືອນຢູ່ໃນໂລກ
ຂອງເຮົາ. ພຣະອົງເປັນ lover
ຂອງທີ່ສວຍງາມ,
ແລະຂ້າງເທິງທັງຫມົດທີ່ດຶງດູດກ
ານ outwardly
ລາວຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມງາມຂອງລັກສະນະ;
ພຣະອົງຈະໃຫ້ພວກເຮົາບູກຜັງຄວາມ
ບໍລິສຸດແລະຄວາມລົບບງ່າຍ,
ພຣະຄຸນທີ່ງົບບສະຫງົບຂອງດອກໄມ້.

ຖ້າເຮົາຍອມຮັບ,
ວົງການທີ່ພະເຈົ້າສ້າງໄວ້ຈະສອນເຮົາ
ຮູ້ເຖິງບົດຮົ່ມທີ່ມີຄ່າແຫ່ງການ
ເຊື່ອຢູ່ແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
ຈາກດວງດາວທີ່ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່
ບໍ່ມີເສັ້ນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານອາວະກາດ
ປະຕິບັດຕາມຈາກອາຍຸໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່
ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ,
ລົງໄປຫາອະຕອມນາທິ,

ສິ່ງຂອງທ່າມະຊາດປະຕິບັດຕາມຄວາມ
ປະສົງຂອງຜູ້ສ້າງ.

ແລະພຣະເຈົ້າເປັນຫ້ວງເປັນໄຍສໍາລັບ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແລະສະຫນັບສະຫນູນ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້
ສ້າງ.

ພຣະອົງຜູ້ທີ່ຮັກສາໂລກທີ່ບໍ່
ມີຕົວເລກຕະຫຼອດຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່,
ໃນເວລາດົວກັນເປັນຫ້ວງເປັນໄຍຄວາມ
ຕ້ອງການຂອງນັກກະຈອກສິນທານ
ນັ້ນອຍທີ່ຮ້ອງເພງທີ່ຖ່ອມຕົນຂອງ
ຕົນໂດຍບໍ່ມີການຢ້ານກົວ.

ເມື່ອຜູ້ຊາຍອອກໄປຫາວຽກງານປະຈຳ
ວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ເປັນເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມ
ໃນການອະທິຖານ;

ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາອນໃນຕອນກາງຄື
ນ,

ແລະເມື່ອພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນໃນຕອນ
ຊື່;

ເມື່ອເສດຖີກິນລ້ຽງໃນວັງຂອງຕົນ,

ຫຼື ເມື່ອ ຄົນ ທຸກ ຍາກ ເຕື້ າໂຮມ ລູກ
ໆ ຂອງ ຕົນ ຢູ່ ເທິງ ກະດານ ທີ່ ຂາດ ແຄນ,
ແຕ່ ລະຄົນ ຈະ ຖືກ ເບິ່ງ ແຍງ ຢ່າງ ອ່ອນ
ໂຍນ ຈາກ ພຣະ ບິດາ ເທິງ ສະຫວັນ.

ບໍ່ ມີ ນ້ຳ ຕາ ໄຫລ ອອກ ມາ ທີ່ ພຣະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ສັງເກດ.

ບໍ່ ມີ ຮອຍ ຍິ້ມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້
ຫມາຍ.

ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຊື່ອ ຢ່າງ ເຕັມ
ມາ ທີ່

ຄວາມ ກ່ຽວ ັນ ທີ່ ບໍ່ ມີ ເຫດ ຜົນ ທັງ
ຫມົດ ຈະ ຖືກ ຍົກ ເລີກ.

ຊີວິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ
ຄວາມ ຜິດ ຫວັງ ຄື ໃນ ບັດ ຈຸ ບັນ;

ເພາະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ,

ບໍ່ ວ່າ ຈະ ໃຫຍ່ ຫຼື ນ້ອຍ,

ຈະ ຖືກ ບະ ໄວ້ ໃນ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,

ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ຕົກ ໃຈ ກັບ ຄວາມ ຫ່ວ
ໆ ໂຍນ ທີ່ ນັບ ມື້ ນັບ ຫລາຍ, ຫລື

ໜັກ ໜ້ວງ ດ້ວຍ ນ້ຳ ໜັກ ຂອງ ເຂົ້າ

ຈົ່າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ພວກເຮົາຄວນຈະມີຄວາມສຸກສ່ວນທຳ
ເຫຼືອຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຫຼາຍຄົນ
ຄືຍເປັນຄົນແບກຫານ້າມາດົນນານ.

ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າມີ
ຄວາມສຸກໃນຄວາມຮູ້ກໍທີ່ດຶງດູດຂອງ
ແຜ່ນດິນໂລກ,
ໃຫ້ຄິດເຖິງໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ,
ທີ່ຈະບໍ່ມີວິນຍານຮູ້ຈັກຄວາມໂສກ
ສົ່າຂອງບາບແລະຄວາມຕາຍ;
ບ່ອນທີ່ໃບຫນ້າຂອງທ່ານຈະ
ບໍ່ໃສ່ຕົວຂອງຄໍາສາບແຊ່ງ.
ໃຫ້ຈົນຕະນາການຂອງເຈົ້າວາດພາບເຖິງ
ງຽນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ,
ແລະຈື່ໄວ້ວ່າມັນຈະສະຫງ່າລາສີຫຼາຍ
ກວ່າທີ່ຈົນຕະນາການທີ່ສົດໃສ
ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າສາມາດສະແດງໄດ້.
ໃນຂອງປະທານທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງພຣະ
ເຈົ້າໃນທ່ານຈະຊາດພວກເຮົາເຫັນແຕ່
gleaming faintest

ຂອງລັດສະຫມິພາບຂອງພຣະອົງ.
ມີຄໍາຂັບໄວ້ວ່າ, “ຕາບໍ່ໄດ້ເຫັນ,
ຫຼືບໍ່ໄດ້ຍິນ,
ທັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງມະນຸດ,
ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງໄວ້ໃນ
ຫຼັກຖານກະຣຸນາພຣະອົງ.” 1 ໂກລິໂນໂທ
2:9.

ນັກກະວີແລະນັກທຳມະຊາດມີຫຼາຍ
ສິ່ງທີ່ເວົ້າກ່ຽວກັບທຳມະຊາດ,
ແຕ່ມັນແມ່ນຊາວຄຣິດສະຕຽນທີ່
ຊື່ນຊົມຄວາມງາມຂອງແຜ່ນດິນໂລກ
ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມສູງສຸດ,
ເພາະວ່າລາວຮັບຮູ້ເຖິງຜົນຂອງ
ພໍ່ຂອງລາວແລະຮັບຮູ້ຄວາມຮັກຂອງລາວ
ໃນດອກໄມ້ແລະໄມ້ພູມແລະຕົ້ນໄມ້.
ບໍ່ມີໃຜສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງ
ພູແລະຮ່ອມພູ, ແມ່ນ້ຳແລະທະເລ,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເບິ່ງພວກເຂົາເປັນ

ການສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດ.

ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຮົາໂດຍຜ່ານການເຮັດວຽກໃຫ້ບໍລິການຂອງພຣະອົງແລະໂດຍຜ່ານອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນຫົວໃຈ.

ໃນສະຖານະການແລະສິ່ງອ້ອມຂ້າງຂອງພວກເຮົາ,

ໃນການບໍ່ປົນແປງປະຈຳວັນທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ອ້ອມຕົວພວກເຮົາ,

ພວກເຮົາອາດຈະພົບບົດຮຽນອື່ນໆ

ຄ່າຖ້າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາເປີດກວ້າງ

ເພື່ອເຂົ້າໃຈມັນ.

ຜູ້ຂັບຄໍາເພງທີ່ຕິດຕາມວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າບອກວ່າ:

“ແຜ່ນດິນໂລກຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມດີຂອງພະເຢໂຫວາ.” “ຜູ້ໃດທີ່ມີປັນຍາ,

ແລະຈະຖືກສາສົ່ງເຫຼົ້ານໍ້າ,

ແມ່ນແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ຈະເຂົ້າໃຈເຖິງ

ຄວາມເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າຢາວເ." ຄໍາເພງ 33:5; 107:43 .

ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຮົາໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ. ໃນທີ່ນີ້ເຮົາມີການເປີດເຜີຍເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະອົງ, ການພົວພັນກັບມະນຸດ, ແລະວຽກງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການໄຖ່. ທີ່ນີ້ເປີດຢູ່ຕໍ່ຫນ້າພວກເຮົາປະຫວັດສາດຂອງບັນພະບຸລຸດແລະສາດສະດາແລະຜູ້ບໍລິສູດອື່ນໆໃນສະໄຫມກ່ອນ. ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຊາຍ "ມັກຮັກແພງຄືກັບພວກເຮົາ." ຢາໂກໂບ 5:17. ເຮົາເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ດື່ມນົມຜ່ານຄວາມທີ່ຖອຍຄືແນວໃດ, ພວກເຂົາໄດ້ຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ການລົ້ມລ່ວງດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ, ແລະຍັງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ອີກແລະເອົາຊະນະຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ, ຈຶ່ງເປັນ, ເຮົາໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ໃນການພະຍາຍາ

ມໃນຄວາມຊອບທາງຂອງເຮົາ.

ເມື່ອເຮົາອ່ານປະສົບການອັນລໍ້າ

ຄ່າທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,

ຄວາມສະຫວ່າງແລະຄວາມຮັກແລະ

ພອນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມມ່ວນ

ຊື່ນ, ແລະ

ວຽກງານທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜ່ານພ

ຣະຄຸນທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,

ວິນຍານທີ່ດົນໃຈເຂົາເຈົ້າຈະຈູດໄພ

ແຫ່ງການເຮັດຕາມທີ່ສັກສິດໃນໃຈຂອ

ງເຮົາແລະ.

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນຄືກັບເຂົາເ

ຈົ້າໃນລັກສະນະ—ຄືເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະ

ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະຄໍາພີພຣະ

ຄໍາພີເດີມ,—ແລະ

ມັນເປັນຄວາມຈິງຫລາຍບານໃດຕໍ່ພຣະ

ຄໍາພີໃໝ່,—“ພວກເຂົາເປັນພະຍານເ

ຖິງເຮົາ,” ພຣະຜູ້ໄຖ່,

ຜູ້ທີ່ຄວາມຫວັງຂອງເຮົາກໍ່ປົວກັບ

ຊີວິດນິລັນດອນເບັນຈຸ, ດໃຈກາງ.
ໂຢຮັນ 5:39. ແມ່ນແລ້ວ
ຄໍາພີໄບເບີນທັງໝົດບອກເຖິງພຣະຄ
ຣິດ.

ຈາກການບັນທຶກຄັ້ງທໍາອິດຂອງການ
ສ້າງ—ເພາະ

“ຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງບໍ່ມີສິ່ງໃດຖືກ
ກສັງຂັນ” —ເຖິງຄໍາສັນຍາທີ່ບໍ່
ດ, “ເບິ່ງ, ເຮົາມາໄວ,”

ເຮົາກໍາລັງອໍານວຍກິດຈະກຳຂອງພຣະອົງ
ແລະ ພັງສຸ, ລະສົງຂອງພຣະອົງ. ໂຢຮັນ 1:3;
ຄໍາປາກົດ 22:12.

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ຈັກກັບພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃ
ຫ້ລອດ,
ຈຶ່ງສຶກສາພຣະຄໍາພີບໍລິສຸດ.

ຕົ້ນຫົວໃຈທັງໝົດດ້ວຍພຣະຄໍາຂ
ອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຂົາເປັນນັ້ນທັງມີຊີວິດ,
quenching thirth
ການເຜົາໄຫມ້ຂອງທ່ານ.

ພວກເຂົາເປັນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີຊື່ວິ
ດຈາກສະຫວັນ. ພຣະເຢຊູຊົງປະກາດວ່າ,
“ຖ້າຫາກພວກທ່ານກໍ່ນຳເອົາອັນ
ບຸນມະນຸດ, ແລະ
ດັ່ງມຸມພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ,
ທ່ານກໍ່ບໍ່ມີຊື່ວິດຢູ່ໃນພວກທ່ານ.”

ແລະພຣະອົງໄດ້ອະທິບາຍພຣະອົງເອງໂດຍ
ກ່າວວ່າ,
“ຖ້ອຍຄືທີ່ເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າ,
ມັນເປັນວິນຍານ, ແລະມັນເປັນຊື່ວິດ.”
ໂຢຮັນ 6:53, 63.

ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກ
ສິ່ງທີ່ເຮົາກິນແລະດື່ມ;
ແລະໃນເສດຖະກິດທຳມະຊາດ,
ສະນັ້ນໃນເສດຖະກິດທາງວິນຍານ:
ມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສະມາທິ
ທີ່ຈະໃຫ້ສົບຽດແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງກັບ
ທຳມະຊາດທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

ຫົວຂໍ້ຂອງການໄຖ່ແມ່ນເລື່ອງ
ໜຶ່ງທີ່ທຸກຄົນສະຫວັນປາກຖະໜາຈະ
ບໍ່ມີ;

ມັນຈະເປັນວິທະຍາສາດແລະເພງຂອງການ
ຖືກຕະຫຼອດອາຍຸທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງ
ນິລັນດອນ.

ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະຄິດແລະສຶກສາ
ຢ່າງຮອບຄອບຄົວນີ້ບໍ່?

ຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຮັກອັນເປັນນິດຂ
ອງພຣະເຢຊູ,

ການເສຍສະລະທີ່ເຮັດໃນນາມຂອງພວກເ
ຮົາ,

ຮັບຮູ້ໜ້າທີ່ການສະຫັນຢ່າງຈິງ
ຈິງແລະຢ່າງຈິງຈິງທີ່ສຸດ.

ເຮົາຄວນຢູ່ກັບລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູ
ຖ້າແລະ

ພຣະເຢຊູຊື່ອຍໃຫ້ລອດທີ່ຮັກແພງຂອ
ງເຮົາ.

ເຮົາຄວນຄິດຕົກຕອງເຖິງພາລະກິດຂອ
ງພຣະອົງ

ຜູ້ໄດ້ສະເດັດມາຊື່ອຍປະຊາຊົນຂອງພຣ

ະອົງໃຫ້ພື້ນຈາກບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເມື່ອເຮົາຄິດຕົກຕອງເຖິງຫົວເລື່ອງຂອງສະຫວັນ, ສັດທາ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງເຮົາຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ

ຄໍາອະທິຖານຂອງເຮົາຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ, ເພາະວ່າມັນຈະມີສັດທາ ແລະ ຄວາມຮັກຫລາຍຂຶ້ນ.

ພວກເຂົາເຈົ້າຈະສະຫລາດແລະ fervent. ຈະມີຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃນພຣະເຢຊູ, ແລະປະສົບການການດໍາລົງຊີວິດປະຈໍາວັນໃນອໍານາດຂອງພຣະອົງເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ລອດເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ມາຫາພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອເຮົາຄິດຕົກຕອງເຖິງຄວາມສົມບູນແບບຂອງພຣະເຢຊູ ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ເຮົາຈະປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການບໍ່ປົນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ

ບໍ່ ບົນໃໝ່ ໃນຮູບຂອງຄວາມບໍ່ລິສຸດຂອງ
ງຸພຣະອົງ.

ຈະມີຄວາມອຶດຢາກແລະຄວາມກະຫາຍຂອງ
ຈິດວິນຍານທີ່ ຈະກາຍເປັນເໝືອນ
ດັ່ງງຸພຣະອົງທີ່ ເຮົາຮັກ.

ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງງຸພຣະຄຣິດຫລາຍ
ຂຶ້ນ,

ເຮົາຈະກ່າວເຖິງງຸພຣະອົງຕໍ່ ຄົນອື່ນ
ນແລະ

ເປັນຕົວແທນຂອງງຸພຣະອົງຕໍ່ ໂລກຫລາຍ
ຂຶ້ນ.

ຄໍາພີໄບເບີນບໍ່ ໄດ້ຂຶ້ນສໍາລັບນັກ
ວິຊາການຜູ້ດົວ; ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ,
ມັນຖືກອອກແບບສໍາລັບປະຊາຊົນທີ່
ໄວໄປ.

ຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ ຈໍາເປັນແ
ພື່ອຄວາມລອດໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ມ
ແຈ້ງຄືກັບຕອນທີ່ ບົງ; ແລະ

ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຜືດພາດ ແລະ
ເສຍທາງໄປນອກຈາກຜູ້ທີ່ ເຮັດຕາມກາ

ນພິພາກສາຂອງຕົນເອງ
ແທນທີ່ ຈະເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈ
ລີ້ ທີ່ ເປີດເຜີຍຢ່າງແຈ້ງ ມແຈ້ງ.

ເຮົາບໍ່ ຄວນເອົາຄໍາພະຍານຂອງຜູ້ ຊາ
ຍຄົນໃດກໍ່ ບົວກັບສິ່ງທີ່ ພຣະຄໍາພິ
ສອນ,

ແຕ່ ຄວນສຶກສາພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈລີ້ ທີ່
ດ້ວຍຕົວເຮົາເອງ.

ຖ້າເຮົາຍອມໃຫ້ ຄົນອື່ນ ເຮັດຕາມຄວາມ
ຄິດຂອງເຮົາ,

ເຮົາຈະມີ ພະລັງງານທີ່ ພິເສດແລະຄວາມ
ສາມາດທີ່ ເຮັດໄດ້.

ອໍານາດອັນ ສູງສົ່ງຂອງຈິດໃຈອາດຈະ
ຖືກດ້ອຍໂອກາດໂດຍການຂາດການອອກ

ກໍາລັງກາຍໃນຫົວຂໍ້ ທີ່ ເໝາະສົມ
ກັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງພວກມັນ

ທີ່ ຈະສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າ
ໃຈຄວາມໝາຍອັນ ເລິກເຊິ່ງຂອງພຣະຄໍາ

ຂອງພຣະເຈລີ້ ທີ່.

ຈິດໃຈຈະຂະຫຍາຍຕົວຖ້າຫາກວ່າມັນໄ

ດ້ຮັບການເຮັດວຽກໃນການຕິດຕາມຄວາມກວ້າງຂ້ອງຂອງວິຊາຂອງພຣະຄໍາພີ, ການບົບບາບພຣະຄໍາພີກັບພຣະຄໍາພີແລະສິ່ງທີ່ທາງວິນຍານກັບທາງວິນຍານ.

ບໍ່ມີຫຍັງຫຼາຍກວ່າການຄິດໄລ່ ແລະ ພັດສະມາສັງສະຕິບັນຍາໄປກວ່າການສຶກສາພຣະຄໍາພີ.

ບໍ່ມີບໍ່ມີໃນໃດມີພະລັງທີ່ຈະຍົກລະດັບຄວາມຄິດ, ໃຫ້ມີພະລັງແກ່ຄະນະວິຊາ, ເປັນຄວາມຈິງອັນກວ້າງໃຫຍ່ ໄພສານຂອງຄໍາພີໄບເບິ່ນ.

ຖ້າພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສຶກສາຕາມທິມະນຸດຈະເປັນ, ຜູ້ຊາຍຈະມີຄວາມກວ້າງຂອງຈິດໃຈ, ມີຄຸນລະກສະນະທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະຄວາມຫມັ້ນຄົງຂອງຈຸດປະສົງທີ່ບໍ່ອ່ອນຫຼົ່ນໃນສະໄຫມນີ້.

ແຕ່ ມີ ຜົນ ບະໄຫຍດ ພົງ ແລ້ວ ການ ອຍ
ທີ່ ໄດ້ ມາ ຈາກ ການ ອ່ານ ພຣະ ຄໍາ ພີ່ ຢ່າ
ງຽບ ດ່ວນ.

ຄົນ ເຮົາ ອາດ ຈະ ອ່ານ ຄໍາ ພີ່ ໄປ ເບິ່ນ ທັງ
ໝົດ ແລະ ຍັງ ບໍ່ ເຫັນ ຄວາມ ງາມ ຂອງ ມັນ
ຫຼື ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ຄວາມ ໝາຍ ແລ້ວ ກຊື່ ງ
ແລະ ແລ້ວ ກລໍ ບຂອງ ມັນ.

ຂໍ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ໄດ້ ສຶກ ສາ ຈົນ ກ່ວາ ຄວ
າມ ສໍາ ຄັນ ຂອງ ມັນ ຈະ ແຈ້ ງ ຕໍ່ ຈິດ ໃຈ
ແລະ

ຄວາມ ສໍາ ພັນ ຂອງ ມັນ ກັບ ແຜນ ແຫ່ງ ຄວ
າມ ລອດ ແມ່ນ ເຫັນ ໄດ້ ຊັດ ເຈນ,

ມີ ຄຸນ ຄ່າ ຫຼາຍ ກວ່າ ການ ອ່ານ ຂອງ ຫຼາຍ
າຍ ບົດ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຈຸດ ປະ ສົງ ທີ່ ແນ່
ນອນ ໃນ ທັດ ສະ ນະ ແລະ

ບໍ່ ມີ ຄໍາ ແນະ ນໍາ ທາງ ບວກ.

ຮູ້ ກສາ ພຣະ ຄໍາ ພີ່ ຂອງ ເຈົ້າ ໄວ້ ກັບ ແ

ຈື່ ງ. ຕາມ ທີ່ ທ່ານ ມີ ໂອ ກາດ,

ອ່ານ ມັນ;

ແກ້ ໄຂ ບົດ ແລ້ວ ອງ ໃນ ຄວາມ ຊື່ ງ ຈໍາ ຂອງ

ທ່ານ. ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່

ທ່ານກໍາລັງຍ່າງຖະຫນົນຫົນທາງ
ທ່ານອາດຈະອ່ານ passage ແລະສະ
ມາທິຕາມມັນ, ດັ່ງນັ້ນການແກ້
ໄຂມັນຢູ່ໃນໃຈ.

ເຮົາບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບສະຕິບັນຍາໂດຍ
ບໍ່ມີການເອົາໃຈໃສ່ຍ່າງຈິງຈັງແລະ
ການສຶກສາອະທິຖານ.

ບາງສ່ວນຂອງພຣະຄໍາພີແນ່ນອນແມ່ນ
ເປັນເລື່ອງທໍາມະດາເກີນໄປທີ່ຈະ
ຂຶ້ນໃຈຜິດ,

ແຕ່ມີບາງສ່ວນທີ່ຄວາມຫມາຍບໍ່ໄດ້
ຢູ່ໃນຫນ້າດິນທີ່ຈະເຫັນໄດ້ໃນ
ທັນທີ.

ພຣະຄໍາພີຕ້ອງຖືກບົບທົບກັບພຣະ
ຄໍາພີ.

ຕ້ອງມີການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງລະມັດລະ
ວັງແລະການສະທ້ອນການອະທິຖານ.

ແລະການສຶກສາດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການ
ຊໍາລະຄືນຢ່າງອຸດົມສົມບູນ.

ເມື່ອຄົນຂຽດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ຄົ້ນ

ພົບເສັ້ນກ່າງຂອງໄລຫະອັນລໍ້າຄ່າ
ທີ່ຖືກປົດປັ້ງຢູ່ໃຕ້ພື້ນຜິວໄລ
ກ,

ຜູ້ໃດທີ່ພະຍາຍາມຊອກຫາພຣະຄໍາຂອງ
ພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ

ເພື່ອຫາຊັບສົມບັດທີ່ເຊື່ອໆຊັອ
ນນັ້ນຈະພົບຄວາມຈິງທີ່ມີຄ່າ

ທີ່ສຸດ,

ເຊິ່ງຖືກປົດປັ້ງຈາກທັດສະນະຂອງ

ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ບໍ່ສົນໃຈ.

ຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງການດົນໃຈ,

ໄຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈ,

ຈະເປັນດັ່ງສາຍນໍ້າທີ່ໄຫລມາຈາກ

ນໍ້າພູແຫ່ງຊີວິດ.

ບໍ່ຄວນສຶກສາຄໍາພົບເບິນໂດຍບໍ່
ມີການອະທິບາຍ.

ກ່ອນທີ່ຈະເປີດໜ້າເວັບຂອງມັນ

ພວກເຮົາຄວນຂໍຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະ

ວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະມັນຈະໄດ້ຮັບ.

ເມື່ອນາທານາເອນມາຫາພຣະເຢຊູ,

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຮັບອົງຂຶ້ນ
ວ່າ, “ເບິ່ງແມ່,
ຄົນອົດສະລາເອນຄົນໜຶ່ງແທ້ໆ,
ຜູ້ນັ້ນບໍ່ມີຄວາມຜິດ!”

ນາທານາເອນຕອບວ່າ,
“ເຈົ້າຮູ້ຈັກຂໍ້ອຍຈາກໃສ?”

ພະເຍຊູຕອບວ່າ,
“ກ່ອນທີ່ພົບເຮັ່ນເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນເດື່ອ
ຂໍ້ອຍໄດ້ເຫັນເຈົ້າ.” ໂຍຮັນ 1:47, 48.

ແລະພຣະເຍຊູຈະເຫັນພວກເຮົາຢູ່ໃນບ່ອນ
ລັບໆຂອງການອະທິດຖານ
ຖ້າພວກເຮົາສະແຫວງຫາພຣະອົງເພື່ອ
ຄວາມສະຫວ່າງເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້
ວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຈິງ.

ເທວະດາຈາກໂລກແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຈະ
ຢູ່ກັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຖືກອມໃຈສະແຫວງ
ຫາການຊື່ນຳຈາກສະຫວັນ.

ພຣະວິນຍານບໍ່ລິສຸດຍົກສູງແລະຍົກ
ຍ້ອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ມັນເປັນ

ຕໍ່ າ ແຫນ ັ ງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ຈະ ນໍາ
ສະ ເຫນີ ພຣະ ຄຣິດ, ຄວາມ ບໍ່ ລື ສຸດ
ຂອງ ຄວາມ ຊອບ ທໍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ຄວາມ ລອດ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ພວກ
ເຮົາ ມີ ໂດຍ ຜ່ານ ພຣະ ອົງ.

ພະ ເຍ ຊູ ກ ັ ວ ວ ັ

“ພະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ເຮົາ
ແລະ ຈະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ພະ ອົງ ເຫັນ.” ໂຢຮັນ
16:14.

ພຣະ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ ເປັນ ຄູ ສອນ
ທີ່ ມີ ປະ ສິດ ທີ່ ພາບ ພົງ ແຕ່ ແຫ່ງ ຄວາມ
ຈິງ ແຫ່ງ ສະ ຫວັນ.

ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ຕ້ອງ ນັບ ຖື ມະ ນຸດ ຊາດ ແນວ
ໃຈ,

ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ຕາຍ ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ

ແລະ ແຕ່ ທັງ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແ
ປັນ ຄູ ສອນ ຂອງ ມະ ນຸດ

ແລະ ເປັນ ຜູ້ ນໍາ ພາ ສ່າງ ຕໍ່ ເນື້ອງ!

ບົດທີ

11—ສິດທິພິເສດຂອງການອະທິຖານ

ຜ່ານທາງທຳມະຊາດ ແລະ
 ການເປີດເຜີຍ,
 ຜ່ານທາງການໃຫ້ບໍລິການຂອງພຣະອົງ,
 ແລະ
 ໂດຍສິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະ
 ອົງ, ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບເຮົາ.
 ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ພົງພໍ;
 ເຮົາຕ້ອງຖອກໃຈຂອງເຮົາໄປຫາພຣະອົງ.
 ເພື່ອຈະມີຊີວິດທາງວິນຍານ
 ແລະພະລັງງານ,
 ເຮົາຕ້ອງມີສາຍພົວພັນທີ່ແທ້ຈິງ
 ກັບພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.
 ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາອາດຈະຖືກດຶງອອກ
 ມາຫາພຣະອົງ;
 ເຮົາອາດຈະຄິດຕົກຕອງເຖິງວິກິດການຂອ
 ງພຣະອົງ, ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ,
 ພອນຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນ,
 ໃນຄວາມຫມາຍຢ່າງແຕ້ມທັ້ນ,

ການສື່ສານກັບພຣະອົງ.
ເພື່ອຈະສື່ສານກັບພະເຈົ້າ,
ເຮົາຕ້ອງມີບາງສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າກັບ
ພຣະອົງກ່ຽວກັບຊີວິດຕົວຈິງຂອງເຮົາ.

ການອະທິບາຍການເປັນການເປີດໃຈຂອງພະເຈົ້າ
ຈຶ່ງຕໍ່ເພື່ອນ.

ບໍ່ແມ່ນວ່າມັນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ
ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຮົາ
ເປັນແນວໃດ,
ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບພຣະອົງ.
ການອະທິບາຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ
ຈຶ່ງມາຫາພວກເຮົາ,
ແຕ່ນໍາພວກເຮົາເຖິງພຣະອົງ.

ໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຢູ່ເທິງແຜ່ນ
ດິນໂລກ,
ພຣະອົງໄດ້ສອນສານສິດຂອງພຣະອົງ
ວິທີການອະທິບາຍ.
ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ນໍາເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນໍາ

ສະເຫນີຄວາມຕ້ອງການປະຈຳວັນຂອງ
ຂ້າເຈົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະໃຫ້ການເອົາໃຈໃສ່ທັງຫມົດຂອງ
ຂ້າເຈົ້າຕໍ່ພຣະອົງ.

ແລະການຮັບປະກັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້
ຂ້າເຈົ້າວ່າຄຳຮ້ອງພ້ອງຂອງຂ້າ
ຈົ່ງຄວນຈະໄດ້ຮັບການຮັບຟັງ,
ເປັນການຮັບປະກັນກັບພວກເຮົາເຊັ່ນ
ດັບວກັນ.

ພຣະເຢຊູເອງ,
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ໃນທ່າມ
ກາງມະນຸດ, ມັກຈະຢູ່ໃນການອະທິຖານ.
ພຣະເຊື້ອ ຈຶ່ງອຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາໄດ້
ກຳນົດພຣະອົງເອງດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການ
ແລະຄວາມອ້ອນແອຂອງພວກເຮົາ,
ໃນທີ່ພຣະອົງໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ສະຫນອ
ງ, ເປັນຄຳຮ້ອງທຸກ,
ການສະແຫວງຫາການສະຫນອງຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງສິດຈາກພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ,
ເພື່ອພຣະອົງຈະອອກມາເພື່ອຮັບຜິດ

ຊອບຫນ້າທີ່ ແລະການທົດລອງ.
ພຣະອົງເປັນຕົວຢ່າງຂອງພວກເຮົາໃນ
ທຸກສິ່ງ.
ລາວເປັນພື້ນຖານໃນຄວາມອ່ອນແອຂອງ
ພວກເຮົາ,
“ໃນທຸກຈຸດທີ່ຖືກລໍ້ລວງຄືກັບພ
ວກເຮົາ;” ແຕ່ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີ
ບາບລັກສະນະຂອງພຣະອົງ recoiled ຈາກ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ;
ລາວໄດ້ທົນກັບການຕໍ່ສູ້ ແລະການ
ທໍລະມານຂອງຈິດວິນຍານໃນໂລກແຫ່ງບ
າບ.
ມະນຸດຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ການອະທິຖາ
ນເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ
ແລະເປັນສິດທິພິເສດ.
ລາວໄດ້ພົບເຫັນຄວາມປອບໂຍນ ແລະ
ຄວາມສຸກໃນການຮ່ວມມືກັບພຣະບໍດາຂ
ອງພຣະອົງ. ແລະ
ຖ້າຫາກພຣະເຜີ້ ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງມະ
ນຸດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຈໍາເປັນຂອງການອະ

ທິຖານ, ຫລາຍກວ່ານັ້ນຈະອ່ອນແອ,
ມະຕະທິມິບາບຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ
ຈໍາເປັນຂອງການອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າ,
ຄືງທິ.

ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາລໍຖ້າ
ທິຈະປະທານຄວາມເຕັມທິຂອງພອນຂ
ອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາ.

ມັນເປັນສິດທິພິເສດຂອງພວກເຮົາ
ທິຈະດິມນໍາພູແຫ່ງຄວາມຮັກ
ທິບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ມັນເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນທິພວກເ
ຮົາອະທິຖານພົງເລັກນ້ອຍ!

ພຣະເຈົ້າພ້ອມແລ້ວ
ແລະເຕັມໃຈທິຈະໄດ້ຍິນຄໍາອະທິຖາ
ນທິຈິ່ງໃຈຂອງລູກໆຂອງພຣະອົງທິ
ຖ້ອມຕົວ,
ແຕ່ຍິ່ງມີຄວາມເຕັມໃຈທິຈະເຮັດໃ
ຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມປາດຖະໜາຂອງພຣະ
ເຈົ້າ.

ເທວະດາຂອງສະຫວັນສາມາດຄິດແນວໃດກໍ

ບມະນຸດທິ' ທຸກຍາກທິ' ສິ້ນຫວັງ,
ຜູ້ຖືກລົ້ວລາງ,
ເມື່ອຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າບາດຖະຫນາ
ບໍ່ມີຂອບເຂດຕໍ່ພວກເຂົາ,
ພ້ອມທິ' ຈະໃຫ້ພວກເຂົາຫຼາຍກວ່າ
ທິ' ເຂົາເຈົ້າສາມາດຂໍຫຼືຄິດ,
ແຕ່ພວກເຂົາອະທິຖານຫນ້ອຍລົງແລະ
ມີດັ່ງນັ້ນ.

ຄວາມເຊື່ອພົ້ງແລ້ວກນ້ອຍ?
ເທວະດາຮັກທິ' ຈະກຶ້ມຂາບຕໍ່ຫນ້າ
ພຣະເຈົ້າ;
ເຂົາເຈົ້າຮັກທິ' ຈະຢູ່ໃກ້ພຣະອົງ.
ເຂົາເຈົ້າຖືວ່າການຮ່ວມມືກັບພຣະເຈົ້າ
ເປັນຄວາມສຸກອັນສູງສຸດ;
ແລະເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ
ລູກຫລານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຜູ້ທິ' ຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຫລາຍ
ທິ' ພຣະເຈົ້າພົ້ງແຕ່ສາມາດໃຫ້,
ເບິ່ງຄືວ່າພໍໃຈທິ' ຈະເດີນໄປໂດຍ
ບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະວິນຍານຂ

ອົງພຣະອົງ,
ການເປັນເພື່ອນຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມມັດຂອງຄວາມຊື່ວຮ້າຍປົດລ້ອມ
ມຜູ້ທີ່ລະເລີຍການອະທິຖານ.

ການລົ້ວລົງທີ່ຖືກກະຊົບຂອງສັດຕູ
ຊຸກຈູງເຂົ້າເຈົ້າໃຫ້ເຮັດບາບ; ແລະ
ທັງໝົດແມ່ນຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າ
ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດທິພິເສດທີ່ພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃນການນັດ
ໝາຍອັນສູງສົ່ງຂອງການອະທິຖານ.

ເປັນຫຍັງລູກຊາຍ ແລະ
ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງລ້ຽວໃຈທີ່ຈະ
ອະທິຖານ,

ເມື່ອການອະທິຖານເປັນກະແຈໃນມິຕິ
ຫຼັງສັດທາທີ່ຈະປົດລ້ອມສາງສະຫວັນ
, ຊຸບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
Omnipotence ໄດ້ຖືກເກັບໄວ້ຢູ່ໃສ?
ໂດຍບໍ່ມີການອະທິຖານຢ່າງບໍ່ຢຸດ
ຢັ້ງແລະພາກພົບນັ້ນເກດເປັນພວກເຮົາ
ຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ

ທົ່ວບໍ່ສົນໃຈແລະ deviating
ຈາກເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ.
ສັດຕູສະແຫວງຫາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ພ້ອມຂັດຂວາງທາງໄປສູ່ບ່ອນນັ້ນ
ງອວ
າມເມດຕາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ໂດຍການອ້ອ
ນວອນຢ່າງຈິງຈັງແລະສັດທາທີ່ຈະໄດ້
ຮັບພຣະຄຸນແລະອໍານາດທີ່ຈະຕ້ານທາ
ນກັບການລົ້ວລາງ.

ມີເງື່ອນໄຂບາງຢ່າງທີ່ເຮົາຄາດຫວັ
ງວ່າພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນແລະ
ຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງເຮົາ.
ຫນຶ່ງໃນສິ່ງທີ່ອິດເມ່ນວ່າພວກເ
ຮົາຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍ
ຫຼືອຈາກພຣະອົງ.
ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາວ່າ,
“ເຮົາຈະຖອກນໍ້າໃສ່ຜູ້ທີ່ຫົວ
ນໍ້າ, ແລະນໍ້າຖ້ວມເທິງດິນແຫ້ງ.”
ເອຊາຍາ 44:3.
ຜູ້ທີ່ຫົວແລະຫົວຄວາມຊອບທໍາ,

ຜູ້ທີ່ຄອຍຖ້າພຣະເຈົ້າ,
ອາດຈະແນ່ໃຈວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຕັມໄປ.
ຫົວໃຈຕ້ອງເປີດໃຫ້ມີອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານ, ຫລື
ພອນຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບ.

ຄວາມຕ້ອງການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາແມ່ນຕົວມັນເອງເປັນການໂຕ້ຖືງແລະອັນວອນຍ່າງສຸຂ, ມທີ່ສຸດໃນນາມຂອງພວກເຮົາ.

ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກສະແຫວງຫາເພື່ອເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ສໍາລັບພວກເຮົາ. ລາວເວົ້າວ່າ,

“ຂໍແລ້ວມັນຈະໃຫ້ເຈົ້າ.” ແລະ

“ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ໄວ້ອາໄລພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ,

ແຕ່ໄດ້ມອບພຣະອົງໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາທຸກຄົນ,

ພຣະອົງຈະບໍ່ໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງແກ່ພວກເຮົາຢ່າງອິດສະລະດ້ວຍແນວໃດ?

” ມັດທາຍ 7:7; ໂລມ 8:32.

ຖ້າຫາກພວກເຮົາຖືວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າ
 ຍຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ,
 ຖ້າຫາກພວກເຮົາຍຶດຫມັ້ນກັບບາບ
 ທີ່ຮູ້ຈັກໃດຫນຶ່ງ,
 ພຣະເຜີ້ຍເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຍິນພວກ
 ເຮົາ;
 ແຕ່ການອະທິຖານຂອງຈິດວິນຍານສໍາ
 ລັດຮູບ, contrite
 ແມ່ນໄດ້ຮັບການຍອມຮັບສະເຫມີໄປ.
 ເມື່ອຄວາມຜິດທັງໝົດທີ່ຮູ້ຈັກ
 ຖືກແກ້ໄຂ,
 ເຮົາອາດເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕອບຄໍາ
 ອໍ້ອນວອນຂອງເຮົາ.
 ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງຕົວເຮົາເອງຈະບໍ່
 ຍົກຍ້ອງພວກເຮົາຕໍ່ຄວາມໂປດປານຂອ
 ງພຣະເຈົ້າ;
 ມັນເປັນຄຸນຄ່າຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຈະ
 ຊ່ວຍປະຢັດພວກເຮົາ,
 ເລື້ອຍດຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຊໍາລະພວກເ
 ຮົາ;

ແຕ່ ພວກເຮົາມີວິກິດທີ່ ຕ້ອງເຮັດໃນ
ການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການຍອມ
ຮັບ.

ອົງປະກອບອື່ນຂອງການອະທິຖານທີ່
ຊະນະແມ່ນຄວາມເຊື່ອ.

“ຜູ້ທີ່ມາຫາພຣະເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອ
ວ່າພຣະອົງເປັນ,
ແລະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ໃຫ້ລາງວັນແກ່
ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງຢ່າງພາ
ກພົນ.” ເຮັບເຮີ 11:6.

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບສານ, ສິດຂອງພຣະ
ອົງວ່າ,

“ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານປາຖະຫນາ
ໆ, ເມື່ອທ່ານອະທິຖານ,
ເຊື່ອວ່າທ່ານໄດ້ຮັບມັນ,
ແລະພວກທ່ານຈະມີມັນ. ມາລະໂກ 11:24.

ພວກເຮົາເອົາພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະຄໍາຂອ
ງພຣະອົງບໍ່?

ການຮັບປະກັນແມ່ນກວ້າງຂວາງແລະ
ບໍ່ຈຳກັດ,
ແລະພຣະອົງແມ່ນສັດຊື່ຜູ້ທີ່ໄດ້
ສັນຍາ.

ເມື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ເຮົາ
ຂໍ, ເມື່ອເຮົາຂໍ,
ເຮົາຍັງເຊື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ດ້ານ

ແລະວ່າພຣະອົງຈະຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງ
ເຮົາ. ເຮົາຄິດຜິດແລະສາຍຕາສິ້ນ
ຈົນບາງເທື່ອເຮົາຂໍສິ່ງທີ່ບໍ່
ບັນພອນໃຫ້ເຮົາ, ແລະ
ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງ
ເຮົາຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງເຮົາ
ໂດຍການມອບສິ່ງທີ່ຈະເປັນຜົນດີອັນ
ນຳສູ່ສຸດຂອງເຮົາ—ຕາມທີ່ເຮົາເອງປາ
ຖະໜາ.

ຖ້າຫາກວ່າດ້ວຍວິໄສທັດຂອງພຣະເຈົ້າ
enlightened

ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງທີ່ພວກເຮົາເປັນແທ້.

ເມື່ອຄໍາອະທິຖານຂອງພວກເຮົາເບິ່ງ
ງົບໄດ້ຮັບການຕອບ,
ພວກເຮົາຕ້ອງຍືດຫມັ້ນກັບຄໍາສັນ
ຍາ;

ເພາະເວລາຂອງການຕອບຈະມາເຖິງຢ່າງແ
ນ່ນອນ, ແລະ
ເຮົາຈະໄດ້ຮັບພອນທີ່ເຮົາຕ້ອງການ
ຫລາຍທີ່ສຸດ.

ແຕ່ການອ້າງວ່າຄໍາອະທິຖານຈະໄດ້ຮັບ
ບໍາຕອບສະເຫມີໄປໃນທາງທີ່ຫລາຍແລະ
ສໍາລັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປາຖະຫນາໄດ
ຍສະເພາະແມ່ນການສັນນິຖານ.

ພຣະເຈົ້າມີຄວາມສະຫລາດເກີນໄປທີ່
ຈະເຮັດຜິດ,
ແລະດີເກີນໄປທີ່ຈະກົດກັນສິ່ງ
ທີ່ດີຈາກພວກເຂົາທີ່ຢ່າງຢ່າງຖື
ກຕ້ອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ຢ່າຢ້ານທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງ,
ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານບໍ່ເຫັນບໍາຕອບ
ທັນທີສໍາລັບຄໍາອະທິຖານຂອງທ່ານ.
ຈຶ່ງເຊື່ອໝັ້ນໃນຄໍາສັນຍາທີ່ແ

ນ' ນອນຂອງພຣະອົງ, "ຂໍ,
ແລະມັນຈະຖືກມອບໃຫ້."

ຖ້າເຮົາໃຫ້ຄໍາບົກສາກັບຄວາມສົງໄສ
ແລະຄວາມຢ້ານກົວ, ຫລື
ພະຍາຍາມແກ້ໄຂທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງ
ແຈ້ງ, ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະມີສັດທາ,
ຄວາມສູນຈະເພີ່ມຂຶ້ນແລະເລີກ
ຊຶ່ງ. ແຕ່ຖ້າເຮົາມາຫາພຣະເຈົ້າ,
ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກສິ້ນຫວັງແລະ
ເປັນທີ່ເພິ່ງອາໄສ,
ດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນຈິງ, ແລະ
ດ້ວຍຄວາມຖືກອມຕົວ,
ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງເຮົາ
ເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມປາດຖະໜາຂ
ອງເຮົາຕໍ່ພຣະອົງ
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດ,
ຜູ້ເຫັນທຸກສິ່ງໃນການສ້າງ, ແລະ
ຜູ້ປົກຄອງທຸກສິ່ງຕາມພຣະປະສົງ
ແລະພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ,

ພຣະອົງສາມາດແລະຈະເຂົ້າຮ່ວມການຮັບ
ຮອງໄຫ້ຂອງພວກເຮົາ,
ແລະຈະໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງແສງເຂົ້າ
ໄປໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ຜ່ານການອະທິຖານທີ່ຈົ່ງໃຈພວກເຮົາ
ໄດ້ຖືກນໍາເຂົ້າໄປໃນການເຊື່ອມ
ຕໍ່ກັບຈິດໃຈຂອງ Infinite ໄດ້.

ເຮົາອາດບໍ່ມີຫຼັກຖານທີ່ໜ້າອັດ
ສະຈັນໃຈໃນເວລາທີ່ພຣະພັກຂອງພຣະ
ຜູ້ໄຖ່ຂອງເຮົາກໍາລັງກື້ມໃສ່ເຮົາ
ດ້ວຍຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈແລະ
ຄວາມຮັກ, ແຕ່ກໍເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.

ເຮົາອາດບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງການສໍາພັດ
ທີ່ເຫັນໄດ້ຂອງພຣະອົງ,
ແຕ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງເຮົາ
ດ້ວຍຄວາມຮັກແລະ
ຄວາມເມດຕາສົ່ງສານ.

ເມື່ອເຮົາມາທຸນຂໍຄວາມເມດຕາ
ແລະພອນຈາກພຣະເຈົ້າ
ເຮົາຄວນມີຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຮັກ

ແລະການໃຫ້ອະໄພໃນໃຈຂອງເຮົາ.
ເຮົາສາມາດອະທິຖານໄດ້ແນວໃດ,
“ໃຫ້ອະໄພໜີ້ສິນຂອງພວກເຮົາ,
ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໃຫ້ອະໄພລູກໜີ້ຂອງພວກເຮົາ,”

ແລະຍັງເຮັດຕາມຈິດໃຈທີ່ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ?
ມັດທາຍ 6:12.

ຖ້າເຮົາຄາດໝາຍໃຫ້ຄໍາອະທິຖານຂອງເຮົາເອງຈະໄດ້ຍິນ
ເຮົາຕ້ອງໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນໃນແບບດົບ
ວກັນ

ແລະເທົ່າກັບທີ່ເຮົາຫວັງວ່າຈະໄດ້
ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

ຄວາມອົດທົນໃນການອະທິຖານໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເງື່ອນໄຂຂອງການໄດ້ຮັບ.

ເຮົາຕ້ອງອະທິຖານສະເໝີ
ຖ້າຫາກເຮົາຈະເຕີບໂຕໃນສັດທາ ແລະ
ປະສົບການ. ພວກເຮົາຕ້ອງ
“ອະທິຖານທັນທີ” ເພື່ອ
“ອະທິຖານຕໍ່ໄປ, ແລະ

ເຜີ້ງລະວັງດ້ວຍການຂອບພຣະໄທ.” ໂລມ
12:12; ໂກໂລດ 4:2.

ເປໂຕຊັກຊວນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃຫ້

“ມີສະຕິລະວັງຕົວ

ແລະເຜີ້ງລະວັງໃນການອະທິດຖານ.” 1

ເປໂຕ 4:7. ໂປໂລຊີນໍາວ່າ,

“ໃນທຸກສິ່ງດ້ວຍການອະທິດຖານ

ແລະການອ້ອນວອນດ້ວຍການຂອບພຣະໄທ

ຈຶ່ງໃຫ້ການຮ້ອງຂໍຂອງທ່ານໄດ້ແຈ້ງ

ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.” ພິລິບ 4:6.

“ແຕ່ທ່ານ, ທີ່ຮັກ,” Jude ເວົ້າ,

“ການອະທິດຖານໃນພຣະວິນຍານບໍ່ລິສຸດ

ຮັກສາຕົວເອງໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ

.” Jude 20, 21.

ການອະທິດຖານທີ່ບໍ່ລິສຸດຢັ້ງແນ່ນ

ການລວມຕົວຂອງຈິດວິນຍານກັບພຣະເຈົ້າ,

ຈຶ່ງ,

ດັ່ງນັ້ນຊີວິດຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຫວ

ເຂົ້າໄປໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ;

ແລະຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ,

ຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມບໍລິສຸດໄຫວ
ກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

ມີຄວາມຈໍາເປັນສໍາລັບການພາກພົນໃນ
ການອະທິຖານ;

ໃຫ້ບໍ່ມີຫຍັງຂັດຂວາງທ່ານ.

ເຮັດທຸກຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຮັກສາການ
ເປີດ communion

ລະຫວ່າງພຣະເຢຊູແລະຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານເອງ.

ສະແຫວງຫາທຸກໂອກາດທີ່ຈະໄປບ່ອນ
ທີ່ອະທິຖານແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດ.

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາການສໍາພັນກັບພຣະ
ເຈົ້າແທ້ໆ

ຈະໄດ້ຮັບການເຫັນຢູ່ໃນກອງປະຊຸມອະ
ທິຖານ,

ຊື່ສັດທີ່ຈະເຮັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາ
ຈື່ງແລະຕັ້ງໃຈແລະກະຕືລືລົ້ນ

ທີ່ຈະເກັບກໍາຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດ
ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ.

ເຂົາເຈົ້າຈະປັບປຸງທຸກໂອກາດຂອງການ

ນຈັດວາງຕົນເອງບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບແສງຈາກສະຫວັນ.

ພວກເຮົາຄວນຈະອະທິຖານຢູ່ ' ໃນວົງການຄອບຄົວ, ແລະເຫນືອສິ່ງອື່ນໃດທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລະເວີຍການອະທິຖານລັບ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານ.

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບຈິດວິນຍານທີ່ຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນຂະນະທີ່ການອະທິຖານຖືກລະເວີຍ.

ການອະທິຖານໃນຄອບຄົວຫຼືສາທາລະນະຢ່າງດົວແມ່ນບໍ່ພົງພໍ. ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວໃຫ້ຈິດວິນຍານໄດ້ຖືກວາງໄວ້ເປັນກັບຕາກວດກາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການອະທິຖານລັບແມ່ນຈະໄດ້ຍິນພົງແຕ່ໂດຍການອະທິຖານທີ່ໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ມີຫຼື curious

ແມ່ນໄດ້ຮັບການພາລະຂອງຄໍາຮ້ອງພໍ້

ອງດ້ງກ່າວ.

ໃນການອະທິຖານເປັນຄວາມລັບຈິດວິນຍານແມ່ນບາດສະຈາກອິດທິພົນທັງອ້ອມຂ້າງ, ບໍ່ມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ. ສະຫງົບ, ແຕ່ຢ່າງຈິງຈັງ, ມັນຈະເອົາອາຍອອກໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຫວານຊື່ນແລະຄົງຢູ່ຈະເປັນອິດທິພົນທັງອອກມາຈາກພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນໃນທີ່ລັບ, ຜູ້ທີ່ຫຼຸດເປີດເພື່ອຈະໄດ້ຍິນຄໍາອະທິຖານທີ່ເກີດຈາກຫົວໃຈ.

ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ, ສັດທາທີ່ລົບບງ່າຍ ຈິດວິນຍານຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າ

ແລະເຕົ້າໂຮມແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນໃຫ້ແກ່ຕົວເອງ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ມັນໃນການຂັດແຍ້ງກັບຊາຕານ. ພຣະເຈົ້າເປັນຫໍ່ຄອຍຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພວກເຮົາ.

ຈຶ່ງອະທິຖານຢູ່ໃນຕູ້ເສື້ອຜ້າຂອງເຈົ້າ,
 ແລະໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າໄປເຮັດວຽກປະຈຳວັນຂອງເຈົ້າ,
 ຈຶ່ງໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຖືກຍົກຂຶ້ນມາເລື້ອຍໆຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.
 ມັນເປັນດັ່ງນັ້ນທີ່ Enoch ໄດ້ເດີນທາງກັບພຣະເຈົ້າ.
 ຄຳອະທິຖານທີ່ງົບງູນສະຫງົບເຫລົ່ານີ້
 ດຶງຂຶ້ນໝື່ອນດັ່ງເຄື່ອງຫອມອັນລ້ຳຄ່າຕໍ່ໜ້າບັນລັງແຫ່ງພຣະຄຸນ.
 ຊາຕານບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະຜູ້ທີ່ມີໃຈຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າໄດ້.

ບໍ່ມີເວລາຫຼືສະຖານທີ່ທີ່ບໍ່ເຫມາະສົມທີ່ຈະສະເຫນີຄຳຮ້ອງທຸກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.
 ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະກົດກັນເຮົາຈາກການຍົກໃຈຂອງເຮົາຂຶ້ນໃນຈິດໃຈຂອງການ

ອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ.
 ໃນຜູ້ຊົນຂອງຖະຫນົນ,
 ໃນທຸກກາງການມີທຸລະກິດ,
 ພວກເຮົາອາດຈະສົ່ງຄໍາຮ້ອງທຸກໄປຫາ
 າພຣະເຈົ້າແລະອ້ອນວອນຂໍຄໍາແນະນຳ
 ຈາກສະຫວັນ,
 ຄືກັບເນເຫມືອໃນເວລາທີ່ລາວຮ້ອງ
 ຂໍຕໍ່ກະສັດອາຕາເຊເຊເຊ. closet ຂອງ
 communion
 ອາດຈະໄດ້ຮັບການພົບເຫັນທຸກບ່ອນ
 ທີ່ພວກເຮົາຢູ່.
 ພວກເຮົາຄວນຈະເປີດປະຕູຂອງຫົວໃຈ
 ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງແລະຄໍາເຊື່ອເຊິ່ງຂອງຊົນຂອງ
 ອງພວກເຮົາຈະໄປເຖິງວ່າພຣະເຢຊູອາດຈະ
 ະມາແລະຢູ່ໃນຖານະເປັນແຂກຈາກສະຫວັນ
 ນໃນຈິດວິນຍານ.

ເຖິງແມ່ນວ່າອາດຈະມີບັນຍາກາດເສຍ
 ອມໂຊມ,
 ເສຍອມໂຊມຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ,
 ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຫາຍໃຈຄວາ

ມເສຍຫາຍຂອງມັນ,
 ແຕ່ອາດຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນອາກາດທີ່
 ບໍ່ລົງສູ່ດຂອງສະຫວັນ.
 ເຮົາອາດປົດປະຕູທຸກຢ່າງເພື່ອໃຫ້
 ຄວາມນັກຄິດທີ່ບໍ່ສະອາດ
 ແລະຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ບໍ່ລົງສູ່ດ
 ໂດຍການຍົກຈັດວິນຍານເຂົ້າໄປຫາພຣະ
 ເຈົ້າໂດຍການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ.
 ຜູ້ທີ່ມີໃຈເປີດໃຈທີ່ຈະໄດ້ຮັບກາ
 ນສະໜັບສະໜູນແລະ
 ພອນຈາກພຣະເຈົ້າ
 ຈະເດີນໄປໃນບັນຍາກາດທີ່ສັກສິດກ
 ວ່າແຜ່ນດິນໂລກແລະ
 ຈະມີຄວາມສຳພັນກັບສະຫວັນຢູ່ສະເ
 ໜີ.

ເຮົາຕ້ອງມີທັດສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັ
 ນຫຼາຍຂຶ້ນຂອງພະເຍຊູ
 ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງແຕ້ມທີ່ກ
 ບົວກັບຄຸນຄ່າຂອງຄວາມເປັນຈິງນິ
 ນດອນ.

ຄວາມງາມຂອງຄວາມບໍລິສຸດແມ່ນ
ພ້ອມທັງມຫາຍໃຈຂອງລູກຂອງພຣະ
ເຈົ້າ;

ແລະເພື່ອສ້າງນິ້ວຈະສໍາເລັດ,
ພວກເຮົາຄວນຊອກຫາການເປີດເຜີຍອັນ
ສູງສົ່ງຂອງສິ່ງທີ່ສະຫວັນ.

ຂໍໃຫ້ຈິດວິນຍານຖືກດຶງອອກແລະ
ຂຶ້ນໄປ,

ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກເຮົາມີ
ມຫາຍໃຈຂອງບັນຍາກາດສະຫວັນ.

ເຮົາອາດຍູ້ໃກ້ພຣະເຈົ້າຈົນວ່າໃນ
ທຸກການທົດລອງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ
ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຈະຫັນມາຫາພຣະອົງ
າມທໍາມະຊາດ

ເໝືອນດັ່ງດອກໄມ້ທີ່ໄປຫາດວງຕາ
ວັນ.

ຮັກສາຄວາມປາຖະຫນາຂອງເຈົ້າ,
ຄວາມສູກ, ຄວາມໂສກເສົ້າ,
ຄວາມເປັນຫວັງຂອງເຈົ້າ,

ແລະຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຈົ້າຕໍ່ ຫນ້າ
ພຣະເຈົ້າ.

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດແບກຫາບພຣະອົງໄດ້;

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເມື່ອຍພຣະອົງໄດ້.

ຜູ້ທີ່ ນັບສະ ນຜົມຂອງຫົວຂອງ

ທ່ານບໍ່ໄດ້ indifferent

ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຂອງພຣະອົງ.

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນທີ່ສົງສານ

ຫຼາຍ, ແລະຂອງຄວາມເມດຕາອ່ອນໄຫວ."

ຢາໂກໂບ 5:11.

ຫົວໃຈແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຖືກ

ສໍາພັດກັບຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາ

ແລະ

ແມ່ນແຕ່ ໂດຍການເວົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ເອົາໄປຫາພຣະອົງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ

ທີ່ perplexes ຈິດໃຈ.

ບໍ່ມີຫຍັງໃຫຍ່ ເກີນໄປທີ່ພຣະອົງ

ຈະທົນໄດ້,

ເພາະພຣະອົງຊົງຄອບຄອງໂລກ,

ພຣະອົງປົກຄອງທຸກສິ່ງຂອງຈັກກະວາ

ນ.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ກໍ່ປົວຂ້ອງກັບຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຮົາແມ່ນໜ້ອຍເກີນໄປທີ່ພຣະອົງຈະສົ່ງເກດເຫັນ.

ບໍ່ມີບົດໃດໃນປະສົບການຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຄວາມໝາຍໄປສຳລັບພຣະອົງທີ່ຈະອ່ານ;

ບໍ່ມີຄວາມສັບສົນທີ່ຍາກເກີນໄປທີ່ພຣະອົງຈະແກ້ໄຂ.

ບໍ່ມີໄພພິບັດອັນໃດສາມາດເກີດຂຶ້ນກັບລູກຂອງພຣະອົງໄດ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ,

ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນໃດໆມາລົບກວນຈົດວັນຍານ, ບໍ່ມີຄວາມສຸກ,

ບໍ່ມີການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈໜີຈາກປາກ,

ຊຶ່ງພຣະບົດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນຂອງເຮົາບໍ່ສົນໃຈ,

ຫຼືພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສົນໃຈໃນທັ້ນທີ່.

"ພຣະອົງໄດ້ບົ່ນບົວຫົວໃຈທີ່ແຕກຫັກ, ແລະມັດບາດແຜຂອງພວກເຮົາ."

ຄໍາເພງ 147:3.

ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ແຕ່ລະຈິດວິນຍານແມ່ນມີຄວາມແຕກ
ຕ່າງກັນ ແລະ ແຕ່ມັນ
ຄືກັບວ່າບໍ່ມີຈິດວິນຍານອື່ນ
ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະແບ່ງປັນ
ນການເຜົາລະວົງຂອງພຣະອົງ,
ບໍ່ແມ່ນຈິດວິນຍານອື່ນທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ
ງ.

ພຣະເຢຊູ ໄດ້ກ່າວວ່າ,
“ພວກທ່ານຈະທຸ້ນຂໍໃນນາມຂອງເຮົາ:
ແລະເຮົາບໍ່ກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ
ເຮົາຈະອະທິຖານພຣະບິດາເພື່ອພວກ
ທ່ານເພາະພຣະບິດາເອງຮັກທ່ານ.”
“ເຮົາໄດ້ເລືອກເຈົ້າແລ້ວ: ...
ເພື່ອວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະ
ຂໍຈາກພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ,
ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.”
ໂຢຮັນ 16:26, 27; 15:16 .

ແຕ່ການອະທິຖານໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢ

ຊຸ່ມແມ່ນບາງສິ່ງບາງຢ່າງຫຼາຍກ່ວາພົງແຕ່ການກ່າວເຖິງຊື່ນັ້ນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດຂອງການອະທິຖານ.

ມັນແມ່ນການອະທິຖານໃນຈິດໃຈແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຢຊູ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອຄ່າສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ອົງຕາມພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ແລະເຮັດວຽກງານຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນຄວນຈະເປັນ hermits ຫຼືພຣະສົງແລະອອກຈາກໂລກເພື່ອອອກທົດຕົນເພື່ອການໄຫວ້. ຊີວິດຕັ້ງແຕ່ເປັນຄັ້ງກັບຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ—ລະຫວ່າງພູເຂົາແລະຝູງຊົນ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຮັດຫຍັງນອກຈາກການອະທິຖານຈະຢູ່ດ້ວຍການອະທິຖານໃນໄວໆນັ້ນ, ຫຼືການອະທິຖານຂອງເຂົາຈະກາຍເປັນປຶ້ມກະຕິ.

ໃນເວລາທີ່ ຜູ້ ຊາຍເອົາຕົນເອງອອກຈາກ
 ກຊິວິດສັງຄົມ,
 ຫ່າງຈາກຂອບເຂດຂອງຫນ້າທີ່ ຄຣິສຕ
 ບົນແລະແບກຂ້າມ;
 ເມື່ອພວກເຂົາເຊົາເຮັດວຽກຢ່າງຈິງ
 ຈິງເພື່ອພຣະອາຈານ,
 ຜູ້ ທີ່ ເຮັດວຽກຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອ
 ຂ້າເຈົ້າ,
 ເຂົາເຈົ້າສູນເສຍເລື່ອງການອະທິຖາ
 ນ
 ແລະບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈຕໍ່ການອຸທິດ
 ຕົນ.
 ຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນ
 ສ່ວນບູກຄົນແລະເຫັນແກ່ຕົວ.
 ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດອະທິຖານກໍ່ບົວກັບ
 ບຄວາມຕ້ອງການຂອງມະນຸດຫຼືການເສີມ
 ມສ້າງອານາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ,
 ອ້ອນວອນຂໍຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເຮັດ
 ວຽກ.

ເຮົາທົນກັບການສູນເສຍ
ເມື່ອເຮົາລະເລີຍສິດທິພິເສດໃນກາ
ນຮ່ວມກັນເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ
ຊຸກຍູ້ ຊຶ່ງກັນແລະກັນ
ໃນການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງສູນເສຍ
ຍຄວາມສິດໃສ ແລະ

ຄວາມສໍາຄັນໃນໃຈຂອງເຮົາ.

ໃຈຂອງພວກເຮົາເຊົາເຮັດໃຫ້ຄວາມສະຫ
ວ່າງ ແລະ

ຕົ້ນຕໍ ນໂດຍອິດທິພົນທິ' ເຮັດໃ
ຫ້ບໍລິສຸດຂອງມັນ, ແລະ
ພວກເຮົາຫຼຸດລົງທາງວິນຍານ.

ໃນສະມາຄົມຂອງພວກເຮົາເປັນຊາວຄຣິດ
ສະຕິນພວກເຮົາສູນເສຍຫຼາຍໂດຍການຂາ
ດຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈເຊື່ອງກັນແລະ
ກັນ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕົວເອງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງ
ມຕໍາແໜ່ງທີ່ພະເຈົ້າໄດ້ອອກແບບໃ
ຫ້ລາວຄວນ.

ການປູກຜັງທີ່ເຫມາະສົມຂອງອົງປະກ

ອບທາງສັງຄົມໃນລັກສະນະຂອງພວກເຮົາ
ຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນອົກເຫັນໃຈກັບ
ຄົນອື່ນແລະເປັນວິທີການພັດທະນາ
ແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກເຮົາໃນການ
ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

ຖ້າຊາວຄຣິດສະຕຽນຈະຄົບຫາກັນ,
ເວົ້າລົມກັນເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະ
ເຈົ້າ

ແລະຄວາມຈິງອັນລຳຄ່າແຫ່ງການໄ
ຖ່າຍຫົວໃຈຂອງຕົນເອງຈະສົດຊື່ນແລະ
ເຂົ້າເຈົ້າຈະສົດຊື່ນເຊິ່ງກັນແລະ
ກັນ.

ເຮົາອາດຮູ້ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ
ຫລາຍຂຶ້ນໃນທຸກວັນ,
ໂດຍໄດ້ຮັບປະສົບການໃໝ່ກ່ຽວກັບພຣະ
ຄູນຂອງພຣະອົງ;
ແລ້ວພວກເຮົາຈະປາຖະໜາທີ່ຈະກ່າວ
ຖືງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ; ແລະ
ເມື່ອເຮົາເຮັດສິ່ງນັ້ນ
ຫົວໃຈຂອງເຮົາເອງຈະໄດ້ຮັບຄວາມອົບ

ອຸ້ມແລະໃຫ້ກໍາລັງໃຈ.

ຖ້າຫາກພວກເຮົາຄິດແລະເວົ້າລົມກໍ
ບົວກັບພຣະເຢຊູຫຼາຍຂຶ້ນ,
ແລະຕົນເອງຫນ້ອຍ,
ພວກເຮົາຄວນຈະມີຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງ.

ຖ້າຫາກເຮົາຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າເລື້ອຍ
ຍ່າງເທົ່າທີ່ເຮົາມີຫລັກຖານເຖິງການ
ນຳແລະຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຮົາ
ເຮົາຄວນຮຽກສາພຣະອົງໄວ້ໃນຄວາມຄິດ
ຂອງເຮົາຕະຫລອດໄປແລະ
ຄວນຊຶມຊືມທີ່ຈະກໍາລັງເຖິງພຣະອົງ
ແລະສັນລະເສີນພຣະອົງ.

ເຮົາເວົ້າເຖິງເລື່ອງທາງໂລກ
ເພາະເຮົາມີຄວາມສົນໃຈໃນເລື່ອງນັ້ນ

ພວກເຮົາສົນທະນາຂອງຫມູ່ເພື່ອນຂອງ
ພວກເຮົາເພາະວ່າພວກເຮົາຮຽກເຂົາເຈົ້າ;
ຈຶ່ງ;

ຄວາມສຸກແລະຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາ

ຮົ່າຖືກຜູ້ກມັດກັບພວກເຂົາ. ເຖິງ
ຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຮົາມີເຫດຜົນ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຈະຮັກ
ພຣະເຈົ້າກວ່າທີ່ຈະຮັກຫມູ່
ເພື່ອນທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້;
ມັນຄວນຈະເປັນທີ່ມະຊາດທີ່ສູດໃນໂລ
ກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄັ້ງທຳ
ອິດໃນຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາທັງຫມົດ

ເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມດີຂອງພຣະອົງແລະ
ບອກເຖິງອຸນາດຂອງພຣະອົງ.
ຂອງປະທານອັນສຸດມສົມບູນທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົານັ້ນ
ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະດູດເອົາຄວາມ
ຄິດ

ແລະຄວາມຮັກຂອງເຮົາຫຼາຍຈົນບໍ່ມີ
ສິ່ງໃດທີ່ຈະຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ;
ເຂົາເຈົ້າຈະເຕືອນເຮົາຢູ່ສະເໝີ
ຖືກພຣະອົງແລະ
ຜູ້ກມັດເຮົາໄວ້ໃນສາຍພັນແຫ່ງຄວາມ
ຮັກແລະ

ຄວາມກະຕຸ້ນຍູຕໍ່ ຜູ້ມີພຣະຄຸນທາງ
ສະຫວ່າງຂອງເຮົາ.

ພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃກ້ເຂດທີ່ ຈຸດປຶ້ມຂອງໂ
ລກ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາຫລົ່ວເບິ່ງປະຕູທີ່ເປີດ
ດອກຂອງພະວິຫານຢູ່ເບື້ອງເທິງ,
ບ່ອນທີ່ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງລັດສະ
ໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງຢູ່
ຕໍ່ໜ້າພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່

“ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາລອດເຖິງທີ່ສູງ,
ດີທີ່ມາຫາພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະອົງ.”

ເຮັບເຮີ 7:25.

ເຮົາຕ້ອງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຫລາຍ
ຂຶ້ນ “ສໍາລັບຄວາມດີຂອງພຣະອົງ,
ແລະ

ສໍາລັບວິກາງານອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ
ຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ.” ຄໍາເພງ 107:8.

ການອອກກໍາລັງກາຍການອຸທິດຕົນຂອງ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນປະກອບດ້ວຍການຂໍ
ແລະການຮັບທັງໝົດ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາຢ່າຄິດເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາສະເໝີ
ແລະບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບປະໂຫຍດເທົ່າເຮົາ
ດັ່ງຮັບ.

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອະທິຖານຫຼາຍເກີນໄປ,
ແຕ່ວ່າພວກເຮົາແມ່ນເກີນໄປເທົ່າທີ່ຈະໃຫ້
ການຂອບໃຈ.

ເຮົາເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ,
ແຕ່ວ່າເຮົາສະແດງຄວາມກະຕັນຍຸພົງ
ລັກນ້ອຍ,
ເຮົາຈະສັນລະເສີນພຣະອົງພົງລັກນ້ອຍ
ພົງໃດສໍາລັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້
ຮັດເພື່ອເຮົາ.

ໃນສະໄໝບູຮານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ສົ່ງຊາວອົດສະຣາເອນ,
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບປະກັນເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ,
“ຈົ່ງກິນເຂົ້າຕໍ່ພຣະພັກອົງພຣະ

ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ,
ແລະ

ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຕ້ອນ ດີ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່
ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ມາ ໃຫ້, ເຈົ້າ ແລະ
ຄອບຄົວ ຂອງ ເຈົ້າ,
ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ
ເຈົ້າ ໄດ້ ອວຍພອນ ເຈົ້າ..”

ພຣະ ບັນຍາດ ສອງ 12:7.

ສິ່ງ ທີ່ ເຮັດ ເພື່ອ ດຸສະໜາ ພາບ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ຄວນ ເຮັດ ດ້ວຍ ຄວາມ ເບີກບາ
ນຸມ ວນ ຊຶ່ງ,
ດ້ວຍ ເພງ ສັນລະ ເສີນ ແລະ ຂອບ ພຣະ ຄຸນ,
ບໍ່ ແມ່ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ ແລະ ໂສກ
ເສົ້າ.

ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ພຣະ ບໍດາ
ທີ່ ອ່ອນ ໂຍນ, ຄວາມ ເມດຕາ.

ການ ບໍລິການ ຂອງ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ຄວນ ຖືກ
ເບິ່ງ ວ່າ ເປັນ ການ ຝຶກ ຝົນ ຫົວໃຈ
ທີ່ ໂສກ ເສົ້າ, ໂສກ ເສົ້າ.

ມັນ ຄວນ ຈະ ເປັນ ຄວາມ ຍິນດີ ທີ່ ຈະ ນະ

ມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະມີສ່ວນຮ່ວມໃນວົບກງານຂອງພຣະອົງ.
ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ມີລູກຂອງພຣະອົງ,
ສ່ວນຜູ້ທີ່ຄວາມລອດທັ້ນຢືນຢັນໃນ
ຫຍໍ້ດັ່ງນັ້ນໄດ້ຮັບການສະຫນອງໃຫ້,
ເຮັດເປັນຖ້າຫາກວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້
ບໍ່ລືຫານທັ້ນຍາກ, ແນ່ນອນ.

ລາວເປັນເພື່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະ

ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄຫວ້ພຣະອົງ,
ພຣະອົງຄາດຫວັງທີ່ຈະຢູ່ກັບພວກເຂົາ,
ເພື່ອໃຫ້ພອນແລະປອບໂຍນ,
ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຂົາຕັ້ມໄປດ້ວຍຄວາມ
ສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບາດຖະໜາໃຫ້ລູກ
ຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບການປອບໂຍນໃນການ
ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະ

ຊອກຫາຄວາມສຸກຫລາຍກວ່າຄວາມລໍາບາກ
ໃນວົບກງານຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງບາດຖະໜາໃຫ້ຜູ້ທີ່ມານະມັດສະ
ການພຣະອົງຈະເອົາຄວາມຄິດອັນປະເສີ

ດຖົງຄວາມຫວັງໃຍ
ແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄປນໍາ,
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີກໍາລັງໃຈໃນ
ໜ້າທີ່ການງານຂອງຊີວິດປະຈຳວັນ,
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີພຣະຄຸນໃນກາ
ນປະຕິບັດຢ່າງສັດຊື່
ແລະສັດຊື່ໃນທຸກສິ່ງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງລວບລວມກໍາລັງກັບໄມ້ກາ
ງແຂນ.

ພຣະຄຸນິດແລະພຣະອົງຖືກຄົງຄວນເປັນ
ຫົວຂໍ້ຂອງການໄຕ່ຕອງ,

ການສົນທະນາ,

ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກ

ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາຄວນເກັບໄວ້ໃນຄວາມຄິດຂອງພ
ວກເຮົາທຸກໆພອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ

ບໍ່ຈາກພຣະເຈົ້າ,

ແລະເມື່ອພວກເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມ

ຮັກສັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,

ພວກເຮົາຄວນຈະເຕັມໃຈທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ໃນມື້ທີ່ຖືກ
ຕອກໃສ່ໄມ້ກາງແຂນສໍາລັບພວກເຮົາ.

ຈົດວິນຍານອາດຈະສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ
ໃກ້ກັບປຶກຂອງສັນລະເສີນ.

ພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການນະມັດສະການດ້ວຍ
ພງແລະດົນຕີໃນສານທີ່ຢູ່ຂ້າງເທິງ

ງ

ແລະເມື່ອເຮົາສະແດງຄວາມກະຕັນຍູຂອງ
ເຮົາ

ເຮົາກໍປະມານການນະມັດສະການເຈົ້າຂອງ
ສະຫວັນ.

“ຜູ້ທີ່ຖວາຍຄໍາຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ
” ພະເຈົ້າ. ຄໍາເພງ 50:23.

ຂໍໃຫ້ເຮົາມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດຕໍ່
ໜ້າຜູ້ສ້າງ, ດ້ວຍ “ຄໍາຂອບພຣະໄທ,
ແລະ ສົ່ງເພງ.” ເອຊາຍາ 51:3.

ບົດທີ

12—ຈະເຮັດແນວໃດກັບຄວາມສົງໄສ

ຫຼ້າຍຄົນ,

ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ຍັງໜ້າຢູ່ໃນ

ຊີວິດຄວາມສະຕຽນ,

ບາງຄັ້ງກໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກກັບຄວາມ

ແນະນຳຂອງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງ.

ໃນພຣະຄຳພີມີຫຼ້າຍສິ່ງທີ່ເຂົາເຈ

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້,

ຫຼືແມ່ກະທັ້ງເຂົ້າໃຈໄດ້,

ແລະຊາຕານໃຊ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອ

ສົນສັດທາຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພຣະຄຳ

ພິເບັນການເປີດເຜີຍຈາກພຣະເຈົ້າ.

ເຂົາເຈົ້າຖາມວ່າ,

“ຂ້ອຍຈະຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງໄດ້

ແນວໃດ?

ຖ້າຫາກວ່າຄຳພີໄບເບີນເປັນພະຄຳຂ

ອງພະເຈົ້າແທ້ໆ

ຂ້ອຍຈະພົບຈາກຄວາມສົງໄສແລະຄວາມ

ສັບສົນໄດ້ແນວໃດ?”

ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮ້ອງຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອ,
ໂດຍບໍ່ມີການໃຫ້ຫຼັກຖານທີ່ພົງ
ພັກ' ບົວກັບການທີ່ຈະອົງໃສ່ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.

ການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ,
ລັກສະນະຂອງພຣະອົງ,
ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ,
ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍປະຈັກພະຍານ
ທີ່ອຸທອນກັບເຫດຜົນຂອງພວກເຮົາ;
ແລະ

ປະຈັກພະຍານນີ້ແມ່ນອຸດົມສົມບູນ

ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເອົາຄວາມເປັນ
ໄປໄດ້ຂອງຄວາມສົງໃສອອກ.

ສັດທາຂອງພວກເຮົາຕ້ອງຢູ່ກັບຫຼັກ
ຖານ, ບໍ່ແມ່ນການສາທິດ.

ຜູ້ທີ່ຢາກສົງໃສຈະມີໂອກາດ;

ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ປາຖະຫນາຢາກຮູ້
ຄວາມຈິງຢ່າງແທ້ຈິງຈະພົບເຫັນຫຼັກ

ກຖານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະພັກຜ່ອນ
ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບຈິດໃຈທີ່
ຈຳກັດຢ່າງເຕັມທີ່ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ
ລັກສະນະຫຼືການເຮັດວຽກຂອງ Infinite
One.

ເຖິງສະຕິບັນຍາທີ່ກະຕືລືລົ້ນ
ທີ່ສຸດ,
ຈິດໃຈທີ່ມີການສຶກສາສູງທີ່ສຸດ,
ຍານບຸລີສຸດນັ້ນຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມ
ລັກລັບ.

“ເຈົ້າສາມາດຊອກຫາພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່?
ເຈົ້າສາມາດຊອກຫາຜູ້ມີລິດທານຸພ
າບສູງສຸດເຖິງຄວາມສົມບູນແບບໄດ້
ບໍ່? ມັນສູງເທົ່າກັບສະຫວັນ;
ເຈົ້າເຮັດຫຍັງໄດ້? deeper ກວ່າ hell;
ເຈົ້າຮູ້ຫຍັງໄດ້ບໍ່?” ໂຢບ 11:7, 8.

ອັກຄະສາວິກໂບໂລກ່າວວ່າ, “ໂອ້
ຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງຄວາມຮູ້ງມີທັງ

ບັນຍາແລະຄວາມຮູ້ຂອງພະເຈົ້າ!
ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງບໍ່ສາມາດຊອກຫາໄດ້ພົງໃດ,
ແລະວິທີການຂອງພຣະອົງທີ່ຜ່ານມາ
ຈະຊອກຫາໄດ້!" ໂລມ 11:33.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າ
“ເມກແລະຄວາມມືດອ້ອມຮອບພຣະອົງ,”
“ຄວາມຊອບທ້າ

ແລະການພິພາກສາເປັນພື້ນຖານຂອງບັນລັງຂອງພຣະອົງ.” Psalm 97:2, RV

ມາຮອດປັດຈຸບັນນີ້ພວກເຮົາສາມາດ
ຂໍ້ໃຈການຈັດການກັບພວກເຮົາ,
ແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດ

ດ,
ເພື່ອພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຮັກແລະ
ຄວາມເມດຕາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ,
ສົມທົບກັບອໍານາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈເຖິງຈຸດປະສົງຂອງ
ພຣະອົງຫລາຍເທົ່າທີ່ເປັນເພື່ອຄວາມ
ດີຂອງເຮົາທີ່ຈະຮູ້;

ແລະນອກຈາກນີ້ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງໄວ້
ວາງໃຈມື້ທຶນ ມື້ອໍານາດທັງຫມົດ,
ຫົວໃຈທຶນ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ.

ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຄຶກ ນກ ບລ ກສະນະຂອງຜູ້ ປະພັນອັນ
ສູງສົ່ງ,
ສະເໜີຄວາມລຶກລັບທຶນ ບໍ່ສາມາດ
ຂຶ້ນໃຈໄດ້ ຢ່າງເຕັມທຶນ ໂດຍສັດທຶນ
ມຶຈຳກັດ.

ການເຂົ້າມາຂອງບາບເຂົ້າໄປໃນໂລກ,
ການເກີດຂອງພຣະຄຣິດ, ການເກີດໃຫມ່,
ການພົ້ນຄືນຊີວິດ,
ແລະຫົວຂໍ້ອື່ນໆຈຳນວນຫຼາຍທຶນ
ນໍາສະເຫນີໃນຄໍາພົບໄປເບິ່ນ,
ແມ່ນຄວາມລຶກລັບທຶນ ເລິກເລິກ ຈຶ່ງ
ກິນໄປສໍາລັບຈິດໃຈຂອງມະນຸດທຶນ ຈະ
ອະທິບາຍ,
ຫຼືແມ່ກະທັ້ງຢ່າງເຕັມສ່ວນທຶນ ຈະ
ເຂົ້າໃຈໄດ້.
ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນທຶນ ຈະ

ສົງໃສພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມລັບຂອງການສະຫນອງໃຫ້ຂອງພຣະອົງ.

ໃນໂລກທໍາມະຊາດ

ເຮົາຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍຄວາມລັບທັງທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້.

ຮູບແບບຊີວິດທີ່ຖືກອັດຕະໂນມັດ ສຸດ

ນໍາສະເໜີບັນຫາທີ່ນັກບໍດຊະຍາ

ທີ່ສະຫລາດທີ່ສຸດບໍ່ມີອໍານາດ

ທີ່ຈະອະທິບາຍ.

ຢູ່ທີ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນນອກເໜືອຈາກເຄນຂອງພວກເຮົາ.

ແລ້ວເຮົາຄວນແປກໃຈທີ່ພົບວ່າໃນໂລກຜ່າຍວິນຍານຍັງມີຄວາມລັບ

ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້

ບໍ່?

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກພົງແຕ່ຢູ່ໃນຄວາມ

ອ່ອນແອແລະຄວາມແຄບຂອງຈິດໃຈຂອງມະ

ນຸດ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເຮົາຢູ່ໃນພຣະຄໍາ

ພິມິຫຼັກຖານຢ່າງພົງພັກ ບົວກັບ
ລັກສະນະອັນສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະ

ເຮົາບໍ່ຕ້ອງສົງໄສພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ

ເພາະເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມລັກ
ລັບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ.

ອັກຄະສາວົກເບໂຕກ າວວາມິຢູ ໃນພ
ຣະຄໍາພີ

“ສົ່ງທ່ານຍາກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈໄດ້
ຊຶ່ງຜູ້ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ
ຕໍ່ສູ້ບໍ່ໝັ້ນຄົງ...”

ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດຂອງຕົນ.” 2 ເບໂຕ
3:16.

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງພຣະຄໍາພີໄດ້ຮັບ
ການຊຸກຍູ້ໂດຍບໍ່ຄ່ອຍເຊື່ອ ອງ າຍງ
ເປັນການໂຕ້ຖືກັບພະຄໍາພີໄດ້;

ແຕ່ມາເຖິງຕອນນັ້ນ,

ພວກເຂົາເຈົ້າປະກອບເປັນຫຼັກຖານ
ທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງການດົນໃຈອັນສູງ

ສິ່ງຂອງມັນ. ຖ້າຫາກວ່າມັນບໍ່
 ມີບັນຊີຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ວ່າ
 ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈ
 ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ;
 ຖ້າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຄວາມສະຫງ່າລາ
 ສີຂອງພຣະອົງສາມາດຖືກຍຶດຫມັ້ນໂດຍ
 ຍຈິດໃຈທີ່ຈຳກັດ,
 ຫຼັງຈາກນັ້ນຄໍາພິໄບເບີນຈະບໍ່ຮັບ
 ຜິດຊອບຕໍ່ສິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ
 ທີ່ບໍ່ຫນ້າເຊື່ອ.
 ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຄວາມລຶກລັບຂອງ
 ຫົວຂໍ້ທີ່ນໍາສະເຫນີຄວນດົນໃຈສັດ
 ດທາໃນມັນເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາພິໄບເບີນເປີດເຜີຍຄວາມຈິງດ້ວຍ
 ຍຄວາມລົບບງ່າຍແລະການບໍ່ຕົວທາ
 ສິມບູນແບບກັບຄວາມຕ້ອງການແລະຄວາມ
 າມປາດຖະຫນາຂອງຫົວໃຈຂອງມະນຸດ,
 ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈທີ່ປະຫລາດໃຈແລະເປັນ
 ນສະເຫນີທີ່ສຸດ,
 ໃນຂະນະທີ່ມັນເຮັດໃຫ້ຄົນຖືອມຕົ

ວແລະບໍ່ມີວັດທະນະທຳທີ່ຈະເຂົ້າ
ໃຈວິທີການແຫ່ງຄວາມລອດ.
ແລະເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ
ຄວາມຈິງທີ່ກ່າວຢ່າງງ່າຍດາຍເຫ
ລົ່ານີ້ຍັງຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນຫົວ
ລົ່ອງທີ່ສູງຂຶ້ນ, ກວ້າງໄກ,
ຈົນເກີນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ
ເປັນນິດ,
ທີ່ເຮົາຈະຍອມຮັບໄດ້ເພາະພຣະເຈົ້າ
ດ້ປະກາດມັນເທື່ອນຶ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ
ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ຈຶ່ງຖືກເປີດ
ໄວ້ໃຫ້ເຮົາ, ເພື່ອວ່າຈິດວິນ
ຍານທຸກຄົນຈະໄດ້ເຫັນຂັ້ນຕອນ
ທີ່ລາວຈະຕ້ອງເຮັດໃນການກັບໃຈ
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະສັດທາຕໍ່ພຣະ
ຢູ່ຊູ ຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດໃນທາງ
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ;
ແຕ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້,
ເຂົ້າໃຈງ່າຍ,
ຕົວະຄວາມລືກລັບທີ່ເປັນບ່ອນບົດ

ບັງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ—ຄວາມ
ລືກລັບທີ່ຄອບງ່າຈິດໃຈໃນການຄົ້ນ
ນຄວ້າຂອງມັນ,
ແຕ່ຍັງດົນໃຈຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຈິ
ງດ້ວຍຄວາມຄາລະວະແລະສັດທາ.
ເມື່ອລາວຄົ້ນຫາຄໍາພີໄບເບີນຫຼາຍ
ເທື່ອໃດ,
ຄວາມຫມັ້ນໃຈຂອງລາວເລິກເຊິ່ງກວ່າ
ວ່າມັນເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້
ຊົງພຣະຊົນຢູ່,
ແລະເຫດຜົນຂອງມະນຸດໄດ້ກື້ມໄປກ່ອນ
ນຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງການເປີດເຜີຍອັ
ນສູງສົ່ງ.

ເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດ
ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣ
ະຄໍາພີໄດ້ຢ່າງສົມບູນພົງແຕ່ຍອມ
ຮັບວ່າຈິດໃຈທີ່ຈໍາກັດບໍ່ພົງພໍ
ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈອັນເປັນນິດ;
ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ,
ດ້ວຍຄວາມຮູ້ທີ່ຈໍາກັດ,

ຂອງມະນຸດ,
ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງ
Omniscience.

ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ
ຄວາມລັກລັບທັງໝົດຂອງມັນ,
ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງແລະ
ຄົນທີ່ສັດຊື່ປະຕິເສດພຣະຄໍາຂອງ
ພຣະເຈົ້າ;

ແລະບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ອ້າງວ່າ
ຊື່ອຄໍາພີໄບເບີນແມ່ນບໍ່ມີອັນຕະ
ລາຍໃນຈຸດນີ້. ອັກຄະສາວິກກ່າວວ່າ,
“ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີ້ນ,
ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ
ຢ້ານວ່າຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານຈະມີໃຈ
ຊົ່ວຂອງຄວາມບໍ່ເຊື່ອ
ໃນການອອກຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົ່ງພຣະ
ຊົນຢູ່.” ເຮັບເຮີ 3:12.

ມັນຖືກຕ້ອງທີ່ຈະສັກສາຄໍາສອນຂອງ
ງຄໍາພີໄບເບີນຢ່າງໃກ້ຊິດແລະຄົ້ນ
ຫາ

"ສິ່ງທີ່ເລິກເຊິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ"
 ຈົນກ່ວາພວກເຂົາຖືກເປີດເຜີຍໃນພຣະຄໍາພີ. 1 ໂກລິໂນໂທ 2:10. ໃນຂະນະທີ່
 "ຂອງຄວາມລັບເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,"
 "ສິ່ງທີ່ເປີດເຜີຍເປັນຂອງພວກເຮົາ."
 ພຣະບັນຍັດສອງ 29:29.

ແຕ່ມັນເປັນວິກຂອງຊາຕານທີ່ຈະເປີດເຜີຍ
 ອັນອໍານາດການສືບສວນຂອງຈິດໃຈ. ຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ແນ່ນອນແມ່ນລວມ
 ມເຂົ້າກັບການພິຈາລະນາຄວາມຈິງໃນຄໍາພີ
 ໄບເບິນ, ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຊາຍຮູ້ສຶກບໍ່ອົດທົນ
 ແລະພ່າຍແພ້ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດອະທິບາຍທຸກສ່ວນຂອງພຣະຄໍາພີ
 ໃຫ້ພິຈາລະນາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ມັນເປັນຄວາມອັບອາຍເກີນໄປສໍາລັບພວກເຂົາທີ່ຈະຮັບຮູ້ວ່າພວກເຂົາບໍ່
 ເຂົ້າໃຈຄໍາທີ່ດົນໃຈ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ແຕ້ມໃຈທີ່ຈະລໍຖ້າດ້ວຍຄວາມອົດທົນ

ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຫັນຄວາມເໝາະ
ສົມທົບ ຈະເປີດເຜີຍຄວາມຈິງໃຫ້ເຂົາ
ເຈົ້າ.

ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າສະຕິບັນຍາຂອງ
ມະນຸດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ
ອແມ່ນພົງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາ
ເຈົ້າເຂົ້າໃຈພຣະຄໍາພີ
ແລະການບໍ່ເຮັດສິ່ງນີ້
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດສິດອໍານາດຂອງ
ມັນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ຫຼາຍທີ່ສະດີ
ແລະຄໍາສອນທີ່ນິຍົມຄາດວ່າຈະໄດ້
ຮັບຈາກຄໍາພີໄບເບີນບໍ່ມີພື້ນຖານ
ໃນການສອນຂອງມັນ,

ແລະແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນກົງກັນຂ້າມ
ກັບ tenor ຂອງການດົນໃຈທັງຫມົດ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດ
ຄວາມສັ່ງໄສ ແລະ
ຄວາມສັບສົນແກ່ຫຼາຍຄົນ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຜົດຊອບຕໍ່ພຣະ

ະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ເປັນການບົດເບື້ອງຂອງມະນຸດ.

ຖ້າມັນເປັນໄປໄດ້ສໍາລັບສິ່ງທີ່
ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອບັນລຸຄວາມ
ຂຶ້ນໃຈອັນເຕັມທີ່ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ແລະວຽກງານຂອງພຣະອົງ,
ເມື່ອມາຮອດຈຸດນີ້,
ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີການຄົ້ນພົບຄວາມ
ຈິງອີກຕໍ່ໄປ,
ບໍ່ມີການເຕີບໃຫຍ່ໃນຄວາມຮູ້,
ບໍ່ມີການພັດທະນາຈິດໃຈຫຼືຫົວໃຈ
ອີກຕໍ່ໄປ.

ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ
ສູງສຸດ; ແລະຜູ້ຊາຍ,
ເມື່ອເຖິງຂັດຈ້າກດຂອງຄວາມຮູ້ແລະ
ລະການບັນລຸ, ຈະຢຸດເຊົາກ້າວຫນ້າ.
ຂໍໃຫ້ເຮົາຂອບໃຈພຣະເຈົ້າວ່າມັນ
ບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າເປັນນິດ; ໃນພຣະອົງແມ່ນ
"ຊັບສົມບັດຂອງບັນຍາແລະຄວາມຮູ້ທີ່"

ງຫມົດ." ໂກໂລດ 2:3.

ແລະຕໍ່ຜູ້ຊາຍຊື່ວນິລັນດອນທັງຫມົດຈະເຄີຍຊອກຫາ, ເຄີຍຮູ້ນຮູ້, ແລະຍັງບໍ່ເຄີຍຫມົດຊັບສົມບັດຂອງບັນຍາຂອງພຣະອົງ, ຄວາມດີ, ແລະອໍານາດຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າຕັ້ງໃຈວ່າ
ແມ່ນແຕ່ໃນຊີວິດນີ້
ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງຈະຖືກ
ເປີດເຜີຍຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.
ມີພົງແຕ່ວິທັດບົວເທົ່ານັ້ນທີ່
ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ນີ້.
ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວ
ກັບພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າພົງແຕ່ໃດ
ຍື່ນການສະຫວ່າງຂອງພຣະວິນຍານ
ທີ່ພຣະຄໍາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້.
“ສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້
, ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ;” “ເພາະ
ພຣະວິນຍານຄົນຫາທຸກສິ່ງ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສິ່ງເລິກຊື່ງຂອງ

ພຣະເຈົ້າ." 1 ໂກລົນໂທ 2:11, 10.

ແລະພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຜີ້ ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ
ດັ່ງ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງຄື,
“ເມື່ອພຣະອົງ,
ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງສະເດັດມາ,
ພຣະອົງຈະຊົງນໍາພາພວກເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມ
ຈິງທັງໝົດ. ມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.”
ໂຍຮັນ 16:13, 14.

ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ຜູ້ຊາຍທົ່ວຈະໃຊ້
ອໍານາດທົ່ວມີເຫດຜົນຂອງຕົນ;
ແລະການສຶກສາຄໍາພີໄບເບີນຈະເຮັດໃຫ້
ຈິດໃຈເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນແລະສູງຂຶ້ນ
ນັ້ນ
ດັ່ງທົ່ວບໍ່ມີການສຶກສາອື່ນເຮັດໄດ້
ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງລະວັງການ
deifying ເຫດຜົນ,
ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບຄວາມອ່ອນແອແລະຄວາມ
ອ່ອນແອຂອງມະນຸດ.
ຖ້າຫາກວ່າເຮົາຈະບໍ່ມີພຣະຄໍາພີ
ຂຶ້ນໄປໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາ,

ເມື່ອ ອວ່າຄວາມຈິງທີ່ ແຈ່ມແຈ້ງ
 ທີ່ ສູດຈະບໍ່ ເຂົ້າໃຈ,
 ເຮົາຕ້ອງມີຄວາມລົບບງ່າຍ ແລະ
 ສູດທາງຂອງເດັກນ້ອຍ,
 ພ້ອມທີ່ ຈະຮັບຮູ້, ແລະ
 ຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະວິນຍານ
 ບໍລິສູດ. ຄວາມຮູ້ ສິກຂອງອຳນາດ
 ແລະສະຕິບັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
 ຄວາມບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່
 ມ່ືຂອງພຣະອົງ,
 ຄວນດົນໃຈພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຖ່ອມ
 ຕົວ, ແລະ
 ພວກເຮົາຄວນຈະເປີດພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ
 ດັ່ງທີ່ ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ ປະ
 ທັບຂອງພຣະອົງ,
 ດ້ວຍຄວາມປະຫລາດໃຈອັນບໍລິສູດ.
 ເມື່ອເຮົາມາຫາຄໍາພີໄບເບິນ,
 ເຫດຜົນຕ້ອງຮັບຮູ້ ສິດອຳນາດທີ່
 ເໝືອກວ່າຕົວເອງ,

ແລະຫົວໃຈແລະສະຕິບັນຍາຕ້ອງກື້ມຂ
າບຕໍ່ພະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່.

ມີຫລາຍສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຍາກ
ຫຼືບໍ່ຊຸດເຈນ,
ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ສະ
ແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ້ງ
ແລະລົບບງ່າຍ.

ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີການຊື່ນໍາຂອງພຣະວິ
ນຍານບໍລິສຸດ
ເຮົາຈະຕ້ອງຮູບຜິດຊອບຕໍ່ໄປທີ່ຈະ
ຕໍ່ສູ້ພຣະຄໍາພີຫຼືຕີຄວາມໝາຍ
ຜິດ.

ມີການອໍານພະຄໍາພີຫຼາຍທີ່ບໍ່
ມີຜົນປະໂຫຍດແລະໃນຫຼາຍກໍລະນີການ
ບາດເຈັບໃນທາງບວກ.

ເມື່ອພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປີດ
ອອກໂດຍບໍ່ມີຄວາມຄາລະວະແລະ
ບໍ່ມີການອະທິຖານ;

ເມື່ອຄວາມຄິດແລະຄວາມຮັກບໍ່ໄດ້
ຖືກສ້ອມແຊມຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຫລື

ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ,
ຈິດໃຈຈະມອດໄປດ້ວຍຄວາມສົ່ງໄສ;

ແລະໃນການສຶກສາຄໍາພີໄບເບີນ
ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟ້າງກໍເພີ່ມທະວີ
ຂຶ້ນ. ສັດຕູຄວບຄຸມຄວາມຄິດ,
ແລະລາວແນະນໍາການຕີຄວາມຫມາຍທັງ
ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຜູ້ຊາຍບໍ່ໄດ້
ຢູ່ໃນຄໍາເວົ້າແລະການກະທໍາທີ່ຊອ
ກຫາຄວາມສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ,
ຢ່າງໃດກໍຕາມ,

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້,
ພວກເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ
ທີ່ຈະຜິດພາດໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ
ເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະຄໍາພີ,
ແລະມັນບໍ່ປອດໄພທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈກັບ
ຄໍາອະທິບາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ເບິ່ງພຣະຄໍາພີເພື່ອຊອກ
ຫາຄວາມແຕກຕ່າງ,
ບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ.
ດ້ວຍວິໄສທັດທີ່ບົດເບື້ອງເຂົາ

ຈົ່ງຈະເຫັນສາເຫດຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຮັດ
ໃຫ້ຄວາມສົ່ງໄສ
ແລະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືໃນສິ່ງທີ່ລົບ
ບາງ່າຍແລະລົບບາງ່າຍ.

ການປອມແປງມັນຍັງອາດ
ຈະ,

ສາເຫດທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄວາມສົ່ງໄສແລະ
ຄວາມສົ່ງໄສ, ໃນກໍລະນີຫຼາຍທີ່ສຸດ,
ແມ່ນຄວາມຮັກຂອງບາບ.

ຄໍາສອນແລະຂໍ້ຈຳກັດຂອງພຣະຄໍາຂອ
ງພຣະເຈົ້າບໍ່ຖືກຕ້ອນຮັບສໍາລັບ
ຫົວໃຈທີ່ຈອງຫອງ, ຮັກບາບ,
ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຊື່ອ
ຟັງຂໍ້ກ່າວຂອງມັນພ້ອມທີ່ຈະ
ສົ່ງໄສອໍານາດຂອງມັນ.

ເພື່ອຈະໄປເຖິງຄວາມຈິງ,
ເຮົາຕ້ອງມີຄວາມປາຖະໜາອັນຈິງໃຈ
ທີ່ຈະຮູ້ຄວາມຈິງແລະຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ
ເຊື່ອຟັງ.

ແລະທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈ

ນີ້ ເພື່ອສຶກສາພຣະຄໍາພີ ຈະພົບ
ຫັນຫຼັກຖານອັນອຸດົມສົມບູນວ່າ
ມັນແບບພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃ
ຈກ' ບົວກ' ບຄວາມຈິງຂອງມັນທີ່ ຈະເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຂົາສະຫລາດໄປສູ່ ຄວາມລອດ.

ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ,
“ຖ້າຜູ້ໃດຢາກເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະອົງ,
ຜູ້ນັ້ນຈະຮູ້ເຖິງຄໍາສັ່ງສອນ.”
ໂຍຮັນ 7:17, RV

ແທນທີ່ ຈະຖາມແລະຖືກຖືບັງກັ້ນໃນ
ລື່ອງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ,
ຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບຄວາມສະຫວ່າງທີ່
ສ່ອງແສງມາສູ່ເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງທີ່
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ.

ໂດຍພຣະຄູນຂອງພຣະຄຣິດ,
ຈຶ່ງເຮັດທຸກໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຖືກ
ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແຈ້ງຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ

ອົງທ່ານ, ແລະ
ທ່ານຈະໄດ້ຮັບການເຂົ້າໃຈ ແລະ
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ທ່ານມີຄວາມ
ສົ່ງໃສໃນບັດຈຸບັນ.

ມີຫຼັກການທີ່ເປີດໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້
ຮັບການສຶກສາສູງທີ່ສຸດ,
ແລະບໍ່ຮູ້ໜ້າທີ່ທີ່ສຸດ,
ເປັນຫຼັກການຂອງປະສົບການ.
ພຣະເຈົ້າເຊື້ອເຊີນເຮົາໃຫ້ພິສູດ
ຕົວເຮົາເອງເຖິງຄວາມເປັນຈິງຂອງພຣະ
ຄໍາຂອງພຣະອົງ,
ຄວາມຈິງຂອງຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງ.
ພະອົງສະເໜີໃຫ້ເຮົາ
“ຊົມແລະເບິ່ງວ່າພະອົງເຈົ້າດີ.”
ຄໍາເພງ 34:8.

ແທນທີ່ຈະອົງຕາມຄໍາຂອງຄົນອື່ນ,
ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ລົດຊາດສໍາລັບຕົວ
ເຮົາເອງ. ພຣະອົງປະກາດວ່າ, “ຂໍ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.” ໂຢຮັນ 16:24.
ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດ.

ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫລວ;
ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫລວ. ແລະ
ເມື່ອເຮົາຫຍັບເຂົ້າໃກ້ພຣະເຢຊູ,
ແລະ

ບໍ່ຕື່ມໃນຄວາມເຕັມທີ່ຂອງຄວາມ
ມັກຂອງພຣະອົງ, ຄວາມສົ່ງໃສ ແລະ
ຄວາມມີດຂອງເຮົາຈະຫາຍໄປໃນຄວາມສະຫ
ວ່າງຂອງພຣະອົງ.

ອັກຄະສາວົກໂບໂລບອກວ່າພະເຈົ້າ
“ໄດ້ບົດບ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ອຳນາດແຫ່ງຄວາມມີດ
ແລະໄດ້ແບ່ງພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກ
ຂອງພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງພະອົງ.” ໂກໂລດ
1:13. ແລະ

ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຜ່ານພົ້ນຈາກຄວາມ
ຕາຍໄປສູ່ຊີວິດກໍສາມາດ
“ຕັ້ງປະທັບຕາຂອງພຣະອົງວ່າ
ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງ.” ໂຢຮັນ 3:33.
ລາວສາມາດເປັນພະຍານວ່າ,
“ຂ້ອຍຕ້ອງການຄວາມຊົ່ວຍເຫຼືອ, ແລະ

ຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນມັນຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ
. ທຸກໆຄວາມຕ້ອງການໄດ້ຖືກສະຫນອງ,
ຄວາມອົດຫົວຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າພໍໃຈ; ແລະບັດນີ້ພຣະຄໍາ
ພີແມ່ນສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າການ
ເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ເຈົ້າຖາມວ່າເປັນຫຍັງຂ້ອຍເຊື່ອໃນ
ພຣະເຢຊູ?

ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຜົ່າຊ້ອຍ
ໃຫ້ລອດອັນສູງສົ່ງສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າ.

ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈື່ງເຊື່ອຄໍາພີໄບເບ
ບີນ?

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນວ່າມັນເປັນ
ບັນສັງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຈິດວິນຍານ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

ເຮົາອາດມີພະຍານໃນຕົວເຮົາເອງວ່າ
ຄໍາພີໄບເບບີນເປັນຄວາມຈິງວ່າພະຄວາ
ດເປັນພຣະບູດຂອງພະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະ
ຕິບັດຕາມນິທານທີ່ເປັນຕາບອດ.

ເປໂຕຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງເພື່ອນໃຫ້
“ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນພຣະຄຸນ, ແລະ
ໃນຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ.” 2 ເປໂຕ 3:18.

ເມື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອນ
ຂຶ້ນໃນພຣະຄຸນ,
ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈທາງ
ເຈ້ມເຈ້ງຂຶ້ນເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບພຣະ
ຄຳຂອງພຣະອົງ.

ເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈຄວາມສະຫວ່າງໃ
ໝາຍ

ແລະຄວາມງາມໃນຄວາມຈິງອັນສັກສິດຂອ
ງມັນ.

ນັ້ນແມ່ນເປັນຄວາມຈິງໃນປະຫວັດສາດ
ຂອງສາດສະຫນາຈັກໃນທຸກອາຍຸການ,
ແລະດັ່ງນັ້ນມັນຈະສູບຕົວໄປເຖິງ
ທັງສຸດ.

“ທາງຂອງຄົນຊອບທາງເປັນດັ່ງແສງອາ
ລຸນ,

ທີ່ 'ສ' ອງແສງຫລາຍຂຶ້ນຈົນເຖິງວັນ
ທີ່ 'ດ' ເລີດ." ສຸພາສິດ 4:18, ລ.ມ.

ໂດຍຄວາມເຊື່ອທີ່ 'ພວກເຮົາອາດຈະ
ບໍ່ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ ທຳລາແລະຍຶດຫມັ້ນຄໍາ
ສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ສໍາລັບການຂະຫຍາຍ
ຍຶດຂອງບັນຍາ,
ຄະນະວິຊາຂອງມະນຸດ ແບ່ງເອກະພາບກັບສະ
ຫວັນ,
ແລະທຸກພະລັງງານຂອງຈິດວິນຍານໄດ້
ຖືກນໍາມາຕິດຕໍ່ ໂດຍກົງກັບແຫຼ່ງ
ຂອງຄວາມສະຫວ່າງ.
ເຮົາອາດຈະດີໃຈທີ່ 'ທຸກສິ່ງທີ່ ເຮົາ
ດີໃຈ ເຮົາສໍາລັບສິນໃນການສະໜອງຂອງພຣະ
ເຈົ້າ ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ ເຫັນແຈ້ງ
'
ແລ້ວສິ່ງທີ່ 'ຍາກທີ່ 'ຈະເຂົ້າໃຈຈະໄດ້
ດັບຄໍາອະທິບາຍ;
ແລະບ່ອນທີ່ 'ຈິດໃຈອັນແນ່ນອນຂອງພວກ
ເຮົາ ຄື້ ນພົບພົ້ງແຕ່ ຄວາມສໍາລັບ
ນແລະຈຸດປະສົງທີ່ 'ແຕກຫັກ,

ພວກເຮົາຈະເຫັນຄວາມກົມກຽວທາງສັງ
ຄົມ ມາດຕະການແລະສວຍງາມທາງສຸດ. “ບັດ
ນີ້ ພວກເຮົາເບິ່ງຜ່ານແກ້ວ,
ມາດ;

ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນປະເຊີນຫນ້າກັບ:
ໃນບັດຈຸບັນຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ໃນບາງສ່
ວນ;

ແຕ່ເມື່ອນັ້ນຂ້ອຍຈະຮູ້ຄືກັນກັບ
ບາງສ່ວນຂ້ອຍຮູ້ຈັກ.” 1 ໂກລົນໂທ 13:12.

ບົດທີ

13—ຄວາມບົດຢືນດີໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເອົາໃຫ້ເປັນ
 ນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດ,
 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມດີແລະ
 ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
 ດັ່ງທີ່ພຣະຢູ໌ໄດ້ເປີດເຜີຍ
 ໃຫ້ພວກເຮົາມີລັກສະນະທີ່ແທ້
 ຈິງຂອງພຣະບົດາ, ດັ່ງນັ້ນພວກ
 ເຮົາຈະເປີດເຜີຍພຣະຄຣິດຕໍ່ໂລກ
 ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຮັກທີ່
 ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມສົ່ງໃສຂອງພຣະອົງ.
 ພຣະຢູ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ,
 "ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າ
 ຂ້າໄປໃນໂລກ,
 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກຂ້າໄປໃນໂລກ
 ເຊັ່ນດຽວກັນ."
 "ເຮົາຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
 ເຈົ້າຢູ່ໃນເຮົາ; ...

ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາ.” ໂຍຮັນ 17:18, 23.

ອັກຄະສາວົກໂບໂລເວີ້ ກັບພວກສາວົກຂອງພະເຍຊູ ວ່າ

“ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບການປະກາດຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າເປັນຈິດໝາຍຂອງພະຄລິດ”

“ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແລະອ່ານຈາກຄົນທັງບວງ.” 2 ໂກລິນໂທ 3:3, 2.

ໃນລູກໆຂອງພຣະອົງທຸກຄົນ, ພຣະເຍຊູໄດ້ສົ່ງຈິດໝາຍໄປຍັງໂລກ.

ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດ,

ພຣະອົງຈະສົ່ງຈິດໝາຍໄປຫາຄອບຄົວ, ບ້ານ, ຖະຫນົນ,

ບ່ອນທີ່ທ່ານອາໄສຢູ່. ພຣະເຍຊູ, ສະຖິດຢູ່ໃນທ່ານ,

ບາດຖະຫນາທີ່ຈະເວົ້າກັບຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງ.

ບາງທີເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ່ານຄໍາພີໄບເບີນ

ຫຼືບໍ່ໄດ້ຍິນສົ່ງທ່ານເວົ້າກັບ

ຂົ້າເຈົ້າຢູ່ໃນໜ້າເວັບ;
ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະ
ເຈົ້າໂດຍຜ່ານວົງການຂອງພຣະອົງ.
ແຕ່ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຕາງໜ້າທີ່
ແທ້ຈິງຂອງພຣະຢູ, ມັນອາດຈະເປັນວ່າ
ໂດຍຜ່ານທ່ານພວກເຂົາຈະຖືກນໍາ
ພາໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມມັດຂອງ
ພຣະອົງແລະໄດ້ຮັບການຊະນະທີ່
ຈະຮັກແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ຊາວຄຣິດສະຕຽນຖືກຕັ້ງເປັນຜູ້ຮັບ
ຜິດຊອບແສງສະຫວ່າງໃນເສັ້ນທາງໄປ
ສູ່ສະຫວັນ.
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງສະຫ້ອນໃຫ້ໂລກເຫັນຄວາມ
ສະຫວ່າງທີ່ສູງແສງມາຈາກພຣະຄຣິດ. ຊີວິດ
ແລະລັກສະນະຂອງເຂົາເຈົ້າຄວນຈະເປັນ
ດັ່ງນັ້ນໂດຍຜ່ານການໃຫ້ຄືນອີ່ນ້ອຍ
ຈະໄດ້ຮັບແນວຄວາມຄິດທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ
ພຣະຄຣິດແລະການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ
ອົງ.

ຖ້າຫາກເຮົາເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດ,
 ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
 ເປັນໜ້າດຶງດູດໃຈ,
 ດັ່ງທີ່ມັນເປັນຈິງ.
 ຊາວຄຣິດສະຕຽນຜູ້ທີ່ລວບລວມຄວາມ
 ໂສກເສົ້າແລະຄວາມໂສກເສົ້າຕໍ່ຈິດ
 ວິນຍານຂອງພວກເຂົາ,
 ແລະຈົ່ມແລະຈົ່ມ,
 ແມ່ນການໃຫ້ຄົນອື່ນເປັນຕົວແທນ
 ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າແລະ
 ຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນ.
 ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຄວາມປະທັບໃຈວ່າພຣະເຈົ້າ
 ຈົ່ມພໍໃຈທີ່ຈະໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະ
 ອົງມີຄວາມສຸກ, ແລະໃນເລື່ອງນີ້
 ເຂົາເຈົ້າເປັນພະຍານຜິດຕໍ່ພຣະບໍ
 ດາເທິງສະຫວັນ.

ຊາຕານມີຄວາມບໍ່ຕື່ມິນດີເມີ້ ອລາວ
 ສາມາດນໍາພາລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່

ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ

ຄວາມສົນຫວັງ.

ພຣະອົງດຶງໃຈທ່ານໄດ້ເຫັນເຮົາບໍ່ໄວ້
ວາງໃຈພຣະເຈົ້າ, ສົງໃສຄວາມເຕັມໃຈ
ແລະພະລັງຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຊ່ວຍເຮົາ
ໃຫ້ລອດ.

ພຣະອົງຮັກທ່ານຈະໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້
ສຶກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳຮ້າ
ຍພວກເຮົາໂດຍການສະຫນອງຂອງພຣະອົງ.
ມັນເປັນວິກາງານຂອງຊາຕານເພື່ອເປັນ
ຕົວແທນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າຂາ
ດຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ ແລະ
ຄວາມສົງສານ.

ພຣະອົງເຮັດຜິດຕໍ່ຄວາມຈິງກ່ຽວກັບ
ພຣະອົງ.

ລາວຕື່ມໃສ່ຈົນຕະນາການດ້ວຍຄວາມ
ຄິດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ;
ແລະແທນທີ່ຈະຢູ່ໃນຄວາມ
ຈິງກ່ຽວກັບພຣະບິດາເທິງສະ
ຫວັນຂອງເຮົາ, ພວກເຮົາມັກຈະແກ້
ໄຂ່ໃຈຂອງພວກເຮົາໃນການອ້າງຄວາມ

ຜົດຂອງຊາຕານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ພຣະ
ເຈົ້າກົດຊ້ຽງ ໂດຍການບໍ່ໄວ້ວາງໃຈ
ແລະ ຈົ່ມຕໍ່ພຣະອົງ.
ຊາຕານເຄີຍຊອກຫາວິທີເຮັດໃຫ້ຊີວິດ
ທາງສາດສະໜາກາຍເປັນຄວາມມືດມົວ.
ລາວປາຖະໜາໃຫ້ມັນປະກົດວ່າຫຍຸ້ງຍາກ
ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກ;
ແລະ ໃນເວລາທີ່ຄຣິສຕົນນຳສະເຫນີໃນ
ນຊີວິດຂອງຕົນເອງທັດສະນະຂອງສາດສະ
ຫນານ, ລາວແມ່ນ,
ໂດຍຜ່ານຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງລາວ,
ເປັນການຫຼຸດລາວຂອງຊາຕານ.

ຫລາຍຄົນ,
ຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດ,
ຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດແລະຄວາມລົ້ມເຫຼວ
ແລະຄວາມຜິດຫວັງ,
ແລະຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຕັ້ງໄປດ້ວຍ
ຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມທົ່ຖອຍ.
ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຢູ່ໃນຢູໂຣບ,
ພື້ນຖານອົງຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດ

ສິ່ງນີ້,
 ແລະມີຄວາມທຸກໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ,
 ຂົນຫາຂ້ອຍ, ຂໍໃຫ້ກໍາລັງໃຈ.
 ໃນຄົນຫລັງຈາກຂ້ອຍໄດ້ອໍານຈິດໝາ
 ຍຂອງເຈົ້າແລ້ວ
 ຂ້ອຍຜົນວ່າຂ້ອຍຢູ່ໃນສວນແຫ່ງ
 ໜຶ່ງ,
 ແລະຄົນໜຶ່ງທົ່ວເບິ່ງຄົວ່າເປັນ
 ຈົ່ງຂອງສວນນັ້ນໄດ້ພາຂ້ອຍໄປຕາມ
 ສິ່ງທາງຂອງມັນ.
 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເກັບເອົາດອກໄມ້
 ແລະມີຄວາມມ່ວນຊື່ນກັບຄວາມຫອມຂ
 ອງມັນ, ເມື່ອເອົາຂ້ອຍຄົນນີ້,
 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍ່າງຢູ່ຄົງຂ້າງຂ້າພະເ
 ຈົ່ງ,
 ໄດ້ຮັບກຮ້ອງຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້າພະເ
 ຈົ່ງໄປຫາດອກໄມ້ບາງຊະນິດທີ່ບໍ່
 ດີທີ່ເປັນສິ່ງກົດຂວາງທາງຂອງນາງ.
 ຢູ່ທີ່ນັ້ນນາງໂສກເສົ້າ
 ແລະໂສກເສົ້າ.
 ນາງບໍ່ໄດ້ຍ່າງໄປໃນທາງທີ່ເຮັດຕາມ

ຜູ້ ຊື່ ນຳ,
 ແຕ່ ໄດ້ ຍ່າງ ໄປ ໃນ ບັນດາ ບ້ອມ ແລະ ໜາມ.
 “ໂອ້,” ນາງ ໂສກ ເສົ້າ,
 “ບໍ່ ແມ່ນ ຄວາມ ສົ່ງ ສານ ບໍ່ ທີ່ ສວນ
 ທີ່ ສວຍ ງາມ ແຫ່ງ ນີ້ ຖືກ ທາລາ ຍດ
 ວຍ ໜາມ?” ແລ້ວ ຜູ້ ນຳ ກໍ່ ເວົ້າ ວ່າ,
 “ຂໍ ໃຫ້ ມີ ໜາມ ຢູ່ ຄົນ ດົວ
 ເພາະ ມັນ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ບາດ ເຈັບ
 ທີ່ ານ ນ. ເກ ບ ດ ອ ກ ກ ຫ ຫ າ ບ,
 ດ ອ ກ ກ ຫ ຫ າ ບ, ແລະ ສິ ບ ື ວ.”

ປະ ສົບ ການ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ຈຸດ
 ທີ່ ສົດ ໃສ່ ບໍ່ ?
 ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ບາງ ລະ ດ ມ ການ ທີ່ ມີ ຄ່າ
 ບໍ່
 ເມີ ອ ຫົວ ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ ແຕ່ ນ ໄປ ດ້ວຍ
 ຄວາມ ສຸກ ໃນ ການ ຕອບ ສະ ໜອງ ຕໍ່ ພຣະ ວິ
 ນຍານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ?
 ເມີ ອ ເຈົ້າ ເບິ່ງ ຄົນ ໃນ ບົດ ຂອງ ປະ
 ສົບ ການ ຊື່ ວິ ດ ຂອງ ເຈົ້າ
 ເຈົ້າ ບໍ່ ພົບ ບາງ ໜ້າ ທີ່ ໜ້າ ພໍ ໃຈ

ບໍ່? ຄໍາສັ່ນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເໝືອນດັ່ງດອກໄມ້ທີ່ມີກິ່ນຫອມ

ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ຂ້າງເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ
ໃນທຸກມື້ບໍ່?

ເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມງາມແລະຄວາມ
ຫວານຂອງພວກມັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ສຸກບໍ່?

ເສັ້ນໄຍແລະ

ໜາມພົ້ງແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າໃສກະ
ສົ່ງ; ແລະ

ຖ້າຫາກເຈົ້າເກັບເອົາແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່າ
ນັ້ນ, ແລະ

ນໍາສະເໜີໃຫ້ຄົນອື່ນ,

ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ,

ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າ

ໜ້ອຍໜຶ່ງ,

ປ້ອງກັນຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າ

ບໍ່ໃຫ້ເດີນໄປໃນເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດ

?

ມັນບໍ່ເປັນການສະຫລາດທີ່ຈະເກັບຄວາມຊື່ງຈໍາອັນບໍ່ດີໃນຊີວິດໃນອະດີດ,—ຄວາມຊື່ວຮ້າຍແລະຄວາມຜິດຫວັງຂອງມັນ,—ເພື່ອເວົ້າກ່ຽວກັບມັນແລະໄວ້ທຸກຈົນກວ່າເຮົາທັ້ນຖອຍໃຈ. ຈິດວິນຍານທີ່ທັ້ນຖອຍໃຈເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ບົດບັງຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງຕົນແລະເປັນເງົາຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງຂອງຄົນອື່ນ.

ຂອບໃຈພະເຈົ້າສໍາລັບຮູບພາບທີ່ສົດໃສທີ່ພຣະອົງໄດ້ນໍາສະເຫນີໃຫ້ພວກເຮົາ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາລວມເອົາຄໍາໝັ້ນສັນຍາອັນເປັນພອນຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເປັນພວກເຂົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ:

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກບັນ
 ລົງຂອງພຣະບຸດາຂອງພຣະອົງ,
 ນູ່ງເຄື່ອງອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງໃ
 ຫ້ກັບມະນຸດ,
 ເພື່ອພຣະອົງຈະຊ່ອຍມະນຸດໃຫ້ພົ້
 ນຈາກອຳນາດຂອງຊາຕານ;
 ໄຊຊະນະຂອງພຣະອົງໃນນາມຂອງພວກເຮົາ,
 ເປີດສະຫວັນໃຫ້ມະນຸດ,
 ເປີດເຜີຍໃຫ້ມະນຸດເຫັນຫ້ອງປະທັບ
 ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍລັດສະຫ
 ມິພາບຂອງພຣະອົງ;
 ເຊື່ອຊາດທີ່ລົ້ມລົງໄດ້ຍົກຂຶ້ນ
 ມາຈາກຂຸມແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ
 ຊຶ່ງຄວາມບາບໄດ້ເອົາມັນລົງມາ, ແລະ
 ໄດ້ນຳເອົາອົກເທື່ອຫນຶ່ງກັບພຣະ
 ເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ
 ໄດ້ອົດທົນກັບການທົດລອງອັນສູງ
 ສົ່ງໂດຍຜ່ານສັດທາໃນພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອ
 ງເຮົາ,
 ນູ່ງເຄື່ອງໃນຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄ
 ຣິດ, ແລະ

ສູງສົ່ງເຖິງບັນລັງຂອງພຣະອົງ. —
ນັ້ນແມ່ນຮູບພາບທີ່ພຣະເຈົ້າ
ຈະໃຫ້ພວກເຮົາໄຕ່ຕອງ.

ເມື່ອເບິ່ງຄືວ່າເຮົາສົ່ງໃສຄວາມຮັ
ກຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນຄໍາສັນຍາຂອງພຣະ
ອົງ
ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສູ່
ຂອງພຣະອົງໃສກເສົ້າ.

ຜູ້ເປັນແມ່ຈະຮູ້ສຶກແນວໃດຖ້າລູ
ກໆຈຶ່ງມາວຍູ້ສະເໝີ,
ຄັກບວ່ານາງບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງເຂົາ
ຈຶ່ງດີ,

ເມື່ອລູກພະຍາຍາມຕະຫຼອດຊີວິດ
ພ້ອມຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າແລະ
ໃຫ້ການປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າ?

ສົມມຸດວ່າພວກເຂົາຄວນຈະສົ່ງໃສຄວາ
ມຮັກຂອງນາງ;

ມັນຈະທົ່ວໄປໃຈຂອງນາງ.

ພໍ່ແມ່ຜູ້ໃດຈະຮູ້ສຶກແນວໃດທີ່

ລູກໄດ້ຮັບການປະຕິບັດແບບນີ້? ແລະ
 ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາຈະນັບ
 ຖືເຮົາໄດ້ແນວໃດ
 ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຊື່ອໃນຄວາມຮັກຂອງ
 ພຣະອົງ,
 ເຊິ່ງໄດ້ນໍາພາພຣະອົງໃຫ້ປະທານພຣະ
 ບຸດອົງດົວຂອງພຣະອົງ
 ເພື່ອພວກເຮົາຈະມີຊີວິດ?
 ອັກຄະສາວົກຂັບນວ່າ,
 “ພະອົງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ໄວ້ຊີວິດລູກ
 ກຊາຍຂອງພະອົງ
 ແຕ່ໄດ້ມອບພະອົງໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາ
 ທຸກຄົນແລ້ວພະອົງຈະບໍ່ໃຫ້ທຸກ
 ສິ່ງທັງປວງແກ່ພວກເຮົາຢ່າງເສລີ
 ກັບພະອົງໄດ້ແນວໃດ? ໂລມ 8:32.
 ແລະເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
 ໂດຍການກະທໍາຂອງເຂົາເຈົ້າ,
 ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນຄໍາເວົ້າ, ແມ່ນວ່າ,
 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມ
 ວ່ານີ້ສໍາລັບຂໍ້ພະເຈົ້າ.

ບາງທິພຣະອົງຮັກຄົນອື່ນ,
ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ.”

ທັງຫມົດນີ້ແມ່ນທຳຮ້າຍຈິດວິນ
ຍານຂອງຕົນເອງ;

ເພາະທຸກຄຳຂອງຄວາມສົງໄສທິເຈົ້າ
ເວົ້າແມ່ນເຊື່ອເຊິ່ງການລົ້ວວງຂອ
ງຊາຕານ;

ມັນເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີທຳອົງທິຈະ
ສົງໄສໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ

ມັນເປັນຄວາມໄສກເສົ້າຈາກພວກເຈົ້າ
ທິເທວະດາປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

ເມື່ອຊາຕານລົ້ວວງເຈົ້າ,
ຢ່າຫາຍໃຈເອົາຄຳສົງໄສຫລັງ

ຄວາມມິດ.

ຖ້າເຈົ້າເລືອກເປີດປະຕູຮັບຄຳແນະ
ນຳຂອງລາວ,

ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ບໍ່ເຊື່ອໃຈແລະຄຳຖາມທິກະບຶດ.

ຖ້າເຈົ້າເວົ້າອອກຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າ,
ຈິ້ງ,

ທຸກໆຄວາມສົງໄສທີ່ເຈົ້າສະແດງອອກ
ບໍ່ພົງແຕ່ມີປະຕິກິລິຍາຕໍ່ຕົວ
ເຈົ້າເອງເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ມັນເປັນແກ່ນທີ່ຈະແຕກງອກແລະ
ເກີດຜົນໃນຊີວິດຂອງຄົນອື່ນ,
ແລະມັນອາດຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕໍ່
ານກັບອິດທິພົນຂອງຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າ.

ເຈົ້າເອງອາດຈະສາມາດຟື້ນຕົວຈາກລະ
ດູການລົ້ວລອງແລະຈາກບ້ວງແຮ້ວຂອງຊ
າຕານ,
ແຕ່ຄົນອື່ນໆທີ່ໄດ້ຮັບອິດທິພົ
ນຈາກເຈົ້າອາດບໍ່ສາມາດຫລົບໜີຈາ
ກຄວາມບໍ່ເຊື່ອທີ່ເຈົ້າໄດ້ແນະ
ນໍາ.

ສໍາຄັນສໍາໃດທີ່ເຮົາເວົ້າພົງແຕ່
ຕໍ່ສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະໃຫ້ພະລັ
ງທາງວິນຍານແລະຊີວິດ!

ທຸດສະຫວັນກໍາລັງຟັງການລາຍງານແບບ
ໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຕໍ່ໂລກກໍ່ປົວກັບ

ພຣະອາຈານຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ.
ຂໍໃຫ້ການສົນທະນາຂອງເຈົ້າເປັນຂອງ
ພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່
ເພື່ອຂໍອໍ້ອນວອນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພ
ຣະບໍດາ.

ເມື່ອເຈົ້າຈັບມືຂອງເພື່ອນ,
ໃຫ້ຄໍາສັ່ນລະເສີນພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງ
ປາກແລະໃນໃຈຂອງເຈົ້າ.
ສິ່ງນີ້ຈະດຶງດູດຄວາມຄິດຂອງພະອົ
ງມາຫາພະເຍຊູ.

ທັງຫມົດມີການທົດລອງ;
ຄວາມໂສກເສົ້າຍາກທີ່ຈະທົນ,
ການລົ້ວວງຍາກທີ່ຈະຕ້ານທານ.
ຢ່າເລື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າໃ
ຫ້ເພື່ອນມະນຸດຝັງ,
ແຕ່ຈົ່ງນໍາທຸກສິ່ງໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ດ້ວຍການອະທິດຖານ.
ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນກິດລະບົບທີ່ຈະ
ບໍ່ເວົ້າຄໍາໃດຫນຶ່ງຂອງຄວາມສົ່ງໃ
ສຫຼືຄວາມທົ່ຖອຍໃຈ.

ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ຫຼາຍຢ່າງເພື່ອ
ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຄົນອື່ນສົດໃສ
ແລະ

ເສີມສ້າງຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ໂດຍຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄວາມຫວັງແລະ
ຄວາມເບີກບານທີ່ບໍ່ລົບລຸ່ມ.

ມີຈິດວິນຍານທີ່ກ້າຫານຫລາຍຄົນ
ຖືກກົດດັນຢ່າງໜັກໜ່ວງຈາກການ
ລົ້ວວງ,

ເກືອບພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເປັນລົມໃນກ
ານຂັດແຍ້ງກັບຕົນເອງແລະ

ດ້ວຍອໍານາດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຢ່າທີ່ຖອຍໃຈໃນການຕໍ່ສູ້ອັນໜັ
ກໜ່ວງຂອງລາວ.

ເປັນກໍາລັງໃຈໃຫ້ລາວດ້ວຍຄໍາເວົ້າ
ທີ່ກ້າຫານແລະ

ມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະກະຕຸ້ນລາວໃນ
ສິນທາງຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ

ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດຈະສ່ອງແສງ
ອອກມາຈາກເຈົ້າ.

"ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາດໍາລົງຊີວິດເພື່ອຕົນເອງ." ໂລມ 14:7.

ໂດຍອິດທິພົນທີ່ບໍ່ສະຕິຂອງເຮົາຄົນອື່ນອາດຈະໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ແລະເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຫຼືເຂົາເຈົ້າອາດຈະທົ່ງຖອຍໃຈ, ແລະ repelled ຈາກພຣະຄຣິດແລະຄວາມຈິງ.

ມີຫລາຍຄົນທີ່ມີຄວາມອິດຜິດກໍ່ປົວກັບຊີວິດແລະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ. ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມອົບອຸ່ນແລະແສງແດດ, ວ່າພຣະອົງເຂັ້ມແຂງ, ຮ້າຍແຮງ, ແລະບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ໃນຫຼາຍໆກໍລະນີ, ປະສົບການທາງສາສະໜາທັງຫມົດແມ່ນສິ່ງທີ່ໂດຍທົ່ວສະນະທີ່ມີດິນຟ້າອາກາດທີ່ເກົ່າແກ່.

ມັນມັກຈະເວົ້າວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບອົງໃຫ້ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກທີ່ຈະ

ຍິ້ມ.

ແທ້ຈິງແລ້ວພຣະຜູ້ຊ'ອຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາເປັນຜູ້ຊາຍຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະຮູ້ຈັກກັບຄວາມໂສກເສົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເປີດໃຈຂອງພຣະອົງຕໍ່ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມະນຸດ.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກປະຕິເສດຕົນເອງແລະເປັນເງື່ອນໄຂວ່າຍຄວາມເຈັບປວດແລະ

ຄວາມດູແລ,

ວິນຍານຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຖືກທໍາລາຍ.

ສິ່ງໜ້າຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າແລະຫວັ່ນໄຫວ, ແຕ່ເປັນຄວາມງົບສະຫງົບ.

ຫົວໃຈຂອງພຣະອົງເປັນນໍ້າຕົ້າໂຮມຂອງຊີວິດ, ແລະ

ບໍ່ວ່າພຣະອົງຈະໄປໃສ,

ພຣະອົງຈະໄດ້ບັນລຸຄວາມສະຫງົບແລະຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສຸກແລະຄວາມສຸກ.

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາມີ
ຄວາມຈິງຈັງແລະ
ເຂັ້ມງວດຢ່າງຈິງຈັງ,
ແຕ່ບໍ່ເຄີຍມີຄວາມມືດມົວຫລື
ວຸ້ນວາຍ.

ຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ຮັບແບບພຣະອົງຈະ
ເຕັມໄປດ້ວຍຄຸນປະສົງອັນຈິງຈັງ;
ເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງເລິກ
ກເຊິ່ງກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບສ່ວນ
ຕົວ. Levity ຈະ repressed;
ຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ໜ້າຊື່ນຊົມ,
ບໍ່ມີການເຍາະເຍີ້ຍຫຍາບຫຍາຍ;
ແຕ່ສາສະຫນາຂອງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ສັນ
ຕິພາບຄືແມ່ນັ້ນ.

ມັນບໍ່ດັບແສງແຫ່ງຄວາມສຸກ;
ມັນບໍ່ໄດ້ຍັບຍັ້ງຄວາມເບີກບານມ່ວນ
ຊື່ນຫຼືພັງບ່ອນມືເດດ,
ໃບຫນ້າຍິ່ມ.

ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາບໍ່ໄດ້ຮັບການ
ປະຕິບັດແຕ່ເພື່ອປະຕິບັດສາດສະຫ
ນາຈັກ; ແລະ

ເມື່ອຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງບໍ່ກຣອງ
ຢູ່ໃນຫົວໃຈ,
ພວກເຮົາຈະປະຕິບັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງ
ພຣະອົງ.

ຖ້າເຮົາຮັກສາຄວາມຊື່ວຣ້າຍແລະ
ບໍ່ຍຸຕິທຳຂອງຄົນອື່ນໄວ້ໃນໃຈ
ທີ່ສຸດ
ເຮົາຈະເຫັນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະ
ຮັກເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຮັກເຮົາ;
;

ແຕ່ຖ້າຄວາມຄິດຂອງເຮົາຢູ່ໃນຄວາມ
ຮັກອັນອະຈິໄນແລະ
ຄວາມສົ່ງສານຂອງພຣະຄຣິດທີ່ມີຕົວ
ເຮົາ,
ວິນຍານດົວກັນຈະໄຫວອອກສູ່ຄົນ
ອື່ນ.

ເຮົາຄວນຮັກແລະນັບຖືເຊື່ອຢູ່ກັນແລະ
ກັນ,
ເຖິງແມ່ນຄວາມຜິດແລະຄວາມບໍ່ສົມ
ບູນແບບທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້.

ຄວາມຖ້ອນຖ້າ
 ແລະຄວາມບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຕົນເອງຄວນ
 ຖືກປຸກຜັງ,
 ແລະຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ອົດທົນກັບຄວາມ
 ຜິດຂອງຄົນອື່ນ.
 ສິ່ງນີ້ຈະຂ້າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ
 ທີ່ແຄບລົງທັງໝົດອອກ
 ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີໃຈໃຫຍ່
 ແລະໃຈກວ້າງ.

ຜູ້ຂັບຄໍາເພງກ່າວວ່າ,
 “ຈິ່ງວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
 ແລະເຮັດຄວາມດີ; ສະນັ້ນ
 ເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
 ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບອາຫານຢ່າງແທ້ຈິງ.” ຄໍາເພງ 37:3.

“ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”
 ແຕ່ລະມື້ມີພາລະຂອງຕົນ,
 ຄວາມກົງວົນແລະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງ
 ຕົນ; ແລະ
 ເມື່ອພວກເຮົາພົບປະກັບຄວາມພ້ອມ

ທີ່ຈະເວົ້າເຖິງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ
ການທົດລອງຂອງພວກເຮົາ.

ບັນຫາທີ່ຢືມມາຫຼາຍຢ່າງຂັດແຍ້ງ,
ຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍຢ່າງຖືກປ່ອຍອອກ
ມາ,

ຄວາມວິຕົກກັງວົນດັ່ງກ່າວໄດ້ສະແດງ
ອອກ,

ທີ່ຄົນເຮົາອາດຄິດວ່າເຮົາບໍ່ມີ
ຄວາມສົ່ງສານ,

ພຣະພຸດທະອົງໃຫ້ລອດທີ່ຊຶ່ງຮຸກ
ພ້ອມທີ່ຈະຍືນຄໍາຮັບຮອງທັງໝົດ
ຂອງເຮົາ ແລະ

ເປັນການຊ່ອຍເຫລືອໃນທຸກເວລາທີ່
ຕ້ອງການ..

ບາງຄົນມີຄວາມຢ້ານກົວສະເຫມີ,
ແລະບັນຫາການກູ້ຢືມເງິນ.

ທຸກໆມື້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກອ້ອມຮອບ
ດ້ວຍ tokens

ຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ທຸກໆມື້
ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມມ່ວນ

ຊື່ນຂອງການໃຫ້ບໍລິການຂອງພຣະ
ອົງ;

ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງຂ້າມພອນໃນບັດ
ຈຸບັນເຫຼົ່ານີ້.

ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບບາງ

ສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ເຫັນດີເຫັນ

ພ້ອມທີ່ເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວອາດຈະມາ

ເຖິງ;

ຫຼືຄວາມຫຍຸ້ງຍາກບາງຢ່າງອາດມີ

ຢູ່ແທ້ໆ, ເຖິງວ່ານັ້ນອຍກໍ່ຕາມ,

ແຕ່ເຮັດໃຫ້ຕາບອດກັບຫຼາຍສິ່ງ

ທີ່ຕ້ອງການຄວາມກະຕຸ້ນຍູ້.

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ເຂົາເຈົ້າພົບ,

ແທນທີ່ຈະຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າໄປຫາພຣະ

ເຈົ້າ,

ເປັນແຫຼ່ງຄວາມຊ່ອຍເຫລືອພົງແຕ່

ຂອງເຂົາ,

ແຍກເຂົາເຈົ້າອອກຈາກພຣະອົງ

ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບແລະ

ລະການຕອບໂຕ້.

ພວກເຮົາດີບໍ່ທີ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອ?

ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຄວນບໍ່ຮູ້ບຸນ
ຄຸນແລະບໍ່ໄວ້ວາງໃຈ?

ພຣະເຢຊູເປັນເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ;
ສະຫວັນທັງຫມົດມີຄວາມສົນໃຈໃນສະຫ
ວັດດີການຂອງພວກເຮົາ.

ເຮົາບໍ່ຄວນບໍ່ອຍໃຫ້ຄວາມສັບສົນແ
ລະຄວາມກັງວົນໃນຊີວິດປະຈຳວັນເຮັ
ດໃຫ້ຈິດໃຈເປັນຫ່ວງແລະມົວໝອງ.

ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາເຮັດແນວໃດ,
ພວກເຮົາຈະມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຈະ
ແກ້ແຄ້ນແລະລົບກວນ.

ເຮົາບໍ່ຄວນບໍ່ອຍໃຫ້ເຮົາມີຄວາມຄົບ
ດແຄ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາຄົບດແຄ້ນ,
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ທົນກັບກາ
ນທົດລອງ.

ທ່ານອາດຈະສັບສົນໃນທຸລະກິດ;
ຄວາມສົດໃສດ້ານຂອງເຈົ້າອາດຈະມີ
ມົວແລະມີດລົງ,

ແລະເຈົ້າອາດຈະຖືກຄຸກຄາມຈາກການ
ສູນເສຍ; ແຕ່ ຍ່າ ທີ່ ຖືກອະນຸຍາດ;
ຈຶ່ງໃສ່ໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ສະຫງົບສຸກ.

ຈຶ່ງອະທິຖານສໍາລັບບັນຍາໃນການ
ຄຸ້ມຄອງການຂອງທ່ານມີຄວາມຕັດສິນ
ໃຈ,

ແລະດັ່ງນັ້ນບໍ່ອາດມີການສູນເສຍແລະ
ໄພພິບັດ.

ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດໄດ້ໃນ
ສ່ວນຂອງເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຜົນໄດ້ຮັບ
ທີ່ເອ້ອອ່ານວຍ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສັນຍາການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ
ພຣະອົງ,

ແຕ່ ບໍ່ແມ່ນນອກຈາກຄວາມພະຍາຍາມຂອງ
ພວກເຮົາ. ເມື່ອ,

ອົງໃສ່ຜູ້ຊ່ວຍຂອງພວກເຮົາ,

ເຈົ້າໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ
ໄດ້,

ຍອມຮັບຜົນໄດ້ຮັບດ້ວຍຄວາມເບີກບາ
ນ.

ມັນບໍ່ແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ
ທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄວນຈະໄດ້ຮັບ
ການຊົ່ງມີຄວາມດູແລ.

ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ບໍ່ໄດ້ຫລອກລວງພວກເຮົາ.

ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າ,
“ຍ່າຍ້ານ;

ບໍ່ມີອັນຕະລາຍຢູ່ໃນເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ.”

ພຣະອົງຮູ້ວ່າມີການທົດລອງແລະອັນ
ຕະລາຍ,

ແລະພຣະອົງປະຕິບັດກັບພວກເຮົາຢ່າງ
ຈະແຈ້ງ.

ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ເອົາປະຊາຊົນ
ຂອງພຣະອົງອອກຈາກໂລກແຫ່ງບາບແລະ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ,

ແຕ່ພຣະອົງຊົ່ວໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນ
ບ່ອນລົ້ມໄພທີ່ບໍ່ເຄີຍສູນເສຍ.

ຄໍາອະທິຖານຂອງພຣະອົງສໍາລັບສານ,
ສິດຂອງພຣະອົງແມ່ນ,

"ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານບໍ່ແມ່ນວ່າພຣະອົງຈະເອົາເຂົາເຈົ້າອອກຈາກໂລກ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງຈະຮັກສາພວກເຂົາຈາກຄວາມຊື່ວຮ້າຍ." "ຢູ່ໃນໂລກ," ພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ພວກທ່ານຈະມີຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ: ແຕ່ຈົ່ງຊື່ນໃຈ; ຂ້ອຍໄດ້ເອົາຊະນະໂລກແລ້ວ." ໂຢຮັນ 17:15; 16:33.

ໃນການເທດສະໜາເທິງພູ, ພຣະຄຣິດໄດ້ສອນສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ເຖິງບົດຮົບນອ້ຽວລຳຄ່າກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນຂອງການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ.

ບົດຮົບເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອໃຫ້ກຳລັງໃຈລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນທຸກຍາກທຸກສະໄໝ, ແລະ ມັນໄດ້ມາເຖິງເວລາຂອງເຮົາທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍຄຳແນະນຳ ແລະ ການປອບໂຍນ. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຊີ້ຜູ້ຕິດຕາ

ມຂອງພຣະອົງໄປຫາຜູ້ນຶກໃນອາກາດໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ

ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການດູແລ, ເພາະ “ພວກເຂົາບໍ່ຫວ່ານ, ທັງບໍ່ເກັບກ່ຽວ.”

ແລະເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະບິດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຖາມວ່າ, “ພວກທ່ານບໍ່ດຶກວ່າພວກເຂົາຫລາຍບໍ່?” ມັດທາຍ 6:26.

ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສໍາລັບມະນຸດແລະສັດເດຍລະສານເປີດມືຂອງພຣະອົງແລະສະໜອງໃຫ້ສັດທັງຫມົດຂອງພຣະອົງ.

ນັກຂອງອາກາດບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ການແຈ້ງການຂອງພຣະອົງ.

ພະອົງບໍ່ໄດ້ເອົາອາຫານລົງໃນໃບເກັບເງິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ພະອົງຈັດຫາອາຫານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ

ພວກເຂົາຕ້ອງເກັບເມັດພືດທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ກະແຈກກະຈາຍໄວ້ສໍາລັບພວກເ
ຂົາ.

ພວກເຂົາຕ້ອງກະກົມວັດສະດຸສໍາລັບ
ຮຽນອົບຮົມຂອງພວກເຂົາ.

ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງລໍຖ້າກຳລັງຂອງເຂົາ
ຈົນ.

ເຂົາເຈົ້າອອກໄປຮ້ອງເພງເພື່ອການອ
ອກແຮງງານຂອງເຂົາ, ເພາະ

“ພຣະບຸດາຂອງທ່ານຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສ
ະຫວັນລໍຖ້າເຂົາເຈົ້າ.” ແລະ

“ເຈົ້າບໍ່ດຶກວ່າພວກເຂົາບໍ່?”

ເຈົ້າເປັນຜູ້ຂາບໄຫວ້ທາງວິນຍານ
ທີ່ສະຫຼາດ

ມີຄໍາຫຼາຍກວ່ານົກໃນອາກາດບໍ່?

ຜູ້ປະກອບການຂອງການເປັນຂອງເຮົາ,

ຜູ້ປົກປັກຮັກສາຊີວິດຂອງເຮົາ,

ຜູ້ສ້າງເຮົາຕາມຮູບພາບອັນສູງສົ່ງ
ຂອງພຣະອົງ,

ຈະບໍ່ສະໜອງສິ່ງຈໍາເປັນຂອງເຮົາ

ຖ້າຫາກເຮົາເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະອົງບໍ່
?

ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົມສານ, ສິດຂອງພຣະອົງ
ໄປຫາດອກໄມ້ໃນທົ່ງນາ,
ເຕີບໂຕຍ່າງອຸດົມສົມບູນແລະຮຸ່ງ
ຮືອງໃນຄວາມງາມທົ່ງ່າຍດາຍທົ່ງພຣະ
ບິດາເທິງສະຫວັນໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຂົາ
,

ເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະ
ອົງຕໍ່ມະນຸດ. ລາວເວົ້າວ່າ,
“ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງດອກໄມ້ໃນທົ່ງ
ນັ້ນວ່າມັນເຕີບໂຕແນວໃດ.”

ຄວາມງາມແລະຄວາມລົບບງ່າຍຂອງດອກໄມ້
ທຳມະຊາດເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໄກຈາກຄວາມ
ງົດງາມຂອງຊາໂລໂມນ.

ການຕົບແຕ່ງທົ່ງສວຍງາມທົ່ງສຸດ
ທົ່ງຜະລິດໂດຍສົມຂອງສິລະປະບໍ່ສາ
ມາດບົບທົບທົບກັບພຣະຄຸນທຳມະຊາດແລະ
ຄວາມສວຍງາມອັນຮຸ່ງຮືອງຂອງດອກໄ
ມ້ແຫ່ງການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພະເຢຊູ ຖາມວ່າ,
 “ຖ້າພະເຈົ້າ ນູ່ ງຫຼີ້ ມຫຍ້າໃນທຸ່
 ງນາທຸ່ ເປັນມື້ ນ
 ແລະມື້ ອື່ ນຖືກໂຍນເຂົ້າເຕົ້າອົບ,
 ພະອົງຈະບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອ
 ໜ້ອຍຫຼາຍບໍ່?” ມັດທາຍ 6:28, 30.
 ຖ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ ເປັນສິລະປິນອັນສູງ
 ງສົ່ງໃຫ້ ດອກໄມ້ ອັນລົບບງ່າຍທຸ່ ຕາ
 ຍໄປໃນມື້ ໜຶ່ງ ມື້ ສິນອັນອັນໂຍ
 ນແລະແຕກຕ່າງກັນ
 ພະອົງຈະເປົ່ ງແຍງຜູ້ ທຸ່ ຖືກສ້າງ
 ຕາມຮູບຂອງພະອົງຫຼາຍເທົ່າໃດ?
 ບົດຮັບຂອງພຣະຄຣິດ ເປັນການຕົ
 ຕົບນຕົ້ນ ຄວາມຄິດທຸ່ ກຸ່ ງວິນ,
 ຄວາມສຸບສົນແລະຄວາມສົ່ງໄສ,
 ຂອງໃຈທຸ່ ບໍ່ ສັດຊື່ .

ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ ລູກຊາຍ ແລະ
 ທຸ່ ດາທຸ່ ງໜຶ່ງ ຂອງພຣະອົງ ມີຄວາມສຸກ
 , ສະຫງົບ, ແລະ ເຊື່ອຟ້າງ.
 ພຣະເຢຊູ ກ່າວວ່າ,

“ເຮົາໃຫ້ສັນຕິສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ກັບທ່ານ:

ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ໂລກໃຫ້,
ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ກັບທ່ານ.
ຢ່າໃຫ້ໃຈເຈົ້າເດືອດຮ້ອນ
ແລະຢ່າໃຫ້ຢ້ານ.”

“ເຮົາໄດ້ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອຄວາມສຸກຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ, ແລະ
ເພື່ອຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຈະຕໍ່ມໄປດ້ວຍ.” ໂຢຮັນ 14:27; 15:11 .

ຄວາມສຸກທີ່ສະແຫວງຫາຈາກແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ,
ຢູ່ນອກເສັ້ນທາງຂອງຫນ້າທີ່,
ບໍ່ມີຄວາມສົມດູນ, ພໍດີ,
ແລະຂ້າມຜ່ານ; ມັນຜ່ານໄປ, ແລະ
ຈິດວິນຍານຕໍ່ມໄປດ້ວຍຄວາມໂດດດ່ຽວ
ແລະຄວາມໂສກເສົ້າ; ແຕ່ມີຄວາມສຸກແລະຄວາມພໍໃຈໃນການຮັບໃຊ້

ຂອງພຣະເຈົ້າ; ຄົນຄຣິດສະຕຽນບໍ່
ໄດ້ປະໄວ້ໃຫ້ຍ່າງໄປໃນເສັ້ນທາງ
ທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ;
ລາວບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ກັບຄວາມເສຍໃຈແລະຄວາມ
ຜິດຫວັງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ.
ຖ້າເຮົາບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດ
ນີ້
ເຮົາກໍ່ອາດຈະມີຄວາມສຸກໃນການ
ບໍ່ມີຊີວິດທີ່ເໝາະກວ່າ.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າໃນທີ່ນີ້ຊາວຄຣິດ
ສະຕຽນອາດຈະມີຄວາມສຸກຂອງ
communion ກັບພຣະຄຣິດ;
ພວກເຂົາອາດຈະມີຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ,
ຄວາມສະດວກສະບາຍຕະຫຼອດໄປຂອງການປະ
ທັບຂອງພຣະອົງ.
ທຸກໆບາດກ້າວໃນຊີວິດອາດຈະເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບພຣະເຢຊູ,
ອາດຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີປະສົບການ
ອັນເລິກເຊິ່ງກວ່າກ່ອນກັບຄວາມຮັກ

ກຂອງພຣະອົງ,
 ແລະອາດຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້
 ບ້ານແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ.
 ແລ້ວຢ່າປະຖິ້ມຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງເຮົາອອກໄປ,
 ແຕ່ຈົ່ງມີຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ໝັ້ນ
 ຄົງ, ໝັ້ນແໜ້ນກວ່າແຕ່ກ່ອນ.
 “ຈາກນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍ
 ພວກເຮົາ,” ແລະ
 ພຣະອົງຈະຊ່ວຍເຮົາຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.
 1 ຊາມູເອນ 7:12.
 ຂໍໃຫ້ເຮົາຫລົບວິໄນເຮົາຫຼັກໃຫ້
 ຍ່ອມ
 ແຕ່ອັນໃຈເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອບຸກຄົນເຮົາ ແລະ
 ເພື່ອຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງ
 ຜູ້ທຳລາຍ.
 ຂໍໃຫ້ເຮົາຈື່ ຈຳຄວາມເມດຕາອັນອ່ອນ
 ອນໂຍນທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງ
 ດຽງໃຫ້ເຮົາເຫັນ,—ນັ້ນຄື ທາງທີ່ພຣະອົງ
 ໄດ້ເຊັດອອກ,

ຄວາມເຈັບປວດທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນເທົາ
 າ, ຄວາມກັງວົນລົບລ້າງ,
 ຄວາມຢ້ານກົວ,
 ຄວາມບາດຖະໜາທີ່ໄດ້ສະຫນອງໃຫ້,
 ພຣະພອນທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້,—ດັ່ງນັ້ນ
 ນຈຶ່ງເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ.
 ຕົວເຮົາເອງສໍາລັບທຸກສິ່ງທີ່
 ຢູ່ຕໍ່ຫນ້າພວກເຮົາໂດຍຜ່ານສ່ວນ
 ທີ່ເຫຼືອຂອງ pilgrimage
 ຂອງພວກເຮົາ.

ເຮົາບໍ່ສາມາດຄອຍຖ້າຄວາມສັບສົນໃ
 ໝ່ໃນຂໍ້ຂັດແຍ້ງທີ່ຈະມາເຖິງ,
 ແຕ່ເຮົາອາດຈະເບິ່ງສິ່ງທີ່ຜ່ານມ
 າພ້ອມກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ,
 ແລະເວົ້າວ່າ, “ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍເຮົາໃຫ້
 ດີ.” “ໃນວັນເວລາຂອງເຈົ້າ,
 ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າຈະຄືກັນ.”
 ພຣະບັນຍາດສອງ 33:25.
 ການທີ່ດຽວຈະບໍ່ເກີນຄວາມເຂັ້ມແຂ

ງທ່ານ ຈະໃຫ້ພວກເຮົາຮັບເອົາມັນ.
ຈາກນັ້ນໃຫ້ເຮົາຮັບເອົາວຽກງານຂອງເຮົາ
ໃນບ່ອນທີ່ເຮົາພົບເຫັນ,
ໂດຍເຊື່ອວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຈະມາ,
ຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ສົມທົບກັບການ
ທີ່ດຽວຈະໄດ້ຮັບ.

ແລະໂດຍປະຕູສະຫວັນຈະຖືກເປີດອອກ
ພ້ອມສູນຮູບລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ຈາກປາກຂອງກະສັດແຫ່ງລັດສະໝີພາບ
ຄວາມເມດຕາຂອງພວກເຂົາຈະຕົກຢູ່ໃນ
ຫຼຸຂອງພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງເພງທີ່
ອຸດົມສົມບູນທີ່ສູດ, "ຈົ່ງມາ,
ພວກເຈົ້າເປັນພອນໃຫ້ແກ່ພຣະບິດາ
ຂອງເຮົາ,
ອານາຈັກທີ່ໄດ້ຕົບມໄວ້ເປັນມໍລະດົກ
ກະສັດບໍ່ທ່ານຈາກພື້ນຖານຂອງໂລກ."
ມັດທາຍ 25:34.

ຈາກນັ້ນຜູ້ຖືກໂຖ່ຈະຖືກຕ້ອນຮັບ
ເຂົ້າເຮືອນທີ່ພະເຍຊູກໍາລັງຈັດຕັ້ງ

ມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ຢູ່ທີ່ນັ້ນສະຫາຍຂອງພວກເຂົາຈະ

ບໍ່ເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກ,

ຄົນຂັດຕົວະ, ຄົນບູຊາຮູບປັ້ນ,

ຄົນບໍ່ສະອາດ, ແລະບໍ່ເຊື່ອ;

ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້

ທີ່ເອົາຊະນະຊາຕານ

ແລະໂດຍຜ່ານພຣະຄູນອັນສູງສົ່ງໄດ້

ສ້າງເປັນລັກສະນະທີ່ສົມບູນແບບ.

ທຸກໆແນວໃນມາຜົດບາບ,

ທຸກໆຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບ,

ທີ່ຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້

ຖືກໂຍກຍ້າຍອອກໂດຍພຣະໂທດຂອງ

ພຣະຄຣິດ,

ແລະຄວາມດີເລີດແລະຄວາມສະຫວ່າງຂອງ

ລັດສະຫມິພາບຂອງພຣະອົງ,

ເກີນຄວາມສະຫວ່າງຂອງແສງຕາເວັນ,

ແມ່ນມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ແລະຄວາມງາມທາງດ້ານສິນລະທຳ,

ຄວາມສົມບູນແບບຂອງລັກສະນະຂອງພຣະ

ອົງ, ສ່ອງແສງຜ່ານພວກມັນ,

ມີມູນຄ່າເກີນຄວາມສະຫງ່າງາມພາຍນອກນັ້ນ.

ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ຫນ້າບໍ່ນລ້ຽງສີຂາວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແບ່ງບໍ່ນກົດສັກສີແລະສິດທິພິເສດຂອງເທວະດາ.

ໃນທັດສະນະຂອງມໍລະດົກອັນຮຸ່ງໂລດທີ່ອາດຈະເປັນຂອງລາວ, "ຜູ້ຊາຍຈະເອົາຫຍັງເພື່ອແລກປ່ຽນຈິດວິນຍານຂອງລາວ?" ມັດທາຍ 16:26.

ລາວອາດຈະທຸກຍາກ, ແຕ່ລາວມີຊັບສົມບັດແລະກົດສັກສີໃນຕົວຂອງລາວທີ່ໂລກບໍ່ສາມາດມອບໃຫ້ໄດ້. ຈິດວິນຍານທີ່ໄດ້ໄຖ່ແລະຊຳລະໃຫ້ສະອາດຈາກບາບ, ດ້ວຍອຳນາດອັນສູງສົ່ງຂອງມັນທີ່ອຸທິດຕົນເພື່ອການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ມີຄຸນຄ່າຫລາຍກວ່າ; ແລະມີຄວາມສຸກຢູ່ໃນສະຫວັນໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະເທວະດາບໍລິສຸດຢູ່ເທິງຈິດວິ
ນຍານດົວທິຖິກໄຖ່,
ເປັນຄວາມສຸກທິສະແດງອອກໃນເພງຂອ
ງໄຊຊະນະທິສັກສິດ.